

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

www.legjislacioni.gov.al

Nr. 119

Datë 1 gusht 2014

P Ë R M B A J T J A

		Faqe
Vendim i KM nr. 132, datë 12.3.2014	Për miratimin e emërimit të z. Dhimitri Tole në detyrën e kryetarit të Këshillit të Statistikave	5357
Vendim i KM nr. 504, datë 30.7.2014	Për një ndryshim në vendimin nr. 1088, datë 26.12.2013, të Këshillit të Ministrave, “Për miratimin e buxhetit të vitit 2014 për Zyrën e Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme”	5357
Udhëzim i MM dhe MF nr. 7938, datë 17.7.2014	Për përcaktimin e tarifave dhe vlerave përkatëse për shërbimet që kryen Ministria e Mjedisit për procesin e VNM-së.....	5357
Urdhër i MF nr. 64, datë 22.7.2014	Për shpalljen e Standardeve Kombëtare të Kontabilitetit të përmirësuara dhe zbatimin e detyrueshëm të tyre.....	5358

VENDIM
Nr. 132, datë 12.3.2014

**PËR MIRATIMIN E EMËRIMIT TË Z. DHIMITRI
TOLE NË DETYRËN E KRYETARIT TË
KËSHILLIT TË STATISTIKAVE**

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të pikës 6, të nenit 10, të ligjit nr. 9180, datë 5.2.2004 “Për statistikat zyrtare”, të ndryshuar, me propozimin e Kryeministrit, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

Miratimin e emërimit të z. Dhimitri Dole në detyrën e kryetarit të Këshillit të Statistikave.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KRYEMINISTRI
Edi Rama

VENDIM
Nr. 504, datë 30.7.2014

**PËR NJË NDRYSHIM NË VENDIMIN NR. 1088,
DATË 26.12.2013, TË KËSHILLIT TË
MINISTRAVE, “PËR MIRATIMIN E BUXHETIT
TË VITIT 2014 PËR ZYRËN E REGJISTRIMIT TË
PASURIVE TË PALUAJTSHME”**

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës, të nenit 13, shkronja “b”, të ligjit nr. 33/2012, “Për regjistrimin e pasurive të paluajtshme”, të nenit 29, të ligjit nr. 9936, datë 26.6.2008, “Për menaxhimin e sistemit buxhetor në Republikën e Shqipërisë”, me propozimin e ministrit të Drejtësisë, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

1. Tabela nr. 3, e përmendur në pikën 2 të vendimit nr. 1088, datë 26.12.2013, të Këshillit të Ministrave, zëvendësohet me tabelën me të njëjtin numër që i bashkëlidhet këtij vendimi dhe është pjesë përbërëse e tij.

2. Ngarkohet Zyra e Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme për zbatimin e këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

KRYEMINISTRI
Edi Rama

Tabela nr. 3

BUXHETI I VITIT 2014

në mijë lekë

Nr.	Emërtimi	Buxheti 2014
	TOTALI I TË ARDHURAVE	1,468,181
I	Të ardhura jotatimore	1,468,181
	Të ardhura nga tarifat e shërbimeve	1,468,181
II	TOTALI I SHPENZIMEVE	1,468,181
I.	Shpenzime korrente, nga të cilat	856,881
1	Shpenzime personeli	663,231
	Paga	547,504
	Kontributi për sigurime shoqërore	90,311
	Fondi i veçantë i pagave	25,416
2	Shpenzime operative	193,650
	Shpenzime të mirëmbajtjes e të tjera	193,650
II.	Shpenzime kapitale, nga të cilat	581,937
	Investime kapitale të brendshme	581,937
III.	Fondi rezervë	29,364
	Fondi rezervë	29,364
	TË ARDHURA(-)SHPENZIME	

UDHËZIM

Nr. 7938, datë 17.7.2014

**PËR PËRCAKTIMIN E TARIFAVE DHE
VLERAVE PËRKATËSE PËR SHËRBIMET QË
KRYEN MINISTRIA E MJEDISIT PËR PROCESIN
E VNM-SË**

Në mbështetje të pikës 4 të nenit 102 të Kushtetutës dhe pikës 2 të nenit 27 të ligjit nr. 10440, datë 7.7.2011 “Për vlerësimin e ndikimit në mjedis”,

UDHËZOJMË:

- Miratimin e vlerave përkatëse të tarifave për:
 - vlerësimin e ndikimit në mjedis paraprak;
 - vlerësimin e ndikimit në mjedis të thelluar.
- Tarifa përkatëse e shërbimit për shqyrtimin e kërkesës:
 - për procesin e vlerësimit të ndikimit në mjedis paraprak është 30 000 (tridhjetë mijë) lekë;
 - për procesin e vlerësimit të ndikimit në mjedis të thelluar është 50 000 (pesëdhjetë mijë) lekë.
- Zhvilluesi që ka kryer procedurën e vlerësimit të ndikimit në mjedis paraprak dhe që ka kryer pagesën sipas pikës 2.a të këtij udhëzimi dhe bazuar në vendimin e Agjencisë Kombëtare të Mjedisit i kërkohet të vijojë me procedurën e thelluar të vlerësimit të ndikimit në mjedis, duhet të paguajë shumën prej 20 000 (njëzet mijë) lekësh përpara aplikimit për procedurën e thelluar të vlerësimit të ndikimit në mjedis.
- Tarifa derdhet nga zhvilluesi në llogarinë bankare të Ministrisë së Mjedisit dhe është e pakthyeshme. Të ardhurat e mbledhura nga tarifat e përcaktuara në këtë udhëzim derdhen në Buxhetin e Shtetit.

5. Për zbatimin e këtij udhëzimi ngarkohen Ministria e Mjedisit dhe Agjencia Kombëtare e Mjedisit.

Ky udhëzim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

MINISTRI I MJEDISIT
Lefter Koka

MINISTRI I FINANCAVE
Shkëlqim Cani

URDHËR

Nr. 64, datë 22.7.2014

**PËR SHPALLJEN E STANDARDEVE KOMBËTARE
TË KONTABILITETIT TË PËRMIRËSUARA DHE
ZBATIMIN E DETYRUESHËM TË TYRE**

Në mbështetje të nenit 4, pika 1, të ligjit nr. 9228, datë 29.4.2004, “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”, të ndryshuar, të vendimit nr. 1, datë 25.6.2014, të Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit, “Për miratimin e Standardeve Kombëtare të Kontabilitetit të përmirësuara”,

URDHËROJ:

1. Shpalljen e 14 Standardeve Kombëtare të Kontabilitetit të përmirësuara, sipas materialeve përkatëse bashkëngjitur.

2. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të përmirësuara bëhen të detyrueshme për zbatim në datën 1 janar 2015.

3. Deri në datën e zbatimit, me përdoruesit e tyre të organizohen seminare dhe trajnime në nivel kombëtar dhe lokal.

4. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të përmirësuara të publikohen në faqet zyrtare të internetit të Ministrisë së Financave.

5. Shpallja e Standardeve Kombëtare të Kontabilitetit të përmirësuara hyn në fuqi me botimin e tyre në Fletoren Zyrtare.

MINISTRI I FINANCAVE
Shkëlqim Cani

*Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Përmirësuara***SKK 1 KUADRI I PËRGJITHSHËM PËR PËRGATITJEN E PASQYRAVE FINANCIARE**

<i>Pg.</i>	
	STANDARDI KOMBËTAR I KONTABILITETIT NR. 1 – KUADRI I PËRGJITHSHËM PËR PËRGATITJEN E PASQYRVE FINANCIARE - I PËRMIRËSUAR
	PËRMBAJTJA
	Paragrafët
	OBJEKTIVAT DHE BAZA E PËRGATITJES
	1-3
	FUSHA E ZBATIMIT
	4
	OBJEKTIVI I PASQYRAVE FINANCIARE
	Objektivi
	5-8
	Pozicioni financiar
	9-10
	Performanca
	11-12
	PËRKUFIZIMET KRYESORE PËR ELEMENTET E PASQYRAVE FINANCIARE
	13-39
	Aktivët
	14-21
	Detyrimet
	22-26
	Kapitali i Vet
	27-29
	Të Ardhurat
	30-32
	Shpenzimet
	33-36
	Totali i të ardhurave gjithëpërfshirëse dhe fitimi ose humbja
	37-39
	PARIMET BAZË PËR PËRGATITJEN E PASQYRAVE FINANCIARE
	40-90
	Supozime dhe konsiderata të përgjithshme
	41-65
	Konstatimi i të drejtave dhe detyrimeve dhe përputhshmëria
	41-43
	Parimi i njësisë ekonomike
	44-45
	Parimi i vijimësisë
	46-47
	Njohja e aktiveve, detyrimeve, të ardhurave dhe shpenzimeve
	48-49
	Probabiliteti i përfitimit të ardhshëm ekonomik
	50
	Besueshmëria e matjes
	51-59
	Njohja dhe matja fillestare
	60
	Vlerësimi i mëposhtëm
	61-63
	Kompensimi
	64-65
	Karakteristikat cilësore të pasqyrave financiare
	66-90
	Kuptueshmëria
	67-69
	Rëndësia dhe Materialiteti
	70-76
	Besueshmëria
	77
	Parimi i paraqitjes me besnikëri
	78
	Parimi i përparësisë së përmbajtjes ekonomike mbi formën ligjore
	79-80
	Parimi i paanshmërisë
	81
	Parimi i maturisë
	82-83
	Parimi i plotësisë
	84
	Qëndrueshmëria dhe Krahueshmëria
	85-90
	PËRZGJEDHJA DHE NDRYSHIMI I POLITIKAVE KONTABËL
	91-102
	Përzgjedhja e politikave kontabël
	91-97
	Ndryshimi në politikat kontabël
	98-102
	VLERËSIMET KONTABËL DHE NDRYSHIMET E TYRE
	103-108
	Zbatimi i vlerësimeve kontabël
	103-105
	Ndryshimet në vlerësimet kontabël
	106-108

	KORRIGJIMI I GABIMEVE	109-115
	NGJARJET PAS PËRFUNDIMIT TË PERIUDHËS RAPORTUESE	116-119
	SHËNIMET SHPJEGUESE	120-129
	DATA DHE RREGULLAT E HYRJES NË ZBATIM TË STANDARDEVE	130
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NVM-TË (2009)	131
	OBJEKTIVAT DHE BAZAT E PËRGATITJES	
1.	Objekti i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 1 <i>Kuadri i përgjithshëm për përgatitjen e pasqyrave financiare</i> ('SKK 1' ose 'Standardi'), i miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit dhe shpallur nga Ministria e Financës, i ndryshuar, është të japë konceptet dhe rregullat-bazë të përcaktuara në Ligjin nr. 9228, datë 29.04.2004, "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare", si dhe të vendosë rregullat për zbatimin e politikave kontabël, të vlerësimeve, të korrigjimit të gabimeve dhe paraqitjen e ngjarjeve ekonomike, pas datës së mbylljes së pasqyrave financiare të përgatitura në bazë të Standardeve Kombëtare të Kontabilitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit bazohen në parimet e kontabilitetit dhe të raportimit financiar të pranuar në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme të cilave përshkruhen në Ligjin "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare" Nr. 9228, publikuar në prill 2004, i ndryshuar.	
2.	Kërkesat e SKK 1 korrespondojnë me paragrafë të veçantë të SNRF-ve për NVM. Standardi bazohet kryesisht në Seksionin 2 të SNRF për NVM - <i>Konceptet dhe Parimet e Përhapura Gjerësisht</i> . Standardi gjithashtu mbështetet në Seksionin 10 të SNRF për NVM - <i>Politikat Kontabël, Vlerësimet dhe Gabimet</i> dhe në Seksionin 31 - <i>Ngjarjet pas Periudhës Raportuese</i> . Krahasimi i SKK 1 me SNRF për NVM-të është dhënë në paragrafin 131. Për rastet që nuk janë trajtuar nëpërmjet një politike të veçantë kontabël të SKK 1, drejtuesit e njësive ekonomike raportuese duhet të miratojnë një politikë të tillë që siguron një pasqyrim të vërtetë e të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare, dhe fluksit të mjeteve monetare së njësive ekonomike, siç kërkohet në nenin 9 të Ligjit për Kontabilitetin Nr. 9228.	
3.	Pasqyrat financiare përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk zbatohen për zërat jomaterialë. Parimi i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 40 deri 90 të SKK 1. Pasqyrat financiare ndërtohen bazuar në supozimet bazë, parimet dhe karakteristikat e informacionit kontabël.	
	FUSHA E ZBATIMIT	
4.	Kërkesat e SKK 1, "Kuadri i përgjithshëm për përgatitjen e pasqyrave financiare", do të zbatohen në të gjitha pasqyrat financiare të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit.	
	OBJEKTIVI I PASQYRAVE FINANCIARE	
	Objekti	
5.	Objekti i pasqyrave financiare të përgatitura sipas Standardeve Kombëtare të Kontabilitetit është dhënia e informacionit rreth pozicionit financiar, performancës financiare dhe fluksit të mjeteve monetare të njësive ekonomike, të dobishëm për vendimmarrjen ekonomike të një grupi të gjerë përdoruesish të cilët nuk kërkojnë raporte të veçanta për të përmbushur nevojat e tyre specifike për informacion.	
6.	Pasqyrat financiare japin një pamje të vërtetë e të drejtë të pozicionit financiar, performancës financiare dhe fluksit të mjeteve monetare së njësive ekonomike, vetëm dhe vetëm nëse: (a) ato janë të sakta e të plotë në pasqyrimin e përmbajtjes së ngjarjeve ekonomike; (b) përgatitja e tyre bazohet në vlerësime të arsyeshme e të bazuara (në rastet kur vlerësimet janë të domosdoshme); dhe (c) shënimet në pasqyrat financiare janë përgatitur me detaje të mjaftueshme për të dhënë një pamje të përgjithshme të pozicionit financiar, performancës financiare dhe fluksit të mjeteve monetare të një njësie ekonomike, në mënyrë të tillë që lexuesit kompetentë të mund të nxjerrin konkluzione të arsyeshme.	
7.	Paraqitja e vërtetë dhe e besueshme nënkupton që: (a) parimet-bazë dhe kërkesat e tjera, të paraqitura nga neni 9 deri në 12 të Ligjit të Kontabilitetit Nr. 9228, si dhe paragrafët 40-90 të standardit, janë përdorur si bazë për përgatitjen e pasqyrave financiare; (b) aktivet, detyrimet, kapitali, të ardhurat, shpenzimet dhe fitimi neto, të paraqitura në pasqyrat financiare, përmbushin kriteret e përkufizimeve të dhëna në këtë standard.	
8.	Zbatimi me korrektesi i të gjitha Standardeve Kombëtare të Kontabilitetit në përgatitjen e pasqyrave financiare, në përgjithësi jep një pamje të vërtetë e të besueshme të pozicionit financiar, performancës financiare dhe fluksit të mjeteve monetare të njësive ekonomike. Në raste shumë të rralla, kur drejtuesit e njësive ekonomike mendojnë se zbatimi i SKK-ve të caktuara nuk bën të mundur dhënien e një pamjeje të vërtetë e të besueshme të pozicionit financiar, performancës financiare dhe fluksit të mjeteve monetare të njësive, atëherë drejtimi do të përgatisë pasqyrat financiare, sipas atyre parimeve që bëjnë të mundur një paraqitje të vërtetë e të besueshme dhe do të shpjegojë arsyet për moszbatimin e SKK-ve në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare.	
	Pozicioni Financiar	
9.	Pozicioni financiar i një njësie ekonomike është marrëdhënia e aktiveve, detyrimeve dhe kapitalit të saj në një datë të caktuar siç paraqitet në pasqyrën e pozicionit financiar. Këto përcaktohen si më poshtë:	

	(a) një aktiv është një objekt ose e drejtë e kontrolluar nga njësi ekonomike si rezultat i ngjarjeve të kaluara, nga i cili pritet të rrjedhin përfitimet e ardhshme ekonomike tek njësi ekonomike; (b) një detyrim është një detyrim aktual i njësisë ekonomike që rrjedh nga ngjarje të shkuara, shlyerja e të cilit pritet të rezultojë në një dalje të burimeve nga njësi ekonomike; (c) kapitali i vet është interesi i mbetur në aktivet e njësisë ekonomike mbasi zbriten të gjitha detyrimet e saj.
10.	Disa zëra që plotësojnë përkufizimin e një aktivi ose një detyrimi mund të mos njihen si aktive ose detyrime në pasqyrën e pozicionit financiar, sepse ato nuk plotësojnë kriteret për njohje dhënë në paragrafët 14 deri 26. Në veçanti, pritshmëria që përfitimet e ardhshme ekonomike do të rrjedhin tek ose nga një njësi ekonomike, duhet të jetë mjaft e sigurt për të përmbushur kriterin e probabilitetit para njohjes së një aktivi ose detyrimi.
	Performanca
11.	Performanca është marrëdhënia e të ardhurave dhe shpenzimeve të një njësie ekonomike gjatë një periudhe raportuese. Ky standard lejon njësitë ekonomike të paraqesin performancën në dy pasqyra financiare (një pasqyrë të të ardhurave dhe shpenzimeve dhe një pasqyrë të të ardhurave gjithëpërfshirëse). Fitimi/humbja e vitit ose totali i të ardhurave gjithëpërfshirëse përdoren shpesh si matës të performancës ose si bazë për vlerësime të tjera, të tilla si kthimi në investime ose fitimet për aksion. Të ardhurat dhe shpenzimet përcaktohen si vijon: (a) të ardhurat nënkuptojnë rritje të përfitimeve ekonomike gjatë periudhës raportuese në formën e hyrjeve ose shtimeve të aktiveve, ose ulje e detyrimeve, që rezultojnë në rritje në kapital, përveç atyre që lidhen me kontributet nga investitorët e kapitalit; (b) shpenzimet janë zvogëlimet në përfitimet ekonomike gjatë periudhës raportuese në formën e daljeve ose pakësimit të aktiveve ose si shtim të detyrimeve që rezultojnë në ulje në kapital, përveç atyre që lidhen me shpërndarjet për investitorët e kapitalit.
12.	Njohja e të ardhurave dhe shpenzimeve rezultojnë direkt nga njohja dhe matja e aktiveve dhe e detyrimeve.
	PËRKUFIZIMET KRYESORE PËR ELEMENTET E PASQYRAVE FINANCIARE
13.	Aktivitet, detyrimet, kapitali, të ardhurat, shpenzimet dhe fitimi të paraqitura në pasqyrat financiare duhet të përmbushin kriteret e përkufizimeve të dhëna në Standard. Kuptimet e këtyre përkufizimeve kryesore shpjegohen në paragrafët 14-39 të këtij Standardi.
	Aktivi
14.	Aktivi është një objekt ose e drejtë ekonomike e kontrolluar nga njësi ekonomike, i cili (a) ka ardhur si rezultat i ngjarjeve të shkuara; dhe (b) nga përdorimi, i të cilit priten përfitime të ardhshme.
15.	Njësi ekonomike mund të marrë përfitime ekonomike nga aktivi në disa forma. Një aktiv mund të: (a)përdoret më vete ose i kombinuar me aktive të tjera për prodhimin e mallrave ose shërbimeve që shiten nga njësi ekonomike; (b)shkëmbehet me aktive të tjera; (c)përdoret për të shlyer/paguar një detyrim; (d) shpërndahet tek pronarët e njësisë ekonomike.
16.	Shumë aktive të tilla, si aktivet afatgjata materiale, kanë përmbajtje fizike. Megjithatë, të qenurit fizik nuk është thelbësor për ekzistencën e tyre. Kështu, për shembull patentat dhe të drejtat e autorësisë janë aktive, nëse ato kontrollohen nga njësi ekonomike dhe prej tyre priten të merren përfitime ekonomike.
17.	Bazë për raportimin e aktiveve në pasqyrën e pozicionit financiar është ekzistenca e pronësisë ligjore ose ekzistenca e kontrollit efektiv. Ndonëse në përgjithësi, kontrolli efektiv i aktiveve përputhet me pronësinë ligjore të tyre, kjo mund të mos ndodhë gjithmonë. Për shembull, në rastin e një marrëveshjeje për qira financiare një aktiv mund t'i përkasë ligjërisht qiradhënësit, por meqenëse ky aktiv është nën kontrollin e qiramarrësit për pjesën më të madhe të jetës së dobishme të tij, ai raportohet në pasqyrën e pozicionit financiar të qiramarrësit.
18.	Një aspekt me rëndësi të madhe në përcaktimin e ekzistencës së kontrollit efektiv është fakti se kush merr pjesën më të madhe të përfitimeve ekonomike që gjenerohen nga aktivi, dhe kush merr pjesën më të madhe të rrezeve, të lidhura me këtë aktiv.
19.	Mundësia për të gjeneruar përfitime ekonomike, zakonisht nënkupton aftësinë për të shtuar fluksin hyrës të mjeteve monetare dhe ekuivalenteve të saj në njësinë ekonomike, ose për të pakësuar daljet e mjeteve monetare nga njësi.
20.	Aktivi njihet në pasqyrën e pozicionit financiar të njësisë ekonomike, vetëm nëse është e mundur që prej tij të gjenerohen përfitime ekonomike në të ardhmen. Nëse këto përfitime ekonomike janë të mundshme, por nuk ka siguri të mjaftueshme, ai aktiv nuk do të njihet në pasqyrën e pozicionit financiar. Një transaksion i tillë rezultojnë në njohjen e një shpenzimi në pasqyrën e performancës financiare. Megjithatë, aktive të tilla do të shpjegohen në pasqyrat financiare si aktive të kushtëzuara.
21.	Vetëm ato aktive, kostoja e të cilëve mund të përcaktohet me besueshmëri, njihen në pasqyrën e pozicionit financiar.
	Detyrimet
22.	Detyrimet në pasqyrën e pozicionit financiar të njësisë ekonomike janë detyrime aktuale të cilat:(a) kanë lindur nga ngjarje të shkuara; dhe (b) shlyerja e tyre pritet të shoqërohet me daljen e burimeve në të ardhmen.
23.	Detyrimi njihet në pasqyrën e pozicionit financiar, nëse njësisë ekonomike, për të bërë shlyerjen e tij, do t'i duhet të veprojë në një mënyrë të tillë që do të shkaktonte dalje të përfitimeve ekonomike. Për shlyerjen e detyrimit, njësisë ekonomike mund t'i duhet, për shembull, të paguajë me parë ose ekuivalente të saj, të ofrojë një shërbim të caktuar, të japë një aktiv të caktuar, ta zëvendësojë atë detyrim me një detyrim tjetër ose ta shndërron detyrimin në kapital.
24.	Shumë nga detyrimet vijnë nga marrëveshjet ligjore (të ashtuquajtura "detyrime kontraktuale"). Në raste të caktuara, detyrimet mund të lindin nga praktika ekonomike e njësisë ekonomike, si dhe një dëshirë për të mbajtur marrëdhënie të mira biznesi me

	klientët, punonjësit dhe partnerë të tjerë (të ashtuquajtura “detyrime konstruktive”). Për shembull, nëse praktika ekonomike e një njësie ekonomike kërkon të bëhet zëvendësimi i të gjitha produkteve me defekt, njësia ekonomike do të njohë në pasqyrën e pozicionit financiar detyrimin, që vjen nga kjo praktikë, pavarësisht nëse ekziston një detyrim ligjor ose jo. Një detyrim konstruktiv është një detyrim që rrjedh nga veprimet e një njësie ekonomike kur: (a) duke krijuar një model nga praktika e së kaluarës, nga politika të publikuara më parë ose deklarime specifike, njësia ekonomike u ka treguar palëve të tjera se ajo do të pranojë përgjegjësitë e veçanta, dhe (b) si rezultat, njësia ekonomike u ka krijuar një pritshmëri të arsyeshme palëve të tjera se ajo do t'i përmbushë këto përgjegjësi.
25.	Një njësi ekonomike do të njohë një detyrim në pasqyrën e pozicionit financiar kur: (a) njësia ekonomike ka një detyrim në fund të periudhës raportuese, si rezultat i një ngjarje të kaluar; (b) është e mundur që njësia ekonomike do t'i kërkohe transferimi i burimeve (që përfshijnë përfitime ekonomike) në shlyerje; (c) shumat e shlyerjes mund të matet me besueshmëri.
26.	Një detyrim i kushtëzuar është ose një detyrim i mundur por i pasigurt, ose një detyrim aktual që nuk është njohur për shkak se ai nuk arrin të përmbushë një ose të dy kushtet (b) dhe (c) në paragrafin 25. Një njësi ekonomike nuk do të njohë një detyrim të kushtëzuar si një detyrim në pasqyrën e pozicionit financiar, me përjashtim të detyrimeve të paparashikuara të një blerjeje në një kombinim biznesi (shih SKK 9 Kombinimet e Bizneseve dhe Konsolidimi).
Kapitali i vet	
27.	Kapitali i vet (ose “aktivet neto”) është diferenca mes aktiveve dhe detyrimeve të njësisë ekonomike në datën e pasqyrës së pozicionit financiar.
28.	Kapitali përfaqëson vlerën e aktiveve neto që u përkasin zotëruesve të një njësie ekonomike në datën e pasqyrës së pozicionit financiar. Llogaritja e kapitalit varet nga politikat kontabël të përdorura për vlerësimin e aktiveve dhe detyrimeve, ku disa prej tyre bazohen në vlerën e drejtë, ndërsa disa të tjera në kosto ose në metoda të tjera. Emri i mirë i krijuar brenda njësisë ekonomike nuk njihet në kapital. Rrjedhimisht, aktivet neto të njësisë ekonomike nuk janë domosdoshmërisht të barabarta me vlerën e drejtë të kapitalit neto të njësisë ekonomike.
29.	Aktivët, detyrimet dhe kapitali i njësisë ekonomike paraqiten në pasqyrën e pozicionit financiar të kësaj njësie ekonomike në datën e raportimit.
Të ardhurat	
30.	Të ardhurat përfaqësojnë flukse hyrëse (rritjen e përfitimeve ekonomike) gjatë periudhës së raportimit, që çojnë në rritjen e aktiveve ose pakësimin e detyrimeve, si dhe që rrisin kapitalin e njësisë ekonomike, duke përjashtuar këtu ato që lidhen me kontributet nga pjesëmarrësit në kapital.
31.	Përkufizimi i të ardhurave përfshin si të ardhurat edhe diferencat (+): (a) të ardhurat lindin në rrjedhën e aktiviteteve të zakonshme të njësisë ekonomike dhe përmenden në një shumëllojshmëri emrash, duke përfshirë shitjet, tarifat, interesin, dividendët, honoraret dhe qiratë; (b) diferencat (+) janë zëra të tjerë që plotësojnë përkufizimin e të ardhurave, por nuk janë të ardhura që ndikojnë tek fitimi/humbja i/e vitit. Kur këto diferenca njihen në pasqyrën e performancës financiare, ato paraqiten veças (si të ardhura të tjera gjithëpërfshirëse) sepse njohja e tyre është e dobishme për marrjen e vendimeve ekonomike.
32.	Njohja e të ardhurave rezulton direkt nga njohja dhe matja e aktiveve dhe detyrimeve. Një njësi ekonomike duhet të njohë të ardhurat në pasqyrën e performancës financiare kur lind një rritje në përfitimet e ardhshme ekonomike që lidhet me një rritje në një aktiv ose ulje të një detyrimi e cila mund të matet me besueshmëri.
Shpenzimet	
33.	Shpenzimet janë flukse dalëse (pakësimet e përfitimeve ekonomike) gjatë periudhës raportuese që rezultojnë në pakësimin e aktiveve apo rritjen e detyrimeve dhe që zvogëlojnë kapitalin e njësisë ekonomike, duke përjashtuar këtu ato që lidhen me shpërndarjet të pjesëmarrësve të kapitalit.
34.	Përkufizimi i shpenzimeve përfshin shpenzimet që lindin në rrjedhën e aktiviteteve të zakonshme të njësisë ekonomike ashtu dhe diferencat (-): (a) shpenzimet lindin në rrjedhën e aktiviteteve të zakonshme të njësisë ekonomike dhe përfshijnë, për shembull, koston e shitjeve, pagat dhe amortizimin. Ata zakonisht marrin formën e një fluksi dalës ose pakësimi të aktiveve të tilla si para ja dhe ekuivalentët e saj, inventari ose aktivet afatgjata materiale; (b) diferencat (-) janë zëra të tjerë që plotësojnë përkufizimin e shpenzimeve dhe mund të lindin në rrjedhën e aktiviteteve të zakonshme të njësisë ekonomike por nuk ndikojnë tek fitimi/humbja i/e vitit. Kur këto diferenca (-) njihen në pasqyrën e performancës financiare, ato paraqiten veças (si shpenzime të tjera gjithëpërfshirëse) sepse njohja e tyre është e dobishme për marrjen e vendimeve ekonomike.
35.	Njohja e shpenzimeve rezulton direkt nga njohja dhe matja e aktiveve dhe detyrimeve. Një njësi ekonomike duhet të njohë shpenzimet në pasqyrën e performancës financiare kur lind një ulje në përfitimet e ardhshme ekonomike që lidhet me një pakësim të një aktivi ose rritje të një detyrimi, e cila mund të matet me besueshmëri.
36.	Të ardhurat dhe shpenzimet përfshijnë si të ardhurat dhe shpenzimet e realizuara ashtu edhe ato të përealizuara. Për shembull, të ardhurat e realizuara janë të ardhurat e njohura nga shitja e mallrave. Të ardhurat e përealizuara p.sh, janë diferencat e njohura nga përkthimi i aktiveve ose detyrimeve monetare të mbajtura në monedhë të huaj.

	Totali i të ardhurave gjithëpërfshirëse dhe fitimi ose humbja
37.	Totali i të ardhurave gjithëpërfshirëse është diferenca aritmetike ndërmjet të ardhurave dhe shpenzimeve, të realizuara dhe atyre të përcaktuara. Ky nuk është një element i veçantë i pasqyrave financiare dhe nuk është i nevojshëm një parim njohjeje i veçantë për të.
38.	Fitimi ose humbja është diferenca aritmetike ndërmjet të ardhurave dhe shpenzimeve të realizuara (përveç atyre zërave të të ardhurave dhe shpenzimeve që ky Standard i klasifikon si zëra të pasqyrës së të ardhurave të tjera gjithëpërfshirëse). Ky nuk është një element i veçantë i pasqyrave financiare, dhe nuk është i nevojshëm një parim njohjeje i veçantë për të.
39.	Ky Standard nuk lejon njohjen e atyre zërave në pasqyrën e pozicionit financiar, të cilët nuk plotësojnë përkufizimin e aktiveve ose detyrimeve, pavarësisht nëse ato rezultojnë nga zbatimi i konceptit të njohur si "koncepti i përputhshmërisë" për matjen e fitimit ose humbjes.
	PARIMET BAZË PËR PËRGATITJEN E PASQYRAVE FINANCIARE
40.	Neni 10 i Ligjit të Kontabilitetit Nr. 9228 "Për Kontabilitetin dhe Pasqyrat Financiare" përcakton parimet-bazë për mbajtjen e kontabilitetit dhe përgatitjen e pasqyrave financiare, në përputhje me këtë ligj, si dhe me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit, publikuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit. Paragrafët 40 deri 90 përshkruajnë këto parime-bazë. Asnjë nga paragrafët e këtij seksioni (paragrafët 40 deri 90) nuk kanë përparësi ndaj ndonjë kërkesë specifike të paragrafëve të tjera të SKK 1 ose ndonjë SKK-je tjetër.
	Supozime dhe konsiderata të përgjithshme
	Konstatimi i të drejtave / detyrimeve dhe përputhshmëria
41.	Me qëllim që të përmbushin objektivat e tyre, pasqyrat financiare përgatiten mbi bazën e të drejtave dhe detyrimeve të konstatuara. Sipas kësaj metode, efektet e transaksioneve dhe ngjarjeve të tjera njihen në pasqyrat financiare kur ato ndodhin (dhe jo kur paraja ose ekuivalentet e saj arkëtohen ose paguhen) dhe njihen në kontabilitet e raportohen në pasqyrat financiare të periudhave kontabël, të cilave u përkasin. Pasqyrat financiare, të përgatitura në bazë të të drejtave dhe detyrimeve të konstatuara, i informojnë përdoruesit jo vetëm mbi transaksionet e shkuara të shoqëruara me arkëtime dhe pagesa, por edhe mbi detyrimet për t'u paguar në të ardhmen si dhe mbi aktive që do të sjellin arkëtime në të ardhmen. Në këtë mënyrë, ato paraqesin informacione mbi transaksionet dhe ngjarjet e shkuara të cilat u shërbejnë përdoruesve më së miri në marrjen e vendimeve ekonomike.
42.	Shpenzimet që lidhen me të ardhurat e fituara gjatë periudhës raportuese njihen në të njëjtën periudhë kontabël si dhe të ardhurat përkatëse. Shpenzimet e kryera gjatë një periudhe raportuese, që ndryshon nga periudha kur ato i sjellin përfitime nëjesisë ekonomike, regjistrohen si shpenzime pikërisht në periudhën kur merren përfitimet.
43.	Shpenzimet njihen në të njëjtën periudhë kontabël si dhe të ardhurat që lidhen me to. Nëse të ardhurat që lidhen me shpenzime të caktuara nuk mund të përcaktohen në mënyrë të drejtpërdrejtë, atëherë për njohjen e tyre do të përdoren mënyra të tërthorta. Për shembull, shpenzimet që lidhen me blerjen e një aktivi afatgjatë material njihen si shpenzime gjatë jetës së dobishme të këtij aktivi (shpenzimet e amortizimit). Shpenzimet, që nuk priten të gjenerojnë të ardhura, njihen si shpenzime në momentin kur ato ndodhin.
	Parimi i njësisë ekonomike
44.	Njësia ekonomike mban llogari të aktiveve, detyrimeve dhe transaksioneve ekonomike të veta të veçanta nga ato të aktiveve, detyrimeve dhe transaksioneve ekonomike të aksionarëve, kreditorëve, punonjësve, klientëve si dhe personave të tjerë.
45.	Vetëm aktivet, detyrimet, kapitali, të ardhurat, shpenzimet dhe flukset e mjeteve monetare të njësisë ekonomike do të regjistrohen në pasqyrat e saj financiare. Përveç transaksioneve të saj ekonomike, pasqyrat e konsoliduara të njësisë ekonomike do të përfshijnë edhe transaksionet ekonomike të njësive që ajo kontrollon.
	Parimi i vijimësisë
46.	Pasqyrat financiare përgatiten sipas parimit të vijimësisë, që do të thotë se veprimtaria ekonomike e njësisë ekonomike do të ketë vijimësi dhe njësia ekonomike nuk ka në plan ose nuk do ta ketë të nevojshme ta ndërpresë aktivitetin e saj. Nëse pasqyrat financiare nuk përgatiten në përputhje me parimin e vijimësisë, parimi tjetër kontabël i përdorur për përgatitjen e tyre, duhet të sqarohet në shënimet shpjeguese.
47.	Gjatë përgatitjes së pasqyrave financiare, drejtuesit duhet të vlerësojnë mundësinë e njësisë ekonomike për të vazhduar aktivitetin e saj për 12 muaj pas datës së pasqyrave financiare. Nëse kjo vazhdimësi aktivitetesh të njësisë ekonomike nuk është e sigurt (për shembull, njësia ekonomike nuk i plotëson kërkesat ligjore), drejtuesit e njësive ekonomike duhet të sqarojnë në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare, kushtet dhe rrethanat që e shkaktojnë këtë pasiguri. Nëse njësia ekonomike ka filluar procesin e likuidimit ose është e mundur që brenda 12 muajve të ardhshëm njësia ekonomike do ta likuidojë ose do t'i duhet që ta likuidojë aktivitetin e saj, atëherë pasqyrat financiare duhet ta reflektojnë këtë fakt si dhe bazën e vlerësimit të aktiveve dhe detyrimeve.
	Njohja e aktiveve, detyrimeve, të ardhurave dhe shpenzimeve
48.	Njohja është procesi i përfshirjes në pasqyrat financiare, të një zëri që plotëson përkufizimin e një aktivi, detyrimi, të ardhure ose shpenzimi dhe që plotëson kriteret e mëposhtme: (a) është e mundur që çdo përfitim ekonomik në të ardhmen, lidhur me këtë zë, do të rrjedhë për ose nga njësia ekonomike; dhe (b) zëri ka një kosto ose vlerë që mund të matet me besueshmëri.
49.	Gabimet në njohjen e një zëri që përmbush këto kritere nuk korrigjohen në shënimet shpjeguese mbi politikat kontabël të përdorura apo në sqarime të tjera të mëtejshme.

	Probabiliteti i përfitimit të ardhshëm ekonomik
50.	Koncepti i probabilitetit, si kriteri i parë i njohjes, i referohet shkallës së pasigurisë që përfitimet e ardhshme ekonomike të lidhura me një zë të caktuar, do të rrjedhin tek ose nga njësia ekonomike. Vlerësimet e shkallës së pasigurisë të flukseve të përfitimeve të ardhshme ekonomike, kryhen mbi bazën e evidencës së kushteve të disponueshme në fund të periudhës raportuese, në kohën e përgatitjes së pasqyrave financiare. Këto vlerësime kryhen individualisht për zërat individualisht të rëndësishëm dhe për një grup të madh të zërave individualisht të parëndësishëm.
	Besueshmëria e matjes
51.	Kriteri i dytë për njohjen e një zëri është që kosto ose vlera që ai ka të mund të matet me besueshmëri. Në shumë raste, kostoja ose vlera e një zëri njihet. Në raste të tjera ajo duhet të vlerësohet. Përdorimi i vlerësimeve të arsyeshme është një pjesë thelbësore e përgatitjes së pasqyrave financiare dhe nuk dëmton besueshmërinë e tyre. Zëri nuk njihet në pasqyrat financiare, në rastet kur nuk mund të kryhet një vlerësim i arsyeshëm.
52.	Një zë që nuk arrin të përmbushë kriteret e njohjes mund të kualifikohet për njohje në një datë të mëvonshme, si rezultat i rrethanave ose ngjarjeve të mëvonshme.
53.	Një zë që nuk arrin të përmbushë kriteret e njohjes, mund megjithatë të paraqitet në shënimet shpjeguese ose në materiale të tjera shpjeguese. Kjo ndodh kur njohja e zërit ka rëndësi për vlerësimin e pozicionit financiar dhe performancës financiare të një njësie ekonomike nga përdoruesit e pasqyrave financiare.
54.	Karakteristika kryesore e të ardhurave është fakti se ato rrisin aktivet neto të një njësie ekonomike përjashtuar kontributet shtesë të bëra nga aksionerët e njësies ekonomike. Karakteristika kryesore e shpenzimeve është fakti se ato pakësojnë aktivet neto të njësies ekonomike, përjashtuar shpërndarjet e bëra për aksionerët e njësies ekonomike. Si të ardhurat dhe shpenzimet kontabilizohen në bazë të konstatimit të të drejtave dhe detyrimeve - momenti kur transaksioni ekonomik ka në thelb një efekt mbi aktivet neto të një njësie ekonomike dhe jo momenti kur arkëtohen/paguhen flukset monetare të lidhura me transaksionet.
55.	Shpenzimet njihen në të njëjtën periudhë si të ardhurat që lidhen me to. Shpenzimet që lidhen me gjenerimin e përfitimeve ekonomike gjatë periudhave të ardhshme raportuese njihen në pasqyrën e pozicionit financiar si aktiv kur ato kryhen dhe si shpenzim gjatë periudhës (ave) raportuese kur ato priten të gjenerojnë përfitime ekonomike (për shembull, shpenzimet në aktive afatgjata materiale dhe shpenzimet e amortizimit). Kostot që lidhen me gjenerimin e përfitimeve ekonomike gjatë periudhës raportuese aktuale apo ato që nuk janë të rastit për gjenerimin e përfitimeve ekonomike, (të tilla si kostoja e nxjerrjes jashtë përdorimi të një investimi afatgjatë) njihen si shpenzim gjatë periudhës raportuese në të cilën ndodhin.
56.	Transaksionet me aksionet e veta të njësies ekonomike (të quajtura edhe "aksionet e thesarit") përfaqësojnë shpërndarjet e bëra për aksionarët e njësies ekonomike ose kontributet e marra nga aksionarët e njësies ekonomike, si rezultat i të cilave ato nuk bien nën përkufizimin e të ardhurave dhe shpenzimeve. Prandaj, transaksione të tilla nuk do të njihen si të ardhura e as si shpenzime në pasqyrën e performancës financiare, por si një transaksion kapitali në pasqyrën e ndryshimeve në kapitalin e vet.
57.	Matja është procesi i përcaktimit të shumave monetare me të cilat një njësi ekonomike mat aktivet, detyrimet, të ardhurat dhe shpenzimet, në pasqyrat e saj financiare. Matja përfshin zgjedhjen e një baze të matjes. Ky standard specifikon cilën bazë të matjes një njësi ekonomike duhet të përdorë për lloje të ndryshme të aktiveve, detyrimeve, të ardhurave dhe shpenzimeve.
58.	Dy bazat e zakonshme të matjes janë kosto historike dhe vlera e drejtë: (a) për aktivet, kosto historike është shuma e mjeteve monetare ose ekuivalentëve të mjeteve monetare të paguara ose vlera e drejtë e shumës së dhënë për të blerë aktivin në momentin e përfitimit të tij. Për detyrimet, kostoja historike është shuma e mjeteve monetare (apo ekuivalentëve të mjeteve monetare) ose vlera e drejtë e aktiveve jo-monetare të marra në këmbim për detyrimin në kohën e lindjes së këtij të fundit, ose në disa rrethana (për shembull, tatimi mbi të ardhurat) shuma e mjeteve monetare ose ekuivalentëve të mjeteve monetare që pritet të paguhet për të shlyer detyrimin në rrjedhën normale të biznesit. Kostoja historike e amortizuar është kostoja historike e një aktivi ose detyrimi plus ose minus atë pjesë të kostonë së tij historike njohur më parë si shpenzim ose e ardhur. (b) vlera e drejtë është çmimi që do të pranohej për të shitur një aktiv ose që do paguhej për të shlyer një detyrim, në një transaksion të zakonshëm midis pjesëmarrësve të tregut, në datën e matjes.
59.	Standardet Kombëtare të Kontabilitetit mund të përcaktojnë baza të tjera matjeje kur këto konsiderohen si më të përshtatshme nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit.
	Njohja dhe matja fillestare
60.	Matja fillestare e aktiveve dhe detyrimeve që plotësojnë kriterin e njohjes, bëhet me koston historike, përveç rasteve kur ky Standard kërkon matje fillestare mbi një bazë tjetër të tillë si vlera e drejtë.
	Vlerësimi i mëpasshëm
61.	Një njësi ekonomike mat aktivet dhe detyrimet financiare, ashtu siç përcaktohet në SKK 3 – <i>Instrumentet financiare</i> , me kosto të amortizuar minus ndonjë zhvlerësim të mundshëm. SKK 3 përcakton si duhet të vlerësohen instrumentet financiare.
62.	Shumica e aktiveve jo-financiare të një njësie ekonomike që fillimisht njihen me kosto historike më pas maten mbi baza të tjera të matjes. Për shembull: (a) një njësi ekonomike vlerëson aktivet afatgjata materiale me koston e amortizuar (ose vlerën e drejtë si një alternativë e lejuar në SKK 5 – <i>Aktivet afatgjata materiale dhe aktivet afatgjata jomateriale</i>); (b) një njësi ekonomike vlerëson inventarët me vlerën më të ulët mes <i>kostonë dhe çmimit të shitjes minus kostot për të përfunduar shitjen</i> ; (c) një njësi ekonomike njeh një humbje nga zhvlerësimi në lidhje me aktivet jo-financiare që janë në përdorim ose mbahen për

	shitje; Vlerësimi i aktiveve me më të voglën mes dy vlerave, ka për qëllim të sigurojë që një aktiv nuk është vlerësuar me shumë sesa vlera që njësia ekonomike pret të rikuperojë nga shitja ose përdorimi i atij aktivi.
63.	Shumica e detyrimeve, përveç detyrimeve financiare, maten me vlerësimin më të mirë të mundshëm të parashikuar që kërkohet për të shlyer detyrimin në datën e raportimit.
	Kompensimi
64.	Aktivet / detyrimet dhe të ardhurat / shpenzimet nuk kompensohen me njëra-tjetrën, me përjashtim të rasteve kur një gjë e tillë kërkohet ose lejohet nga një standard kombëtar i kontabilitetit.
65.	Është e rëndësishme që aktivet dhe detyrimet, si dhe të ardhurat e shpenzimet të raportohen më vete. Kompensimi në pasqyrën e performancës financiare ose në pasqyrën e pozicionit financiar, përveç rasteve kur ai e reflekton më mirë përmbajtjen e transaksionit ose ngjarjes, e pakëson aftësinë e lexuesit si për të kuptuar transaksionet, ngjarjet dhe kushtet që kanë ndodhur, ashtu edhe për të vlerësuar flukset e ardhshme të mjeteve monetare. Vlerësimi i aktiveve me vlerën neto, pas zbritjes së shumës së zhvlerësuar, si për shembull, zhvlerësimi për inventar të vjetruar apo zhvlerësimi për borxhet e këqija në kërkesat e arkëtueshme, nuk është kompensim.
	Karakteristikat cilësore të pasqyrave financiare
66.	Karakteristikat cilësore janë ato që e bëjnë informacionin e pasqyrave financiare të dobishëm për përdoruesit. Karakteristikat cilësore kryesore janë katër: kuptueshmëria, rëndësia, besueshmëria dhe krahasueshmëria.
	Kuptueshmëria
67.	Informacioni në pasqyrat financiare duhet të paraqitet në mënyrë të tillë që ai të jetë informues dhe pa ekuivok për ata përdorues të pasqyrave financiare që kanë njohuri të mjaftueshme në fushën e kontabilitetit për të kuptuar pasqyrat financiare.
68.	Pasqyrat financiare përgatiten për të informuar një grup të gjerë përdoruesish (përfshirë këtu aksionarët dhe kreditorët, punonjësit, partnerët në biznes, publikun në përgjithësi, institucionet shtetërore dhe të tjerët). Me qëllim që informacioni në pasqyrat financiare të jetë informues dhe sa më i kuptueshëm, terminologjia e përdorur duhet të jetë e njëjtë, përgjatë gjithë materialit. Në përgatitjen e pasqyrave financiare duhet mbajtur parasysh fakti se ato duhet të jenë të qarta e të kuptueshme edhe për përdorues të jashtëm, të cilët mund të mos jenë në dijeni të aktivitetëve të përditshme të njësisë ekonomike. Prandaj, pasqyrat financiare duhet të përgatiten në mënyrë të tillë që ato ta shmangin përdorimin e një gjuhe ose terminologjie specifike të njësisë ekonomike, e cila mund të mos jetë e kuptueshme për lexuesit e jashtëm. Megjithatë, në përgatitjen e pasqyrave financiare mendohet që lexuesit e tyre duhet të kenë njohuri të përgjithshme të mjaftueshme në fushën e kontabilitetit, prandaj nuk është e nevojshme që pasqyrat financiare të shpjegojnë koncepte të përgjithshme financiare.
69.	Nëse një informacion i të njëjtit transaksion shpjegohet në pjesë të veçanta të pasqyrave financiare, atëherë pasqyrat financiare duhet të përmbajnë referencat përkatëse. Për shembull, zërat e pasqyrës së pozicionit financiar, të pasqyrës së performancës financiare dhe të pasqyrës së fluksit të mjeteve monetare, duhet të përmbajnë referenca me shënime shpjeguese, të cilat paraqesin një informacion më të hollësishëm në lidhje me to. Nëse informacioni për të njëjtin transaksion ose informacion financiar sqarohet në dy shënime shpjeguese të veçanta, atëherë këto dy shënime duhet gjithashtu të kenë referencat përkatëse midis tyre.
	Rëndësia dhe Materialiteti
70.	Pasqyrat financiare paraqesin të gjithë informacionin material që ndikon në pozicionin financiar, performancën financiare dhe fluksin e mjeteve monetare të njësisë ekonomike. Informacioni në këto pasqyra konsiderohet material, nëse mungesa ose pasaktësia në paraqitjen e tij do të ndikonte në vendimet ekonomike të përdoruesve të pasqyrave financiare. Zërat jomateriale mund të njihen duke përdorur metoda më të thjeshtuara.
71.	Në përgatitjen e pasqyrave financiare rëndësi u duhet vënë atyre aspekteve dhe të dhënave financiare të aktivitetëve ekonomike që janë të rëndësishme për përdoruesit e pasqyrave financiare dhe që mund të ndikojnë në vendimet ekonomike që ata marrin. Rëndimi i pasqyrave financiare me hollësi të tepruara dhe informacion jomaterial dëmton qartësinë dhe kuptueshmërinë e tyre.
72.	Në përcaktimin e materialitetit duhet të merren parasysh aspektet cilësore dhe sasiore të informacionit. Për transaksione të caktuara mund të ndodhë që shumat e vogla mund të kenë një rëndësi kuptimore më të madhe për përdoruesit se sa transaksione të tjera të zakonshme.
73.	Manipulimi i qëllimshëm i shumave jomateriale, për të arritur një rezultat të caktuar financiar, është i ndaluar.
74.	Për kontabilizimin dhe raportimin e zërave jomaterialë në pasqyrat financiare mund të përdoren metoda të thjeshtuara kontabël, për aq kohë sa rezultati nuk do të ndryshojë ndjeshëm, nga rezultatet që do të ekzistonin po të ishin zbatuar politikat kontabël të përshkruara nga Standardet Kombëtare të Kontabilitetit.
75.	Informacioni, në lidhje me zërat dhe transaksionet materiale, do të shpjegohet më vete në shënime të pasqyrave financiare. Zërat jomaterialë raportohen në pasqyrat financiare të grupuara me zëra të tjerë jomaterialë të ngjashëm.
76.	Në bazë të konceptit të materialitetit dhe kuptueshmërisë, mund të jetë më e përshtatshme që pasqyrat financiare të përgatiten në mijë lekë se sa në shuma të plota. Kjo mundëson mënjanimin e detajeve të tepruara dhe përqendrimin në informacionin e duhur financiar.
	Besueshmëria
77.	Informacioni i dhënë në pasqyrat financiare duhet të jetë i besueshëm. Informacioni është i besueshëm kur ai është i lirë nga gabimet materiale dhe paragjykimet si dhe kur përfaqëson me besnikëri atë që ai ka për qëllim të përfaqësojë ose që në mënyrë

	të arsyeshme pritet të përfaqësojë. Pasqyrat financiare konsiderohen të mos jenë pa paragjykime (dmth. nuk janë neutrale) nëse, nga zgjedhja ose paraqitja e informacioneve, ato kanë për qëllim të ndikojnë në marrjen e një vendimi ose gjykimi në mënyrë që të arrihet një rezultat apo përfundim i paracaktuar.
	Parimi i paraqitjes me besnikëri
78.	Që të jetë i besueshëm informacioni, duhet të paraqesë me besnikëri transaksionet dhe ngjarjet e tjera, të cilat ai mundohet ose pritet që t'i paraqesë. Kështu, për shembull pasqyra e pozicionit financiar duhet të paraqesë me besnikëri transaksionet dhe ngjarjet e tjera që rezultojnë në krijimin e aktiveve, detyrimeve dhe kapitalit për njësinë ekonomike në datën e raportimit dhe që plotësojnë kriteret e njohjes.
	Parimi i përparësisë së përmbajtjes ekonomike mbi formën ligjore
79.	Për regjistrimin e transaksioneve ekonomike në pasqyrat financiare merret në konsideratë përmbajtja e tyre ekonomike, e cila nuk është e thënë që të përputhet gjithmonë me formën e tyre ligjore.
80.	Për regjistrimin e transaksioneve të biznesit nuk mbahet parasysh vetëm baza ligjore, mbi të cilën ato janë formuluar ose krijuar, por edhe përmbajtja e tyre ekonomike, e cila është e një rëndësie maksimale. Ndonëse në shumë raste përmbajtja ekonomike e transaksioneve të biznesit përputhet me formën e tyre ligjore, kjo nuk ndodh gjithmonë. Për shembull, marrëveshje të caktuara për qira financiare mund të quhen formalisht marrëveshje qiraje të zakonshme, por, nëse këto marrëveshje i plotësojnë kriteret e qirasë financiare të përshkruara në Standardin Kombëtar të Kontabilitetit 7 <i>Kontabilizimi i qirave</i> , ato regjistrohen në pasqyrat financiare, si qira financiare.
	Parimi i paanshmërisë
81.	Që të jetë i besueshëm informacioni i paraqitur në pasqyrat financiare, duhet të jetë i paanshëm, që do të thotë i painfluencuar. Pasqyrat financiare nuk konsiderohen të paanshme, nëse nga mënyra se si informacioni zgjidhet ose paraqitet ato influencojnë gjykimin apo marrjen e vendimit me qëllimin për të arritur një rezultat të paracaktuar.
	Parimi i maturisë
82.	Natyrë dhe shkallë e pasigurisë, që në mënyrë të paevitueshme shoqëron ngjarje dhe rrethana të caktuara, paraqitet në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare dhe për pasiguritë kërkohet ushtrimi i parimit të kujdesit në përgatitjen e pasqyrave financiare. Parimi i kujdesit është përfshirja e një shkalle maturie në ushtrimin e gjykimeve të nevojshme në bërjen e vlerësimeve të kërkuara sipas kushteve të pasigurisë, të tilla që aktivet ose të ardhurat të mos mbivlerësohen dhe detyrimet ose shpenzimet të mos nënvlerësohen. Megjithatë, ushtrimi i kujdesit nuk lejon nënvlerësimin e qëllimshëm të aktiveve ose të ardhurave, ose mbivlerësimin e qëllimshëm të detyrimeve ose shpenzimeve. Me pak fjalë, kujdesi nuk lejon paragjykime.
83.	Në vlerësimet kontabël, drejtuesit e njësisë duhet ta shmangin optimizmin e tepruar. Përkundrazi, ata duhet t'i marrin në konsideratë të gjithë faktorët që mund të ndikojnë në vlerën e aktiveve dhe detyrimeve. Për shembull, për vlerësimin e zhvlerësimit për kërkesat e arkëtueshme të dyshimta, drejtuesit e njësisë ekonomike duhet të marrin parasysh përvojën e mëparshme, në lidhje me kërkesat e paarkëtuara, nuk duhet të mendojnë me optimizëm se gjendja është përmirësuar dhe rrjedhimisht, nuk është nevoja për ta zvogëluar vlerën kontabël të kërkesave të arkëtueshme për shkak të rënies së vlerës.
	Parimi i plotësisë
84.	Pasqyrat financiare duhet ta japin të gjithë informacionin e nevojshëm për të paraqitur një pamje të vërtetë e të drejtë të pozicionit financiar, performancës financiare dhe flukseve të mjeteve monetare të njësisë ekonomike.
	Qëndrueshmëria dhe Krahueshmëria
85.	Për përgatitjen e pasqyrave financiare duhet të përdoren vazhdimisht të njëjtat politika kontabël, e njëjta paraqitje dhe të njëjtat formate të pasqyrave financiare.
86.	Qëndrueshmëria në politikat kontabël dhe në formatin e paraqitjes së pasqyrave financiare, është e nevojshme për një krahasim objektiv të treguesve të performancës financiare të njësisë ekonomike në vite. Kërkesat standarde për politikat kontabël, formatet e paraqitjes së informacionit financiar si dhe informacioni që duhet paraqitur në pasqyrat financiare, përbëjnë bazën për krahasimin e të dhënave financiare të njësisë të ndryshme ekonomike.
87.	Ndryshimet në politikat kontabël shpjegohen në paragrafët 98-102 të këtij Standardi.
88.	Paraqitja e informacionit (përfshirë këtu formatet e pasqyrës së pozicionit financiar, pasqyrës së performancës financiare, pasqyrës së fluksit të mjeteve monetare dhe pasqyrës së ndryshimeve në kapital) mund të ndryshojë, vetëm nëse: (a) ndryshimi kërkohet nga një standard i ri ose i përmirësuar, i miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit ose nga Ligji "Për Kontabilitetin dhe Pasqyrat Financiare"; (b) formati i ri jep një paraqitje më objektive e më të plotë të pozicionit financiar, performancës financiare dhe fluksit të mjeteve monetare të njësisë ekonomike dhe përputhet me kërkesat e SKK 2 – <i>Paraqitja e Pasqyrave Financiare</i> .
89.	Informacioni krahasues për periudhën paraardhëse duhet të jepet për të gjitha shumat e raportuara në pasqyrat financiare. Informacioni krahasues do të jepet edhe për informacionin përshkrues (narrativ), kur ai ndihmon në kuptueshmërinë e pasqyrave financiare të periudhës kontabël aktuale.
90.	Kur paraqitja e informacionit ndryshon, duhet të ndryshojë gjithashtu edhe paraqitja e informacionit krahasues të periudhave kontabël paraardhëse, të paraqitura në pasqyrat financiare, me qëllim që ato të korrespondojnë me paraqitjen e re, përveç rasteve kur efekti i paraqitjes së re mbi periudhat kontabël të mëparshme, nuk mund të përcaktohet me besueshmëri.
	PËRZGJEDHJA DHE NDRYSHIMI I POLITIKAVE KONTABËL
	Përzgjedhja e politikave kontabël
91.	Politikat kontabël janë parimet specifike, bazat, konvencionet, rregullat dhe praktikat e zbatuara nga një njësi ekonomike në

	përgatitjen dhe paraqitjen e pasqyrave financiare.
92.	Politikat kontabël që zbatohen në përgatitjen e pasqyrave financiare, duhet të jenë në përputhje me parimet-bazë të përshkruara në Ligjin nr. 9228 “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”, publikuar në prill 2004, si dhe me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të miratuara nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit.
93.	Përdorimi i politikave të papërshtatshme të kontabilitetit nuk korrigjohet as nëpërmjet përshkrimit në pasqyrat financiare të politikave kontabël të përdorura, dhe as nga sqarimet e dhëna në shënimet shpjeguese.
94.	Në rastet kur Standardet Kombëtare të Kontabilitetit specifikojnë një politikë kontabël të veçantë, njësia ekonomike do të zbatojë këtë politikë kontabël dhe politika e zbatuar kontabël do të shpjegohet në shënimet e pasqyrave financiare.
95.	Në rastet kur Standardet Kombëtare të Kontabilitetit lejojnë zgjedhjen mes një sërë alternativash të politikave kontabël, politikat kontabël të zbatuara shpjegohen në shënimet e pasqyrave financiare.
96.	Në rastet kur Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk specifikojnë një politikë të caktuar kontabël, por kjo rregullohet nga një SNK/SNRF, atëherë këshillohet që të përdoret politika kontabël e përshkruar në SNK/SNRF si bazë për politikën kontabël. Megjithatë, aplikimi me zgjedhje i SKK-ve dhe SNK/SNRF-ve është i ndaluar.
97.	Nëse SKK 1, nuk adreson në mënyrë specifike një transaksion, ngjarje apo rrethanë tjetër, drejtimi i një njësie ekonomike duhet të përdorë gjykimin e vet në zhvillimin dhe zbatimin e një politike kontabël që rezulton në informacion: (a) të përshatshëm për nevojat e vendimmarrjes ekonomike të përdoruesve; dhe (b) të besueshëm, për faktin se pasqyrat financiare: (i) përfaqësojnë besnikërisht pozicionin financiar, performancën financiare dhe flukset e mjeteve monetare së njësisë ekonomike; (ii) përfaqësojnë thelbin ekonomik të transaksioneve, ngjarjeve dhe kushteve të tjera, dhe jo thjesht formën ligjore; (iii) janë neutrale, dmth të lira nga paragjykimi; (iv) të matura; dhe (v) të plota në të gjitha aspektet materiale.
	Ndryshimi në politikat kontabël
98.	Pasi përzgjidhet një politikë kontabël, ajo zbatohet në mënyrë të qëndrueshme vit pas viti. Politika kontabël mund të ndryshojë vetëm në rastet e mëposhtme: (a) ndryshimi i një politike kontabël kërkohet nga një SKK i ri ose i përmirësuar, ose nga Ligji “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”; (b) politika e re kontabël mundëson një paraqitje më objektive të gjendjes financiare dhe performancës financiare të njësisë ekonomike (në përputhje me kërkesat e përshkruara në paragrafin 92).
99.	Një ndryshim në politikat kontabël do të zbatohet në retrospektivë, duke u kthyer prapa deri në fillimin e periudhës më të hershme të paraqitur, përveç rasteve kur (a) një ndryshim në politikën kontabël ka ardhur nga një SKK i ri dhe aty janë përshkruar dispozita të ndryshme për metodën e kalimit në politikën e re, ose (b) efekti i ndryshimit të politikës kontabël, në periudhat kontabël të mëparshme, nuk mund të vlerësohet me besueshmëri.
100.	Ndryshimi në politikat kontabël zakonisht zbatohet në retrospektivë, d.m.th. sikur politika e re të ishte zbatuar gjithnjë. Informacioni krahasues i periudhave kontabël të mëparshme rishihet në mënyrë të tillë që ai të jetë i paraqitur në përputhje me politikën e re kontabël. Teprica e çeljes së fitimeve të pashpërndara rregullohet me qëllim që ajo të reflektojë ndryshimet për një ose më shumë periudha kontabël të mëparshme.
101.	SKK të caktuara mund të lejojnë zbatimin e një politike të re kontabël në mënyrë prospektive, d.m.th. pa rregullimin e informacionit krahasues.
102.	Kur është praktikisht e pamundur të përcaktohen me besueshmëri efektet e ndryshimit të një politike kontabël mbi informacionin krahasues të periudhave kontabël të mëparshme (përfshirë këtu ndikimet mbi tepricat e çeljes së periudhës së mëparshme), politika e re kontabël do të zbatohet në retrospektivë deri në fillimin e periudhës së raportimit (duke bërë kontabilizimin e efektit nga ushtrime të mëparshme, si një rregullim i tepricës së çeljes të fitimeve të pashpërndara).
	VLERËSIMET KONTABËL DHE NDRYSHIMET E TYRE
	Zbatimi i vlerësimeve kontabël
103.	Disa të dhëna financiare, të paraqitura në pasqyrat financiare, bazohen në vlerësime të bëra nga drejtuesit e njësisë ekonomike, dhe jo në fakte të vëzhguara në mënyrë objektive. Shembuj të zbatimit të vlerësimeve kontabël janë: (a) vlerësimi i zhvlerësimeve për kërkesat e arkëtueshme dhe inventarëve; (b) vlerësimi i jetës së dobishme të aktiveve afatgjata materiale dhe aktiveve afatgjata jomateriale, si dhe përcaktimi i normave përkatëse të amortizimit; (c) krijimi i provizioneve për shitjet me garanci ose për mbulimin e kostove që lidhen me procedurat gjyqësore në proces.
104.	Vlerësimet realiste luajnë një rol të rëndësishëm në përgatitjen e pasqyrave financiare. Në vlerësimet kontabël, drejtuesit e njësisë ekonomike duhet t'i marrin parasysh të gjitha faktet e njohura prej tyre, që mund të kenë ndikim mbi informacionin e raportuar në pasqyrat financiare, si rezultat i vlerësimeve. Për shembull, në njohjen e një provizioni që mbulon kostot e mundshme, në lidhje me procedurat gjyqësore në proces, drejtuesit e njësisë ekonomike duhet t'i marrin në konsideratë të gjitha faktet që lidhen me procesin (përfshirë këtu ato që shfaqen pas datës së mbylljes së periudhës kontabël) që mund të ndikojnë ecurinë e tij, si dhe shumat që lidhen me të.
105.	Ndonëse pritet që disa vlerësime kontabël mund të rezultojnë si të pasakta, drejtuesit e njësisë ekonomike duhet të bëjnë

	vlerësimet më të mira të mundshme, në bazë të njohurive që ata kanë. Kur shfaqen fakte të reja, vlerësimet e bëra më parë duhet të ndryshohen.
	Ndryshimet në vlerësimet kontabël
106.	Një ndryshim në vlerësimin kontabël është një rregullim i vlerës kontabël neto të një aktivi ose detyrimi, ose shumës së konsumit periodik të një aktivi, që rezulton nga vlerësimi i gjendjes aktuale, dhe përfitimeve të pritshme të ardhshme dhe detyrimeve lidhur me aktivin dhe detyrimin. Ndryshimet në vlerësimet kontabël rezultojnë prej informacionit të ri apo zhvillimeve të reja dhe, rrjedhimisht, nuk janë korrigjime të gabimeve. Kur ndryshimi në një politikë kontabël është i vështirë të dallohet nga një ndryshim në vlerësimin kontabël, ndryshimi trajtohet si një ndryshim në vlerësimin kontabël.
107.	Ndryshimet në vlerësimet kontabël do të njihen gjatë periudhës kontabël kur ato kanë ndodhur, dhe jo në retrospektivë.
108.	Në rrethana të caktuara mund të jetë e vështirë të dallohet nëse ndryshimi ka ndodhur në politikën kontabël apo në vlerësimin kontabël. Në raste të tilla, presupozohet që kemi të bëjmë me një ndryshim në vlerësimin kontabël, dhe efekti i ndryshimit njihet gjatë periudhës kontabël, kur bëhet raportimi (ose në perspektivë), por jo në retrospektivë.
	KORRIGJIMI I GABIMEVE
109.	Gabimet janë mosraportime ose deklarime të gabuara në pasqyrat financiare të një ose më shumë periudhave kontabël, të cilat vijnë nga mospërdorimi ose keqpërdorimi i informacionit të disponueshëm nga drejtuesit gjatë përgatitjes së pasqyrave financiare.
110.	Gabime të tilla përfshijnë efektet e gabimeve matematikore, gabimeve në zbatimin e politikave kontabël, paqartësitë apo keqinterpretimet e fakteve, dhe mashtrimet.
111.	Gabimet ndryshojnë nga ndryshimet në vlerësimet kontabël. Ndryshimet në vlerësimet kontabël bazohen në informacion të mjaftueshëm dhe të besueshëm, si dhe në ndryshimin e tij me kalimin e kohës, dhe nuk kanë të bëjë me keqpërdorimin e tij. Gabimi karakterizohet nga fakti që, ndonëse drejtuesit e njësisë ekonomike kishin informacion të mjaftueshëm e të besueshëm për të përgatitur pasqyra financiare të sakta në kohën e përgatitjes së tyre, ky informacion nuk u përdor me saktësi.
112.	Gabimet materiale të periudhave kontabël të mëparshme do të korrigjohen, sipas njërës prej dy mënyrave të mëposhtme: (a) në retrospektivë, që do të thotë se shuma e korrigjimit të një gabimi material, që lidhet me periudhat kontabël të mëparshme, do të raportohet duke rregulluar tepriçën e çeljes së fitimeve të pashpërndara. Informacioni krahasues duhet të riparaqitet, nëse është praktikisht e mundshme; ose (b) duke riparaqitur tepricat e çeljeve për aktivet, detyrimet dhe kapitalin e periudhës më të hershme të mëparshme të paraqitur, në rastet kur gabimi ka ndodhur përpara periudhës më të hershme të paraqitur.
113.	Gabimet jomateriale duhet të korrigjohen në periudhën kontabël aktuale. Korrigjimi i gabimeve jomateriale në retrospektivë nuk lejohet. Koncepti i materialitetit përkrahëhet në paragrafët 70-76 të Standardit.
114.	Kur gabimet materiale të periudhave kontabël të mëparshme korrigjohen në retrospektivë, efekti është sikur gabimi të mos kishte ndodhur kurrë. Informacioni krahasues i periudhave kontabël të mëparshme korrigjohet për efektin e gabimit. Nëse një gabim është bërë gjatë një periudhe kontabël para periudhës krahasuese ose gjatë periudhave kontabël edhe më të hershme, tepricat e çeljes së aktiveve, detyrimeve dhe fitimeve të pashpërndara të periudhës aktuale dhe asaj krahasuese korrigjohen.
115.	Nëse efekti i një gabimi material mbi informacionin krahasues të periudhave kontabël të mëparshme (përfshirë këtu tepricat e çeljes së periudhave të mëparshme) nuk mund të përcaktohen me besueshmëri, tepricat e çeljes së aktiveve, detyrimeve dhe fitimeve të pashpërndara të periudhës kontabël, për të cilën raportohet, korrigjohen për të reflektuar efektin e gabimit nga periudha kontabël të mëparshme. Kur është praktikisht e pamundur të përcaktohet me besueshmëri efekti i akumuluar i një gabimi mbi tepricat e çeljes së periudhës kontabël për të cilën raportohet, gabimi do të korrigjohet në prospektivë, që nga data më e hershme e mundshme.
	NGJARJET PAS PËRFUNDIMIT TË PERIUDHËS RAPORTUESE
116.	Kontabilizimi i ngjarjeve që ndodhin pas mbylljes së periudhës raportuese, por para datës kur pasqyrat financiare autorizohen për t'u publikuar, varet nga fakti nëse këto ngjarje janë të tilla që kërkojnë rregullim ose jo.
117.	Ngjarja pas periudhës raportuese për të cilën duhet të bëhen rregullime, është një ngjarje që evidenton kushte që kanë ekzistuar në datën e mbylljes së periudhës raportuese. Një njësi ekonomike duhet të rregullojë shumat e njohura në pasqyrat e saj financiare, duke përfshirë dhënie të informacioneve përkatëse shpjeguese, për të pasqyruar ngjarjet rregulluese pas përfundimit të periudhës raportuese.
118.	Ngjarjet, për të cilat nuk bëhen rregullime janë ngjarjet që nuk evidentojnë kushtet që kanë ekzistuar pas mbylljes së periudhës raportuese. Njësia ekonomike nuk do të korrigjojë shumat e njohura në pasqyrat e saj financiare për të reflektuar ngjarjet për të cilat nuk bëhen rregullime, pas përfundimit të periudhës raportuese. Efekti i ngjarjeve për të cilat nuk bëhen rregullime do të përshkruhet në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare nëse ato janë materiale.
	Deklarimi i dividendëve pas përfundimit të periudhës raportuese
119.	Nëse një njësi ekonomike u deklaron dividendë mbajtësve të instrumentave të kapitalit neto të saj, pas përfundimit të periudhës raportuese, njësia ekonomike nuk do t'i njohë këto dividendë si një detyrim në fund të periudhës raportuese. Shuma e dividendit mund të paraqitet si një komponent i ndarë nga fitimet e pashpërndara në fund të periudhës raportuese.
	SHËNIMET SHPJEGUESE
120.	Njësia ekonomike duhet të paraqesë në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare një përmbledhje të politikave kryesore kontabël, të përdorura në përgatitjen e pasqyrave financiare.
121.	Në rastet kur një ndryshim i këtij Standardi ndikon në periudhën aktuale ose ndonjë periudhë të mëparshme, apo mund të ketë

	një efekt në periudhat e ardhshme, njësia ekonomike duhet të japë informacionin shpjegues në vijim: (a) llojin e ndryshimit në politikën kontabël; (b) për periudhën aktuale dhe çdo periudhë të mëparshme të paraqitur, deri në masën e mundshme, shumën e rregullimit për çdo zë të prekur të pasqyrave financiare; (c) shumën e rregullimit që lidhet me periudhat para atyre të paraqitura, për aq sa është e zbatueshme; (d) një shpjegim në rastet kur është i pazbatueshëm përcaktimi i shumave të deklaruara në (b) ose (c) më sipër; Pasqyrat financiare të periudhave të mëpasshme nuk duhet të përsërisin këto informacione shpjeguese.																										
122.	Në rastet kur një ndryshim i vullnetshëm në politikën kontabël ndikon në periudhën aktuale ose në ndonjë periudhë të mëparshme, njësia ekonomike duhet të japë informacionin shpjegues në vijim: (a) llojin e ndryshimit në politikën kontabël; (b) arsyet se përse zbatimi i politikës së re kontabël siguron informacion të besueshëm dhe më të përshtatshëm; (c) për aq sa është e zbatueshme, shumën e rregullimit për çdo zë të prekur të pasqyrave financiare, treguar veçmas: (i) për periudhën aktuale; (ii) për secilën periudhë të mëparshme të paraqitur; dhe (iii) në total për periudhat para atyre të paraqitura.																										
123.	Nëse mënyra e paraqitjes së politikave kontabël dhe/ose informacionit kontabël ka ndryshuar, atëherë në shënimet shpjeguese do të shpjegohet: (a) përshkrimi i ndryshimit dhe arsyeja e ndryshimit; (b) efekti i tij mbi zërat e pasqyrës së pozicionit financiar dhe pasqyrës së performancës financiare; (c) nëse ndryshimi nuk është njohur në retrospektivë, do të jepet shpjegimi i situatës, përshkrimi i efektit të politikës së re, si dhe ushtrimet e mëparshme të ndikuara nga ndryshimi.																										
124.	Në ato raste kur, për hir të një paraqitje sa më të vërtetë e të besueshme, dispozitat e disa Standardeve Kombëtare të Kontabilitetit nuk janë zbatuar, atëherë në shënimet shpjeguese do të shpjegohet: (a) dispozita e SKK-së që nuk është ndjekur; (b) arsyeja për mosndjekjen e saj; (c) efekti mbi zërat e pasqyrës së pozicionit financiar dhe të pasqyrës së performancës financiare.																										
125.	Njësia ekonomike duhet të japë informacione shpjeguese mbi llojin e çdo ndryshimi në vlerësimin kontabël dhe efektin e ndryshimit në aktivet, detyrimet, të ardhurat dhe shpenzimet për periudhën aktuale. Nëse njësia ekonomike mund të vlerësojë efektin e ndryshimit në një ose më shumë periudha të ardhshme, atëherë duhet të japë informacione shpjeguese për këto vlerësime.																										
127.	Në shënimet shpjeguese duhet të përshkruhen ngjarjet materiale për të cilat mund të bëhen rregullime pas përfundimit të periudhës raportuese si dhe efekti i tyre mbi shifrat financiare të paraqitura në pasqyrat financiare.																										
128.	Njësia ekonomike duhet të japë informacionet e mëposhtme shpjeguese për çdo kategori ngjarjeje pas përfundimit të periudhës raportuese, që nuk mund të rregullohet: (a) llojin e ngjarjes; (b) një vlerësim të efektit të saj financiar; (c) një deklaratë që një vlerësim i tillë nuk mund të bëhet.																										
129.	Nëse ka pasiguri në lidhje me vazhdimësinë e veprimtarisë së njësive ekonomike, në shënimet shpjeguese duhet të jepen faktorët që shkaktojnë këtë pasiguri. Nëse pasqyrat financiare janë përgatitur mbi bazën e likuidimit të operacioneve të njësive ekonomike, atëherë do të shpjegohet arsyeja dhe baza e përgatitjes.																										
DATA DHE RREGULLAT E HYRJES NË ZBATIM TË STANDARDEVE																											
130.	Ky Standard do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudha kontabël, që fillojnë më ose pas datës 1 janar 2015. Ky Standard duhet të zbatohet në mënyrë prospektive.																										
KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR (SNRF për NVM, 2009)																											
131.	Tabela tregon se si korrespondojnë përmbajtjet e këtij Standardi me seksionet përkatëse të SNRF-ve për NVM. Paragrafët janë trajtuar si korresponduese, nëse ato trajtojnë në përgjithësi të njëjtën çështje, pavarësisht nga fakti që përshkrimet në standardet e referuara mund të kenë ndryshim.																										
	<table> <tr> <th>Paragrafët sipas SKK 1</th><th>Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009</th></tr> <tr> <td>Paragrafi 1</td><td>Asnjë</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 2</td><td>Asnjë</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 3</td><td>Asnjë</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 4</td><td>Sek 2.1</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 5</td><td>Sek 2.2</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 6</td><td>Asnjë</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 7</td><td>Asnjë</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 8</td><td>Asnjë</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 9</td><td>Sek 2.15</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 10</td><td>Sek 2.16</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 11</td><td>Sek 2.23</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 12</td><td>Sek 2.24</td></tr> </table>	Paragrafët sipas SKK 1	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009	Paragrafi 1	Asnjë	Paragrafi 2	Asnjë	Paragrafi 3	Asnjë	Paragrafi 4	Sek 2.1	Paragrafi 5	Sek 2.2	Paragrafi 6	Asnjë	Paragrafi 7	Asnjë	Paragrafi 8	Asnjë	Paragrafi 9	Sek 2.15	Paragrafi 10	Sek 2.16	Paragrafi 11	Sek 2.23	Paragrafi 12	Sek 2.24
Paragrafët sipas SKK 1	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009																										
Paragrafi 1	Asnjë																										
Paragrafi 2	Asnjë																										
Paragrafi 3	Asnjë																										
Paragrafi 4	Sek 2.1																										
Paragrafi 5	Sek 2.2																										
Paragrafi 6	Asnjë																										
Paragrafi 7	Asnjë																										
Paragrafi 8	Asnjë																										
Paragrafi 9	Sek 2.15																										
Paragrafi 10	Sek 2.16																										
Paragrafi 11	Sek 2.23																										
Paragrafi 12	Sek 2.24																										

Paragrafi 13	Asnjë
Paragrafi 14	Asnjë
Paragrafi 15	Sek 2.17
Paragrafi 16	Sek 2.18
Paragrafi 17	Sek 2.19
Paragrafi 18	Asnjë
Paragrafi 19	Asnjë
Paragrafi 20	Sek 2.37
Paragrafi 21	Sek 2.38
Paragrafi 22	Asnjë
Paragrafi 23	Sek 2.21
Paragrafi 24	Sek 2.20
Paragrafi 25	Sek 2.39
Paragrafi 26	Sek 2.40
Paragrafi 27	Asnjë
Paragrafi 28	Sek 2.22
Paragrafi 29	Asnjë
Paragrafi 30	Asnjë
Paragrafi 31	Sek 2.25
Paragrafi 32	Sek 2.41
Paragrafi 33	Asnjë
Paragrafi 34	Sek 2.26
Paragrafi 35	Sek 2.42
Paragrafi 36	Asnjë
Paragrafi 37	Sek 2.43
Paragrafi 38	Sek 2.44
Paragrafi 39	Sek 2.45
Paragrafi 40	Sek 2.35
Paragrafi 41	Sek 2.36
Paragrafi 42	Asnjë
Paragrafi 43	Asnjë
Paragrafi 44	Asnjë
Paragrafi 45	Asnjë
Paragrafi 46	Asnjë
Paragrafi 47	Asnjë
Paragrafi 48	Sek 2.27
Paragrafi 49	Sek 2.28
Paragrafi 50	Sek 2.29
Paragrafi 51	Sek 2.30
Paragrafi 52	Sek 2.31
Paragrafi 53	Sek 2.32
Paragrafi 54	Asnjë
Paragrafi 55	Asnjë
Paragrafi 56	Asnjë
Paragrafi 57	Sek 2.33
Paragrafi 58	Sek 2.34
Paragrafi 59	Asnjë
Paragrafi 60	Sek 2.46
Paragrafi 61	Sek 2.47
Paragrafi 62	Sek 2.49
Paragrafi 63	Sek 2.51
Paragrafi 64	Sek 2.52
Paragrafi 65	Asnjë
Paragrafi 66	Asnjë
Paragrafi 67	Sek 2.4
Paragrafi 68	Asnjë
Paragrafi 69	Asnjë
Paragrafi 70	Sek 2.5

Paragrafi 71	Asnjë
Paragrafi 72	Sek 2.6
Paragrafi 73	Asnjë
Paragrafi 74	Asnjë
Paragrafi 75	Asnjë
Paragrafi 76	Asnjë
Paragrafi 77	Sek 2.7
Paragrafi 78	Asnjë
Paragrafi 79	Sek 2.8
Paragrafi 80	Asnjë
Paragrafi 81	Asnjë
Paragrafi 82	Sek 2.9
Paragrafi 83	Asnjë
Paragrafi 84	Sek 2.10
Paragrafi 85	Sek 2.11
Paragrafi 86	Asnjë
Paragrafi 87	Asnjë
Paragrafi 88	Asnjë
Paragrafi 89	Asnjë
Paragrafi 90	Asnjë
Paragrafi 91	Sek 10.2
Paragrafi 92	Asnjë
Paragrafi 93	Asnjë
Paragrafi 94	Sek 10.3
Paragrafi 95	Asnjë
Paragrafi 96	Asnjë
Paragrafi 97	Sek 10.4
Paragrafi 98	Sek 10.8
Paragrafi 99	Sek 10.11
Paragrafi 100	Sek 10.12
Paragrafi 101	Asnjë
Paragrafi 102	Sek 10.12
Paragrafi 103	Asnjë
Paragrafi 104	Asnjë
Paragrafi 105	Asnjë
Paragrafi 106	Sek 10.15
Paragrafi 107	Sek 10.16
Paragrafi 108	Asnjë
Paragrafi 109	Sek 10.19
Paragrafi 110	Sek 10.20
Paragrafi 111	Asnjë
Paragrafi 112	Sek 10.21
Paragrafi 113	Asnjë
Paragrafi 114	Sek 10.22
Paragrafi 115	Asnjë
Paragrafi 116	Sek 32.2
Paragrafi 117	Sek 32.4
Paragrafi 118	Sek 32.6
Paragrafi 119	Sek 32.8
Paragrafi 120	Sek 10.13
Paragrafi 121	Sek 10.13
Paragrafi 122	Sek 10.14
Paragrafi 123	Asnjë
Paragrafi 124	Asnjë
Paragrafi 125	Sek 10.18
Paragrafi 126	Sek 10.23
Paragrafi 127	Asnjë
Paragrafi 128	Sek 32.10
Paragrafi 129	Asnjë
Paragrafi 130	Asnjë
Paragrafi 131	Asnjë

Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Përmirësuara**SKK 2 - PARAQITJA E PASQYRAVE FINANCIARE**

Pg	
	STANDARDI KOMBËTAR I KONTABILITETIT 2 – PARAQITJA E PASQYRAVE FINANCIARE - I PËRMIRËSUAR
	PËRMBAJTJA
	OBJEKTIVAT DHE BAZAT E PËRGATITJES
	1 – 2
	FUSHA E ZBATIMIT
	3
	PËRKUFIZIMET KRYESORE
	4
	Materialiteti
	5-7
	PARAQITJA E VËRTETË DHE E DREJTË
	8-19
	Pajtueshmëria me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit
	9-12
	Parimi i Vijimësisë
	13-15
	Qëndrueshmëria e Paraqitjes
	16-18
	Informacion Krahasues
	19
	PËRMBAJTJA E PASQYRAVE FINANCIARE DHE KËRKESA TË PËRGJITHSHME
	PËR PËRGATITJEN E TYRE
	20-28
	PASQYRA E POZICIONIT FINANCIAR
	29-46
	Rregulla të Përgjithshme
	29-34
	Formate të veçanta të pasqyrës së pozicionit financiar
	35-36
	Dallimi mes zërave afatshkurtër dhe afatgjatë të aktiveve dhe detyrimeve
	37-38
	Aktivët Afatshkurtra
	39-40
	Detyrimet Afatshkurtra
	41-45
	Kompensimi i Aktiveve dhe Detyrimeve (Njohja në shumën neto)
	46
	PASQYRA E PERFORMANCËS
	47-60
	Rregulla të Përgjithshme
	47-50
	Kërkesat e zbatueshme
	51-56
	Formate të veçanta të pasqyrës së performancës
	57-58
	Kompensimi i të ardhurave dhe shpenzimeve (njohja në shumën neto)
	59-60
	PASQYRA E FLUKSIT TË MJETEVE MONETARE
	61-82
	Fluksi i mjeteve monetare në monedhë të huaj
	65-67
	Interesi dhe dividendët
	68-70
	Tatimi mbi fitimin
	71
	Aktivitetet e shfrytëzimit
	72
	Raportimi i flukseve të mjeteve monetare nga aktivitetet e shfrytëzimit
	73
	Metoda direkte
	74
	Metoda indirekte
	75
	Fluksi i mjeteve monetare nga aktiviteti investues
	76
	Fluksi i mjeteve monetare nga aktiviteti i financimit
	77
	Raportimi i fluksit të mjeteve monetare nga aktivitetet investuese dhe financuese
	78
	Transaksionet jomonetare
	79-80
	Përbërësit e mjeteve monetare dhe ekuivalentëve të mjeteve monetare
	81
	Shënime të tjera shpjeguese lidhur me mjetet monetare dhe ekuivalentët e mjeteve monetare
	82
	PASQYRA E NDRYSHIMEVE NË KAPITAL
	83-85
	SHËNIMET SHPJEGUESE TË PASQYRAVE FINANCIARE
	86-94
	Struktura e shënimeve
	87-88

	Dhënia e informacioneve shpjeguese për politikat kontabël	89
	Informacion në lidhje me burimet kryesore të pasigurisë së vlerësimit	90
	Shpjegime mbi palët e lidhura	91-94
	DATA DHE RREGULLAT E ZBATIMIT TË STANDARDEVE	95
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NVM-të (2009)	96
	OBJEKTIVAT DHE BAZAT E PËRGATITJES	
1.	Objektivi i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 2, “Paraqitja e Pasqyrave Financiare” (SKK 2), miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit dhe shpallur nga Ministria e Financës, është të japë konceptet dhe rregullat-bazë, për paraqitjen e informacionit financiar në pasqyrat financiare të hartuara në përputhje me standardet kombëtare të kontabilitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit bazohen në parimet e kontabilitetit dhe të raportimeve financiare të pranura në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme të të cilave përshkruhen në Ligjin nr. 9 228, datë 29.04.2004, “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare” publikuar në prill 2004, i ndryshuar.	
2.	Kërkesat e SKK 2 korrespondojnë me disa paragrafë specifike të SNRF për NVM-të. Standardi bazohet fillimisht në: <u>-Seksioni 3 i SNRF për NVM-të – Paraqitja e Pasqyrave Financiare</u> <u>- Seksioni 4 i SNRF për NVM-të – Pasqyra e Pozicionit Financiar</u> <u>- Seksioni 5 i SNRF për NVM-të – Pasqyra e të Ardhurave Gjithpërfshirëse dhe Pasqyra e të Ardhurave</u> <u>- Seksioni 6 i SNRF për NVM-të – Pasqyra e ndryshimeve në kapitalin neto dhe Pasqyra e të ardhurave dhe fitimeve të pashpërndara</u> <u>- Seksioni 7 i SNRF për NVM – Pasqyra e fluksit të mjeteve monetare</u> <u>- Seksioni 8 i SNRF për NVM-të – Shënimet e pasqyrave financiare.</u> <u>Krahasimi i SKK 2 me SNRF për NVM-të paraqitet në paragrafin 99.</u> Për rastet që nuk janë trajtuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga SKK 2 ose ndonjë SKK tjetër, drejtuesit e njësive ekonomike duhet që, me miratimin e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit (KKK) të aplikojnë politika të tilla që sigurojnë një pasqyrim të vërtetë e të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare, ndryshimeve në pozicionin financiar dhe fluksit të mjeteve monetare të njësive ekonomike, siç kërkohet në nenin 9 të Ligjit nr. 9228, datë 29.04.2004, “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”.	
	FUSHA E ZBATIMIT	
3.	Kërkesat e SKK 2, <i>Paraqitja e pasqyrave financiare</i> , do të zbatohen në të gjitha pasqyrat financiare të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit.	
	PËRKUFIZIMET KRYESORE	
4.	Më poshtë jepen përkufizimet e disa termave kryesore të përdorura në këtë standard. <i>Pasqyra e Pozicionit Financiar</i> - Pasqyra financiare që paraqet marrdhenien e aktiveve, detyrimeve dhe kapitalit të një njësie ekonomike në një datë të caktuar (njohur më parë si <i>bilanci</i>). <i>Pasqyra e Performancës</i> - është një nga pasqyrat financiare që tregon performancën ekonomike (të ardhurat, shpenzimet, fitimin/humbjen e vitit dhe të ardhurat gjithëpërfshirëse) të një njësie ekonomike gjatë një periudhe kontabël. Ky set është i përbërë nga dy pasqyra: * <i>Pasqyra e të ardhurave dhe shpenzimeve</i> - Pasqyra financiare që paraqet të gjithë zërat e të ardhurave dhe shpenzimeve të njohura gjatë periudhës, me përjashtim të zërave të të ardhurave të tjera gjithëpërfshirëse. * <i>Pasqyra e të ardhurave gjithëpërfshirëse</i> - Pasqyra financiare që paraqet fitim/humbja e vitit dhe të gjithë zërat e të ardhurave të tjera gjithëpërfshirëse që sjellin ndryshime në kapital. <i>Pasqyra e ndryshimeve në kapitalin neto</i>- Pasqyra financiare që paraqet fitimin ose humbjen e vitit, zërat e të ardhurave dhe shpenzimeve të cilat ndikojnë direkt në kapital për periudhën, efektet e ndryshimeve në politikat kontabël, korrigjimet e gabimeve për periudhën si dhe vlerat e transaksioneve me kapitalin e vet. <i>Pasqyra e fluksit të mjeteve monetare</i>- Pasqyra financiare që paraqet informacion mbi ndryshimet në mjete monetare dhe ekuivalentë të mjeteve monetare për periudhën, duke e paraqitur këtë informacion në tre pjesë: aktiviteti i shfrytëzimit, i investimit dhe i financimit. <i>Shënimet shpjeguese</i>- Pasqyra financiare që paraqet informacion shtesë, përveç atij të paraqitur në pasqyrat e mësipërme.	
	Materialiteti	

5.	Pasqyrat financiare do të përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk do të zbatohen për zërat jomateriale. Parimi i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 70 deri 76 të SKK 1 - <i>Kuadri i Përgjithshëm për Përgatitjen e Pasqyrave Financiare</i> .
6.	Konsiderohen materiale mosraportimet ose deklarimet e gabuara të zërave, nëse ato në mënyrë individuale ose kolektive mund të ndikojnë në vendimet ekonomike të përdoruesve të marra mbi bazën e pasqyrave financiare. Materialiteti varet nga madhësia dhe natyra e mosveprimeve ose deklarimeve të gabuara të gjykuara në rrethanat aktuale. Madhësia ose natyra e zërit, ose një kombinim i të dyjave mund të jenë faktori përcaktues i materialitetit.
7.	Një njësi ekonomike duhet të paraqesë veçmas secilën klasë materiale të zërave të ngjashëm. Një njësi ekonomike duhet të paraqesë veçmas artikuj, të një natyre ose funksioni të ndryshëm, përveçse kur ata janë jomaterial.
PARAQITJA E VËRTETË DHE E DREJTË	
8.	Një paraqitje e vërtetë dhe e drejtë kërkon një regjistrim të besueshëm të efekteve të transaksioneve, ngjarjeve dhe kushteve të tjera në përputhje me përkufizimet dhe kriteret e njohjes së aktiveve, detyrimeve, të ardhurave dhe shpenzimeve të përcaktuara në SKK 1 – Kuadri i Përgjithshëm për Përgatitjen e Pasqyrave Financiare. Zbatimi i Standardeve Kombëtare të Kontabilitetit SNRF për NVM-të, me dhënie informacionesh shpjeguese shtesë, kur është e nevojshme, supozohet të rezultojë në pasqyra financiare që arrijnë një paraqitje të vërtetë dhe të drejtë të pozicionit financiar, performancës financiare dhe fluksit të mjeteve monetare të njësive ekonomike. Dhënia e informacioneve shpjeguese shtesë të përmendura më sipër është e nevojshme kur pajtueshmëria me kërkesat specifike në Standardet Kombëtare të Kontabilitetit është e pamjaftueshme për të mundësuar përdoruesit të kuptojnë efektin e transaksioneve të veçanta, ngjarjeve dhe kushteve të tjera në pozicionin financiar dhe performancën financiare të njësisë ekonomike.
Pajtueshmëria me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit	
.	Një njësi ekonomike, pasqyrat financiare të së cilës janë në përputhje me SKK-të duhet të japë në shënimet shpjeguese një deklaratë të qartë dhe pa rezervë të kësaj pajtueshmërie.
10.	Në rrethana jashtëzakonisht të rralla në të cilat drejtuesit e njësive ekonomike konstatojnë se përputhshmëria me dispozitat të caktuara të Standardeve Kombëtare të Kontabilitetit nuk bën të mundur paraqitjen e vërtetë dhe të drejtë të pozicionit financiar, performancës financiare dhe flukseve të mjeteve monetare të një njësie, atëherë drejtuesit duhet të përgatisin pasqyrat financiare në bazë të kërkesës për një paraqitje të vërtetë dhe të drejtë siç kërkohej nga <i>Paragrafi 8 i SKK 1 - Kuadri i Përgjithshëm për Përgatitjen e Pasqyrave Financiare</i> .
11.	Kur një njësi ekonomike niset nga një kërkesë e Standardeve Kombëtare të Kontabilitetit në përputhje me paragrafin 10, ajo duhet të japë informacionin shpjegues në vijim: (a) se drejtimi ka arritur në përfundim se pasqyrat financiare paraqesin besnikërisht pozicionin financiar, performancën financiare dhe flukset e mjeteve monetare të njësive ekonomike; (b) se raportimi është në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit, përjashtuar rastet kur ka devijuar nga ndonjë kërkesë e veçantë për të arritur një paraqitje të vërtetë e të drejtë; (c) Natyrën e devijimit, duke përfshirë trajtimin që Standardet Kombëtare të Kontabilitetit do të kërkonin, arsyen se pse trajtimi do të ishte kaq çorientues në rrethana të caktuara që do të binte ndesh me objektivin e pasqyrave financiare të përcaktuara në paragrafin 5 deri 12 të SKK 1 – <i>Kuadri i Përgjithshëm për Përgatitjen e Pasqyrave Financiare</i> , dhe trajtimi i zbatuar;
12.	Kur një njësi ekonomike devijon nga një kërkesë e Standardeve Kombëtare të Kontabilitetit në një periudhë të mëparshme, dhe ky devijim ndikon shumë në pasqyrat financiare të periudhës aktuale, njësia do të japë informacionet shpjeguese të përcaktuara në paragrafin 11(c).
Parimi i Vijimësisë	
13.	Gjatë përgatitjes së pasqyrave financiare, drejtimi i një njësie ekonomike që përdor Standardet Kombëtare të Kontabilitetit duhet të bëjë një vlerësim të aftësisë së njësive ekonomike për të vazhduar në vijimësi. Një njësi ekonomike është në vijimësi derisa drejtimi të ketë ndërmend të likuidojë njësine ekonomike ose të ndërpresë operacionet, kur nuk ka ndonjë alternativë tjetër realiste por vetëm të veprojë në këtë mënyrë. Në vlerësimin nëse supozimi i vijimësisë është i përshtatshëm, drejtimi merr parasysh të gjitha informacionet në dispozicion në lidhje me të ardhmen, e cila nënkupton një periudhë, të paktën dymbëdhjetë muaj mbas datës së raportimit .
14.	Kur një njësi ekonomike nuk përgatit pasqyra financiare mbi baza vijimësie, ajo duhet të japë informacione shpjeguese për këtë fakt, së bashku me bazën mbi të cilën ajo i përgatit pasqyrat financiare dhe arsyen pse njësia ekonomike nuk është konsideruar në vijimësi.
15.	Kur drejtuesit janë në dijeni, në kryerjen e vlerësimit të tyre, mbi pasiguritë materiale lidhur me ngjarjet ose kushtet që hedhin dyshime të konsiderueshme mbi aftësinë e njësive ekonomike për të vazhduar në vijimësi, njësia ekonomike duhet të japë informacione shpjeguese mbi këto pasiguri.
Qëndrueshmëria e Paraqitjes	
16.	Një njësi ekonomike do të ruajë paraqitjen dhe klasifikimin e zërave në pasqyrat financiare nga njëra periudhë në tjetrën

	derisa : (a) të jetë evidente, që pas një ndryshimi të rëndësishëm në natyrën e operacioneve të njësisë ekonomike ose rishikimin e pasqyrave të saj financiare, një tjetër paraqitje apo klasifikim do të konsiderohej më i përshtatshëm duke u nisur nga kriteret për përzgjedhjen dhe zbatimin e politikave kontabël në Paragrafët 91 deri 97 të SKK 1 1 - <i>Kuadri i Përgjithshëm për Përgatitjen e pasqyrave financiare, ose</i> (b) Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të kërkojnë një ndryshim në paraqitje.
17.	Kur paraqitja ose klasifikimi i zërave në pasqyrat financiare ndryshohet, një njësi ekonomike do të riklasifikojë shumat krahasuese derisa riklasifikimi të jetë i pazbatueshëm. Kur shumat krahasuese riklasifikohen, njësia ekonomike duhet të japë informacionin shpjegues në vijim: (a) natyrën e riklasifikimit (b) shumën e çdo zëri ose klase të zërave të riklasifikuar (c) arsyen e riklasifikimit
18.	Nëse riklasifikimi i shumave krahasuese është i pazbatueshëm, një njësi ekonomike duhet të japë informacione shpjeguese se përse riklasifikimi nuk është i mundur.
	Informacioni krahasues
19.	Përveç rastit kur Standardet Kombëtare të Kontabilitetit lejojnë ose kërkojnë ndryshe, një njësi ekonomike duhet të japë shpjegime mbi informacionin krahasues në lidhje me periudhën e mëparshme të krahasueshme për të gjithë shumat e paraqitura në pasqyrat financiare të periudhës aktuale. Një njësi ekonomike do të përfshijë informacion krahasues për informacionin përshkruar në rastet kur këto shpjegime janë të rëndësishme për të kuptuar pasqyrat financiare të periudhës aktuale.
	PËRMBAJTJA E PASQYRAVE FINANCIARE DHE KËRKESA TË PËRGJITHSHME PËR PËRGATITJEN E TYRE
20.	Një set i plotë i pasqyrave financiare të një njësie ekonomike do të përfshijë të gjitha sa vijon: (a) pasqyrën e pozicionit financiar në datën e raportimit; (b) pasqyrën e performancës që përbëhet nga një pasqyrë e të ardhurave dhe shpenzimeve dhe një pasqyrë e të ardhurave gjithpërfshirëse; (c) pasqyrën e ndryshimeve në kapitalin neto për periudhën; (d) pasqyrën e flukseve të mjeteve monetare për periudhën; (e) shënimet shpjeguese, duke përfshirë një përmbledhje të politikave të rëndësishme kontabël si dhe shënime të tjera;
21.	Nëse një njësi ekonomike nuk ka zëra të të ardhurave të tjera gjithpërfshirëse në ndonjë nga periudhat për të cilat janë paraqitur pasqyrat financiare, mund të paraqesë vetëm një pasqyrë të të ardhurave dhe shpenzimeve ku reshti i fundit emërtohet “fitim” ose “humbje”.
22.	Duke qenë se paragrafi 19 kërkon shumat krahasuese lidhur me periudhën e kaluar, për të gjitha shumat e paraqitura në pasqyrat financiare, një grup i plotë i pasqyrave financiare nënkupton që një njësi ekonomike duhet të paraqesë si minimum, informacion për 2 vite, për secilën prej pasqyrave financiare të kërkuara dhe shënimet përkatëse të tyre.
23.	Në një set të plotë të pasqyrave financiare, një njësi ekonomike duhet t'i kushtojë të njëjtën rëndësi paraqitjes së çdo pasqyre financiare.
24.	Ky standard përshkruan kërkesa të përgjithshme, në lidhje me paraqitjen e pasqyrave financiare, si dhe natyrën e informacionit që duhet të jepet në shënimet shpjeguese të tyre. Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit mund të vendosë kërkesa shtesë, përsa u përket informacioneve që duhet të jepen në shënimet shpjeguese të Standardeve Kombëtare të Kontabilitetit.
25.	Në përputhje me kërkesat e Ligjit nr. 9228, “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”, pasqyrat financiare përgatiten dhe paraqiten në lekë, duke treguar shkallën e rrumbullakimit të shifrave (për shembull, në mijë lekë)
26.	Një njësi ekonomike do të identifikojë qartë secilën prej pasqyrave financiare dhe shënimet e tyre shpjeguese duke i dalluar ato nga çdo informacion tjetër jashtë këtij seti pasqyrash. Përveç kësaj, njësia ekonomike duhet të paraqesë informacionin e mëposhtëm dhe ta përsërisë atë kur është e nevojshme për të kuptuar informacionin e paraqitur: (a) emri i njësisë ekonomike dhe çdo ndryshim në emrin e saj që nga fundi i periudhës së mëparshme; (b) nëse pasqyrat financiare mbulojnë njësi ekonomike individuale ose një grup të njësive ekonomike; (c) datën e përfundimit të periudhës raportuese dhe periudhën e mbuluar nga pasqyrat financiare; (d) monedhën e paraqitjes (lekë), siç përcaktohet në paragrafin 25 të këtij Standardi. (e) nivelin e rrumbullakosjes, nëse ka, i përdorur në paraqitjen e shumave në pasqyrat financiare.
27.	Një njësi ekonomike duhet të japë informacionin e mëposhtëm në shënimet shpjeguese: (a) vendbanimin dhe formën ligjore të njësisë ekonomike, vendin e themelimit dhe adresën e zyrës së saj të regjistruar ose selinë e aktivitetit, nëse është e ndryshme nga zyra e saj e regjistruar; (b) një përshkrim të natyrës së operacioneve të njësisë ekonomike dhe aktiviteteve kryesore të saj.
28.	Një njësi ekonomike duhet të paraqesë një set të plotë të pasqyrave financiare (duke përfshirë informacionin krahasues-shih paragrafin 19 të paktën çdo vit, siç kërkohet nga neni 14 i Ligjit nr. 9 228, “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare” nxjerrë në prill 2004. Kur fundi i periudhës raportuese të një njësie ekonomike ndryshon dhe pasqyrat financiare vjetore paraqiten për një periudhë më të gjatë ose më të shkurtër se sa një vit, njësia ekonomike duhet të japë informacionet

	shpjeguese në vijim: (a) faktin në vetvete; (b) arsyen për të përdorur një periudhë më të gjatë ose më të shkurtër; (c) faktin që shumat krahasuese të paraqitura në pasqyrat financiare (duke përfshirë edhe shënimet përkatëse) nuk janë plotësisht të krahasueshme.
	PASQYRA E POZICIONIT FINANCIAR
	Rregulla të Përgjithshme
29.	Pasqyra e pozicionit financiar paraqet informacionin mbi pozicionin financiar të njësisë ekonomike në fund të periudhës raportuese. Pasqyra e pozicionit financiar ka tre përbërës kryesorë: (a) aktivet që kontrollojnë njësia ekonomike; (b) detyrimet që duhet të përmbushë njësia ekonomike; (c) kapitalin e pronarëve të njësive ekonomike.
30.	Njësitë ekonomike (përveç njësive të përmendura në paragrafin 35) do të përdorin formatin e pasqyrës së pozicionit financiar të dhënë në Shtojcën 1 të këtij Standardi.
31.	Kategoritë e zërave në pasqyrën e pozicionit financiar (paraqitur me ngjyrë të zeze të theksuar në Shtojcën 1) duhet të respektohen, megjithëse mund të shtohen zëra të tjerë, nëse ata ndikojnë në përmirësimin e qartësisë dhe lexueshmërisë së pasqyrës së pozicionit financiar. Nënkatëgoritë e pasqyrës së pozicionit financiar mund të paraqiten në shënimet shpjeguese në vend që të paraqiten në pasqyrën e pozicionit financiar. Duke u bazuar në konceptin e materialitetit, zërat jomaterialë mund të paraqiten të grupuar.
32.	Nënkatëgoritë e zërave në pasqyrën e pozicionit financiar (paraqitur me shkrim të pjerrët) mund të kombinojnë dhe të tregohen në total kur: (a) ato janë jo materiale në vlerë; ose (b) një kombinim i tillë jep një qartësi më të madhe, me kusht që zërat e kombinuar në këtë mënyrë të trajtohen veças në shënimet shpjeguese.
33.	Një njësi ekonomike me kapital aksionar jep informacion, ose në pasqyrën e pozicionit financiar ose në shënimet shpjeguese për çështjet në vijim : (a) për secilën klasë të kapitalit aksionar; (i) numrin e aksioneve të autorizuar; (ii) numrin e aksioneve të emetuara dhe të paguara plotësisht/të emetuara por jo të paguara plotësisht; (iii) vlerën nominale për aksion; (iv) rakordimin e numrit të aksioneve në qarkullim në fillim dhe në fund të periudhës; (v) të drejtat, preferencat dhe kufizimet referuar asaj klase, duke përfshirë kufizimet mbi shpërndarjen e dividendëve dhe ripagesat e kapitalit; (vi) aksionet e njësive ekonomike të mbajtura nga njësia ekonomike, nga filialet ose pjesëmarrjet e saj; (vii) aksionet e rezervuara për emetim sipas opsioneve dhe kontratave për shitjen e aksioneve, përfshirë afatet dhe shumat; (b) një përshkrim të rezervës brenda kapitalit neto.
34.	Një njësi ekonomike pa kapital aksionar si p.sh, një ortakëri ose njësi ekonomike me përgjegjësi të kufizuar, duhet të japë informacion të njëjtë me atë që kërkohet nga paragrafi 33 (a), duke treguar ndryshimet gjatë periudhës në secilën kategori të kapitalit dhe të drejtat, preferencat dhe kufizimet që shoqërojnë çdo kategori të kapitalit neto.
	Formate të veçanta të pasqyrës së pozicionit financiar
35.	Një njësi ekonomike mund të përdorë një format të pasqyrës së pozicionit financiar të ndryshëm nga ai që është dhënë në shtojcën 1 të këtij Standardi, nëse ai format është i përshtatshëm për natyrën e veprimtarisë së shfrytëzimit të kësaj njësie (p.sh, njësitë e lizingut, organizatat jofitimprurëse dhe institucionet shtetërore).
36.	Nëse njësia ekonomike zgjedh një format tjetër të pasqyrës së pozicionit financiar nga ai i dhënë në shtojcën 1 të këtij Standardi, drejtuesit e kësaj njësie duhet të zgjedhin një format, i cili jep një pamje të vërtetë e të besueshme, referuar në nenin 9 të Ligjit nr. 9 228, “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”. Institucionet shtetërore duhet të zbatojnë kërkesat e rregullave të përgjithshme të kontabilitetit publik.
	Dallimi mes zërave afatshkurtër dhe afatgjatë të aktiveve dhe detyrimeve
37.	Një njësi ekonomike do të paraqesë aktivet afatshkurtra dhe afatgjata, detyrimet afatshkurtra dhe afatgjata, si klasifikime të veçanta në pasqyrën e pozicionit financiar në përputhje me paragrafët 39 deri 45, përveç kur një prezantim në bazë të likuiditetit siguron informacion që është i besueshëm dhe më shumë i përshtatshëm.
38.	Në zgjedhjen e një formati të pasqyrës së pozicionit financiar, të ndryshëm nga ai i përshkruar në shtojcën 1 të Standardit, një njësi ekonomike mund ta quajë me vend mosklasifikimin e aktiveve dhe detyrimeve të saj si afatgjata dhe afatshkurtra (për shembull, në rastin e institucioneve financiare ku në përputhje me praktikën ndërkombëtare nuk bëhen dallime të tilla në pasqyrën e pozicionit financiar). Në këtë rast, njësia ekonomike duhet t'i paraqesë aktivet dhe detyrimet e saj në pasqyrën e pozicionit financiar sipas kriterit të likuiditetit.
	Aktivët afatshkurtra

39.	Një njësi ekonomike duhet të klasifikojë një aktiv si afatshkurtër kur: (a) ajo pret të realizojë aktivin, ose ka ndërmend ta shesë apo ta konsumojë atë, brenda ciklit normal të shfrytëzimit të njësisë ekonomike; (b) ajo e mban aktivin kryesisht për qëllime tregtimi; (c) ajo pret të realizojë aktivin brenda dymbëdhjetë muajve pas datës së raportimit; ose (d) aktivi është mjet monetar ose një ekuivalent i mjeteve monetare, nëse nuk është i kufizuar për t'u përdorur për shkëmbim ose të përdoret për të shlyer një detyrim për të paktën dymbëdhjetë muaj pas datës së raportimit.
40.	Një njësi ekonomike duhet të klasifikojë të gjitha aktivet e tjera si afatgjata. Kur cikli normal i njësisë ekonomike nuk është i identifikueshëm qartë, kohëzgjatja e tij supozohet të jetë dymbëdhjetë muaj.
Detyrimet afatshkurtra	
41.	Një njësi ekonomike duhet ta klasifikojë një detyrim si afatshkurtër kur: (a) ajo pret ta shlyejë detyrimin brenda ciklit normal të shfrytëzimit të njësisë ekonomike; (b) ajo e mban detyrimin kryesisht për qëllime tregtimi; (c) detyrimi do të shlyhet brenda dymbëdhjetë muajve pas datës së raportimit; ose (d) njësi ekonomike nuk ka një të drejtë të pakushtëzuar për të evituar shlyerjen e detyrimit për të paktën dymbëdhjetë muaj pas datës së raportimit.
42.	Njësia ekonomike duhet t'i klasifikojë të gjithë detyrimet e tjera si afatgjata.
43.	Një hua me afat maturimi deri në 12 muajsh, pas datës së pasqyrës së pozicionit financiar, do të paraqitet si një detyrim afatshkurtër, përveçse kur në datën e pasqyrës së pozicionit financiar njësia ekonomike ka mundësi ta shtyjë ose ta rifinancojë huanë (për shembull kur është lidhur një marrëveshje përkatëse me bankën ose kreditorin) dhe ka në plan ta përdorë këtë mundësi. Megjithatë, nëse njësia ekonomike planifikon ta shtyjë ose rifinancojë huanë, por nuk ka siguri mbi realizimin e këtij plani (për shembull nuk ka ndonjë marrëveshje për të shtyrë ose rifinancuar huanë), kjo hua do të paraqitet si afatshkurtër, edhe nëse pas datës së pasqyrës së pozicionit financiar huaja shtyhet ose rifinancohet.
44.	Kur një njësi ekonomike i ka shkelur kushtet e një marrëveshje të një huaje afatgjatë dhe si rezultat i kësaj huadhënësi ka të drejtë ta kërkojë menjëherë pagesën, atëherë kjo hua do të klasifikohet në pasqyrën e pozicionit financiar si afatshkurtër, edhe pse huadhënësi ka pranuar të mos e përdorë këtë të drejtë.
45.	Nëse, në datën e raportimit, një njësi ekonomike ka një marrëveshje detyruese shitjeje për aktive ose një grup të aktiveve dhe detyrimeve, njësia ekonomike duhet të japë informacionet shpjeguese si në vijim: (a) një përshkrim të aktivit ose grupit të aktiveve dhe detyrimeve; (b) një përshkrim të fakteve dhe rrethanave ose planit të shitjes; (c) vlerën kontabël të aktiveve ose, nëse nxjerrja jashtë përdorimit përfshin një grup të aktiveve dhe detyrimeve, vlerat kontabël të këtyre aktiveve dhe detyrimeve.
Kompensimi i aktiveve dhe detyrimeve (njohja në shumën neto)	
46.	Në përputhje me parimin e kompensimit të përshkruar në <i>paragrafët 64 dhe 65 të SKK 1, Parimet e përgjithshme për përgatitjen e pasqyrave financiare</i> , aktivet dhe detyrimet do të kompensohen në pasqyrën e pozicionit financiar, vetëm nëse njësia ekonomike ka të drejtë ligjore t'i kompensojë aktivet dhe detyrimet si dhe ekziston mundësia që ajo ta përdorë këtë të drejtë.
PASQYRA E PERFORMANCËS	
Rregulla të Përgjithshme	
47.	Një njësi ekonomike duhet të paraqesë performanën e saj për periudhën në (sipas shtojcës 2): - Pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve; - Pasqyrën e të ardhurave të tjera gjithëpërfshirëse
48.	Në pasqyrën e performancës duhet të përfshihen të gjithë zërat e të ardhurave dhe shpenzimeve të njohura në një periudhë kontabël. Ky standard siguron trajtim të ndryshëm për rrethanat në vijim: (a) Efektet e korigjimeve të gabimeve dhe ndryshimet në politikat kontabël paraqiten si rregullime retrospektive të periudhave të mëparshme dhe jo si pjesë e fitimit ose humbjes në periudhën në të cilën ato lindin (shih paragrafët 98 deri 102 dhe 109 deri 115 të SKK 1 - <i>Parimet e Përgjithshme për Përgatitjen e Pasqyrave Financiare</i>); (b) Si pjesë e të ardhurave gjithëpërfshirëse, jashtë fitimit/ humbjes së vitit, njihen katër lloje të të ardhurave të tjera gjithëpërfshirëse: (i) fitimet dhe humbjet që rrjedhin nga përkthimi i pasqyrave financiare të një veprimtarie të huaj (shih SKK 12 - Efekti i ndryshimit të kurseve të këmbimit); (ii) fitimet që rrjedhin nga rivlerësimi i aktiveve afatgjata materiale në vlerë të drejtë sipas trajtimit alternativ të lejuar (shih SKK 5 - Aktivet afatgjata materiale dhe aktivet afatgjata jo materiale); (iii) fitimet që rrjedhin nga rivlerësimi i aktiveve financiare të mbajtura për shitje (shih SKK 3 - Instrumentet Financiare); (iv) Pjesa e të ardhurave gjithëpërfshirëse nga pjesëmarrjet (shih SKK 9- Trajtimi kontabël i investimeve në pjesëmarrje dhe sipërmarrje të përbashkëta).
49.	Emërtimet e zërave duhet të respektohen, megjithëse mund të shtohen zëra të tjerë ose nënkategori të zërave, nëse ato

	ndikojnë në përmirësimin e qartësisë dhe lexueshmërisë së pasqyrës së performancës. Nënkatëgoritë e pasqyrës së të ardhurave dhe shpenzimeve mund të paraqiten në shënimet shpjeguese, në vend që ato të paraqiten në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve.
50.	Pasqyra e të ardhurave dhe shpenzimeve do të tregojë, si minimum, zërat që paraqesin shumat të cilat përbëjnë fitimin ose humbjen siç përcaktohet në një nga formatet e Shtojcës 2 të këtij standardi. Fitimi ose humbja do të jetë rreshti i fundit i kësaj pasqyre. Pasqyra e të ardhurave gjithpërfshirëse do të fillojë me fitimin ose humbjen si rresht të parë të saj dhe do të tregojë, si minimum, zërat që përcaktohen në Shtojcën 2 të këtij standardi.
Kërkesat e zbatueshme	
51.	Sipas këtij standardi, efektet e korrjigjimeve të gabimeve dhe ndryshimet në politikat kontabël paraqiten si rregullime retrospektive të periudhave të mëparshme dhe jo si pjesë e fitimit ose humbjes në periudhën në të cilën ato lindin (shih paragrafët 98-102 dhe 109-115 të SKK 1 – <i>Parimet e Përgjithshme për Përgatitjen e Pasqyrave Financiare</i>).
52.	Një njësi ekonomike nuk duhet t'i paraqesë apo t'i përshkruajë zërat e të ardhurave dhe shpenzimeve si zëra të jashtëzakonshëm në pasqyrën e performancës ose në shënimet shpjeguese.
53.	Një njësi ekonomike duhet të paraqesë analizën e shpenzimeve duke përdorur një klasifikim të bazuar ose në natyrën e shpenzimeve (formati 1 në Shtojcën 2) ose në funksionin e shpenzimeve (formati 2 në Shtojcën 2) brenda njësisë ekonomike, duke zgjedhur atë format që siguron informacion më të besueshëm dhe më të përshatshëm.
54.	Në formatin 1 të Shtojcës 2, shpenzimet e shfrytëzimit klasifikohen në bazë të natyrës së shpenzimeve (p.sh. lënda e parë dhe materiale të konsumueshme, shpenzime të personelit, shpenzimet e konsumit dhe amortizimit). Formatin 1 zbatohet përgjithësisht më lehtë, pasi ai nuk kërkon ndarjen e shpenzimeve ndërmjet funksioneve të ndryshme të njësisë ekonomike. Shoqëritë e vogla që nuk kanë nevojë të ndajnë shpenzimet sipas funksioneve, shpesh përdorin Formatin 1, por edhe shoqëritë më të mëdha në industri të ndryshme sipas praktikës ndërkombëtare zakonisht i përgatisin pasqyrat e të ardhurave dhe shpenzimeve bazuar në natyrën e shpenzimeve dhe jo në funksionin e tyre.
55.	Në formatin 2 të Shtojcës 2, shpenzimet e shfrytëzimit klasifikohen sipas funksionit të shpenzimeve të njësisë ekonomike (p.sh. kosto të shitjes, shpenzimet e shpërndarjes, shpenzimet administrative). Formatin 2 është më i vështirë për t'u zbatuar pasi duhet të merren vendime në lidhje me funksionet e shpenzimeve të shfrytëzimit me të cilat lidhen. Shpenzime të caktuara (p.sh. koston e personelit) ndahen në mënyrë proporcionale ndërmjet funksioneve të ndryshme. Pasqyra e të ardhurave dhe shpenzimeve, e paraqitur sipas formatit 2, ofron një informacion më të mirë të koston së funksioneve të ndryshme në shoqëri për lexuesit e pasqyrës, në të njëjtën kohë shpërndarja e shpenzimeve sipas funksionit është subjektiv dhe pasqyrat e të ardhurave dhe shpenzimeve të njësisë të ndryshme të cilat përdorin Formatin 2, nuk mund të jenë të krahasueshme.
56.	Shtojca 2 e këtij standardi paraqet një numër minimal të zërave të pasqyrës së të ardhurave dhe shpenzimeve. Përbërja e saktë e zërave të kësaj pasqyre varet nga aktivitetet e njësisë ekonomike dhe praktikës ndërkombëtare në fushën ku kjo njësi operon. Çdo njësi ekonomike duhet të japë në politikat dhe procedurat e saj kontabël përshkrime të hollësishme, se cilat të ardhura dhe shpenzime janë përfshirë në zërat përkatës të pasqyrës së të ardhurave dhe shpenzimeve. Njësia ekonomike duhet t'i përmbahet këtij klasifikimi në mënyrë të vazhdueshme.
Formate të veçanta të pasqyrës së performancës	
57.	Në varësi të natyrës së aktivitetit ekonomik (për shembull, shoqëritë e lizingut, organizatat jofitimprurëse dhe institucionet shtetërore), njësia ekonomike raportuese mund të përdorë një format pasqyre performance të ndryshëm nga ai i dhënë në shtojcën 2 të këtij standardi.
58.	Zgjedhja e formatit të pasqyrës së performancës, të ndryshëm nga ata të dhënë në shtojcën 2 të këtij standardi, do të bëhet në përputhje me udhëzimet e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit që rregullon këto fusha, si dhe me praktikën ndërkombëtare në këtë fushë. Institucionet shtetërore duhet të përdorin kërkesat e rregullave të përgjithshme për kontabilitetin e sektorit publik.
Kompensimi i të ardhurave dhe shpenzimeve (njohja në shumën neto)	
59.	Të ardhurat dhe shpenzimet nuk do të kompensohen në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve, me përjashtim të atyre të ardhurave dhe shpenzimeve që vijnë nga aktivitetet dytësore, apo që kanë ardhur nga një ose disa veprime të ngjashme, apo, që të marra veças nuk janë materiale.
60.	Në përgjithësi, të ardhurat dhe shpenzimet regjistrohen të ndara në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve, pa i kompensuar me njëra-tjetrën. Të ardhurat dhe shpenzimet, që lidhen me aktivitetet dytësore, mund të kompensohen në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve, nëse kjo jep një pamje më të vërtetë të natyrës së transaksioneve. Më poshtë jepen shembuj të situatave të kompensimit të të ardhurave me shpenzimet ku rezultati njihet në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve në shumën neto: (a) fitimet/humbjet, që vijnë nga shitja e aktiveve afatgjata materiale, raportohen në shumën neto (të ardhurat nga shitja e aktiveve afatgjata materiale minus vlerën kontabël neto të aktivitetit); (b) shpenzimet e qirasë të qiramarrësit kompensohen me të ardhurat nga qiraja që gjenerohen nga dhënia e mëtejshme me qira e të njëjtit aktiv (duke supozuar që qiraja nuk është aktivitet parësor i njësisë ekonomike); (c) fitimet/humbjet që vijnë nga ndryshimet e kursit të këmbimit raportohen neto në pasqyrën e të ardhurave dhe

	shpenzimeve; (d)fitimet/humbjet nga zbatimi i metodës së kapitalit raportohen neto në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve; (e)fitimet/humbjet nga shitja dhe rivlerësimi i investimeve financiare raportohen neto në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve.
	PASQYRA E FLUKSIT TË MJETEVE MONETARE
61.	Pasqyra e fluksit të mjeteve monetare tregon hyrjet dhe daljet e mjeteve monetare në një njësi ekonomike gjatë periudhës kontabël.
62.	Pasqyra e flukseve të mjeteve monetare jep informacion në lidhje me ndryshimet në mjetet monetare dhe ekuivalentët e mjeteve monetare të një njësie ekonomike për një periudhë raportuese, duke treguar veças ndryshimet e aktiviteteve të shfrytëzimit, aktivitetet investuese dhe ato të financimit.
63.	Objekti i pasqyrës së fluksit të mjeteve monetare është të përshkruajë mjetet monetare të gjeneruar e të përdorura nga njësia ekonomike, burimet e financimit dhe ndryshimet në pozicionin e mjeteve monetare si dhe ekuivalentëve të tyre në njësinë ekonomike. Informacioni mbi fluksin e mjeteve monetare përbën bazën për vlerësimin e mundësisë së njësisë ekonomike për të gjeneruar dhe përdorur mjetet monetare. Shtojca 3 e Standardit jep shembuj të pasqyrave të fluksit të mjeteve monetare të përgatitura sipas metodës direkte dhe indirekte.
64.	Ekuivalentet e mjeteve monetare janë investime afatshkurta, shumë likuide të cilat mbahen më shumë për të përmbushur angazhimet afatshkurta në mjete monetare sesa për investime ose qëllime të tjera. Prandaj, një investim normalisht kualifikohet si ekuivalent i mjeteve monetare vetëm kur ai ka një maturim të shkurtër (përgjithësisht deri në 3 muaj). Overdraftet bankare konsiderohen normalisht si aktivitete financuese të ngjashme me huadhëniet. Megjithatë, në qoftë se ato janë të ripagueshme dhe formojnë një pjesë integrale të menaxhimit të mjeteve monetare të një njësie ekonomike, overdraftet bankare janë një komponent i mjeteve monetare dhe ekuivalentëve të mjeteve monetare.
	Fluksi i mjeteve monetare në monedhë të huaj
65.	Një njësi ekonomike duhet të regjistrojë flukset e mjeteve monetare që rrjedhin nga këmbimet në monedhë të huaj të monedhës funksionale të njësisë ekonomike duke zbatuar mbi shumën e monedhës së huaj kursin e këmbimit midis monedhës funksionale dhe monedhës së huaj në datën e këmbimit.
66.	Njësi ekonomike duhet të përkthejë flukset e mjeteve monetare të një filiali të huaj në monedhën funksionale duke aplikuar kursin e këmbimit të monedhës së huaj në datën e përkthimit.
67.	Fitimet dhe humbjet e përcaktuara që rrjedhin nga ndryshimet në kurset e këmbimit të monedhës së huaj nuk konsiderohen flukse të mjeteve monetare. Megjithatë, rakordimi i mjeteve monetare dhe ekuivalentëve të mjeteve monetare në fillim dhe në fund të periudhës, efekti i ndryshimit të kursit të këmbimit në mjete monetare dhe ekuivalentët e mjeteve monetare ose të mbajtura në monedhë të huaj, duhet të paraqiten në pasqyrën e flukseve të mjeteve monetare. Prandaj, njësi ekonomike do të vlerësojë mjetet monetare dhe ekuivalentet e mbajtura gjatë periudhës raportuese (të tilla si shumat e monedhës së huaj të mbajtur dhe llogaritë bankare në monedhë të huaj) me kursin e këmbimit në fund të periudhës. Njësi ekonomike duhet të paraqesë fitimin ose humbjen që rezultojnë nga përcaktimi, veçmas nga aktivitetet e shfrytëzimit, investimet dhe financimet.
	Interesi dhe dividendët
68.	Një njësi ekonomike duhet të paraqesë veçmas flukset e mjeteve monetare nga interesi dhe dividendët e marrë dhe të paguar. Njësi ekonomike duhet të klasifikojë flukset e mjeteve monetare në vazhdimësi nga periudha në periudhë si të aktiviteteve të shfrytëzimit, investimit ose financimit.
69.	Një njësi ekonomike mund të klasifikojë interesin e marrë/paguar dhe dividendin e marrë si flukse të mjeteve monetare të shfrytëzimit për shkak të përfshirjes së tyre në fitim ose humbje. Ndryshe, njësi ekonomike mund të klasifikojë interesin e marrë/paguar dhe dividendin e marrë si flukse të mjeteve monetare të financimit dhe të investimit respektivisht, për shkak se ato janë kosto të marrjes së burimeve financiare ose të kthimit të investimeve.
70.	Një njësi ekonomike mund t'i klasifikojë dividendët e paguar si fluks të mjeteve monetare të financimit, sepse ata përbëjnë koston e marrjes së burimeve financiare. Ndryshe, njësi ekonomike mund t'i klasifikojë dividendët e paguar si komponentë të flukseve të mjeteve monetare nga aktivitetet e shfrytëzimit sepse ato paguhet nga flukse të mjeteve monetare të shfrytëzimit.
	Tatimi mbi Fitimin
71.	Një njësi ekonomike duhet të paraqesë veçmas flukset monetare që vijnë nga tatim fitimi dhe do t'i klasifikojë ato si flukset e mjeteve monetare nga aktivitetet e shfrytëzimit përveç nëse ato mund të identifikohen në mënyrë specifike me aktivitetet e financimit dhe ato investuese. Kur flukset monetare tatimore ndahen në më shumë se një klasë të aktivitetit, njësi ekonomike duhet të japë informacion shpjegues për shumën totale të tatimeve të paguara.
	Aktivitetet e Shfrytëzimit
72.	Aktivitetet e shfrytëzimit janë burimi kryesor i gjenerimit të të ardhurave të njësisë ekonomike. Prandaj, flukset e mjeteve monetare nga aktivitetet e shfrytëzimit zakonisht rezultojnë nga transaksionet dhe ngjarjet e tjera apo rrethanat që përcaktojnë fitimin ose humbjen. Burimet kryesore të flukseve të mjeteve monetare nga aktivitetet e shfrytëzimit përfshijnë: (a) arkëtimet e mjeteve monetare nga shitja e mallrave dhe ofrimi i shërbimeve;

	(b) arkëtimet e mjeteve monetare nga honoraret, tarifat, komisionet dhe të ardhurat e tjera; (c) pagesat e mjeteve monetare për mallra dhe shërbime; (d) pagesat e mjeteve monetare për punonjësit; (e) pagesat e mjeteve monetare ose rifinancimet e tatimit mbi fitimin, derisa të identifikohen specifikisht në aktivitetet financuese dhe investuese; (f) arkëtimet dhe pagesat nga investimet, kreditë dhe kontratat e tjera që kanë të bëjnë ose të mbajtura për qëllime tregtare, të cilat janë të ngjashme me inventarin e blerë për rishitje. Disa transaksione, të tilla si shitja e një pjese të makinerive nga ana e një njësie ekonomike prodhuese, mund të sjellin një fitim/ humbje në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve. Megjithatë, flukset e mjeteve monetare që lidhen me transaksione të tilla janë flukse monetare nga aktivitetet investuese.
	Raportimi i flukseve të mjeteve monetare nga aktivitetet e shfrytëzimit
73.	Një njësi ekonomike duhet të paraqesë flukset e mjeteve monetare nga aktivitetet e shfrytëzimit duke përdorur ose: (a) metodën direkte, ku shpjegohen klasat kryesore të arkëtimeve/ pagesave bruto në parë; (b) metodën indirekte, ku fitimi/humbja e vitit rregullohet për efekte të transaksioneve jo monetare (çdo shtyrje ose rritje e arkëtimeve ose pagesave të shkruara ose të ardhshme dhe zëra të të ardhurave ose shpenzimeve lidhur me investimin ose financimin e fluksit të mjeteve monetare).
	Metoda Direkte
74.	Sipas metodës direkte, fluksi neto i mjeteve monetare nga aktivitetet e shfrytëzimit paraqitet në dhënien e informacioneve shpjeguese rreth klasave kryesore të arkëtimeve/pagesave bruto siç identifikohet në paragrafin 72. Një informacion i tillë mund të merret ose: (a) nga regjistrat e kontabilitetit të njësisë ekonomike; ose (b) duke rregulluar shitjet, koston e shitjeve dhe zëra të tjerë në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve; (i) ndryshimet gjatë periudhës në inventarët dhe të drejtat e arkëtueshme dhe detyrime të pagueshme të shfrytëzimit; (ii) zëra të tjerë jo monetarë; dhe (iii) zëra të tjerë për të cilët efektet e mjeteve monetare janë flukse të mjeteve monetare investuese ose të financimit.
	Metoda Indirekte
75.	Sipas metodës indirekte, fluksi neto i mjeteve monetare nga aktiviteti i shfrytëzimit përcaktohet duke rregulluar fitimin/ humbjen e vitit për efektet e: (a) ndryshimeve gjatë periudhës në inventarët dhe të drejtat e arkëtueshme dhe detyrime të pagueshme të shfrytëzimit; (b) zërave jo monetarë të tillë si shpenzimet financiare jomonetare, shpenzimet për tatimin mbi fitimin jomonetar, shpenzime konsumi dhe amortizimi, zhvlerësimi i aktiveve afatgjata materiale; dhe (c) të gjithë zërat e tjerë për të cilët efektet e mjeteve monetare lidhen me investimin ose financimin.
	Fluksi i mjeteve monetare nga aktiviteti investues
76.	Aktivitetet investuese janë blerja dhe shitja e aktiveve afatgjata dhe investime të tjera që nuk përfshihen në ekuivalentë të mjeteve monetare. Flukset kryesore të mjeteve monetare që rrjedhin nga aktivitetet investuese përfshijnë: (a) pagesat për blerjen e aktiveve afatgjata materiale (përfshirë aktivet afatgjata materiale të vetëndërtuara), aktiveve jo-materiale dhe të tjera aktiveve afatgjata; (b) arkëtimet nga shitja e aktiveve afatgjata, aktiveve jo-materiale dhe të tjera aktive afatgjata; (c) pagesat në mjete monetare për blerjen e instrumenteve të kapitalit neto ose të borxhit të njësisë të tjera ekonomike dhe interesave në sipërmarrjet e përbashkëta (përveç pagesave për ato instrumente të klasifikuara si ekuivalentë të mjeteve monetare ose të mbajtura për tregtim ose shitje); (d) arkëtimet për shitjen e instrumenteve të kapitalit neto ose të borxhit të njësisë të tjera ekonomike dhe interesave në sipërmarrjet e përbashkëta (përveç arkëtimeve për ato instrumente të klasifikuara si ekuivalentë të mjeteve monetare ose të mbajtura për tregtim ose shitje); (e) parapagimet dhe huatë e dhëna palëve të tjera; (f) arkëtimet e mjeteve monetare të parapagimeve dhe huave të dhëna palëve të tjera.
	Fluksi i mjeteve monetare nga aktiviteti i financimit
77.	Aktivitetet financuese janë aktivitetet që rezultojnë në ndryshime në madhësinë dhe përbërjen e kapitalit të kontribuar dhe huamarrjet e njësisë ekonomike. Shembuj të fluksit të mjeteve monetare që rrjedh nga aktiviteti i financimit janë: (a) arkëtimi i mjeteve monetare nga emetimi i aksioneve ose instrumenteve të tjerë të kapitalit neto; (b) pagesa në mjete monetare për blerjen e aksioneve të veta; (c) arkëtimi i mjeteve monetare nga marrja e huave, afatshkurtra apo afatgjata, dëftesave dhe kolateralit; (d) pagesa e mjeteve monetare të huave dhe koston së huasë; (e) pagesat në mjete monetare të qirasë financiare.
	Raportimi i fluksit të mjeteve monetare nga aktivitetet investuese dhe financuese
78.	Një njësi ekonomike duhet të paraqesë veçmas klasa të mëdha të arkëtimeve /pagesave bruto të mjeteve monetare që rrjedhin nga aktivitetet investuese dhe financuese. Shuma e fluksit të mjeteve monetare që rrjedh nga blerjet dhe nga shitjet e filialeve ose njësisë të tjera të biznesit duhet të paraqitet veçmas dhe të klasifikohet si aktivitet investues.

	Transaksionet jomonetare
79.	Një njësi ekonomike duhet të përjashtojë nga pasqyra e fluksit të mjeteve monetare, (aktiviteti investues dhe financues), transaksionet që nuk kërkojnë përdorimin e mjeteve monetare ose ekuivalentëve të mjeteve monetare. Një njësi ekonomike duhet të japë informacione shpjeguese për transaksione të tilla diku tjetër në pasqyrat financiare duke siguruar të gjitha informacionet përkatëse në lidhje me këto aktivitete.
80.	Shumë aktivitete investimi dhe financimi nuk kanë ndikim të drejtpërdrejtë në fluksin e mjeteve monetare, ndonëse ato ndikojnë në strukturën e kapitalit dhe aktivitetin e njësisë ekonomike. Përjashtimi i transaksioneve jomonetare nga pasqyra e fluksit të mjeteve monetare është në përputhje me objektivin e kësaj pasqyre, pasi këto transaksione nuk shoqërohen me flukse hyrëse ose dalëse të mjeteve monetare. Shembuj të veprimeve jomonetare janë për shembull, blerja e aktiveve nëpërmjet një qiraje financiare si dhe konvertimi i një borxhi në kapital.
	Përbërësit e mjeteve monetare dhe ekuivalentëve të mjeteve monetare
81.	Një njësi ekonomike duhet të paraqesë komponentët e mjeteve monetare dhe ekuivalentëve të mjeteve monetare, shumat e të cilave duhet të rakordojnë midis pasqyrës së fluksit të mjeteve monetare dhe pasqyrës së pozicionit financiar. Megjithatë, një njësi ekonomike nuk i kërkohej të paraqesë këtë rakordim në qoftë se shumata e mjeteve monetare dhe e ekuivalentëve të mjeteve monetare të paraqitura në pasqyrën e fluksit të mjeteve monetare është e njëjtë me shumën e përshkruar në mënyrë të ngjashme në pasqyrën e pozicionit financiar.
	Shënime të tjera shpjeguese lidhur me mjetet monetare dhe ekuivalentët e mjeteve monetare
82.	Një njësi ekonomike duhet të japë informacione shpjeguese, së bashku me një koment nga drejtuesit e saj, mbi shumën e mjeteve të konsiderueshme monetare dhe të gjendjeve të mbajtura nga njësi ekonomike, që nuk janë në përdorim nga njësi ekonomike. Mjetet monetare dhe ekuivalentet e mbajtura nga njësi ekonomike mund të mos jenë të disponueshme për përdorim nga njësi ekonomike për shkak, midis arsyeve të tjera, edhe të kontrolleve të këmbimeve valutore apo kufizimeve ligjore.
	PASQYRA E NDRYSHIMEVE NË KAPITAL
83.	Pasqyra e ndryshimeve në kapitalin neto paraqet fitimin e një njësie ekonomike ose humbjen për një periudhë të raportimit, zërat e të ardhurave dhe shpenzimeve të njohura në pasqyrën e performancës për periudhën, efektet e ndryshimeve në politikat kontabël dhe korrigjimet e gabimeve të njohura në periudhën dhe shumata e investimeve, dividendët dhe shpërndarjet e tjera ndaj investorëve të kapitalit neto gjatë periudhës.
84.	Një njësi ekonomike duhet të paraqesë një pasqyrë të ndryshimeve në kapitalin neto duke treguar: (a) të ardhurat totale gjithëpërfshirëse për periudhën, duke treguar veçmas shumata totale që i atribuohen pronarëve të njësisë ekonomike mëmë dhe interesave jokontrolluese; (b) për çdo përbërës të kapitalit neto, efektet e zbatimit retrospektiv ose riparaqitjen retrospektive të njohur në përputhje me paragrafët 98 – 102 dhe 109-115 të SKK1 – <i>Parimet e Përgjithshme për Përgatitjen e Pasqyrave Financiare</i> ; (c) për çdo përbërës të kapitalit neto, një rakordim mes vlerës kontabël në fillim dhe në fund të periudhës, duke shpjeguar veçmas ndryshimet që rezultojnë nga: (i) fitimi/humbja e vitit; (ii) çdo zë i të ardhurave të tjera gjithëpërfshirëse; (iii) shumata e investimeve, dividendët dhe shpërndarjet e tjera ndaj pronarëve, duke shpjeguar veçmas emetimin e aksioneve, transaksionet me aksionet e veta, dhe ndryshimet në interesat e pronësisë në filiale që nuk rezultojnë në një humbje të kontrollit.
85.	Formati i dhënë në shtojcën 4 të këtij standardi rekomandohet për përgatitjen e pasqyrës së ndryshimeve në kapital.
	SHËNIMET SHPJEGUESE TË PASQYRAVE FINANCIARE
86.	Ky seksion përcakton informacionin bazë themelor që duhet të paraqitet në shënime shpjeguese të pasqyrave financiare dhe mënyrën e paraqitjes së tij. Shënimet përmbajnë informacion përveç atij që paraqitet në pasqyrën e pozicionit financiar, pasqyrën e performancës, pasqyrën e ndryshimeve në kapitalin neto dhe pasqyrën e fluksit të mjeteve monetare. Shënimet japin përshkrime me fjalë ose zërthime të zërave të paraqitura në këto pasqyra dhe informacione rreth zërave që nuk kualifikohen për njohje në këto pasqyra. Përveç kërkesave të këtij standardi çdo standard tjetër i SKK-ve kërkon dhënie informacionesh shpjeguese përkatëse.
	Struktura e shënimeve shpjeguese
87.	Shënime shpjeguese japin: (a) informacione në lidhje me bazën e përgatitjes së pasqyrave financiare dhe politikat specifike kontabël të përdorura; (b) informacion shpjegues të kërkuar nga Standardet Kombëtare të Kontabilitetit i cili nuk është paraqitur diku tjetër në pasqyrat financiare; dhe (c) informacion që nuk është paraqitur diku tjetër në pasqyrat financiare por është i nevojshëm për të kuptuar ndonjë prej tyre.
88.	Një njësi ekonomike normalisht i paraqet shënime shpjeguese në rendin e mëposhtëm: (a) një deklaratë që pasqyrat financiare janë përgatitur në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit; (b) një përmbledhje të politikave kontabël të rëndësishme të zbatuara;

	(c) informacion mbështetës për zërat e paraqitur në pasqyrat financiare, në rendin në të cilin paraqitet çdo pasqyrë dhe zë përkatës; (d) shënime të tjera shpjeguese.
Dhënia e informacioneve shpjeguese për politikat kontabël	
89.	Një njësi ekonomike duhet të japë informacion shpjegues në vijim në përmbledhjen e politikave të rëndësishme kontabël: (a) baza e matjes (ose bazat) të përdorura në përgatitjen e pasqyrave financiare; (b) politikat e tjera kontabël të përdorura, të rëndësishme për kuptimin e pasqyrave financiare.
Informacion në lidhje me burimet kryesore të pasigurisë së vlerësimit	
90.	Një njësi ekonomike duhet të japë informacione në shënimet shpjeguese rreth supozimeve kyçe lidhur me të ardhmen, dhe burime të tjera kryesore të pasigurisë së vlerësimit në datën e raportimit, të cilat ka shumë mundësi të sjellin një rregullim material në vlerat kontabël neto të aktiveve dhe detyrimeve brenda vitit të ardhshëm financiar. Përsa i përket këtyre aktiveve dhe detyrimeve, shënimet shpjeguese duhet të përfshijnë detajet e: (a) natyrës së tyre; (b) vlerës së tyre kontabël në fund të periudhës raportuese.
Shpjegime mbi palët e lidhura	
91.	Njësitë konsiderohen si të lidhura, nëse njëra palë ose kontrollon palën tjetër, ose ka një ndikim të ndjeshëm mbi palën tjetër. Ndikimi i ndjeshëm ekziston kur ajo lidhet me vendimet financiare dhe ato të shfrytëzimit. Palët janë të lidhura edhe kur ato janë nën kontrollin e përbashkët të një njësie tjetër. Ekzistenca e kontrollit, kontrollit të përbashkët ose ndikimit të ndjeshëm mund të ndikojnë mbi mënyrën se si të dyja palët hyjnë në aktivitetet biznesi me njëra-tjetrën. Prandaj, për t'i kuptuar sa më mirë pasqyrat financiare të një njësie ekonomike, duhet të kuptohen mirë marrëdhëniet dhe kushtet, në të cilat palët e lidhura hyjnë në aktivitetet biznesi me njëra-tjetrën. Shembuj të palëve të lidhura përfshijnë: (a) njësia mëmë (dhe personat që kontrollojnë ose kanë ndikim të ndjeshëm mbi njësinë mëmë); (b) njësitë e kontrolluara; (c) pjesëmarrjet; (d) sipërmarrje të tjera të të njëjtit grup konsolidimi (për shembull, njësitë e kontrolluara simotra); (e) drejtuesit, anëtarët e organit mbikëqyrës si dhe aksionarët që zotërojnë një pjesë të konsiderueshme të aksioneve, me përjashtim të atyre rasteve kur këta persona nuk e kanë mundësinë praktike të ushtrojnë influencë të ndjeshme mbi vendimet ekonomike të njësisë ekonomike raportuese; (f) të afërmit e ngushtë të personave të përmendur në pikën (e) (përfshirë këtu personat e afërt dhe fëmijët) si dhe njësitë ekonomike që janë nën kontrollin ose ndikimin e tyre.
92.	Në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare duhet të paraqitet informacioni i mëposhtëm mbi palët e lidhura dhe veprimet me to: (a) emri i njësisë (për shembull, njësia mëmë ose një person që zotëron shumicën e aksioneve) që kontrollon njësinë ekonomike, si dhe emri i njësisë mëmë që kontrollon të gjithë grupin; (b) llojin dhe volumin e transaksioneve me palët e lidhura gjatë vitit si dhe shpërblimin total të dhënë stafit drejtues dhe anëtarëve të organit mbikëqyrës; (c) gjendjen e llogarive ku janë përfshirë transaksionet me palët e lidhura, në datën e pasqyrës së pozicionit financiar; (d) politikat e çmimeve të aplikuara në transaksionet me palët e lidhura.
93.	Një informacion mbi transaksione të veçanta me palët e lidhura duhet të jepet, të paktën për grupet e palëve të lidhura, të përmendura në paragrafin 91.
94.	Transaksionet me njësitë e kontrolluara, që eliminojnë gjatë konsolidimit, nuk duhet të shpjegohen në pasqyrat financiare të konsoliduara.
DATA DHE RREGULLAT E ZBATIMIT TË STANDARDEVE	
95.	Ky Standard do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudha kontabël, që fillojnë më ose pas datës 01.01.2015. Ky Standard duhet të zbatohet në mënyrë prospektive nga data 1 Janar 2015.
KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF për NVM)	
96.	Kjo tabelë tregon se përmbajtjet e këtij Standardi Kombëtar të Kontabilitetit dhe seksionet përkatëse të SNRF për NVM-të (2009) korrespondojnë me njëra tjetrën. Paragrafët trajtohen si korresponduese, nëse ato trajtojnë në përgjithësi të njëjtën çështje edhe pse udhëzimi mund të jetë i ndryshëm.
Paragrafët e SKK 2	
Paragrafi 1	Asnjë
Paragrafi 2	Asnjë
Paragrafi 3	Asnjë
Paragrafi 4	Asnjë
Paragrafi 5	Asnjë
Paragrafi 6	SEK 3.16

Paragrafi 7	SEK 3.15
Paragrafi 8	SEK 3.2
Paragrafi 9	SEK 3.3
Paragrafi 10	SEK 3.4
Paragrafi 11	SEK 3.5
Paragrafi 12	SEK 3.6
Paragrafi 13	SEK 3.8
Paragrafi 14	SEK 3.9
Paragrafi 15	SEK 3.9
Paragrafi 16	SEK 3.11
Paragrafi 17	SEK 3.12
Paragrafi 18	SEK 3.13
Paragrafi 19	SEK 3.14
Paragrafi 20	SEK 3.17
Paragrafi 21	SEK 3.19
Paragrafi 22	SEK 3.20
Paragrafi 23	SEK 3.21
Paragrafi 24	Asnjë
Paragrafi 25	Asnjë
Paragrafi 26	SEK 3.23
Paragrafi 27	SEK 3.24
Paragrafi 28	SEK 3.10
Paragrafi 29	SEK 4.2
Paragrafi 30	Asnjë
Paragrafi 31	Asnjë
Paragrafi 32	Asnjë
Paragrafi 33	SEK 4.12
Paragrafi 34	SEK 4.13
Paragrafi 35	Asnjë
Paragrafi 36	Asnjë
Paragrafi 37	SEK 4.4
Paragrafi 38	Asnjë
Paragrafi 39	SEK 4.5
Paragrafi 40	SEK 4.6
Paragrafi 41	SEK 4.7
Paragrafi 42	SEK 4.8
Paragrafi 43	Asnjë
Paragrafi 44	Asnjë
Paragrafi 45	SEK 4.14
Paragrafi 46	Asnjë
Paragrafi 47	SEK 5.2
Paragrafi 48	SEK 5.4
Paragrafi 49	SEK 5.5
Paragrafi 50	SEK 5.7
Paragrafi 51	SEK 5.8
Paragrafi 52	SEK 5.10
Paragrafi 53	SEK 5.11
Paragrafi 54	SEK 5.11
Paragrafi 55	SEK 5.11
Paragrafi 56	Asnjë
Paragrafi 57	Asnjë
Paragrafi 58	Asnjë
Paragrafi 59	Asnjë
Paragrafi 60	Asnjë
Paragrafi 61	Asnjë

Paragrafi 62	SEK 7.1
Paragrafi 63	Asnjë
Paragrafi 64	SEK 7.2
Paragrafi 65	SEK 7.11
Paragrafi 66	SEK 7.12
Paragrafi 67	SEK 7.13
Paragrafi 68	SEK 7.14
Paragrafi 69	SEK 7.15
Paragrafi 70	SEK 7.16
Paragrafi 71	SEK 7.17
Paragrafi 72	SEK 7.4
Paragrafi 73	SEK 7.7
Paragrafi 74	SEK 7.9
Paragrafi 75	SEK 7.8
Paragrafi 76	SEK 7.5
Paragrafi 77	SEK 7.6
Paragrafi 78	SEK 7.10
Paragrafi 79	SEK 7.18
Paragrafi 80	SEK 7.19
Paragrafi 81	SEK 7.20
Paragrafi 82	SEK 7.21
Paragrafi 83	SEK 6.2
Paragrafi 84	SEK 6.3
Paragrafi 85	Asnjë
Paragrafi 86	SEK 8.1
Paragrafi 87	SEK 8.2
Paragrafi 88	SEK 8.4
Paragrafi 89	SEK 8.5
Paragrafi 90	SEK 8.7
Paragrafi 91	Asnjë
Paragrafi 92	Asnjë
Paragrafi 93	Asnjë
Paragrafi 94	Asnjë
Paragrafi 95	Asnjë
Paragrafi 96	Asnjë

Shtojca 1

Pasqyra e Pozicionit Financiar (Bilanci)

AKTIVET	2XX2	2XX1
Aktivitet afatshkurtra	X	X
Mjetet monetare	X	X
Investime :	X	X
1. Në tituj pronësie të njësive ekonomike brenda grupit	X	X
2. Aksionet e veta	X	X
3. Të tjera financiare	X	X
Të drejta të arkëtueshme :	X	X
1. Nga aktiviteti i shfrytëzimit	X	X
2. Nga njësitet ekonomike brenda grupit	X	X
3. Nga njësitet ekonomike ku ka interesa pjesëmarrëse	X	X
4. Të tjera	X	X
5. Kapital i nënshkruar i papaguar	X	X
Inventarët:	X	X
1. Lëndë e parë dhe materiale të konsumueshme	X	X
2. Prodhime në proces dhe gjysëmprodukte	X	X
3. Produkte të gatshme	X	X
4. Mallra	X	X
5. Aktive Biologjike (Gjë e gjallë në rritje e majmëri)	X	X
6. AAGJM të mbajtura për shitje	X	X
7.Parapagime për inventar	X	X
Shpenzime të shtyra	X	X
Të arkëtueshme nga të ardhurat e konstatuara	X	X
Aktive totale afatshkurtra	X	X
Aktive afatgjata	X	X
Aktive financiare:	X	X
1. Tituj pronësie në njësitet ekonomike brenda grupit	X	X
2. Tituj të huadhënies në njësitet ekonomike brenda grupit	X	X
3. Tituj pronësie në njësitet ekonomike ku ka interesa pjesëmarrëse	X	X
4. Tituj të huadhënies në njësitet ekonomike ku ka interesa pjesëmarrëse	X	X
5. Tituj të tjerë të mbajtur si aktive afatgjata	X	X
6. Tituj të tjerë të huadhënies	X	X
Aktivitet materiale:	X	X
1. Toka dhe ndërtesa	X	X

2. Impiante dhe makineri	X	X
3. Të tjera Instalime dhe pajisje	X	X
4. Parapagime për aktive materiale dhe në proces	X	X
Aktive Biologjike	X	X
Aktive jo materiale:	X	X
1. Koncesione, patenta, licenca, marka tregtare, të drejta dhe aktive të ngjashme	X	X
2. Emri i Mirë	X	X
3. Parapagime për AAJM	X	X
Aktive tatimore të shtyra	X	X
Kapitali i nënshkruar i papaguar	X	X
Aktive totale afatgjata	X	X
AKTIVE TOTALE	X	X
DETYRIME DHE KAPITALI	X	X
Detyrime afatshkurtra:	X	X
1. Titujt e huamarrjes	X	X
2. Detyrime ndaj institucioneve të kredisë	X	X
3. Arkëtime në avancë për porosi	X	X
4. Të pagueshme për aktivitetin e shfrytëzimit	X	X
5. Dëftesa të pagueshme	X	X
6. Të pagueshme ndaj njësive ekonomike brenda grupit	X	X
7. Të pagueshme ndaj njësive ekonomike ku ka interesa pjesëmarrëse	X	X
8. Të pagueshme ndaj punonjësve dhe sigurimeve shoqërore/shëndetsore	X	X
9. Të pagueshme për detyrimet tatimore	X	X
Të pagueshme për shpenzime të konstatuara	X	X
Të ardhura të shtyra	X	X
Provizione	X	X
Totali i Detyrimeve afatshkurtra	X	X
Detyrime afatgjata:	X	X
1. Titujt e huamarrjes	X	X
2. Detyrime ndaj institucioneve të kredisë	X	X
3. Arkëtimet në avancë për porosi	X	X
4. Të pagueshme për aktivitetin e shfrytëzimit	X	X
5. Dëftesa të pagueshme	X	X
6. Të pagueshme ndaj njësive ekonomike brenda grupit	X	X
7. Të pagueshme ndaj njësive ekonomike ku ka interesa pjesëmarrëse	X	X

8. Të tjera të pagueshme	X	X
Të pagueshme për shpenzime të konstatuara	X	X
Të ardhura të shtyra	X	X
Provizione:	X	X
1. Provizione për pensionet	X	X
2. Provizione të tjera	X	X
Detyrime tatimore të shtyra	X	X
Totali i Detyrimeve afatgjata	X	X
Detyrime totale	X	X
Kapitali dhe Rezervat		
Kapitali i Nënshkruar	X	X
Primi i lidhur me kapitalin	X	X
Rezerva rivlerësimi	X	X
Rezerva të tjera	X	X
1. Rezerva ligjore	X	X
2. Rezerva statutore	X	X
3. Rezerva të tjera	X	X
Fitimi i pashpërndarë	X	X
Fitim / Humbja e Vitit	X	X
Totali i Kapitalit	X	X
TOTALI I DETYRIMEVE DHE KAPITALIT	X	X

Shtojca 2

Pasqyra e Performancës
(Pasqyra e të ardhurave dhe shpenzimeve)
Formati 1 – Shpenzimet e shfrytëzimit të klasifikuara sipas natyrës

	2XX2	2XX1
Të ardhura nga aktiviteti i shfrytëzimit	X	X
Ndryshimi në inventarin e produkteve të gatshme dhe prodhimit në proces	(X)	(X)
Puna e kryer nga njësia ekonomike dhe e kapitalizuar	X	X
Të ardhura të tjera të shfrytëzimit	X	X
Lënda e parë dhe materiale të konsumueshme	(X)	(X)
1. Lënda e parë dhe materiale të konsumueshme		
2. Të tjera shpenzime		
Shpenzime të personelit	(X)	(X)
1. Paga dhe shpërblime		
2. Shpenzime të sigurimeve shoqërore/shëndetsore (paraqitur veçmas nga shpenzimet për pensionet)		
Zhvlerësimi i aktiveve afatgjata materiale	(X)	(X)
Shpenzime konsumi dhe amortizimi	(X)	(X)
Shpenzime të tjera shfrytëzimi	(X)	(X)
Të ardhura të tjera	X	X
1. Të ardhura nga njësitet ekonomike ku ka interesa pjesëmarrëse (paraqitur veçmas të ardhurat nga njësitet ekonomike brenda grupit)		
2. Të ardhura nga investimet dhe huatë e tjera pjesë e aktiveve afatgjata (paraqitur veçmas të ardhurat nga njësitet ekonomike brenda grupit)		
3. Interesa të arkëtueshëm dhe të ardhura të tjera të ngjashme (paraqitur veçmas të ardhurat nga njësitet ekonomike brenda grupit)		
Zhvlerësimi i aktiveve financiare dhe investimeve financiare të mbajtura si aktive afatshkurtra	(X)	(X)
Shpenzime financiare	(X)	(X)
1. Shpenzime interesi dhe shpenzime të ngjashme (paraqitur veçmas shpenzimet për t'u paguar tek njësitet ekonomike brenda grupit)		
2. Shpenzime të tjera financiare		
Pjesa e fitimit/humbjes nga pjesëmarrjet	X	X
Fitimi/Humbja para tatimit	X	X
Shpenzimi i tatimit mbi fitimin	(X)	(X)
1. Shpenzimi aktual i tatimit mbi fitimin		
2. Shpenzimi i tatimit fitimit të shtyrë		
3. Pjesa e tatimit fitimit të pjesëmarrjeve		
Fitimi/Humbja e vitit	X	X
Fitimi/Humbja për:	X	X
Pronarët e njësive ekonomike mëmë		
Interesat jo-kontrolluese		

Pasqyra e të Ardhurave Gjithëpërfshirëse

	2XX2	2XX1
Fitimi/Humbja e vitit	X	X
Të ardhura të tjera gjithëpërfshirëse për vitin:		
Diferencat (+/-) nga përkthimi i monedhës në veprimtari të huaja	X	X
Diferencat (+/-) nga rivlerësimi i aktiveve afatgjata materiale	X	X
Diferencat (+/-) nga rivlerësimi i aktivet financiare të mbajtura për shitje	X	X
Pjesa e të ardhurave gjithëpërfshirëse nga pjesëmarrjet	X	X
Totali i të ardhurave të tjera gjithëpërfshirëse për vitin	X	X
Totali i të ardhurave gjithëpërfshirëse për vitin	X	X
Totali i të ardhurave/humbjeve gjithëpërfshirëse për:	X	X
Pronarët e njësisë ekonomike mëmë		
Interesat jo-kontrolluese		

Shtojca 2

Pasqyra e Performancës
(Pasqyra e të ardhurave dhe shpenzimeve)

Formati 2 – Shpenzimet e shfrytëzimit të klasifikuara sipas funksionit

	2XX2	2XX1
Të ardhura të shfrytëzimit	X	X
Kosto të shitjeve (përfshirë shpenzime të amortizimit dhe zhvlerësimit)	(X)	(X)
Fitimi/humbja bruto	X	X
Shpenzime të shpërndarjes (përfshirë shpenzime të amortizimit dhe zhvlerësimit)	(X)	(X)
Shpenzime administrative (përfshirë shpenzime të amortizimit dhe zhvlerësimit)	(X)	(X)
Të ardhura të tjera	X	X
1. Të ardhura të tjera të shfrytëzimit		
2. Të ardhura nga njësitë ekonomike ku ka interesa pjesëmarrëse (paraqitur veçmas të ardhurat nga njësitë ekonomike brenda grupit)		
3. Të ardhura nga investimet dhe huatë e tjera pjesë e aktiveve afatgjata (paraqitur veçmas të ardhurat nga njësitë ekonomike brenda grupit)		
4. Interesa të arkëtueshëm dhe të ardhura të tjera të ngjashme (paraqitur veçmas të ardhurat nga njësitë ekonomike brenda grupit)		
Zhvlerësimi i aktiveve financiare dhe investimeve financiare të mbajtura si aktive afatshkurtra	(X)	(X)
Shpenzime financiare	(X)	(X)
1. Shpenzime interesi dhe shpenzime të ngjashme (paraqitur veçmas shpenzimet për t'u paguar tek njësitë ekonomike brenda grupit)		
2. Shpenzime të tjera financiare		
Pjesa e fitimit/humbjes nga pjesëmarrjet	X	X
Fitimi/Humbja para tatimit	X	X
Shpenzimi i tatimit mbi fitimin	(X)	(X)
1. Shpenzimi aktual i tatimit mbi fitimin		
2. Shpenzimi i tatimit fitimit të shtyrë		
3. Pjesa e tatimit fitimit të pjesëmarrjeve		
Fitimi/Humbja e vitit	X	X
Fitimi/Humbja për:	X	X
Pronarët e njësisë ekonomike mëmë		
Interesat jo-kontrolluese		

Pasqyra e të Ardhurave Gjithëpërfshirëse

	2XX2	2XX1
Fitimi/Humbja e vitit	X	X
Të ardhura të tjera gjithëpërfshirëse për vitin:		
Diferencat (+/-) nga përkthimi i monedhës në veprimtari të huaja	X	X
Diferencat (+/-) nga rivlerësimi i aktiveve afatgjata materiale	X	X
Diferencat (+/-) nga rivlerësimi i aktivet financiare të mbajtura për shitje	X	X
Pjesa e të ardhurave gjithëpërfshirëse nga pjesëmarrjet	X	X
Totali i të ardhurave të tjera gjithëpërfshirëse për vitin	X	X
Totali i të ardhurave gjithëpërfshirëse për vitin	X	X
Totali i të ardhurave/humbjeve gjithëpërfshirëse për:	X	X
Pronarët e njësisë ekonomike mëmë		
Interesat jo-kontrolluese		

Shtojca 3

Pasqyra e Fluksit të Mjeteve Monetare
(metoda direkte)

Fluksi i Mjeteve Monetare nga/(përdorur në) aktivitetin e shfrytëzimit	2XX2	2XX1
Të arkëtuara nga të drejtat e arkëtueshme	X	X
Të paguara për detyrimet e pagueshme dhe detyrimet ndaj punonjësve	X	X
Pagesa të tjera	X	X
Mjete monetare të gjeneruara nga aktiviteti i shfrytëzimit	X	X
Interes i paguar	(X)	(X)
Tatim fitimi i paguar	(X)	(X)
Mjete monetare neto nga/(përdorur në) aktivitetin e shfrytëzimit	X	X
Fluksi i Mjeteve Monetare nga/(përdorur në) aktivitetin e investimit		
Para neto të përdorura për blerjen e filialeve	(X)	(X)
Para neto të arkëtuara nga shitja e filialeve	X	X
Pagesa për blerjen e aktiveve afatgjata materiale	(X)	(X)
Arkëtime nga shitja e aktiveve afatgjata materiale	X	X
Pagesa për blerjen e investimeve të tjera	(X)	(X)
Arkëtime nga shitja e investimeve të tjera	X	X
Dividentë të arkëtuar	X	X
Mjete monetare neto nga/(përdorur në) aktivitetin e investimit	(X)	(X)
Fluksi i Mjeteve Monetare nga/(përdorur në) aktivitetin e financimit		
Arkëtime nga emetimi i kapitalit aksionar	X	X
Arkëtime nga emetimi i aksioneve të përdorura si kolateral	X	X
Hua të arkëtuara	X	X
Pagesa e kostove të transaksionit që lidhen me kreditë dhe huatë	(X)	(X)
Riblerje e aksioneve të veta	(X)	(X)
Pagesa e aksioneve të përdorura si kolateral	(X)	(X)
Pagesa e huave	(X)	(X)
Pagesë e detyrimeve të qirasë financiare	(X)	(X)
Interes i paguar	(X)	(X)
Dividendë të paguar	(X)	(X)
Mjete monetare neto nga/(përdorur në) aktivitetin e financimit	(X)	(X)
Rritje/(rënie) neto në mjete monetare dhe ekuivalentë të mjeteve monetare	X	X
Mjete monetare dhe ekuivalentë të mjeteve monetare më 1 janar	X	X
Efekti i luhatjeve të kursit të këmbimit të mjeteve monetare	X	X
Mjete monetare dhe ekuivalentë të mjeteve monetare më 31 dhjetor	X	X

Shtojca 3

Pasqyra e Fluksit të Mjeteve Monetare
(metoda indirekte)

Fluksi i Mjeteve Monetare nga/(përdorur në) aktivitetin e shfrytëzimit	2XX2	2XX1
Fitim / Humbja e vitit	X	X
Rregullimet për shpenzimet jomonetare:		
Shpenzimet financiare jomonetare	X	X
Shpenzimet për tatimin mbi fitimin jomonetar	X	X
Shpenzime konsumi dhe amortizimi	X	X
Zhvlerësimi i aktiveve afatgjata materiale	X	X
Fluksi i mjeteve monetare i përfshirë në aktivitetet investuese:		
Fitim nga shitja e aktiveve afatgjata materiale	(X)	(X)
Ndryshimet në aktivet dhe detyrimet e shfrytëzimit:		
Rënie/(ritje) në të drejtat e arkëtueshme dhe të tjera	(X)	(X)
Rënie/(ritje) në inventarë	(X)	(X)
Rritje/(rënie) në detyrimet e pagueshme	X	X
Rritje/(rënie) në detyrime për punonjësit	X	X
Mjete monetare neto nga/(përdorur në) aktivitetin e shfrytëzimit	X	X
Fluksi i Mjeteve Monetare nga/(përdorur në) aktivitetin e investimit		
Para neto të përdorura për blerjen e filialeve	(X)	(X)
Para neto të arkëtuara nga shitja e filialeve	X	X
Pagesa për blerjen e aktiveve afatgjata materiale	(X)	(X)
Arkëtime nga shitja e aktiveve afatgjata materiale	X	X
Pagesa për blerjen e investimeve të tjera	(X)	(X)
Arkëtime nga shitja e investimeve të tjera	X	X
Dividentë të arkëtuar	X	X
Mjete monetare neto nga/(përdorur në) aktivitetin e investimit	(X)	(X)
Fluksi i Mjeteve Monetare nga/(përdorur në) aktivitetin e financimit		
Arkëtime nga emetimi i kapitalit aksionar	X	X
Arkëtime nga emetimi i aksioneve të përdorura si kolateral	X	X
Hua të arkëtuara	X	X
Pagesa e kostove të transaksionit që lidhen me kreditë dhe huatë	(X)	(X)
Riblerje e aksioneve të veta	(X)	(X)
Pagesa e aksioneve të përdorura si kolateral	(X)	(X)
Pagesa e huave	(X)	(X)
Pagesë e detyrimeve të qirasë financiare	(X)	(X)
Interes i paguar	(X)	(X)
Dividendë të paguar	(X)	(X)
Mjete monetare neto nga/(përdorur në) aktivitetin e financimit	(X)	(X)
Rritje/(rënie) neto në mjete monetare dhe ekuivalentë të mjeteve monetare	X	X
Mjete monetare dhe ekuivalentë të mjeteve monetare më 1 janar	X	X
Efekti i luhatjeve të kursit të këmbimit të mjeteve monetare	X	X
Mjete monetare dhe ekuivalentë të mjeteve monetare më 31 dhjetor	X	X

Shtojca 4

Pasqyra e Ndryshimeve në Kapitalin Neto

	Kapitali i nënshkruar	Primi i lidhur me kapitalin	Rezerva Rivlerësimi	Rezerva Ligjore	Rezerva Statutore	Rezerva të tjera	Fitimet e Pashpërndara	Fitim / Humbja e vitit	Totali	Interesa Jo-Kontrollues	Totali
Pozicioni financiar më 31 dhjetor 2XX0	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Efekti i ndryshimeve në politikat kontabël							(X)	(X)	(X)		(X)
Pozicioni financiar i rideklaruar më 1 janar 2XX1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Të ardhura totale gjithëpërfshirëse për vitin:											
Fitimi / Humbja e vitit							X	X	X	X	X
Të ardhura të tjera gjithëpërfshirëse:			X				X	X	X	X	X
Totali i të ardhura gjithëpërfshirëse për vitin:			X				X	X	X	X	X
Transaksionet me pronarët e njësisë ekonomike të njohura direkt në kapital:											
Emetimi i kapitalit të nënshkruar	X	X							X		X
Dividendë të paguar									(X)		
Totali i transaksioneve me pronarët e njësisë ekonomike	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Pozicioni financiar i rideklaruar më 31 dhjetor 2XX1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Pozicioni financiar i rideklaruar më 1 janar 2XX2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Totali i të ardhura gjithëpërfshirëse për vitin:												
Fitimi / Humbja e vitit							X	X	X	X	X	X
Të ardhura të tjera gjithëpërfshirëse:			X				X	X	X	X	X	X
Të ardhura totale gjithëpërfshirëse për vitin:			X				X	X	X	X	X	X
Transaksionet me pronarët e njësisë ekonomike të njohura direkt në kapital:												
Emetimi i kapitalit të nënshkruar	X	X							X			X
Dividendë të paguar							(X)	(X)	X			X
Totali i transaksioneve me pronarët e njësisë ekonomike	X	X					(X)	(X)	X			X
Pozicioni financiar më 31 dhjetor 2XX2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Shtojca 4

Pasqyra e Ndryshimeve në Kapitalin Neto
(Pasqyra e konsoliduar)

	Kapitali i nënshkruar	Primi i lidhur me kapitalin	Rezerva Rivlerësimi	Rezerva Ligjore	Rezerva Statutore	Rezerva të tjera	Diferencat nga përkthimi i monedhës në veprimatari të	Fitimet e Pashpërndara	Fitim / Humbja e vitit	Totali	Interesa Jo-Kontrollues	Totali
Pozicioni financiar më 31 dhjetor 2XX0	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Efekti i ndryshimeve në politikat kontabël								(X)	(X)	(X)		(X)
Pozicioni financiar i rideklaruar më 1 janar 2XX1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Të ardhura totale gjithëpërfshirëse për vitin:												
Fitimi / Humbja e vitit								X	X	X	X	X
Të ardhura të tjera gjithëpërfshirëse:			X				X	X	X	X	X	X
Totali i të ardhura gjithëpërfshirëse për vitin:			X				X	X	X	X	X	X
Transaksionet me pronarët e njësisë ekonomike të njohura direkt në kapital:												
Emetimi i kapitalit të nënshkruar	X	X								X		X
Dividendë të paguar										(X)		
Totali i transaksioneve me pronarët e njësisë ekonomike	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Pozicioni financiar i rideklaruar më 31 dhjetor 2XX1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Pozicioni financiar i rideklaruar më 1 janar 2XX2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Totali i të ardhura gjithëpërfshirëse për vitin:												

Fitimi / Humbja e vitit								X	X	X	X	X
Të ardhura të tjera gjithëpërfshirëse:			X				X	X	X	X	X	X
Të ardhura totale gjithëpërfshirëse për vitin:			X				X	X	X	X	X	X
Transaksionet me pronarët e njësisë ekonomike të njohura direkt në kapital:												
Emetimi i kapitalit të nënshkruar	X	X								X		X
Dividendë të paguar								(X)	(X)	X		X
Totali i transaksioneve me pronarët e njësisë ekonomike	X	X						(X)	(X)	X		X
Pozicioni financiar më 31 dhjetor 2XX2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Përmirësuara	
SKK 3 INSTRUMENTET FINANCIARE	
Pg.	
	STANDARDI KOMBËTAR I KONTABILITETIT NR. 3 – INSTRUMENTET FINANCIARE – I PËRMIRËSUAR
	PËRMBAJTJA
	Paragrafët
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES
	1-3
	FUSHA E ZBATIMIT
	4-9
	PËRKUFIZIMET KRYESORE
	10
	NJOHJA DHE MATJA E INSTRUMENTEVE FINANCIARE
	11-21
	Njohja e aktiveve dhe detyrimeve financiare
	11
	Matja fillestare
	12-14
	Vlerësimi i mëpasshëm
	15
	Kosto e amortizuar dhe metoda e interesit efektiv
	16-21
	ZHVLERËSIMI I INSTRUMENTEVE FINANCIARE TË MATUR ME KOSTO OSE KOSTON E AMORTIZUAR
	22-27
	Njohja
	22-25
	Matja
	26
	Rimarrja
	27
	ÇREGJISTRIMI I INSTRUMENTEVE FINANCIARE
	28-35
	Çregjistrimi i aktiveve financiare
	28-30
	Faktoringu i kërkesave për t'u arkëtuar dhe veprimet e riblerjes
	31-32
	Çregjistrimi i detyrimeve financiare
	33-35
	PARAQITJA E INSTRUMENTEVE FINANCIARE NË PASQYRAT FINANCIARE
	36
	SHËNIMET SHPJEGUESE
	37-43
	DATA E HYRJES NË ZBATIM
	44
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PËR NVM)
	45
	BAZA E KONKLUZIONEVE
	UDHËZIM PËR ZBATIMIN E SKK 3
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES
1	Objekti i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 3, <i>Instrumentet financiare</i> ('SKK 3' ose 'Standardi'), i nxjerrë e miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit dhe shpallur nga Ministria e Financës, i ndryshuar, është dhënia e parimeve të njohjes, matjes dhe vlerësimit të mëpasshëm të instrumenteve financiare si dhe të shpjegimeve të nevojshme në pasqyrat financiare të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit. Këto standarde bazohen në parimet e kontabilitetit dhe raportimit, të pranuar në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme të të cilave përshkruhen në Ligjin nr. 9228, "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare", publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
2	SKK 3 mbështetet në standardin ndërkombëtar të kontabilitetit SNK 32, <i>Instrumentet financiare: paraqitja</i> dhe SNK 39, <i>Instrumentet financiare: njohja dhe matja</i> . SKK 3 është ndryshuar për t'u bërë i krahasueshëm me Seksionin 11 <i>Instrumentet</i>

	<i>Financiare Bazë</i> të Standardit Ndërkombëtar të Raportimit Financiar për Njësitë Ekonomike të Vogla dhe të Mesme (SNRF për NVM). Një tabelë korresponduese e paragrafëve të SNRF për NVM është dhënë në paragrafin 45. Për rastet që nuk janë trajtuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga SKK 3 ose ndonjë SKK tjetër, drejtuesit e njësisë ekonomike raportuese duhet që, me miratimin e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit, të aplikojnë politika të tilla që sigurojnë një pasqyrim të vërtetë e të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare dhe ndryshimeve të fluksit të mjeteve monetare të njësisë ekonomike, siç kërkohet në nenin 9 të Ligjit nr. 9228. “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”, nxjerrë në prill 2004, i ndryshuar.
3	Pasqyrat financiare do të përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk do të zbatohen për zërat jomateriale. Parimi i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 40 deri 90 të SKK 1.
	FUSHA E ZBATIMIT
4	Ky Standard do të zbatohet për kontabilizimin e instrumenteve të mëposhtme financiare: (a) mjetet monetare. (b) një instrument borxhi (si llogari, dëftesë ose hua e arkëtueshme ose e pagueshme) që plotësojnë kushtet në paragrafin 7. (c) një zotim për të marrë një hua e cila: (i) nuk mund të paguhet në para, dhe (ii) kur zotimi realizohet, pritët që ai të plotësojë kushtet e dhëna në paragrafin 7.
5	Shembuj të instrumentave financiarë që plotësojnë kushtet e paragrafit 4 më sipër përfshijnë: (a) mjetet monetare. (b) depozita pa afat dhe depozita me afat fiks ku njësia ekonomike është depozituesi (psh llogaritë bankare). (c) letra tregtare dhe kambiale tregtare. (d) llogari, dëftesa dhe hua të arkëtueshme dhe të pagueshme. (e) obligacione dhe instrumenta të ngjashme borxhi. (f) zotim për të marrë një hua nëse zotimi nuk mund të paguhet në mjete monetare.
6	Ky Standard nuk do të zbatohet për instrumentet e mëposhtme financiare: (a) investimet në filiale, pjesëmarrje dhe sipërmarrje të përbashkëta që janë kontabilizuar në përputhje me SKK 14 <i>Trajtimi kontabel i investimeve në sipërmarrje dhe sipërmarrje të përbashkëta</i>. (b) instrumenta financiarë që plotësojnë kriteret e kapitalit të vet të një njësie ekonomike. (c) qiratë, për të cilat zbatohet SKK 7 <i>Kontabilizimi i Qirave</i>. Gjithsesi, kërkesat e çregjistrimit në paragrafët 33-35 zbatohen për çregjistrimin e qirave të arkëtueshme të njohura nga një qiradhënës dhe qirave të pagueshme të njohura nga një qiramarrës. (d) të drejtat dhe detyrimet e punonjësve sipas planeve të përfitimeve të punonjësve. (e) investimeve në aksione preferenciale të pakonvertueshme dhe të pashitshme dhe në aksione të zakonshme të pashitshme të cilat tregtohen në bursë
7	Një instrument borxhi që plotëson të gjitha kushtet e dhëna në (a)–(d) më poshtë duhet të kontabilizohet në përputhje me këtë Standard: (a) Përfitimet e mbajtësit janë në formën e: (i) një shume fikse; (ii) një norme fikse kthimi përgjatë jetës së instrumentit; (iii) një kthimi variabël që, përgjatë jetës së instrumentit, është i barabartë me një normë interesi të vetme të kuotuar (si LIBOR-i); ose (b) Nuk ka asnjë kusht kontraktual që mund të sjellë humbjen, për mbajtësin, të shumës së principalit ose të interesit të periudhës aktuale ose periudhave të mëparshme. Fakti që një instrument borxhi është i varur nga instrumenta të tjerë borxhi nuk është një shembull i një kushti të tillë kontraktual. (c) Kushtet kontraktuale që e lejojnë emetuesin (debitorin) të parapagujë një instrument borxhi ose që e lejojnë mbajtësin (kreditorin) t’ia shesë mbrapsht emetuesit atë përpara maturimit, nuk janë kushtëzuese nga ngjarje të ardhshme. (d) Nuk ka kthime të kushtëzuara ose kushte ripagese përveç normës variabël të kthimit të përshkruar në (a) dhe kushteve të parapagimit të përshkruar në (c).
8	Shembuj të instrumentave financiarë që normalisht i plotësojnë kushtet e dhëna në paragrafin 7 janë: (a) kërkesa tregtare të arkëtueshme dhe të pagueshme, dhe hua nga bankat ose palë të treta. (b) detyrime të pagueshme në një monedhë të huaj. Gjithsesi, çdo ndryshim në detyrimet e pagueshme për shkak të një ndryshimi në kursin e këmbimit njihet në fitim ose humbje siç kërkohet nga SKK 12 <i>Efekt i ndryshimeve të kurseve të këmbimit</i>. (c) hua të marra nga/për filialet ose pjesëmarrjet që janë të pagueshme kur kërkohen. (d) një instrument borxhi që bëhet menjëherë i arkëtueshëm nëse emetuesi nuk shlyen një pagesë interesi ose principal (një kriter i tillë nuk është në kundërshti me paragrafin 7)

9	Shembuj të instrumentave financiarë që nuk i plotësojnë kushtet e dhëna në paragrafin 7, dhe që rrjedhimisht janë jashtë fushës së zbatimit të këtij Standardi, jepen në vijim: (a) një investim në instrumentat e kapitalit të një njësie tjetër. (b) një kontratë shkëmbimi (SEAP) nga e cila përfitohet një fluks monetar që është pozitiv ose negativ, ose një zotim i ardhshëm për të blerë një mall apo një instrument financiar që mund të paguhet në para, dhe që, në momentin e pagesës, mund të rezultojë në flukse monetare pozitive ose negative (shih paragrafin 7 (a)). (c) opsionet dhe kontratat e ardhshme, pasi përfitimet për mbajtësin nuk janë fikse dhe kështu nuk plotësohet kushti i kërkuar në paragrafin 7 (a). (d) investimet në instrumente borxhi të konvertueshme, pasi përfitimi për mbajtësin mund të variojë më tepër sipas çmimit të aksioneve të kapitalit të emetuesit sesa sipas normave të interesit në treg. (e) një hua e arkëtueshme nga një palë e tretë që i jep palës së tretë të drejtën ose detyrimin për të parapaguar nëse dispozitat fiskale ose kërkesat e kontabilitetit ndryshojnë, sepse një hua e tillë nuk plotëson kushtin e dhënë në paragrafin 7 (c).
PËRKUFIZIMET KRYESORE	
10	Përkufizimet e mëposhtme përdoren në këtë Standard me kuptimet e specifikuar më poshtë: <u>Instrument financiar</u> është çdo kontratë që krijon një aktiv financiar për një njësi ekonomike, si dhe një detyrim financiar ose instrument kapitali për një njësi ekonomike tjetër. <u>Instrument kapitali</u> është çdo kontratë që evidenton një interes të mbetur në aktivet neto të njësive ekonomike të investuar (për shembull një aksion). <u>Aktiv financiar</u> është çdo aktiv që është: (a) parë; (b) një e drejtë kontraktuale për të marrë parë ose një aktiv tjetër financiar nga një njësi ekonomike tjetër (për shembull, kërkesat për t'u arkëtuar) <u>Detyrimi financiar</u> është detyrimi kontraktual: (a) për të dhënë parë ose një aktiv tjetër financiar të një njësi ekonomike tjetër (për shembull detyrimi ndaj një furnitori) <u>Kostoja</u> është: (a) vlera e drejtë e parasë ose e ekuivalenteve të saj të paguara ose vlera e drejtë e shpërblimeve të dhëna për të blerë një aktiv në kohën e blerjes ose të ndërtimit të tij (b) shumën e parasë ose e ekuivalenteve të saj të arkëtuara ose vlera e drejtë e shpërblimeve të marra për të shitur një detyrim në kohën e shitjes ose likuidimit të tij. <u>Kostoja e amortizuar</u> është kostoja fillestare e një aktivi ose detyrimi financiar, e cila rregullohet, nëse është e nevojshme, me shumën e mëposhtme: (a) shlyerjet e principalit (për shembull, në rastin e një huaje të marrë apo të dhënë); (b) amortizimi i akumuluar i ndonjë difference mes shumës fillestare dhe shumës në maturim (për shembull, në rastin e obligacioneve), duke përdorur metodën e interesit efektiv (c) zvogëlimi i mundshëm për shkak të përkeqësimit ose të pamundësisë së arkëtimit (në rastin e aktiveve financiare të paarkëtueshme). <u>Metoda e normës së interesit efektiv</u> është një metodë për llogaritjen e koston të amortizuar të një aktivi apo detyrimi financiar, duke përdorur normën e interesit efektiv. <u>Norma e interesit efektiv</u> është norma me të cilën skontohej ekzaktësisht flukset e përlogaritura të ardhshme të parasë së një aktivi ose të një detyrimi financiar, në vlerën kontabël të aktivit, ose detyrimit financiar. Llogaritja e normës së interesit efektiv përfshin të gjitha kostot e transaksioneve, të paguara ose të marra, në lidhje me aktivin ose detyrimin financiar, si dhe të gjitha primet dhe zbritjet e tjera. <u>Kostot e transaksioneve</u> janë kosto shtesë, të cilat lidhen me blerjen, emetimin ose likuidimin e një aktivi ose detyrimi financiar. Kostot shtesë janë kosto të tilla, të cilat nuk ndodhin nëse nuk kryhet blerja, emetimi ose likuidimi.
NJOHJA DHE MATJA E INSTRUMENTEVE FINANCIARE	
Njohja e aktiveve dhe detyrimeve financiare	
11	Një njësi duhet të njohë një aktiv financiar ose një detyrim financiar vetëm kur njësia bëhet pjesë e kushteve kontraktuale të instrumentit.
Matja fillestare	
12	Kur një aktiv financiar ose një detyrim financiar njihet fillimisht, një njësi duhet ta masë atë me kostot e transaksionit (duke përfshirë edhe çmimin e transaksionit) përveç rasteve kur marrëveshja përbën në thelb, një transaksion financiar. Një transaksion financiar mund të jetë, për shembull, kur shiten mallra apo shërbime dhe kur pagesa shtyhet përtej afateve normale të tregtisë ose kur ajo është financuar me një normë interesi që nuk është një normë tregu. Nëse marrëveshja përbën një transaksion financiar, njësia duhet të masë aktivin financiar ose detyrimin financiar me vlerën aktuale të pagesave të ardhshme të skontuara me normën e interesit të tregut për një instrument të ngjashëm borxhi.

13	Shembuj të matjes së aktiveve financiare jepen në vijim: 1. Për një hua afatgjatë dhënë një njësie tjetër, njihet një shumë e arkëtueshme me vlerën aktuale të mjeteve monetare të arkëtueshme (duke përfshirë pagesat e interesit dhe principalit) nga ajo njësi. 2. Për mallrat, produktet dhe shërbimet e shitura një klienti me një kredi afatshkurtër, njihet një llogari e arkëtueshme me vlerën e paskontuar të mjeteve monetare të arkëtueshme nga ajo njësi, që është normalisht çmimi i faturës. 3. Për një produkt të shitur një klienti me një kredi dyvjeçare pa interes, njihet një llogari e arkëtueshme me çmimin aktual të shitjes për atë produkt. Nëse çmimi normal i shitjes nuk dihet, ai mund të vlerësohet si vlera aktuale e mjeteve monetare të arkëtueshme të skontuar duke përdorur normën mbizotëruese të interesit në treg për një kërkesë të arkëtueshme të ngjashme. 4. Për një blerje në para të aksioneve të zakonshme të një njësie tjetër, investimi duhet të njihet me shumën e mjeteve monetare të paguara për të blerë aksionet.
14	Shembuj të matjes së detyrimeve financiare jepen në vijim: 1. Për një hua të marrë nga një bankë, njihet një llogari e pagueshme fillimisht me vlerën aktuale të mjeteve monetare të pagueshme ndaj bankës (psh duke përfshirë pagesat e interesit dhe të principalit). 2. Për mallrat, produktet e shërbimet e blera nga një furnizues me kredi afatshkurtër, njihet një llogari e pagueshme me shumën e paskontuar që i detyrohet furnizuesit, që është zakonisht çmimi i faturës.
Vlerësimi i mëposhtëm	
15	Në fund të periudhës raportuese, një njësi duhet të masë instrumentat financiarë si vijon (pa zbritur kostot e transaksionit që njësia mund të kryejë mbi shitjet apo të tjera): (a) Instrumentat e borxhit që plotësojnë kushtet në paragrafin 4(b) duhet të maten me koston e amortizuar duke përdorur metodën e interesit efektiv. Paragrafët 16-21 japin udhëzime për përcaktimin e koston të amortizuar duke përdorur metodën e interesit efektiv. Instrumentat e borxhit që janë të klasifikuara si aktive afatshkurtër ose detyrime afatshkurtër duhet të maten me shumën e paskontuar të mjeteve monetare ose shumave të tjera të pritshme për t'u paguar ose arkëtuar (shih paragrafët 22-27) përveçse kur marrëveshja përbën, në efekt, një transaksion financiar (shih paragrafin 12). Nëse marrëveshja përbën një transaksion financiar, njësia duhet ta masë instrumentin e borxhit me vlerën aktuale të pagesave të ardhshme të skontuara me një normë tregu interesi për një instrument të ngjashëm borxhi. (b) Zotimet për të marrë një hua që plotësojnë kushtet e dhëna në paragrafin 4(c) duhet të matet me koston (që ndonjëherë është zero) minus zhvlerësimin. Zhvlerësimi ose pambledhshmëria duhet të vlerësohet për instrumentet financiare të përshkruara në (a) dhe (b) më sipër. Paragrafët 22-27 japin udhëzime në lidhje me këtë aspekt.
Kosto e amortizuar dhe metoda e interesit efektiv	
16	Kosto e amortizuar e një aktivi financiar ose detyrimi financiar në çdo datë raportimi është shuma e vlerave të mëposhtme: (a) vlera me të cilën aktivi financiar ose detyrimi financiar janë matur në njohjen e tyre fillestare, (b) minus çdo pagesë të principalit, (c) plus ose minus amortizimin e akumuluar, duke përdorur metodën e interesit efektiv, të diferencës mes vlerës në njohje dhe vlerës në maturim, (d) minus, në rastin e një aktivi financiar, çdo pakësim (direkt ose përmes përdorimit të llogarisë së zhvlerësimit) për zhvlerësimin ose pambledhshmërinë. Aktivitetet financiare dhe detyrimet financiare që nuk kanë një normë interesi të deklaruar dhe janë të klasifikuara si aktive afatshkurtra ose detyrime afatshkurtra, maten fillimisht me shumën e paskontuar në përputhje me paragrafin 15(a). Në këto raste pika (c) më sipër nuk zbatohet.
17	Metoda e interesit efektiv është një metodë e llogaritjes së koston të amortizuar të një aktivi financiar ose një detyrimi financiar (ose një grup aktivesh ose detyrimesh financiare) dhe e shpërndarjes së të ardhurave të interesit ose shpenzimeve të interesit përgjatë periudhës përkatëse. Norma e interesit efektiv është norma që i skanton ekzakhtësisht pagesat ose arkëtimet e ardhshme përgjatë jetës së pritshme të instrumentit financiar, ose, kur është e përshtatshme, përgjatë një periudhe më të shkurtër, tek vlera kontabël e aktivit financiar ose detyrimit financiar. Norma e interesit efektiv përcaktohet mbi bazën e vlerës kontabël të aktivit financiar ose detyrimit financiar në momentin e njohjes. Sipas metodës së interesit efektiv: (a) kosto e amortizuar e një aktivi (detyrimi) financiar është vlera aktuale e arkëtimeve (pagesave) të ardhshme të skontuara me normën e interesit efektiv, dhe (b) shpenzimet (të ardhurat) e interesit në një periudhë të caktuar janë baraz me vlerën kontabël të detyrimit (aktivit) financiar në fillim të periudhës shumëzuar me normën e interesit efektiv për periudhën.
18	Kur llogarit normën e interesit efektiv, një njësi duhet të parashikojë flukset e mjeteve monetare duke marrë parasysh të gjitha kushtet kontraktuale të instrumentit financiar (psh parapagimi) dhe humbjet e njohura financiare që kanë ndodhur, por ajo nuk duhet

	të marrë parasysh humbje të ardhshme të mundshme financiare që nuk kanë ndodhur ende.
19	Kur llogarit normën e interesit efektiv, një njësi duhet të amortizojë çdo tarifë të mundshme, detyrime financiare të paguara ose të arkëtuara (si psh pikët "bonus"), kostot e transaksionit dhe prime ose skonto të tjera gjatë jetës së pritshme të instrumentit, përveç si vijon. Njësia duhet të përdorë një periudhë më të shkurtër nëse kjo është periudha me të cilën lidhen tarifat, detyrimet financiare të paguara ose të arkëtuara, kostot e transaksionit, primet ose skontot. Ky do të jetë rasti kur komponentit variabël me të cilin lidhen tarifat, detyrimet financiare të paguara ose të arkëtuara, kostot e transaksionit, primet ose skontot rriqimohen me normat e tregut përpara maturimit të pritshëm të instrumentit. Në një rast të tillë, periudha e përshtatshme e amortizimit është periudha deri në datën e rriqimit tjetër.
20	Për aktive financiare dhe detyrime financiare me normë variabël, rivlerësimi periodik i flukseve të mjeteve monetare me qëllim që të reflektohen ndryshimet në normat e interesit të tregut, ndryshon normën e interesit efektiv. Nëse një aktiv apo detyrim financiar me normë variabël njihet fillimisht me një vlerë të barabartë me principalin e arkëtueshëm ose të pagueshëm në maturim, rivlerësimi i pagesave të ardhshme të interesit nuk ka ndonjë efekt domethënës në vlerën kontabël të aktivit ose detyrimit.
21	Nëse një njësi ekonomike rishikon vlerësimet e saj të pagesave ose arkëttimeve, ajo duhet të rregullojë vlerën kontabël të aktivit financiar ose detyrimit financiar (ose një grup instrumentash financiarë) për të reflektuar flukset e mjeteve monetare aktuale dhe të rishikuara. Njësia duhet të rillogarisë vlerën kontabël duke llogaritur vlerën aktuale të flukseve të ardhshme të rishikuara të mjeteve monetare me normën fillestare të interesit efektiv të instrumentit financiar. Njësia duhet të njohë efektin si të ardhur ose shpenzim në fitim ose humbje në datën e rishikimit.
ZHVLERËSIMI I INSTRUMENTEVE FINANCIARE TË MATUR ME KOSTO OSE KOSTON E AMORTIZUAR	
Njohja	
22	Në fund të çdo periudhe raportimi, një njësi duhet të vlerësojë nëse ka një evidencë objektive të zhvlerësimit të ndonjë aktivi financiar që matet me kosto ose me kosto të amortizuar. Nëse ka një evidencë objektive të zhvlerësimit, njësia duhet të njohë menjëherë një humbje nga zhvlerësimi në fitim ose humbje.
23	Evidenca objektive që një aktiv financiar ose një grup aktivesh financiare janë zhvlerësuar përfshin ngjarjet e mëposhtme të cilat vijnë në vëmendjen e mbajtësit të aktivit: (a) vështirësi financiare domethënëse të emetuesit ose detyruesit. (b) një shkelje kontrate, si mospagesë ose pamundësi pagese të interesit ose principalit. (c) kreditori, për arsye ekonomike ose ligjore që lidhen me vështirësinë financiare të debitorit, i ofron këtij të fundit konçesione që kreditori nuk do t'i ofronte në kushte të tjera. (d) është bërë e mundshme që debitori do të kalojë në falimentim ose riorganizime të tjera financiare. (e) të dhënat tregojnë që ka patur një rënie të matshme në flukset e ardhshme të vlerësuara të mjeteve monetare nga një grup aktivesh financiare që nga njohja e tyre, edhe pse rënia nuk mund të lidhet me një aktiv financiar të caktuar brenda grupit, të tilla si kushte ekonomike të dëmshme kombëtare ose vendore ose ndryshime të dëmshme në industri.
24	Faktorë të tjerë mundet gjithashtu të jenë evidencë e zhvlerësimit, përfshirë ndryshime domethënëse me një efekt të dëmshëm që kanë ndodhur në mjediset teknologjike, të tregut, ekonomike apo ligjore në të cilat vepron emetuesi.
25	Për qëllimin e zhvlerësimit, një njësi ekonomike duhet të vlerësojë individualisht aktivet e mëposhtme financiare: (a) të gjithë instrumentet e kapitalit të investuara, pavarësisht rëndësisë, dhe (b) të gjithë aktivet e tjera financiare që janë individualisht domethënëse. Një njësi ekonomike duhet të vlerësojë për zhvlerësim aktivet e tjera financiare ose individualisht ose të grupuara në bazë të karakteristikave të ngjashme të riskut.
Matja	
26	Një njësi duhet të masë një humbje nga zhvlerësimi për instrumentet e mëposhtme të matur me kosto ose kosto të amortizuar si vijon: (a) për një instrument të matur me koston e amortizuar në përputhje me paragrafin 15(a), humbja nga zhvlerësimi është diferenca mes vlerës kontabël të aktivit dhe vlerës aktuale të flukseve të vlerësuara monetare të skontuara me normën fillestare të interesit efektiv. Nëse një instrument i tillë ka një normë variabël interesi, norma e skontimit për matjen e çdo humbje nga zhvlerësimi është norma e interesit efektiv aktual të përcaktuar sipas kontratës. (b) për një instrument të matur me kosto minus zhvlerësim në përputhje me paragrafin 15 (b), humbja nga zhvlerësimi është diferenca mes vlerës kontabël të aktivit dhe vlerësimit më të mirë (që është një përafrim) që njësia mund të marrë për aktivin nëse ai do të shitej në datën e raportimit.
Rimarrja	
27	Nëse, në një periudhë pasuese, shuma e humbjes nga zhvlerësimi zvogëlohet dhe zvogëlimi mund të lidhet objektivisht me një ngjarje që ka ndodhur pasi ishte njohur zhvlerësimi (si një përmirësim në vlerësimin e pozicionit financiar të debitorit), njësia ekonomike duhet të rimarrë humbjen nga zhvlerësimi të njohur më parë ose direkt ose duke rregulluar një llogari zhvlerësimi. Rimarrja nuk duhet të rezultojë në një vlerë kontabël të aktivit financiar (netuar me ndonjë llogari zhvlerësimi) që tejkalon atë vlera kontabël që do të kishte qenë nëse nuk do të njëhej humbja nga zhvlerësimi. Njësia duhet të njohë menjëherë shumën e rimarrjes në

	fitim ose humbje.
	ÇREGJISTRIMI I INSTRUMENTEVE FINANCIARE
	Çregjistrimi i aktiveve financiare
28	Një njësi duhet të çregjistrojë një aktiv financiar vetëm kur: (a) të drejtat kontraktuale ndaj flukseve monetare nga aktiv i financiar skadojnë ose shlyhen, ose (b) njësia i transferon një pale tjetër pothuajse të gjitha risqet dhe përfitimet nga zotërimi i aktivit financiar, ose (c) njësia, pavarësisht se ka mbajtur disa risqe dhe përfitime domethënëse të zotërimit, ka transferuar kontrollin e aktivit tek një palë tjetër dhe pala tjetër ka aftësinë praktike për të shitur aktivin në tërësinë e tij një pale të tretë të palidhur dhe është në gjendje të ushtrojë këtë aftësi në mënyrë të njëanshme dhe pa pasur nevojë të imponojë kufizime shtesë në lidhje me këtë transferim. Në këtë rast njësia duhet: (i) të çregjistrojë aktivin dhe, (ii) të njohë në mënyrë të ndarë çdo të drejtë të mbajtur apo detyrim krijuar në transfertë. Vlera kontabël e aktivit të transferuar duhet të shpërndahet mes të drejtave ose detyrimeve të mbajtura dhe atyre të transferuara mbi bazën e vlerave të tyre të drejta në datën e transferimit. Të drejtat dhe detyrimet e reja të krijuara në këtë transferim duhet të maten me vlerën e tyre të drejtë në datën e transferimit. Çdo diferencë mes shumës së marrë dhe shumave të njohura dhe të çregjistruara në përputhje me këtë paragraf duhet të njihet në fitim ose humbje në periudhën kur ka ndodhur transferimi.
29	Nëse një transferim nuk rezulton në çregjistrim për shkak se njësia ka mbajtur risqe dhe përfitime domethënëse të zotërimit të aktivit të transferuar, njësia duhet të vazhdojë të njohë aktivin e transferuar në tërësinë e tij dhe duhet të njohë një detyrim financiar për shumën e marrë. Aktiv i detyrimi nuk duhet të kompensohen. Në periudhat pasuese, njësia duhet të njohë çdo të ardhur mbi aktivin e transferuar dhe çdo shpenzim të kryer mbi detyrimin financiar.
30	Nëse transferuesi i siguron të transferuarit kolateral jo në mjete monetare (si instrumente të borxhit ose kapitalit), kontabilizimi i kolateralit nga transferuesi dhe i transferuari varet nga fakti nëse i transferuari ka të drejtën të shesë ose të rikolateralizojë kolateralin dhe nëse transferuesi ka dështuar në pagesa. Transferuesi dhe i transferuari duhet të kontabilizojnë kolateralin si vijon: (a) Nëse i transferuari ka të drejtën sipas kontratës ose praktikës të shesë ose të rikolateralizojë kolateralin, transferuesi duhet ta riklasifikojë atë aktiv në pasqyrën e pozicionit financiar (psh si një aktiv i dhënë hua, instrumenta kapitali të lëna si kolateral, ose të arkëtueshme të riblera) veçmas nga aktivet e tjera. (b) Nëse i transferuari shet kolateralin e vendosur tek ai, ai duhet të njohë shumën e marra nga shitja, si dhe një detyrim të matur me vlerën e drejtë për detyrimin e tij për të rikthyer kolateralin. (c) Nëse transferuesi nuk paguan sipas kushteve të kontratës dhe nuk ka më të drejtën për të rimarrë kolateralin, ai duhet ta çregjistrojë kolateralin dhe i transferuari duhet të njohë kolateralin si aktiv të tij fillimisht të matur me vlerën e drejtë, ose nëse ai e ka shitur tashmë kolateralin, të çregjistrojë detyrimin e tij për të rikthyer kolateralin. (d) Përveç siç kërkohet në (c) më sipër, transferuesi duhet të vazhdojë të mbajë kolateralin si aktivin e tij, dhe i transferuari nuk duhet të njohë kolateralin si një aktiv.
	Faktoringu i kërkesave për t'u arkëtuar dhe veprimet e riblerjes
31	Një kontratë faktoringu është shitja e kërkesave për t'u arkëtuar, ku në varësi të llojit të kontratës blerësi ka të drejtë t'i rishesë kërkesat e arkëtueshme të transferuara brenda një kohe të caktuar (faktoringu me kthim) ose nuk ka asnjë të drejtë për rishitje, dhe të gjitha rreziqet ose të mirat që lidhen me zotërimin e një kërkesë për arkëtim kalojnë nga shitësi te blerësi (faktoringu pa kthim).
32	Nëse "shitësi" mban detyrimin e riblerjes, transaksioni do të njihet si një transaksion financiar (d.m.th. si një hua, garancia e së cilës është kërkesa për t'u arkëtuar), dhe jo si shitje. Një kërkesë për t'u arkëtuar nuk konsiderohet si e shitur, si rezultat i faktoringut, por ajo qëndron në pasqyrën e pozicionit financiar deri sa kërkesa për t'u arkëtuar të mblidhet, ose e drejta e kthimit ka skaduar. Nëse nuk ka ndonjë të drejtë riblerjeje, dhe kontrolli mbi kërkesën për t'u arkëtuar dhe rreziqet e të mirat që lidhen me të i janë kaluar blerësit, veprimi do të njihet si kërkesë për t'u arkëtuar.
	Çregjistrimi i detyrimeve financiare
33	Një njësi duhet të çregjistrojë një detyrim financiar (ose një pjesë të detyrimit financiar) vetëm kur ai shuhet, psh kur detyrimi i specifikuar në kontratë shlyhet, anulohet ose skadon.
34	Nëse një huadhënës dhe huamarrës ekzistues shkëmbejnë instrumente financiare me kushte thelbësisht të ndryshme, njësitë duhet ta kontabilizojnë transaksionin si një shuarje të detyrimit fillestar financiar dhe njohjen e një detyrimi të ri financiar. Në mënyrë të ngjashme, një njësi duhet të kontabilizojë një modifikim thelbësor të kushteve të një detyrimi financiar ekzistues ose një pjesë të tij (pavarësisht nëse ky modifikim vjen ose jo si pasojë e vështirësive financiare të debitorit) si një shuarje e detyrimit financiar fillestar dhe njohjen e një detyrimi të ri financiar.
35	Një njësi duhet të njohë në fitim ose humbje çdo diferencë mes vlerës kontabël të detyrimit financiar (ose pjesës së një detyrimi financiar) të shuar ose të transferuar tek një palë e tretë dhe shumën e paguar, duke përfshirë çdo aktiv jomonetar të transferuar ose detyrime të marra përsipër.
	PARAQITJA E INSTRUMENTEVE FINANCIARE NË PASQYRAT FINANCIARE
36	Aktivitet dhe detyrimet financiare, dhe të ardhurat dhe shpenzimet e lidhura me to do të paraqiten në pasqyrën e pozicionit financiar dhe në pasqyrën e performancës, në përputhje me kërkesat e SKK 2, <i>Paraqitja e pasqyrave financiare</i> .

	SHËNIMET SHPJEGUESE																		
37	Një njësi ekonomike duhet të japë informacione shpjeguese tek përmbledhja e politikave më të rëndësishme kontabël, bazën (ose bazat) e matjes të përdorur për instrumentet financiare, si dhe politikat e tjera kontabël të përdorura për instrumentet financiare që janë të rëndësishme për kuptueshmërinë e pasqyrave financiare.																		
38	Një njësi ekonomike duhet të japë informacion për vlerën kontabël të secilit prej kategorive vijuese të aktiveve dhe detyrimeve financiare (në total) në datën e raportimit, ose në pasqyrën e pozicionit financiar, ose në shënimet shpjeguese: (a) aktivet financiare që janë instrumente borxhi të matura me koston e amortizuar (paragrafi 15(a)). (b) detyrime financiare të matura me koston e amortizuar (paragrafi 15(a)). (f) zotime huaje të matura me kosto minus zhvlerësim (paragrafi 15(b)).																		
	Çregjistrimi																		
40	Nëse një njësi i ka transferuar aktivet financiare një pale të tretë në një transaksion që nuk kualifikohet për çregjistrim (shiko paragrafët 28–30), njësia duhet të japë informacion shpjegues për secilën nga klasat vijuese të aktiveve financiare: (a) natyrën e aktiveve. (b) natyrën e risqeve dhe përfitimeve nga zotërimi ndaj të cilave njësia mbetet e ekspozuar. (c) vlerat kontabël të aktiveve dhe të çdo detyrimi përkatës, që njësia vazhdon t'i njohë																		
	Kolaterali																		
41	Kur një njësi ka vendosur aktive financiare si kolateral për detyrimet ekzistuese ose detyrimet e kushtëzuara, ajo duhet të japë informacion shpjegues si më poshtë: (a) vlerën kontabël të aktiveve financiare të vendosura si kolateral. (b) afatet dhe kushtet e kolateralit.																		
	Mospagesat dhe shkeljet në huatë e pagueshme																		
42	Për huatë e pagueshme të njohura në datën e raportimit për të cilat ka pasur shkelje të afateve ose mospagim të principalit, interesit, apo shkelje të kushteve të shlyerjes që nuk janë korrigjuar në datën e raportimit, një njësi ekonomike duhet të japë informacion shpjegues si vijon: (a) detajet e kësaj shkelje ose mospagese. (b) vlerën kontabël të huave të pagueshme në datën e raportimit (c) nëse shkelja ose mospagesa është korrigjuar, ose nëse afatet e huasë së pagueshme janë rinegociuar, përpara se pasqyrat financiare të aprovoreshin për publikim.																		
	Zëra të të ardhurave, shpenzimeve, fitimeve ose humbjeve																		
43	Një njësi duhet të japë informacion shpjegues për zërat vijues të të ardhurave, shpenzimeve, fitimeve ose humbjeve: (a) të ardhurat, shpenzimet, fitimet ose humbjet, nga: (i) aktivet financiare të matura me koston e amortizuar. (ii) detyrimet financiare të matura me koston e amortizuar. (b) të ardhurat totale nga interesi dhe shpenzimet totale nga interesi (të llogaritura duke përdorur metodën e interesit efektiv) (c) shumën e çdo humbjeje nga zhvlerësimi për çdo klasë të aktiveve financiare																		
	DATA E HYRJES NË ZBATIM																		
44	Ky Standard do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudha kontabël, që fillojnë më ose pas datës 1 janar 2015. Ky Standard duhet të zbatohet në mënyrë prospektive.																		
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PËR NVM)																		
45	Tabela më poshtë tregon se si korrespondojnë paragrafët e këtij Standardi me SNRF për NVM-të përkatëse. Paragrafët janë trajtuar si korresponduese, nëse ato trajtojnë në përgjithësi të njëjtën çështje, pavarësisht nga fakti që përshkrimet në standardet e referuara mund të kenë ndryshime.																		
	<table> <tr> <th>Paragrafët sipas SKK 3</th><th>Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009</th></tr> <tr> <td>Paragrafi 1</td><td>Sek 11.1</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 2</td><td>Asnjë</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 3</td><td>Asnjë</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 4</td><td>Sek 11.8</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 5</td><td>Sek 11.5</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 6</td><td>Sek 11.7</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 7</td><td>Sek 11.9</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 8</td><td>Sek 11.10</td></tr> </table>	Paragrafët sipas SKK 3	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009	Paragrafi 1	Sek 11.1	Paragrafi 2	Asnjë	Paragrafi 3	Asnjë	Paragrafi 4	Sek 11.8	Paragrafi 5	Sek 11.5	Paragrafi 6	Sek 11.7	Paragrafi 7	Sek 11.9	Paragrafi 8	Sek 11.10
Paragrafët sipas SKK 3	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009																		
Paragrafi 1	Sek 11.1																		
Paragrafi 2	Asnjë																		
Paragrafi 3	Asnjë																		
Paragrafi 4	Sek 11.8																		
Paragrafi 5	Sek 11.5																		
Paragrafi 6	Sek 11.7																		
Paragrafi 7	Sek 11.9																		
Paragrafi 8	Sek 11.10																		

Paragrafi 9	Sek 11.11
Paragrafi 10	Asnjë
Paragrafi 11	Sek 11.12
Paragrafi 12	Sek 11.13
Paragrafi 13	Sek 11.13
Paragrafi 14	Sek 11.13
Paragrafi 15	Sek 11.14
Paragrafi 16	Sek 11.15
Paragrafi 17	Sek 11.16
Paragrafi 18	Sek 11.17
Paragrafi 19	Sek 11.18
Paragrafi 20	Sek 11.19
Paragrafi 21	Sek 11.20
Paragrafi 22	Sek 11.21
Paragrafi 23	Sek 11.22
Paragrafi 24	Sek 11.23
Paragrafi 25	Sek 11.24
Paragrafi 26	Sek 11.25
Paragrafi 27	Sek 11.26
Paragrafi 28	Sek 11.33
Paragrafi 29	Sek 11.34
Paragrafi 30	Sek 11.35
Paragrafi 31	Asnjë
Paragrafi 32	Asnjë
Paragrafi 33	Sek 11.36
Paragrafi 34	Sek 11.37
Paragrafi 35	Sek 11.38
Paragrafi 36	Asnjë
Paragrafi 37	Sek 11.40
Paragrafi 38	Sek 11.41
Paragrafi 39	Sek 11.42
Paragrafi 40	Sek 11.45
Paragrafi 41	Sek 11.46
Paragrafi 42	Sek 11.47
Paragrafi 43	Sek 11.48
Paragrafi 44	Asnjë
Paragrafi 45	Asnjë

Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Përmirësuara	
SKK 4 INVENTARËT	
Pg.	
STANDARDI KOMBËTAR I KONTABILITETIT NR. 4 – INVENTARËT – I PËRMIRËSUAR	
PËRMBAJTJA	<i>Paragrafët</i>
OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES	1-3
FUSHA E ZBATIMIT	4-5
PËRKUFIZIMET KRYESORE	6-7
NJOHJA DHE VLERËSIMI	8- 29
Njohja në kontabilitet	8 - 9
Matja fillestare	10-12
Vlerësimi i mëpasshëm	13 -22
Zhvlerësimi i inventarit	23- 28
Çregjistrim	29 – 30
PARAQITJA E INVENTARIT NË PASQYRAT FINANCIARE	31 - 33
SHËNIMET SHPJEGUESE	34
DATA E HYRJES NË ZBATIM	35
KRAHASIMI ME STANDARDET NDERKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PER NVM)	36
BAZA E KONKLUZIONEVE	
UDHËZUES PËR ZBATIMIN E SKK 4	
OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES	
1	Objekti i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 4 <i>Inventarët</i> (‘SKK 4’ ose ‘Standardi’) i nxjerrë dhe i miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit dhe shpallur nga Ministria e Financës, është dhënia e parimeve të njohjes, matjes dhe vlerësimit të mëpasshëm të inventarëve si dhe të shpjegimeve të nevojshme në pasqyrat financiare të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit. Këto standarde bazohen në parimet e kontabilitetit dhe raportimit të pranuar në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme të të cilëve përkrahohen në Ligjin nr. 9228 “Për Kontabilitetin dhe Pasqyrat Financiare”, publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
2	SKK 4 mbështetet në Standardin Ndërkombëtar të Kontabilitetit, SNK 2 <i>Inventarët</i> . SKK 4 është ndryshuar për t’u bërë i krahasueshëm me Seksionin 13 – <i>Inventarët</i> të Standardeve Ndërkombëtare të Raportimit Financiar për Njësitet e Vogla dhe të Mesme (SNRF për NVM). Një tabelë korresponduese e paragrafeve të Standardit me paragrafe të SNRF për NVM është dhënë në paragrafin 36. Për rastet që nuk janë trajtuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga SKK 4 ose ndonjë SKK tjetër, drejtuesit e njësive ekonomike duhet që, me miratimin e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit, të aplikojnë një politikë të atillë që siguron një pasqyrim të vërtetë dhe të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare dhe ndryshimeve të fluksit të mjeteve monetare dhe të kapitalit të njësive ekonomike siç kërkohet në nenin 9 të Ligjit nr. 9228 “Për Kontabilitetin dhe Pasqyrat Financiare”, nxjerrë në prill 2004, i ndryshuar.
3	Pasqyrat financiare do të përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk duhet të zbatohen për zërat jomaterialë. Koncepti i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 40 deri 90 të SKK 1.
FUSHA E ZBATIMIT	
4	Ky Standard do të zbatohet për të gjithë inventarët me përjashtim të: (a) punës në proces në lidhje me kontratat e ndërtimit (shih SKK 8 <i>Të Ardhurat</i>) (b) instrumentet financiare (shih SKK 3 <i>Instrumentet Financiare</i>) (c) aktivet biologjike që lidhen me aktivitetin bujqësor dhe prodhimin bujqësor në momentin e vjeljes (shih SKK 13 <i>Aktivitet Biologjike dhe Marrëveshjet Konçesionare</i>)
5	Ky Standard nuk aplikohet për inventarët e mbajtur nga: (a) prodhuesit e produkteve bujqësore dhe pyjore, prodhimin bujqësor pas vjeljes dhe të mineraleve dhe produkteve minerale, në rastet kur ato janë të matura me vlerën e drejtë pakësuar me kostot për shitje përmes fitimit apo humbjes (shih

	SKK 13 <i>Aktivitet Biologjike dhe Marrëveshjet Konçesionare</i>), ose (b) brokerat dhe agjentët e shitjes së mallrave që i matin inventarët me vlerën e drejtë pakësuar me kostot e shitjes përmes fitimit ose humbjes (shih SKK 3 <i>Instrumentet Financiare</i>).
	PËRKUFIZIMET KRYESORE
6	Më poshtë jepen disa përkufizime kryesore të përdorur në këtë standard: <i>Inventarët</i> janë aktivet: (a) e mbajtura për shitje në rrjedhën normale të njësisë ekonomike (b) që ndodhen në procesin e prodhimit, ose (c) në formë materialesh ose furnizimesh për t'u përdorur në procesin e prodhimit ose në kryerjen e shërbimeve. <i>Vlera kontabël</i> është vlera me të cilën është njohur një aktiv në pasqyrën e pozicionit financiar.
7	Inventarët e njësive prodhuese përbëhen nga lëndët e para dhe materialet për konsum, puna në proces dhe produktet e përfunduara gati për shitje, mallrat e blera dhe të mbajtura për rishitje me pak ose aspak nevojë për ndryshim, që janë inventarë tipike për njësitë tregtare. Pronat e paluajtshme të blera për rishitje duhet të njihen si inventar, ndërsa ato të blera për përdorim në procesin e prodhimit ose për qëllime administrative, duhet të njihen si aktive afatgjata materiale.
	NJOHJA DHE VLERËSIMI
	Njohja në kontabilitet
8	Fillimisht, njësia ekonomike duhet ta njohë inventarin atëhere kur e ka nën kontroll, pret përfitime ekonomike prej tij dhe kostoja e tij mund të vlerësohet me besueshmëri.
9	Njohja e inventarëve duhet të bëhet zakonisht në momentin e përfitimit.
	Matja fillestare
10	Inventarët maten fillimisht me kosto. Kostoja e inventarit përfshin: koston e të gjitha materialeve të lidhura drejtpërdrejt me prodhimin si dhe koston e shndërrimit të këtyre materialeve në produkte përfundimtare. Kostot e drejtpërdrejta të materialeve përfshijnë, përveç çmimit të blerjes, edhe të gjitha kostot e tjera që nevojiten për të sjellë inventarin në gjendjen dhe vendndodhjen ekzistuese.
11	Kostoja e lëndëve të para, materialeve të konsumit, tokës dhe ndërtesave të blera për rishitje, përbëhet nga çmimi i blerjes, shpenzimet e transportit, taksat e importit, magazinimi, zbritjet dhe shtesat tregtare dhe të tjera shpenzime të tjera të ngjashme (taksat e parimbursueshme, si p.sh. TVSH-ja, etj.).
12	Një njësi ekonomike mund t'i blejë inventarët në kushtet e shlyerjes së shtyrë. Në disa raste, marrëveshja përmban efektivisht një element financimi të pashpalluar, për shembull, një diferencë midis çmimit të blerjes në kushtet e kreditimit normal dhe shumës së shlyerjes së shtyrë. Në këto raste, diferenca njihet si shpenzim interesi gjatë periudhës së financimit dhe nuk i shtohet koston të inventarit.
	Vlerësimi i mëpasshëm
13	Pas njohjes, një njësi ekonomike duhet të matë inventarin me vlerën më të ulët midis koston dhe çmimit të vlerësuar të shitjes pakësuar me kostot për t'u përfunduar dhe shitur.
14	Për ato mallra që nuk janë të këmbyeshme në tregje të zakonshme apo që janë të veçanta për projekte specifike, kostoja duhet të përcaktohet mbi bazën e metodës së identifikimit specifik. Metoda e koston bazuar në identifikimin specifik nuk është e përshtatshme për produkte homogjene si për shembull lëndët e para që përdoren në prodhim dhe pjesët e këmbimit që blihen shpesh dhe me çmime të ndryshme. Për të përcaktuar koston e një inventari të tillë, duhet të përdoret ose mesatarja e ponderuar ose metoda "hyrje e parë, dalje e parë" (FIFO). Për të llogaritur koston e inventareve që kanë të njëjtën natyrë dhe përdorim për njësinë ekonomike, duhet të përdoret e njëjta formulë. Megjithatë, për inventarët me natyrë ose përdorim të ndryshëm, për llogaritjen e koston mund të justifikohet përdorimi i formulave të ndryshme nga ato të përmendura më sipër.
15	Njësitë ekonomike që merren me prodhim produktesh duhet të përcaktojnë koston e inventarit të tyre. Kostoja e inventarit duhet të përfshijë të gjitha kostot e blerjes, kostot e shndërrimit/prodhimit dhe kostot që lidhen me sjelljen e inventarit në kushtet dhe vendndodhjen ekzistuese. Metoda të bazuara në koston direkte ku të gjitha shpenzimet indirekte futen në shpenzimet e periudhës nuk lejohen. Kostot indirekte duhet t'i ngarkohen inventarit pavarësisht se si klasifikohen ato nga njësia ekonomike.
16	Shembuj të shpenzimeve që nuk mund të përfshihen në koston e inventarit janë dhënë më poshtë: (a) shpenzimet e punëve kërkimore (b) shumat mbi normalen nga dëmtimet, firot, kostot e prodhimit dhe të punës, penalitete dhe të tjera të ngjashme; (c) shpenzimet e shitjes (d) shpenzimet e përgjithshme të administrimit që nuk kontribuojnë në sjelljen e inventarëve në vendndodhjen dhe kushtet aktuale.
17	Shpenzimet indirekte fikse të prodhimit llogariten si pjesë e koston të inventarit duke marrë për bazë kapacitetin normal të

	prodhimit. Kapaciteti normal është niveli i prodhimit që një njësi ekonomike pret të arrijë mesatarisht gjatë një sërë periudhash kontabël. Shpenzimet indirekte variabël të prodhimit llogariten duke marrë për bazë prodhimin aktual. Një njësi ekonomike duhet t'i ngarkojë shpenzimet indirekte të shpërndara në shpenzimet e periudhës kontabël, si për shembull shpenzimet e pangarkuara për shkak të ndryshimit të shfrytëzimit aktual të kapacitetit nga kapaciteti i plotë.
18	Kapitalizimi i shpenzimeve të magazinimit, d.m.th. përfshirja e tyre në koston e inventarit, në vend që të ngarkohen në shpenzime, është i përshtatshëm vetëm nëse magazinimi është i domosdoshëm gjatë procesit të prodhimit d.m.th. magazinim i ndërmjetëm para se të kalohet në një fazë të mëtejshme prodhimi.
19	Produktet që prodhohen së bashku, d.m.th. në një proces të vetëm prodhimi, njihen si bashkëprodukte. Ato shpenzime prodhimi të cilat janë kryer duke filluar nga momenti kur këto produkte bëhen individualisht të identifikueshme mund të lidhen lehtësisht dhe drejtpërdrejtë me produktin dhe rrjedhimisht mund të shpërndahen nëpër produktet individuale në mënyrë të drejtpërdrejtë. Shpenzimet e prodhimit të cilat janë kryer para këtij momenti duhet të shpërndahen nëpër produktet individuale në bazë të një metode të arsyeshme dhe të përshtatshme.
20	Shpërndarja e shpenzimeve mbi bazën e vlerës relative të shitjeve të produkteve të përbashkëta është një nga metodat për shpërndarjen e shpenzimeve të përbashkëta. Shpenzimet e përbashkëta shpërndahen në bazë të vlerës relative të shitjes së produkteve, d.m.th. në përpjestim me vlerën e tyre të shitjes, në momentin kur këto produkte bëhen individualisht të identifikueshme, d.m.th. në pikën e ndarjes. Kjo metodë ka vlera praktike kur bashkëproduktet kanë fitime të njëjta, por nuk është e përshtatshme kur produktet kanë ndryshime të konsiderueshme në fitim, pasi shpërndarja nuk do t'i pasqyronte në mënyrë të drejtë kostot që i takojnë çdo produkti.
21	Nënproduktet janë produkte të përbashkëta me një vlerë relativisht të parëndësishme, dhe vlerësimi i tyre në mënyrë të ngjashme me atë të produktit kryesor, nuk është i përshtatshëm. Një alternativë e përshtatshme është që shpenzimet e nënprodukteve në një shumë të barabartë me vlerën e tyre neto të shitjes të zbriten nga kostoja e produktit kryesor.
22	Një njësi ekonomike mund të përdorë teknika të tilla si metoda e koston standarde, metoda e çmimeve me pakicë ose të çmimit të blerjes më të fundit për të matur koston e inventarëve nëse rezultati nga përdorimi i këtyre metodave përaftron me koston. Kostot standarde marrin parasysh nivelet normale të materialeve dhe furnizimeve, të punës, efektivitetit dhe përdorimit të kapaciteteve. Ato rishikohen rregullisht dhe, nëse është e nevojshme, rishikohen duke u nisur nga kushtet aktuale. Metoda e çmimeve të shitjes me pakicë e mat koston duke zvogëluar vlerën e shitjes së inventarit me përqindjen e duhur të marzhit bruto.
	Zhvlerësimi i inventarit
23	Inventaret duhet t'i nënshtrohen testit të zhvlerësimit në datën e raportimit.
24	Kërkesa për vlerësimin e inventarit me vlerën më të ulët mes koston dhe çmimit të vlerësuar të shitjes pakësuar me kostot për t'u përfunduar dhe shitur e detyron njesinë ekonomike që të regjistrojë në kontabilitet humbjet nga zhvlerësimi në momentin kur ky i fundit ndodh. Zvogëlimet për të arritur në-çmimin e vlerësuar të shitjes pakësuar me kostot për t'u përfunduar dhe shitur mund të ndodhin në ato raste kur ka një rënie të çmimeve të shitjes ose kur shpenzimet e përfundimit apo shpenzimet direkte të shitjeve janë rritur. Ka dhe raste kur disa produkte dëmtohen përpara se të shiten ose kur disa të tjerë mund të mbahen në sasia të tilla që nuk mund të shiten brenda një periudhë kohe të arsyeshme. Në raste të tilla, kostoja e inventarit duhet të zvogëlohet për të arritur në çmimin e vlerësuar të shitjes pakësuar me kostot për t'u përfunduar dhe shitur.
25	Shuma e uljes së vlerës duhet të përcaktohet zë për zë. Në rastet kur një vlerësim i tillë nuk është praktik, zhvlerësimi duhet të matet për një grup zërash të ngjashëm ose që kanë lidhje me njëri-tjetrin. Zërat janë të ngjashëm ose kanë lidhje me njëri-tjetrin nëse ato i përkasin të njëjtës linjë prodhimi si dhe kanë funksione ose përdorime të njëjta. Zvogëlimi duhet të marrë parasysh kostot e vlerësuar për përfundimin dhe shitjen e produkteve, por nuk duhet të përfshijë fitimin që do të krijohet në fazat e mëvonshme të prodhimit.
26	Çmimet e tregut për materialet dhe furnizimet për përdorim në prodhim mund të zbrisin nën koston e tyre. Njësia ekonomike duhet të vazhdojë t'i mbajë në kontabilitet këto materiale me kosto dhe të mos bëjë ndryshime për zhvlerësimin e tyre nëse ajo parashikon që këto produkte do shiten me çmime më të larta se kostoja e prodhimit.
27	Shuma e rikuperueshme duhet të përcaktohet duke pasur parasysh kushtet që ekzistojnë në datën e raportimit. Ngjarjet ekonomike të cilat ndodhin pas mbylljes së periudhës kontabël duhet të konsiderohen në atë masë sa ato konfirmojnë kushtet që ekzistojnë në ose para datës së raportimit. Ky proces kërkon që të merren parasysh dhe të gjykohen me kujdes të gjitha të dhënat e disponueshme në lidhje me ndryshimet në çmimet e shitjes ose në kosto në periudhën pas datës së raportimit si dhe nëse këto ndryshime janë një reflektim apo një vazhdim logjik i kushteve ekzistuese në ose para datës së raportimit.
28	Një zvogëlim i bërë në një periudhë kontabël të mëparshme duhet të rimerret në ato raste kur kushtet mbi bazën e të cilave është bërë zvogëlimi nuk ekzistojnë më.
	Çregjistrimi
29	Inventari çregjistrohet atëherë kur shitet. Njësia ekonomike duhet ta çregjistrojë inventarin edhe në ato raste kur ai nuk ka më vlerë ekonomike në të ardhmen, si për shembull inventari i vjetëruar.
30	Momenti kur inventari duhet të çregjistrohet nuk është gjithmonë i lehtë për t'u përcaktuar. Për shembull, kur një njësi ekonomike furnizon një agjent shitës sipas një marrëveshje dorëzimi ose një marrëveshje shitblerjeje, rreziqet dhe përfitimet e lidhura me pronësinë e këtyre mallrave mund t'i përkasin njësisë ekonomike dhe për rrjedhojë këto mallra duhet të vazhdojnë të njihen si aktive nga njësia ekonomike.
	PARAQITJA E INVENTARIT NË PASQYRAT FINANCIARE
31	Inventarët paraqiten në pasqyrën e pozicionit financiar duke përdorur zërat përkatës në formatin e pasqyrës së pozicionit

	financiar të dhënë në SKK 2 <i>Paraqitja e Pasqyrave Financiare</i> . Një ndarje e mëtejshme e zërave të pasqyrës së pozicionit financiar mund të jepet në shënimet shpjeguese.																																																								
32	Kostoja e inventarit pasqyrohet në formatin 1 të pasqyrës së performancës (shpenzimet e shfrytëzimit të klasifikuara sipas natyrës) duke përdorur zërat e mëposhtëm: (a) “Ndryshimet në inventarin e produkteve të gatshme dhe prodhimit në proces”. Rritja e gjendjes së inventarit do të tregohet si një pakësim i shpenzimeve (“shpenzime negative”) dhe pakësimi i gjendjes së inventareve do të tregohet si një rritje të shpenzimeve; (b) Si pjesë e llojeve të tjera të shpenzimeve të treguara në pasqyrën e performancës (shpenzimet e shfrytëzimit të klasifikuara sipas natyrës) për shembull: shpenzime konsumi dhe amortizimi, lënda e parë dhe materiale të konsumueshme, dhe shpenzime të personelit.																																																								
33	Në formatin 2 të pasqyrës së performancës (shpenzimet e shfrytëzimit të klasifikuara sipas funksionit), kostoja e inventarit të shitur ose e materialeve të përdorura në prodhim paraqitet në zërin “Kosto të shitjeve”. Kostot e inventarit të përdorur për qëllime shpërndarjeje dhe administrative regjistrohen në zërat përkatës të pasqyrës së të ardhurave dhe shpenzimeve veças nga “Kosto të shitjeve”																																																								
SHËNIMET SHPJEGUESE																																																									
34	Në informacionet plotësuese të pasqyrave financiare në lidhje me inventarët duhet të paraqitet informacioni i mëposhtëm: (a) politikat kontabël të përdorura si dhe formulat e përdorura për llogaritjen e kostos; (b) vlerën kontabël të të gjithë inventareve si dhe vlerën kontabël të tyre sipas klasifikimit të bërë nga njësi ekonomike; (c) vlerën e inventarëve të njohur si shpenzim gjatë periudhës kontabël; (d) shumën e ndonjë zhvlerësimi të inventarit ose rimarrje të zhvlerësimeve të mëparshme; (e) vlerën kontabël të inventarit të dhënë si garanci; (f) vlerën kontabël të inventarëve që janë në ruajtje të palëve të tjera; (g) informacion mbi inventarin , shumat dhe nëse është e mundur përlogaritjen e vlerës, që nuk janë të regjistruara në pasqyrën e pozicionit financiar të njësisë ekonomike por që janë në ruajtje të saj.																																																								
DATA E HYRJES NË ZBATIM																																																									
35	Ky standard i ndryshuar do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudha kontabël që fillojnë më ose pas datës 1 janar 2015. Ky Standard duhet të zbatohet në mënyrë prospektive.																																																								
KRAHASIMI ME STANDARDET NDERKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITE EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PER NVM)																																																									
36	Tabela më poshtë tregon se si korrespondojnë paragrafët e këtij Standardi me SNRF për NVM-të përkatëse. Paragrafët janë konsideruar si korresponduese nëse ato trajtojnë në përgjithësi të njëjtën çështje pavarësisht nga fakti që standardet e referuara mund të kenë ndryshime.																																																								
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Paragrafët e SKK 4</th><th>Paragrafët e SNRF për NVM botuar në korrik 2009</th></tr> </thead> <tbody> <tr><td>Paragrafi 1</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 2</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 3</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 4</td><td>SEK 13.2</td></tr> <tr><td>Paragrafi 5</td><td>SEK 13.3</td></tr> <tr><td>Paragrafi 6</td><td>SEK 13.1</td></tr> <tr><td>Paragrafi 7</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 8</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 9</td><td>SEK 2</td></tr> <tr><td>Paragrafi 10</td><td>SEK 13.5</td></tr> <tr><td>Paragrafi 11</td><td>SEK 13.6</td></tr> <tr><td>Paragrafi 12</td><td>SEK 13.7</td></tr> <tr><td>Paragrafi 13</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 14</td><td>SEK 13.7 dhe 13.18</td></tr> <tr><td>Paragrafi 15</td><td>SEK 13.5</td></tr> <tr><td>Paragrafi 16</td><td>SEK 13.13</td></tr> <tr><td>Paragrafi 17</td><td>SEK 13.9</td></tr> <tr><td>Paragrafi 18</td><td>SEK 13.13</td></tr> <tr><td>Paragrafi 19</td><td>SEK 13.10</td></tr> <tr><td>Paragrafi 20</td><td>SEK 13.10</td></tr> <tr><td>Paragrafi 21</td><td>SEK 13.10</td></tr> <tr><td>Paragrafi 22</td><td>SEK 13.16</td></tr> <tr><td>Paragrafi 23</td><td>SEK 13.19</td></tr> <tr><td>Paragrafi 24</td><td>SEK 13.4 dhe 13.19</td></tr> <tr><td>Paragrafi 25</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 26</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 27</td><td>Asnjë</td></tr> </tbody> </table>		Paragrafët e SKK 4	Paragrafët e SNRF për NVM botuar në korrik 2009	Paragrafi 1	Asnjë	Paragrafi 2	Asnjë	Paragrafi 3	Asnjë	Paragrafi 4	SEK 13.2	Paragrafi 5	SEK 13.3	Paragrafi 6	SEK 13.1	Paragrafi 7	Asnjë	Paragrafi 8	Asnjë	Paragrafi 9	SEK 2	Paragrafi 10	SEK 13.5	Paragrafi 11	SEK 13.6	Paragrafi 12	SEK 13.7	Paragrafi 13	Asnjë	Paragrafi 14	SEK 13.7 dhe 13.18	Paragrafi 15	SEK 13.5	Paragrafi 16	SEK 13.13	Paragrafi 17	SEK 13.9	Paragrafi 18	SEK 13.13	Paragrafi 19	SEK 13.10	Paragrafi 20	SEK 13.10	Paragrafi 21	SEK 13.10	Paragrafi 22	SEK 13.16	Paragrafi 23	SEK 13.19	Paragrafi 24	SEK 13.4 dhe 13.19	Paragrafi 25	Asnjë	Paragrafi 26	Asnjë	Paragrafi 27	Asnjë
Paragrafët e SKK 4	Paragrafët e SNRF për NVM botuar në korrik 2009																																																								
Paragrafi 1	Asnjë																																																								
Paragrafi 2	Asnjë																																																								
Paragrafi 3	Asnjë																																																								
Paragrafi 4	SEK 13.2																																																								
Paragrafi 5	SEK 13.3																																																								
Paragrafi 6	SEK 13.1																																																								
Paragrafi 7	Asnjë																																																								
Paragrafi 8	Asnjë																																																								
Paragrafi 9	SEK 2																																																								
Paragrafi 10	SEK 13.5																																																								
Paragrafi 11	SEK 13.6																																																								
Paragrafi 12	SEK 13.7																																																								
Paragrafi 13	Asnjë																																																								
Paragrafi 14	SEK 13.7 dhe 13.18																																																								
Paragrafi 15	SEK 13.5																																																								
Paragrafi 16	SEK 13.13																																																								
Paragrafi 17	SEK 13.9																																																								
Paragrafi 18	SEK 13.13																																																								
Paragrafi 19	SEK 13.10																																																								
Paragrafi 20	SEK 13.10																																																								
Paragrafi 21	SEK 13.10																																																								
Paragrafi 22	SEK 13.16																																																								
Paragrafi 23	SEK 13.19																																																								
Paragrafi 24	SEK 13.4 dhe 13.19																																																								
Paragrafi 25	Asnjë																																																								
Paragrafi 26	Asnjë																																																								
Paragrafi 27	Asnjë																																																								
<table border="1"> <tbody> <tr><td>Paragrafi 28</td><td>SEK 13.19</td></tr> <tr><td>Paragrafi 29</td><td>SEK 13.20</td></tr> <tr><td>Paragrafi 30</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 31</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 32</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 33</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 34</td><td>SEK 13.22</td></tr> <tr><td>Paragrafi 35</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 36</td><td>Asnjë</td></tr> </tbody> </table>		Paragrafi 28	SEK 13.19	Paragrafi 29	SEK 13.20	Paragrafi 30	Asnjë	Paragrafi 31	Asnjë	Paragrafi 32	Asnjë	Paragrafi 33	Asnjë	Paragrafi 34	SEK 13.22	Paragrafi 35	Asnjë	Paragrafi 36	Asnjë																																						
Paragrafi 28	SEK 13.19																																																								
Paragrafi 29	SEK 13.20																																																								
Paragrafi 30	Asnjë																																																								
Paragrafi 31	Asnjë																																																								
Paragrafi 32	Asnjë																																																								
Paragrafi 33	Asnjë																																																								
Paragrafi 34	SEK 13.22																																																								
Paragrafi 35	Asnjë																																																								
Paragrafi 36	Asnjë																																																								

Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Përmirësuara	
SKK 5 AKTIVET AFATGJATA MATERIALE DHE AKTIVET AFATGJATA JOMATERIALE	
Pg.	
	STANDARDI KOMBËTAR I KONTABILITETIT NR. 5 – AKTIVET AFATGJATA MATERIALE DHE AKTIVET AFATGJATA JOMATERIALE - I PËRMIRËSUAR
	PËRMBAJTJA <i>Paragrafët</i>
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES 1 - 3
	FUSHA E ZBATIMIT 4 - 6
	PËRKUFIZIMET KRYESORE 7
	TRAJTIMI KONTABËL PËR AKTIVET AFATGJATA MATERIALE 8 - 46
	Njohja 8 - 10
	Matja fillestare 11 - 17
	Vlerësimi i mëpasshëm 18
	Modeli i kostos 19
	Modeli i rivlerësimit 20 - 28
	Vlera e amortizueshme dhe amortizimi 29 - 42
	Përmirësimet, riparimet dhe mirëmbajtja 43 - 46
	TRAJTIMI KONTABËL PËR AKTIVET AFATGJATA TË INVESTUARA 47 - 54
	Përkufizimi dhe njohja fillestare e aktiveve afatgjata materiale të investuara 47 - 49
	Matja fillestare 50 - 51
	Vlerësimi i mëpasshëm 52
	Transferimet 53 - 54
	TRAJTIMI KONTABËL PËR AKTIVET AFATGJATA JOMATERIALE 55 - 72
	Njohja 55 - 56
	Matja fillestare 57 - 65
	Vlerësimi i mëpasshëm 66 - 72
	ÇREGJISTRIMI I AKTIVEVE AFATGJATA MATERIALE DHE JOMATERIALE 73 – 76
	AAM DHE AAJM TË MBAJTURA PËR SHITJE 77 – 81
	ZHVLERËSIMI I AKTIVEVE AFATGJATA MATERIALE DHE JOMATERIALE 82 – 105
	Parimet e përgjithshme 82 - 84
	Treguesit e zhvlerësimit 85 - 88
	Matja e shumës së rikuperueshme 89 - 91
	Vlera e drejtë pakësuar me kostot për shitje 92
	Vlera në përdorim 93 - 98
	Njohja dhe matja e humbjes nga zhvlerësimi për një njësi gjeneruese të parasë 99 - 101
	Kërkesa shtesë për zhvlerësimin e emrit të mirë 102

	Rimarrja e humbjes nga zhvlerësimi	103
	Rimarrja për një njësi gjeneruese të parasë	104
	Rimarrja për një aktiv të veçantë të zhvlerësuar	105
	PARAQITJA NË PASQYRAT FINANCIARE	106 - 107
	SHËNIMET SHPJEGUESE	108 – 114
	DISPOZITA KALIMTARE	115
	DATA E HYRJES NË ZBATIM	116
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PËR NVM)	117
	BAZA E KONKLUZIONEVE	
	UDHEZUES PËR ZBATIMIN E SKK 5	
	OBJEKTIVI DHE BAZA E PËRGATITJES	
1	Objekti i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 5, <i>Aktivet afatgjata materiale dhe aktivet afatgjata jomateriale</i> (“SKK 5” ose “Standardi”), i nxjerrë dhe miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit dhe i shpallur nga Ministria e Financës, është dhënia e parimeve të njohjes, matjes dhe vlerësimit të mëposhëm të aktiveve afatgjata materiale dhe aktiveve afatgjata jomateriale si dhe të shpjegimeve të nevojshme në pasqyrat financiare të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit. Këto standarde bazohen në parimet e kontabilitetit dhe raportimit, të pranuar në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme të të cilëve përshkruhen në Ligjin nr. 9228, “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”, publikuar në prill 2004, i ndryshuar.	
2	SKK 5 mbështetet në një numër standardesh ndërkombëtare të kontabilitetit, përfshirë SNK 16 <i>Aktivet afatgjata materiale</i> , SNK 38 <i>Aktive jomateriale</i> , SNK 36 <i>Zhvlerësimi i aktiveve</i> , SNK 23 <i>Kostot e huamarrjes</i> dhe SNRF 5 <i>Aktivet afatgjata të mbajtura për shitje dhe operacionet e vijueshme</i> . SKK 5 është ndryshuar për t’u bërë i krahasueshëm me Seksionin 16 <i>Aktivet afatgjata materiale të investuara</i> , Seksionin 17 <i>Toka, Ndërtesa, Makineri dhe Pajisje</i> , Seksionin 18 <i>Aktivet afatgjata jomateriale përveç emrit të mirë</i> , Seksionin 25 <i>Kostot e huamarrjes</i> , Seksionin 27 <i>Zhvlerësimi i aktiveve</i> , të Standardeve Ndërkombëtare të Raportimit Financiar për Njësitë e Vogla dhe të Mesme (SNRF për NVM). Një tabelë korresponduese e paragrafëve të Standardit me paragrafë të SNRF për NVM, është dhënë në paragrafin 117. Për rastet, të cilat nuk janë trajtuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga SKK 5 ose ndonjë SKK tjetër, drejtuesit e njësive ekonomike duhet që, me miratimin e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit, të aplikojnë politika të tilla që sigurojnë një pasqyrim të vërtetë e të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare dhe të ndryshimeve të fluksit të mjeteve monetare dhe të kapitalit të njësive ekonomike, siç kërkohej në nenin 9 të Ligjit nr. 9228, “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”, nxjerrë në prill 2004, i ndryshuar.	
3	Pasqyrat financiare do të përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk do të zbatohen për zërat jomaterialë. Parimi i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 40 deri 90 të SKK 1.	
	FUSHA E ZBATIMIT	
4	Ky Standard do të përdoret për: (a) trajtimin kontabël të aktiveve afatgjata materiale (b) trajtimin kontabël të aktiveve afatgjata materiale të investuara (c) trajtimin kontabël të aktiveve afatgjata jomateriale, përveç emrit të mirë (d) trajtimin kontabël të aktiveve afatgjata materiale dhe aktiveve afatgjata jomateriale të mbajtura për shitje.	

5	Ky standard nuk zbatohet për (a) aktivet biologjike (shih SKK 13 <i>Aktivitet biologjike dhe marrëveshjet konçesionare</i>) (b) aktivet financiare (shih SKK 3 <i>Instrumentet financiare</i>) (c) emrin e mirë (shih SKK 9 <i>Kombinimet e bizneseve dhe konsolidimi</i>) (d) të drejtat minerare dhe rezervave minerale, të tilla si nafta, gazi natyror dhe burime jorigjeneruese të ngjashme
6	Ky standard përfshin edhe trajtimin kontabël të zhvlerësimit të aktiveve afatgjata materiale dhe jomateriale përveç emrit të mirë.
PËRKUFIZIMET KRYESORE	
7	Më poshtë jepen përkufizimet e disa termave kryesorë të përdorura në këtë standard: <u>Aktivitet afatgjata materiale (AAM)</u> janë aktive materiale që: (a) përdoren nga njësi ekonomike për prodhimin e mallrave, kryerjen e shërbimeve apo për t'ua dhënë me qira palëve të treta, ose përdoren për qëllime administrative, dhe (b) priten të përdoren në më shumë se një periudhë kontabël. <u>Aktive afatgjata jomateriale (AAJM)</u> janë aktive të identifikueshme jomonetare pa përmbajtje fizike, të mbajtura për qëllim prodhimin e produkteve ose furnizimin e mallrave ose shërbimeve, për t'ua dhënë me qira të tretëve ose për qëllime administrative. Një aktiv i tillë është i identifikueshëm kur: (a) është i ndashëm, dmth i aftë për të qenë i ndarë nga njësi ekonomike dhe shitet, transferohet, liçensohet, jepet me qira ose shkëmbehet, ose individualisht ose së bashku me një kontratë të lidhur, aktiv ose detyrim, ose (b) lind nga të drejtat kontraktuale ose të tjera ligjore, pavarësisht nëse këto të drejta janë të transferueshme ose të ndara nga njësi ekonomike ose nga të drejtat dhe detyrimet e tjera. <u>Aktivitet afatgjata, të mbajtura për shitje</u>, janë elemente të AAM-së ose AAJM-së, që ka shumë mundësi të shiten brenda 12 muajve të ardhshëm. <u>Amortizimi</u> është shpërndarja sistematike e vlerës së amortizueshme të një AAM-je ose një AAJM-je përgjatë jetës së tij të dobishme. <u>Vlera e amortizueshme</u> është kostoja e një aktivi ose një vlerë tjetër që zëvendëson koston, minus vlerën e rikuperueshme të aktivit. <u>Jeta e dobishme</u> është: (a) periudha gjatë të cilës një aktiv pritet të përdoret nga njësi; (b) numri i produkteve (ose njësi të tjera të ngjashme) që njësi pret të përftojë nga përdorimi i aktivit. <u>Kostoja</u> është shuma e parave (ose ekuivalenteve të parave) e paguar, ose vlera e drejtë e aktiveve të tjera të dhëna për të blerë ose prodhuar një aktiv. <u>Vlera e rikuperueshme</u> është shuma e vlerësuar që njësi pret të përftojë nga një aktiv në fund të jetës së tij të dobishme, pas zbritjes së koston së nxjerrjes nga përdorimi. <u>Amortizimi i akumuluar</u> është pjesa e amortizueshme e një aktivi, tashmë e amortizuar dhe e njohur si shpenzim. <u>Kostot e huamarrjeve</u> janë kostot e interesit dhe kosto të tjera të njësisë, të tilla si tarifat e shërbimeve, komisionet bankare, diferencat e këmbimit, që rrjedhin nga huamarrjet në monedhë të huaj në atë masë që ato konsiderohen si një rregullim i kostove të interesit në lidhje me marrëveshjet e huave dhe kosto të tjera që lidhen drejtpërdrejt me huamarrjet. <u>Humbja nga zhvlerësimi</u> është shuma me të cilën vlera kontabël e një aktivi ose një njësie gjeneruese parash e tejkalon shumën e tij të rikuperueshme <u>Vlera e drejtë</u> është çmimi që do të pranohej për të shitur një aktiv ose që do paguhej për të transferuar një detyrim, në një transaksion të zakonshëm midis pjesëmarrësve të tregut, në datën e matjes.

	<u>Vlera kontabël neto</u> është shuma me të cilën një aktiv njihet në pasqyrën e pozicionit financiar (pasi zbritet amortizimi i akumuluar dhe humbjet e mundshme nga zhvlerësimi). <u>Shuma e rikuperueshme</u> është vlera më e lartë midis vlerës së drejtë të një aktivi (pakësuar me koston e shitjes) dhe vlerës së tij në përdorim. <u>Kostot e shitjes</u> janë kostot-shtesë që lidhen drejtpërdrejt me shitjen e një aktivi ose të njësisë gjeneruese të parasë, duke përfshirë koston financiare dhe tatim fitimit. <u>Vlera në përdorim</u> është vlera aktuale e flukseve të ardhshme të vlerësuar të parasë, që pritet të vijë nga përdorimi i një aktivi ose nga dalja e tij jashtë përdorimit në fund të jetës së tij të dobishme. <u>Njësia gjeneruese e parasë</u> është grupi më i vogël i identifikueshëm i aktiveve që gjenerojnë parë, të cilat janë kryesisht të pavarura nga hyrjet e parave nga aktive të tjera.
	TRAJTIMET KONTABËL PËR AKTIVET AFATGJATA MATERIALE (AAM)
	Njohja
8	Njësia ekonomike njihet koston e një zëri të AAM-ve si një aktiv nëse dhe vetëm nëse: (a)aktivi kontrollohet nga njësia ekonomike (b)është e mundur që përfitime të ardhshme ekonomike nga përdorimi i aktivit do të hyjnë në njësinë ekonomike (c)kostoja e aktivit mund të matet me besueshmëri. Regjistrimi fillestar i AAM-së bëhet zakonisht në momentin e përfutimit të tij nga blerja apo prodhimi.
9	Pjesët e këmbimit, instrumentat dhe veglat e punës mbahen zakonisht si inventar dhe ngarkohen në shpenzime kur ato konsumohen. Megjithatë, pjesët kryesore të këmbimit dhe pajisjet rezervë janë aktive afatgjata materiale kur një njësi ekonomike pret për t'i përdorur ato gjatë më shumë se një periudhe. Në mënyrë të ngjashme, në qoftë se pjesët e këmbimit, instrumentat dhe veglat e punës mund të përdoren vetëm në lidhje me një zë të aktiveve afatgjata materiale, ato konsiderohen si aktive afatgjata materiale.
10	Toka dhe ndërtesat janë aktive të ndara dhe një njësi ekonomike do t'i trajtojë ato veç e veç edhe kur ato blihen së bashku.
	Matja fillestare
11	Një element i AAM-së, që plotëson kriteret për njohje si aktiv në pasqyrën e pozicionit financiar (shih paragrafin 20 të SKK 1), matet me kosto. Në kosto përfshihet: (a) kosto e blerjes (përfshirë taksat e importit dhe taksa të tjera të parimbursueshme dhe zbritur skontot tregtare dhe rabatet) (b) kosto të tjera të drejtpërdrejta që lidhen me sjelljen e aktivit në vendndodhjen dhe kushtet e nevojshme për funksionimin e tij, sipas qëllimeve të njësive (përfshirë koston e prodhimit të aktivit, nëse ka të tilla kosto, kostot e përgatitjes së terrenit, lëvrimin fillestar dhe trajtimin, instalimin dhe montimin, dhe testimin e tij). (c) kostoja e vlerësuar fillestare e çmontimeve të ardhshme të një aktivi dhe të kthimit të terrenit, në të cilin ai ndodhet në gjendjen fillestare, nëse vlerësimi i tyre përputhet me politikën për krijimin e një provizioni, siç përshkruhet në SKK 6.
12	Të ardhurat dhe shpenzimet që krijohen si rezultat i aktiviteteve të rastësishme gjatë ndërtimit apo zhvillimit të një aktivi afatgjatë material njihen në pasqyrën e të ardhurave në qoftë se këto aktivitete nuk janë të nevojshme për ta sjellë zërin në vendndodhjen dhe kushtet operationale të paramenduara.
13	Nëse pagesa për AAM shtyhet përtej afateve normale të kredive për pagesë, në përcaktimin e koston të aktivit merret në konsideratë vlera aktuale e pagesës. Diferenca mes vlerës nominale dhe vlerës aktuale njihet si një shpenzim interesi përgjatë afatit të pagesës.
14	Një njësi ekonomike duhet të njohë të gjitha kostot e huamarrjes si shpenzim në fitim ose humbje në periudhën në të cilën ato janë kryer.
15	Nëse aktivi përfitohet në këmbim të një aktivi tjetër jomonetar, ose grup aktivesh, ose të një kombinimi aktivesh monetare me aktive jomonetare, kostoja e aktivit të marrë matet me vlerën e drejtë, përveç rasteve kur: (a) vlera e drejtë e aktiveve të marra dhe atyre të dhëna nuk mund të përcaktohet në mënyrë të besueshme (b)veprimi i këmbimit nuk ka përmbajtje tregtare (për shembull, kur aktivet e shkëmbyer janë të ngjashëm). Në të dyja rastet e lartpërmendura, (a) dhe (b), kostoja e aktivit të marrë është vlera kontabël e aktivit të dhënë.
16	Nëse përbërësit kryesorë të një AAM-je kanë, në mënyrë të konsiderueshme, jetë të dobishme të ndryshme, këto pjesë duhet

	të njihen fillimisht si elementë të veçantë të AAM-së, duke caktuar norma amortizimi të veçanta për secilin prej tyre, në varësi të jetës së tyre të dobishme.
17	Përcaktimi i kostos së AAM-ve, të marra nga grantet qeveritare, do të bëhet në përputhje me SKK 10 <i>Grantet dhe forma të tjera të ndihmes</i> . Përcaktimi i kostos së AAM-ve, të marra me qira financiare, do të bëhet në përputhje me SKK 7 <i>Kontabilizimi i qirave</i> . Përcaktimi i kostos së AAM-ve, të përfuara nga kombinimet e bizneseve, do të bëhet në përputhje me SKK 9 <i>Kombinimet e bizneseve dhe konsolidimi</i> .
	Vlerësimi i mëparshëm
18	Njësia ekonomike do të zgjedhë si politikë të saj kontabël ose modelin e kostos (i cili shpjegohet në paragrafin 19), ose modelin e rivlerësimit (i cili shpjegohet në paragrafët 20-28) dhe do të zbatojë atë model për të gjithë klasën e AAM-së që vlerësohet.
	Modeli i kostos
19	Në pasqyrën e pozicionit financiar një element i AAM-së paraqitet me kosto minus amortizimin e akumuluar dhe ndonjë humbje të akumuluar nga zhvlerësimi.
	Modeli i rivlerësimit
20	Një klasë AAM, vlera e drejtë e së cilave mund të matet me besueshmëri, paraqitet në pasqyrën e pozicionit financiar me shumën e rivlerësuar, e cila është vlera e drejtë në datën e rivlerësimit minus amortizimin e akumuluar të mëparshëm dhe humbjet e akumuluar të mëparshme nga zhvlerësimi. Rivlerësimet duhet të kryhen rregullisht, në mënyrë që vlera kontabël të mos ndryshojë materialisht nga vlera që do të rezultonte nëse vlerësimi i AAM-së, në datën e raportimit do të bëhej me vlerën e drejtë.
21	Vlera e drejtë e truallit dhe ndërtesave zakonisht përcaktohet mbi bazën e treguesve të tregut nëpërmjet vlerësimeve të kryera nga vlerësues profesionistë të kualifikuar. Vlera e drejtë e elementeve të AAM-së është zakonisht vlera e tyre e tregut e përcaktuar nga vlerësuesit.
22	Frekuenca e rivlerësimeve varet nga ndryshimet në vlerat e drejta të AAM-së që rivlerësohen. Kur vlera e drejtë e një aktivi të rivlerësuar ndryshon materialisht nga vlera kontabël, atëherë nevojitet të kryhet një rivlerësim tjetër. Disa elemente të AAM-së pësojnë ndryshime të ndjeshme e të paqëndrueshme në vlerat e tyre të drejta, kështu që ata kanë nevojë për rivlerësime vjetore. Rivlerësime të tilla të shpeshta janë të panevojshme për ato elemente të AAM-së, vlera e drejtë e të cilave nuk pëson ndryshime të ndjeshme. Për këtë kategori është i mjaftueshëm një rivlerësim në çdo tre ose pesë vite.
23	Kur rivlerësohet një element i AAM-së, amortizimi i akumuluar në datën e rivlerësimit eliminohet kundrejt vlerës kontabël bruto të aktivitetit dhe vlera neto rideklarohet me shumën e rivlerësuar të aktivitetit, ose rivlerësohet dhe vlera historike dhe amortizimi i akumuluar. Shuma/vlera e rregullimit, që vjen nga rideklarimi ose eliminimi i amortizimit të akumuluar, përfaqëson shtimin ose pakësimin e vlerës kontabël, e cila kontabilizohet në përputhje me paragrafët 26 dhe 27.
24	Nëse rivlerësohet një element i AAM-së, atëherë duhet të rivlerësohet e gjithë klasa e AAM-së ku bën pjesë ky element.
25	Të gjitha elementet e një klase AAM rivlerësohen në të njëjtën kohë për të shmangur rivlerësimet e përzgjedhura të aktiveve, si dhe raportimin në pasqyrat financiare të shumave që janë një përzierje e kostove dhe vlerave të drejta në data të ndryshme.
26	Nëse vlera kontabël e një aktivi afatgjatë material rritet, si rezultat i rivlerësimit, kjo rritje kreditohet drejtpërdrejt në kapitalet e veta në zërin "tepricë nga rivlerësimi". Por shumën e rivlerësimit njihet si e ardhur në pasqyrën e të ardhurave, për sa kohë dhe në atë masë që ajo anulon humbjen nga rivlerësimi i të njëjtit aktiv në periudhat kontabël paraardhëse.
27	Nëse vlera kontabël e një aktivi afatgjatë material zvogëlohet, si rezultat i rivlerësimit, ky zvogëlim njihet si shpenzim në pasqyrën e të ardhurave. Por shumën e humbjes nga rivlerësimi debitohet drejtpërdrejt në kapitalet e veta në zërin "tepricë nga rivlerësimi", për sa kohë dhe në atë masë që ajo kompenson një gjendje kreditore që mund të ekzistojë nga rivlerësime të mëparshme të këtij aktivi.
28	Teprica nga rivlerësimi, e përfshirë në kapitalet e veta për një element të AAM-së, duhet të kalohet te fitimet e pashpërndara përgjatë jetës së dobishme të aktivitetit afatgjatë material. Teprica e transferuar çdo vit është diferenca mes amortizimit të llogaritur mbi bazën e vlerës kontabël të rivlerësuar të aktivitetit dhe amortizimit të llogaritur bazuar mbi koston fillestare të aktivitetit. Të gjitha tepricat e tjera (nëse ka), të mbetura nga rivlerësimi, duhet të transferohen te fitimet e pashpërndara kur aktiviteti afatgjatë material rregjistrohet. Transferimet nga tepricat e rivlerësimeve në fitimet e pashpërndara nuk bëhen nëpërmjet pasqyrës së të ardhurave.
	Vlera e amortizueshme dhe amortizimi
29	Një njësi ekonomike duhet të shpërndajë vlerën e amortizueshme të një aktivi në bazë sistematike gjatë jetës së tij të dobishme.
30	Vlera e amortizueshme e një elementi të AAM-së njihet në pasqyrën e të ardhurave, si shpenzim në mënyrë sistematike përgjatë jetës së dobishme të këtij aktivi. Përjashtime bëjnë aktivitet afatgjatë materiale me jetë të dobishme pa afat si për shembull, toka (përveç minierave dhe vendeve të përdorura për groposje), punimet e artit me jetë afatgjatë, veprat e muzeve dhe librat të cilat nuk amortizohen. Punimet e artit të marra për qëllime projektimi, si dhe veprat e muzeve dhe librat, që duhet të zëvendësohen pas një periudhe kohe të caktuar, amortizohen gjatë jetës së tyre të dobishme.
31	Një njësi ekonomike duhet të marrë parasysh të gjithë faktorët e mëposhtëm në përcaktimin e jetës së dobishme të një aktivi:

	(a) përdorimin e pritshëm të aktivit. Përdorimi vlerësohet duke iu referuar kapaciteteve të pritshme të aktivit ose prodhimit të pritshëm. (b) konsumimin fizik të pritshëm, që varet nga faktorë të shfrytëzimit, të tillë si numri i turneve gjatë të cilave aktiviteti përdoret dhe planet e riparimit dhe të mirëmbajtjes, si dhe kujdesin dhe mirëmbajtjen e aktivitetit, kur aktiviteti nuk është në punë. (c) vjetërimin teknik ose tregtar, që rrjedh nga ndryshimet ose përmirësimet në prodhim, ose nga një ndryshim në kërkesat për produktin apo shërbimin e siguruar nga aktiviteti. (d) kufizimet ligjore apo të ngjashme për përdorimin e aktiveve, siç janë datat e skadimit të kontratave të qirasë.
32	Metoda e zgjedhur e amortizimit duhet të pasqyrojë sistematikisht mënyrën se si do të realizohen nga njësia ekonomike përfitimet ekonomike të ardhshme të aktivitetit afatgjatë, të përfuara gjatë jetës së dobishme të tij. Metodën më të zakonshme të amortizimit përfshijnë metodën lineare, metodën mbi vlerën e mbetur dhe metodën e bazuar në përdorim si p.sh. metoda e njësive të prodhuara.
33	Në praktikë shpesh përdoret metoda lineare për amortizimin e AAM-ve. Përdorimi i metodave të tjera merret në konsideratë në rast se ato pasqyrojnë në mënyrë më objektive shpërndarjen e përfitimeve të ardhshme ekonomike gjatë jetës së dobishme të aktivitetit.
34	Amortizimi duhet të shprehë përdorimin e një aktiviteti afatgjatë por jo detyrimisht ndryshimin e vlerës së tij. Kështu që objektivi i përgjigjes së metodave dhe normave të amortizimit nuk është mbajtja e vlerës kontabël të një aktiviteti afatgjatë material sa më afër vlerës së tij të tregut, por pasqyrimi sa më me vërtetësi i përdorimit të aktivitetit.
35	Amortizimi për çdo periudhë do të njihet në pasqyrën e të ardhurave, me përjashtim të rasteve kur një SKK tjetër kërkon që kostoja të njihet si pjesë e kostonë së një aktiviteti. Për shembull, amortizimi i aktiveve afatgjata prodhuese përfshihet në kostonë e inventarit (shih SKK 4 <i>Inventarët</i>).
36	Nëse ka tregues se ka pasur një ndryshim të rëndësishëm që nga data e fundit e raportimit vjetor në modelin me të cilin një njësia ekonomike pret të konsumojë përfitimet e ardhshme ekonomike të një aktiviteti, njësia do të shqyrtojë metodën aktuale të amortizimit të tij dhe në qoftë se pritshmëritë ndryshojnë atëherë njësia do të ndryshojë metodën e amortizimit për të pasqyruar modelin e ri. Njësia ekonomike do ta trajtojë ndryshimin si një ndryshim në vlerësimin kontabël në përputhje me SKK 1 <i>Kuadri i përgjithshëm për përgatitjen e pasqyrave financiare</i> .
37	Faktorë të tillë si një ndryshim në mënyrën se si një aktivitet është përdorur, konsumimi i parakohshëm, përparimi teknologjik, dhe ndryshimet në çmimet e tregut mund të tregojnë se vlera e mbetur apo jeta e dobishme e një aktiviteti ka ndryshuar që nga data e fundit e raportimit vjetor. Nëse tregues të tillë janë të pranishëm, një njësia ekonomike do të shqyrtojë vlerësimet e saj të mëparshme dhe nëse pritshmëritë ndryshojnë, atëherë njësia do të ndryshojë vlerën e mbetur, metodën e amortizimit ose jetën e dobishme. Njësia ekonomike do ta trajtojë ndryshimin në vlerën e mbetur, metodën e amortizimit ose jetën e dobishme si një ndryshim në një vlerësim kontabël në përputhje me SKK 1 <i>Kuadri i përgjithshëm për përgatitjen e pasqyrave financiare</i> .
38	Nëse vlera e mbetur e një aktiviteti afatgjatë material është shumë e ulët, atëherë mund të presupozohet që ajo të jetë e barabartë me zero.
39	Çdo njësia ekonomike cakton metodat e amortizimit dhe normat e amortizimit në politikat dhe procedurat e saj kontabël, të cilat duhet të përdoren për amortizimin e aktiveve afatgjata materiale. Për një klasë AAM-je, me elementë individualisht të parëndësishëm mund të zbatohen të njëjtat norma amortizimi për të gjithë klasën. Për elementë individualisht të rëndësishëm, siç përcaktohet në paragrafin 16 të këtij Standardi, caktohen norma të veçanta amortizimi për çdo element të AAM-së, në bazë të jetës së dobishme të secilit prej tyre.
40	Amortizimi i një aktiviteti afatgjatë material fillon kur ai është i gatshëm për përdorim (d.m.th. kur është në kushtet dhe vendin e duhur) dhe vazhdon deri në amortizimin e plotë të vlerës së amortizueshme ose deri sa ai regjistrohet, del nga përdorimi ose riklasifikohet si i mbajtur për shitje (shih paragrafët 73-81). Amortizimi i një aktiviteti afatgjatë, që nuk përdoret përkohësisht nuk ndërpritet, me përjashtim kur aktiviteti është i amortizuar plotësisht. Megjithatë, nëse për llogaritjen e amortizimit përdoret metoda e njësive të prodhuara, amortizimi llogaritet me vlerë zero, për aq kohë sa nuk ka prodhim.
41	Nëse ka ndonjë tregues që shuma e rikuperueshme e një elementi të caktuar të AAM-së mund të ketë rënë poshtë vlerës së tyre kontabël, atëherë kryhet një test zhvlerësimi në përputhje me procedurat e përshkruara në paragrafët 82-105 dhe, nëse është e nevojshme, vlera e aktivitetit zvogëlohet.
42	Një njësia ekonomike duhet të përfshijë në pasqyrën e të ardhurave kompensimin nga palë të treta për zëra të AAM-ve që kanë qenë të zhvlerësuar, të humbura ose të marra me detyrim, vetëm kur kompensimi bëhet i arkëtueshëm.
	Përmirësimet, riparimet dhe mirëmbajtja
43	Kostot që kanë të bëjnë me përmirësimet e mëpasshme i shtohen kostonë së AAM-së vetëm nëse ato përbushin kriteret e përkufizimit të AAM-së dhe kriteret për njohjen e aktiveve në pasqyrën e pozicionit financiar (duke përfshirë këtu aftësinë e tyre për të marrë pjesë në gjenerimin e përfitimeve të ardhshme ekonomike). Kostot që lidhen me mirëmbajtjet dhe riparimet e vazhdueshme njihen si shpenzime gjatë vitit ushtrimor.
44	Nëse një pjesë e një elementi të AAM-së zëvendësohet, kostoja e pjesës së re i shtohet vlerës kontabël neto të elementit të AAM-së, nëse ajo përbush kriteret e përkufizimit të AAM-së dhe kriteret e njohjes së aktiveve në pasqyrën e pozicionit

	financiar. Pjesa e zëvendësuar do të hiqet nga pasqyra e pozicionit financiar, nëse ajo është kontabilizuar si pjesë më vete. Nëse kostoja fillestare (rrjedhimisht, edhe vlera kontabël aktuale) e pjesës së zëvendësuar nuk dihet, ajo mund të vlerësohet në bazë të koston aktuale të kësaj pjese minus amortizimin e vlerësuar.
45	Si kusht për vazhdimësinë e funksionimit të një elementi të AAM-së (për shembull, të një avioni) mund të jetë kryerja e riparimeve të rëndësishme me ose pa zëvendësim të pjesëve të këtij aktivi. Me kryerjen e çdo ripariimi kapital, kostoja e riparimit njihet në vlerën kontabël të elementit të AAM-së, nëse plotësohen kriteret për njohje. Vlera e mbetur kontabël e koston së riparimit të mëparshëm (që është e identifikueshme nga pjesët fizike) çregjistrohet. Kjo ndodh pavarësisht nga fakti nëse kostoja e riparimit të mëparshëm është e përcaktuar në mënyrë të identifikueshme në transaksionin e blerjes apo krijimit të aktivitetit. Nëse është e nevojshme për të përcaktuar se cila ishte kostoja e riparimit të mëparshëm të njohur në vlerën kontabël të aktivitetit të blerë ose krijuar, mund të merret si bazë kostoja e vlerësuar e një ripariimi të ardhshëm.
46	Ndryshimet në vlerësimin e një detyrimi të njësishëm, në lidhje me: - nxjerrjen nga përdorimi të aktivitetit, - kthimin në gjendjen e mëparshme të aktivitetit si dhe detyrime të tjera të ngjashme që rezultojnë: - si pasojë e ndryshimit në kohën e parashikuar ose shumën e parashikuar të parashës apo mjeteve të tjera, që duhen paguar për shlyerjen e këtyre llojeve të detyrimeve, - ose një ndryshim në normën e skontimit, do t'i shtohen ose pakësohen koston së aktivitetit afatgjatë material përkatës në periudhën kontabël aktuale. Vlera e re pas këtyre rregullimeve nuk duhet të jetë më e vogël se vlera kontabël. Nëse një zvogëlim i një aktiviteti afatgjatë material zbrit nën vlerën e tij kontabël, teprica njihet menjëherë në pasqyrën e të ardhurave. Nëse rregullimi sjell rritjen e koston së aktivitetit, njësia ekonomike duhet të shqyrtojë nëse kjo tregon se vlera e re kontabël e aktivitetit mund të mos jetë plotësisht e rikuperueshme. Nëse është kështu, njësia ekonomike bën një test të zhvlerësimit të aktivitetit, duke përllogaritur vlerën e tij të rikuperueshme dhe kontabilizon çdo humbje nga zhvlerësimi, në përputhje me paragrafët 82-105.
TRAJTIMI KONTABËL PËR AKTIVET AFATGJATA TË INVESTUARA	
Përkufizimi dhe njohja e aktiveve afatgjata materiale të investuara	
47	Aktiviteti afatgjatë material i investuar është pasuria (tokë ose një ndërtesë ose një pjesë e ndërtesës, apo të dyja) e mbajtur nga pronari ose qiramarrësi sipas një kontrate qiraje financiare për të fituar të ardhura nga qiraja ose për vlerësimin e kapitalit ose të dyja, me përjashtim të rasteve kur: (a) përdoret në prodhimin ose furnizimin e mallrave apo shërbimeve ose për qëllime administrative, ose (b) shitet në rrjedhën e zakonshme të biznesit.
48	Një interes nga pasuria që mbahet nga qiramarrësi sipas një qiraje të zakonshme mund të klasifikohet dhe trajtohet si aktiviteti afatgjatë i investuar duke iu referuar këtij standardi nëse, dhe vetëm nëse, pasuria do të plotësojë përkufizimin e një aktiviteti afatgjatë të investuar dhe qiramarrësi mund ta masë vlerën e drejtë të interesit nga pasuria pa kosto dhe përpjekje të panevojshme, në baza të vazhdueshme. Ky klasifikim alternativ është i vlefshëm mbi bazën pasuri-për-pasuri.
49	Pasuria e përzier do të ndahet duke patur parasysh dy klasifikimet si aktiviteti afatgjatë i investuar dhe aktiviteti afatgjatë material. Megjithatë, nëse vlera e drejtë e aktivitetit afatgjatë të investuar nuk mund të matet në mënyrë të besueshme, pa kosto dhe përpjekje të panevojshme, e gjithë pasuria do të trajtohet si aktiviteti afatgjatë material.
Matja fillestare	
50	Një njësi ekonomike duhet të masë aktivitetin afatgjatë të investuar me koston e tij në njohjen fillestare. Kostoja e aktivitetit afatgjatë të blerë për t'u investuar, përfshin çmimin e blerjes dhe të gjitha shpenzimet e ngarkueshme drejtpërdrejt si tarifatat ligjore dhe të ndërmjetësimit, taksat e transferimit të pasurisë dhe koston e tjera të transaksionit. Në qoftë se pagesa është shtyrë përtej termave të kreditimit normal, kostoja është vlera aktuale e të gjitha pagesave të ardhme. Një njësi ekonomike duhet të përcaktojë koston e një aktiviteti afatgjatë të investuar të ndërtuar nga vetë ajo në përputhje me paragrafët 11-13 dhe 15.
51	Kostoja fillestare e një interesi të pasurisë së mbajtur sipas një qiraje dhe të klasifikuar si një aktiviteti afatgjatë i investuar do të jetë siç përshkruhet për një kontratë qiraje financiare në SKK 7, edhe në qoftë se qiraja do të klasifikohet ndryshe si qira e zakonshme, nëse ajo është brenda objektit të të njëjtit standard. Me fjalë të tjera, aktiviteti njihet me vlerën më të ulët ndërmjet vlerës së drejtë të pasurisë dhe vlerës aktuale të pagesave minimale të qirasë. Një shumë ekuivalente njihet si një detyrim në përputhje me paragrafin 34 të SKK 7.
Vlerësimi i mëpasshëm	
52	Aktiviteti afatgjatë i investuar, vlera e drejtë e të cilit të mund të matet në mënyrë të besueshme, pa kosto apo përpjekje të panevojshme, do të matet me vlerën e drejtë në çdo datë të raportimit me ndryshimet në vlerën e drejtë të njohura në fitim

	ose humbje. Nëse një interes nga pasuria e mbajtur sipas një kontrate qiraje është klasifikuar si aktiv afatgjatë i investuar, zëri i kontabilizuar me vlerën e drejtë është ky interes dhe jo pasuria bazë. Një njësi ekonomike duhet të trajtojë të gjitha aktivet e tjera të investuara si toka, ndërtesa, makineri dhe pajisje duke përdorur modelin kosto-amortizim-zhvlerësim.
	Transferimet
53	Nëse vlera e drejtë nuk është e disponueshme pa kosto ose përpjekje të panevojshme për një zë të aktivit afatgjatë të investuar që matet duke përdorur modelin e vlerës së drejtë, njësi ekonomike do ta trajtojë pastaj këtë zë si toka, ndërtesa, makineri dhe pajisje deri sa vlera e drejtë të bëhet e disponueshme. Vlera kontabël e aktivit afatgjatë të investuar në këtë datë bëhet kostoja e tij. Ky është një ndryshim i rrethanave dhe jo një ndryshim në politikën kontabël.
54	Për më tepër, siç kërkohet nga paragrafi 53, një njësi ekonomike do të transferojë një pasuri në, ose nga, aktiv afatgjatë i investuar vetëm kur së pari përmbush ose jo përkufizimin e aktivit afatgjatë të investuar.
	TRAJTIMET KONTABEL PËR AKTIVET AFATGJATA JOMATERIALE
	Njohja
55	Një aktiv afatgjatë jomaterial (AAJM) njihet vetëm nëse: (a) është e mundur që përfitime të ardhshme ekonomike nga përdorimi i aktivit do të burojnë për njësinë ekonomike (b) kostoja e aktivit mund të matet me besueshmëri (c) aktiviteti nuk është rezultat i shpenzimeve të bëra brenda njësisë ekonomike për një zë jomaterial.
56	Një aktiv jomaterial i blerë në një kombinim biznesi njihet zakonisht si një aktiv, sepse vlera e drejtë e tij mund të matet me besueshmëri të mjaftueshme. Megjithatë, një aktiv jomaterial i blerë në një kombinim biznesi nuk njihet kur ai rrjedh nga të drejta ligjore ose kontraktuale dhe vlera e drejtë e tij nuk mund të matet në mënyrë të besueshme pasi aktiviteti ose: (a) nuk është i ndashëm nga emri i mirë, ose (b) është i ndashëm nga emri i mirë, por nuk ekziston ndonjë histori apo evidencë të transaksioneve për aktive të njëjta ose të ngjashme, dhe si rrjedhim vlerësimi i vlerës së drejtë do të ishte i varur nga variabla të pamatshëm.
	Matja fillestare
57	Një njësi ekonomike duhet të masë fillimisht një aktiv jomaterial me kosto.
58	Kostoja e një aktivit afatgjatë jomaterial të blerë veças përfshin: (a) çmimin e tij të blerjes, duke përfshirë taksat e importit dhe taksat e parimbursueshme të blerjes, dhe duke zbritur skontot dhe zbritjet tregtare, dhe (b) çdo kosto që i ngarkohet drejtpërdrejt përgatitjes së aktivit për përdorimin e tij të paramenduar.
59	Një njësi ekonomike duhet të njohë shpenzimet e kryera brenda saj për krijimin e një aktivit jomaterial, duke përfshirë të gjitha shpenzimet për aktivitetet e kërkimit dhe zhvillimit, si një shpenzim në periudhën kur është kryer, vetëm nëse nuk është pjesë e kostos së një aktiviteti tjetër që i plotëson kriteret e njohjes në këtë standard.
60	Si shembuj të zbatimit të paragrafit të mësipërm, një njësi ekonomike do të njohë si shpenzime në periudhën kur ndodhin dhe jo si AAJM, zërat e mëposhtëm: (a) markat e krijuara brenda njësisë, logot, titujt botuesë, listat e klientëve dhe zërat e ngjashëm në përmbajtje. (b) aktivitetet e nisjes (d.m.th kostot e nisjes), të cilat përfshijnë kostot e themelimit të tilla si kostot ligjore dhe të sekretarisë të bëra në krijimin e një njësie ekonomike ligjore, shpenzimet për të hapur një strukturë të re apo biznes të ri (p.sh. shpenzimet e para-hapjes) dhe shpenzimet për të filluar aktivitetet e reja ose lançimin e produkteve të reja ose proceseve (d.m.th kostot e parashfrytëzimit). (c) aktivitetet e trajnimit. (d) reklamat dhe aktivitetet promovuese. (e) zhvendosja ose riorganizimi pjesor ose i të gjithë njësisë ekonomike. (f) emri i mirë i krijuar brenda për brenda njësisë ekonomike.
61	Paragrafi 60 nuk përjashton njohjen e një parapagimi si një aktiv kur pagesa për mallra ose shërbime është bërë përpara dorëzimit të mallrave ose kryerjes së shërbimeve.
62	Shpenzimet për një zë jomaterial i cili është njohur fillimisht si një shpenzim, nuk do të njihen në një datë të mëvonshme, si pjesë e kostos së ndonjë aktiviteti.
63	Nëse një aktiv jomaterial është blerë në një kombinim biznesi, kostoja e këtij aktiviteti jomaterial është vlera e tij e drejtë në datën e blerjes.
64	Nëse një aktiv jomaterial është përfituar nëpërmjet një granti qeveritar, kostoja e këtij aktiviteti është vlera e drejtë e tij në datën kur granti është marrë ose është për t'u arkëtuar në përputhje me SKK 10 <i>Grante dhe forma të tjera të ndihmës</i> .
65	Një aktiv jomaterial mund të përfitohet në këmbim të një aktiviteti ose aktiveve jomonetare, ose një kombinimi të aktiveve monetare dhe jomonetare. Një njësi ekonomike duhet të masë koston e një aktiviteti jomaterial të tillë me vlerën e drejtë përveç kur: (a) transaksioni i këmbimit nuk ka përmbajtje tregtare ose (b) vlera e drejtë si e aktivitetit të marrë dhe atij të dhënë nuk është e matshme në mënyrë të besueshme. Në këtë rast, kostoja e

	aktivit matet me vlerën kontabël të aktivit të dhënë.
	Vlerësimi i mëpasshëm
66	Një AAJM do të paraqitet me koston e tij minus amortizimin e akumuluar dhe ndonjë humbje të akumuluar nga zhvlerësimi.
67	Një njësi ekonomike duhet të shpërndajë shumën e amortizueshme të një aktivi jomaterial në bazë sistematike gjatë jetës së tij të dobishme. Amortizimi për çdo periudhë do të njihet si një shpenzim, përveç nëse një SKK tjetër kërkon që kostoja të njihet si pjesë e koston së një aktivi tjetër.
68	Amortizimi fillon kur aktivi jomaterial është i disponueshëm për përdorim, p.sh. kur ai është në vendin dhe në kushtet e domosdoshme për të qënë i përdorshëm sipas mënyrës së menduar nga drejtuesit. Amortizimi pushon kur aktivi çregjistrohet.
69	Njësia ekonomike do të zgjedhë një metodë amortizimi që pasqyron modelin me të cilin ajo pret të konsumojnë përfitimet ekonomike të ardhshme të aktivit. Nëse njësia ekonomike nuk mund ta përcaktojë këtë model të besueshëm, ajo do të përdorë metodën lineare.
70	Të gjitha aktivet jomateriale do të konsiderohen që kanë një jetë të fundme të dobishme. Jeta e dobishme e një aktivi jomaterial që rrjedh nga të drejtat kontraktuale ose të tjera ligjore nuk duhet të kalojë periudhën e të drejtave kontraktuale ose të tjera ligjore, por mund të jetë më e shkurtër në varësi të periudhës gjatë të cilës njësia pret të përdorë aktivin. Nëse të drejtat kontraktuale ose të tjera ligjore janë mbartur për një afat të kufizuar që mund të rinovohet, jeta e dobishme e aktivit jomaterial do të përfshijë periudhën e rinovimit vetëm në qoftë se ka evidencë për të mbështetur rinovimin nga njësia ekonomike pa kosto të konsiderueshme.
71	Nëse një njësi ekonomike nuk është në gjendje të bëjë një vlerësim të besueshëm të jetës së dobishme të aktivit jomaterial, jeta e dobishme do të supozohet që të jetë dhjetë vite.
72	Një njësi ekonomike duhet të supozojë se vlera e mbetur e një aktivi jomaterial është zero me përjashtim kur: (a) ka një angazhim nga një palë e tretë për ta blerë aktivin në fund të jetës së tij të dobishme, ose (b) ekziston një treg aktiv për aktivin dhe: (i) vlera e mbetur mund të përcaktohet duke iu referuar këtij tregu, dhe (ii) është e mundshme që një treg i tillë do të ekzistojë në fund të jetës së dobishme të aktivit.
	ÇREGJISTRIMI I AKTIVEVE AFATGJATA MATERIALE DHE JOMATERIALE
73	Një njësi ekonomike duhet të çregjistrojë një zë të AAM-ve dhe AAJM-ve kur: (a) e nxjerr atë jashtë përdorimit, ose (b) nuk pritet të ketë përfitime të ardhshme ekonomike nga përdorimi i tij ose nga nxjerrja jashtë përdorimit.
74	Një njësi ekonomike duhet të njohë fitim ose humbje nga çregjistrimi i një zëri të AAM-ve kur zëri është çregjistruar (përveç kur SKK 7 Kontabilizimi i qirave kërkon të veprohet ndryshe në transaksionet e shitjes dhe marrjes me qira).
75	Në përcaktimin e datës për nxjerrjen jashtë përdorimit të një zëri, një njësi ekonomike do të zbatojë kriteret në SKK 8 Të ardhurat për njohjen e të ardhurave nga shitja e mallrave. SKK 7 Kontabilizimi i qirave zbatohet në rastet e nxjerrjes jashtë përdorimit nëpërmjet transaksionit të shitjes dhe marrjes me qira.
76	Një njësi ekonomike duhet të përcaktojë fitim ose humbje që rrjedhin nga çregjistrimi i një zëri të AAM-ve dhe AAJM-ve, si diferencë në mes të ardhurave neto nga nxjerrja jashtë përdorimit, në qoftë se ka, dhe vlerës kontabël të aktivit.
	AAM DHE AAJM TË MBAJTURA PËR SHITJE
77	Elemente të AAM-së dhe AAJM-së, që priten të shiten brenda 12 muajve të ardhshëm, riklasifikohen si aktive afatgjata të mbajtura për shitje dhe njihen në pasqyrën e pozicionit financiar si aktive afatshkurtra.
78	Elemente të AAM-së dhe AAJM-së riklasifikohen në pasqyrën e pozicionit financiar si aktive afatgjata të mbajtura për shitje vetëm, si dhe vetëm nëse ato janë të disponueshme për shitje të menjëhershme dhe shitja e tyre është shumë e mundshme. Për këtë drejtuesit e njësise ekonomike duhet të kenë filluar në mënyrë aktive aktivitetet e shitjes dhe t'i kenë nxjerrë këto aktive në treg me një çmim që është i arsyeshëm në krahasim me vlerën e tyre aktuale.
79	Aktivët afatgjata, të klasifikuara si të mbajtura për shitje, vlerësohen me vlerën më të ulët midis vlerës së tyre kontabël dhe vlerës së drejtë minus koston e shitjes, dhe paraqiten më vete në pasqyrën e pozicionit financiar.
80	Amortizimi i aktiveve afatgjata, të klasifikuara si të mbajtura për shitje, ndërpritet në kohën e riklasifikimit të aktivit. Nëse vlera e drejtë e aktivit (minus koston e përlogaritur të shitjes) është më e ulët se vlera kontabël e tij, aktivi i klasifikuar si i mbajtur për shitje do të zvogëlohet deri në vlerën e drejtë (minus koston e shitjes). Një aktiv afatgjatë i klasifikuar si i mbajtur për shitje, nuk amortizohet edhe pse ai vazhdon të përdoret në prodhim nga njësia ekonomike deri në momentin e nxjerrjes jashtë përdorimit (d.m.th. shitjes).
81	Nëse një njësi ekonomike i ndryshon planet e saj në lidhje me shitjen e aktivit, aktivet riklasifikohen si AAM ose AAJM, duke i vlerësuar me vlerën më të ulët midis vlerës së tyre kontabël të mëparshme (e rregulluar me amortizimin e akumuluar) dhe shumës së rikuperueshme. Rregullimi, në lidhje me riklasifikimin e mundshëm, njihet në pasqyrën e performancës të periudhës kontabël, dhe jo në mënyrë retrospektive.
	ZHVLERËSIMI I AKTIVEVE AFATGJATA MATERIALE DHE JOMATERIALE

	Parimet e përgjithshme
82	Paragrafët 82 deri 105 do të zbatohen në trajtimin kontabël të zhvlerësimit për të gjitha aktivet përveç atyre në vijim, për të cilat SKK-të e tjera përcaktojnë kërkesat e zhvlerësimit: (a) aktivet për tatime të shtyra (shih SKK 11 <i>Tatimi mbi fitimin</i>). (b) aktivet financiare (shih SKK 3 <i>Instrumentet Financiare</i>). (c) aktivet afatgjata materiale të investuara (d) aktivet biologjike në lidhje me aktivitetin bujqësor të matura me vlerën e drejtë pakësuar me kostot e vlerësuar të shitjes (shih SKK 13 <i>Aktivitet biologjike dhe marrëveshjet koncesionare</i>).
83	Një humbje nga zhvlerësimi ndodh kur vlera kontabël neto e një aktivi tejkalon shumën e rikuperueshme.
84	Një njësi ekonomike duhet të njohë një humbje nga zhvlerësimi menjëherë në fitim/ humbje e vitit.
	Treguesit e zhvlerësimit
85	Një njësi ekonomike duhet të vlerësojë në çdo datë të raportimit nëse ka ndonjë shenjë që një aktiv mund të jetë i zhvlerësuar. Nëse ekziston ndonjë shenjë e tillë, njësi ekonomike do të vlerësojë shumën e rikuperueshme të aktivit. Nëse nuk ka të shenja për zhvlerësim, nuk është e nevojshme të vlerësohet shuma e rikuperueshme.
86	Në vlerësimin që bëhet për të parë nëse ka ndonjë tregues që një aktiv mund të jetë i zhvlerësuar, një njësi ekonomike do të marrë parasysh, minimalisht, arsyet e mëposhtme: Burimet e jashtme të informacionit (a) Gjatë periudhës, vlera e tregut e një aktivi ka rënë në mënyrë të konsiderueshme më tepër se sa pritej si rezultat i kalimit të kohës apo përdorimit normal. (b) Gjatë periudhës kanë ndodhur ndryshime të rëndësishme me një efekt negativ në njësinë ekonomike, ose do të ndodhin në të ardhmen e afërt, në teknologji, treg, mjedisin ekonomik ose ligjor në të cilin operon njësi ekonomike ose në tregun që një aktiv i përket. (c) Normat e interesit të tregut apo norma të tjera të tregut të kthimit në investime janë rritur gjatë periudhës, dhe rritjet e tyre ka të ngjarë të ndikojë materialisht në normën e skontimit që përdoret në llogaritjen e vlerës në përdorim të një aktivi dhe të ulët vlera e drejtë (minus kostot e shitjes) e aktivit. (d) Vlera kontabël neto e aktiveve neto të një njësie ekonomike është me e madhe se vlera e drejtë e vlerësuar e njësisë ekonomike në tërësi (vlerësim i tillë mund të jetë bërë, për shembull, në lidhje me shitjen potenciale të një pjese ose të të gjithë njësisë ekonomike). Burimet e brendshme të informacionit (a) Evidenca e disponueshme e përkeqësimit ose e dëmtimit fizik të një aktivi. (b) Gjatë periudhës kanë ndodhur ndryshime të rëndësishme me një efekt negativ në njësinë ekonomike, ose pritet të ndodhin në të ardhmen e afërt, në shkallën në të cilën, ose mënyra me të cilën një aktiv është përdorur ose pritet të përdoret. Këto ndryshime bëjnë që aktivi të jetë me kapacitet bosh, të planifikohet ndërprerja ose ristrukturimi i veprimtarisë të cilës i takon një aktiv, të planifikohet nxjerrja jashtë përdorimit e një aktivi para datës së pritshme, dhe të rivlerësohet jeta e përdorimit e një aktivi si jetë e kufizuar në vend që të jetë e pakufizuar. (c) Evidenca e disponueshme nga raportimi i brendshëm që tregon se performanca ekonomike e një aktivi është ose do të jetë, me e keqe se sa pritej. Në këtë kontekst të performancës ekonomike përfshihen rezultatet e shfrytëzimit dhe flukset e mjeteve monetare.
87	Nëse nuk është e mundur të vlerësohet shuma e rikuperueshme e aktivit të veçantë, një njësi ekonomike do të vlerësojë shumën e rikuperueshme të njësisë gjeneruese të parasë, të cilës i takon ky aktiv. Do të veprohet kështu meqë matja e shumës së rikuperueshme kërkon të bëhet parashikimi i flukseve të mjeteve monetare, dhe ka raste që aktivet e veçanta nuk gjenerojnë flukse mjeteve monetare më vete. Një njësi gjeneruese e parasë për aktivin është grupi më i vogël i identifikueshëm i aktiveve që përfshin atë dhe gjeneron mjete monetare të cilat janë kryesisht të pavarura nga hyrjet e mjeteve monetare nga aktive ose grupe aktive të tjera.
88	Nëse ka një tregues që një aktiv mund të jenë i zhvlerësuar, ky tregues mund të bëjë që njësi ekonomike të rishikojë jetën e mbetur të dobishme, metodën e amortizimit ose vlerën e mbetur të aktivit dhe ta rregullojë në përputhje me këtë standard edhe nëse nuk është njohur humbje nga zhvlerësimi për aktivin.
	Matja e shumës së rikuperueshme
89	Shuma e rikuperueshme e një aktivi ose e një njësie gjeneruese parash është vlera më e lartë midis vlerës të drejtë pakësuar me kostot për ta shitur dhe vlerës së tij në përdorim. Nëse nuk është e mundur të vlerësohet shuma e rikuperueshme e një aktivi të veçantë, referencat në paragrafet 90-98 për një aktiv duhet të lexohen si referenca edhe për njësinë gjeneruese të parasë.
90	Nuk është gjithmonë e nevojshme të përcaktohet edhe vlera e drejtë e një aktivi pakësuar me kostot për ta shitur, edhe vlera në përdorim e tij. Nëse njëra prej këtyre shumave tejkalon vlerën kontabël neto të aktivit, ai nuk është i zhvlerësuar dhe nuk është e nevojshme të vlerësohet shuma tjetër.
91	Nëse nuk ka arsye të besohet që vlera në përdorim e një aktivi tejkalon materialisht vlerën e tij të drejtë pakësuar me kostot

	për ta shitur, vlera e drejtë e aktivit pakësuar me kostot për ta shitur mund të përdoret si shuma e rikuperueshme. Një gjë e tillë ndodh shpesh për një aktiv që është mbajtur për shitje.
	Vlera e drejtë pakësuar me kostot për shitje
92	Vlera e drejtë pakësuar me kostot për shitjen është shuma që përftohet nga shitja e një aktivi në një transaksion të kryer në mënyrë të vullnetshme midis palëve të palidhura me njëra-tjetrën, pakësuar me kostot e shitjes. Evidenca më e mirë e vlerës së drejtë pakësuar me kostot e shitjes e një aktivi është një çmim në një marrëveshje shitje të detyrueshme në një transaksion midis palëve të palidhura ose një çmim tregu në një treg aktiv. Nëse nuk ka marrëveshje shitjeje detyruese apo treg aktiv për një aktiv, vlera e drejtë pakësuar me kostot e shitjes bazohet në të dhënat më të mira të disponueshme që pasqyrojnë shumën që një njësi ekonomike mund të përfitojë në datën e raportimit, nga shitja e aktiveve të saj në një transaksion të kryer në mënyrë të vullnetshme midis palëve të palidhura me njëra-tjetrën, pasi zbriten kostot për shitjen e aktivit. Gjatë përcaktimit të kësaj shume, një njësi ekonomike merr parasysh rezultatit e transaksioneve të kohëve të fundit për aktive të ngjashme në të njëjtën industri.
	Vlera në përdorim
93	Vlera në përdorim është vlera aktuale e flukseve të ardhshme të mjeteve monetare që pritet të përftohen nga një aktiv. Llogaritja e kësaj vlerë aktuale përfshin hapat e mëposhtëm: (a) vlerësimin e hyrjeve dhe daljeve të ardhshme të mjeteve monetare që rrjedhin nga përdorimi i vazhdueshëm i aktivit dhe nga nxjerrja përfundimtare jashtë përdorimit të tij, dhe (b) zbatimi i normës përkatëse të skontimit në këto flukse të ardhshme të mjeteve monetare.
94	Në llogaritjen e vlerës në përdorim të një aktivi duhet të pasqyrohen elementët e mëposhtëm: (a) një vlerësim i flukseve të ardhshme të mjeteve monetare që njësia ekonomike pret të përfitojë nga aktivi. (b) pritjet për ndryshime të mundshme në sasinë apo kohën e këtyre flukseve të ardhshme të parasë. (c) vlerën kohore të parasë, të përfaqësuar nga norma pa risk e interesit në tregun aktual. (d) çmimin e aktivit që mbart pasigurinë e natyrshme. (e) faktorë të tjerë, të tillë si moslikuiditeti, që pjesëmarrësit e tregut do të pasqyronin në vlerësimin e flukseve të ardhshme të mjeteve monetare që njësia ekonomike pret të përfitojë nga aktivi.
95	Në matjen e vlerës në përdorim, vlerësimet e flukseve të ardhshme të mjeteve monetare do të përfshijnë: (a) hyrjet e mjeteve monetare nga përdorimi i vazhdueshëm i aktivit. (b) daljet e mjeteve monetare që janë shkaktuar domosdoshmërisht për të gjeneruar hyrjet e mjeteve monetare nga përdorimi i vazhdueshëm i aktivit (duke përfshirë edhe daljet e mjeteve monetare për të përgatitur aktivin për përdorim) dhe mund t'i ngarkohen drejtpërdrejt, ose të shpërndahen në mënyrë të arsyeshme dhe të vazhdueshme, tek aktivi. (c) flukset neto të mjeteve monetare, nëse ka, që pritet të marrë (ose të paguajë) për nxjerrjen jashtë përdorimit të aktivit, në fund të jetës së tij të dobishme në një transaksion të kryer në mënyrë të vullnetshme midis palëve të palidhura. Njësia ekonomike mund të dëshirojë të përdorë buxhetet financiare më të fundit apo parashikimet për të bërë vlerësimin e flukseve të mjeteve monetare, nëse është e mundur. Për vlerësimin e flukseve të mjeteve monetare përtej periudhës së mbuluar nga buxhetet më të fundit ose parashikimet, një njësi ekonomike mund të dëshirojë të ekstrapolojë shumën bazuar në buxhetet apo parashikimet duke përdorur një normë të qëndrueshme ose në rënie të normës së rritjes për vitet në vazhdim, me përjashtim të rastit kur mund të justifikohet përdorimi i një normë të rritur.
96	Vlerësimet e flukseve të ardhshme të mjeteve monetare nuk do të përfshijnë: (a) hyrjet ose daljet e mjeteve monetare nga aktivitetet financiare, ose (b) arkëtimet ose pagesat e tatimit mbi të ardhurat.
97	Flukset e ardhshme të mjeteve monetare do të vlerësohen për aktivin në gjendjen e tij aktuale. Vlerësimet e flukseve të ardhshme të mjeteve monetare nuk do të përfshijnë hyrjet ose daljet e vlerësuar të ardhshme të mjeteve monetare që pritet të rrjedhin nga: (a) një ristrukturim në të ardhmen për të cilin një njësi ende nuk është e angazhuar, ose (b) përmirësimi apo rritja e performancës së aktivit.
98	Norma(normat) e skontimit e përdorur në llogaritjen e vlerës aktuale do të jetë një normë (normat) para tatimeve e cila pasqyron (pasqyrojnë) vlerësimet aktuale të tregut të: (a) vlerës në kohë të parasë, dhe (b) rreziqet specifike të aktivit për të cilat vlerësimet e ardhshme të fluksit të mjeteve monetare nuk janë rregulluar. Norma(normat) e skontimit e përdorur për të matur vlerën në përdorim të një aktivi nuk do të pasqyrojë rreziqet për të cilat vlerësimet e fluksit të ardhshëm të mjeteve monetare kanë qenë të rregulluara, për të shmangur në këtë mënyrë llogaritjen e dyfishtë.
	Njohja dhe matja e humbjes nga zhvlerësimi për një njësi gjeneruese të parasë
99	Një humbje nga zhvlerësimi do të njihet për një njësi gjeneruese të parasë nëse, dhe vetëm nëse, shuma e rikuperueshme e njësisë është më e vogël se shuma e vlerës kontabël neto të saj. Humbja nga zhvlerësimi do të shpërndahet për të zvogëluar

	vlerën kontabël neto të aktiveve të njësisë në rendin e mëposhtëm: (a) së pari, për të zvogëluar vlerën kontabël neto të emrit të mirë të caktuar për njësinë gjeneruese të parasë, dhe (b) pastaj, në aktivet e tjera të njësisë proporcionalisht në bazë të vlerës kontabël neto të çdo aktivi në njësinë gjeneruese të parasë.
100	Megjithatë, një njësi ekonomike nuk do të zvogëlojë vlerën kontabël neto të ndonjë aktivi në njësinë gjeneruese të parasë më poshtë se vlera më e lartë e: (a) vlerës së tij të drejtë pakësuar me kostot për ta shitur (nëse është e përcaktuar); (b) vlerës në përdorim të tij (nëse është e përcaktuar); dhe (c) zeros.
101	Çdo tejkalim i humbjes nga zhvlerësimi, që nuk mund të shpërndahet në një aktiv për shkak të kufizimit në paragrafin 100, iu shpërndahet aktiveve të tjera të njësisë proporcionalisht në bazë të vlerës kontabël neto të këtyre aktiveve.
	Kërkesa shtesë për zhvlerësimin e emrit të mirë
102	Nëse një njësi ekonomike nuk është në gjendje të bëjë një vlerësim të besueshëm të jetës së dobishme të emrit të mirë, jeta e tij do të supozohet të jetë 10 vjet.
	Rimarrja e humbjes nga zhvlerësimi
103	Për të gjitha aktivet e tjera, përveç emrit të mirë, një njësi ekonomike do të vlerësojë në çdo datë të raportimit nëse ka ndonjë shenjë se një humbje nga zhvlerësimi, e njohur në periudhat e mëparshme, nuk ekziston më, ose mund të jetë pakësuar. Shenjat se një humbje nga zhvlerësimi mund të jetë pakësuar ose mund të mos ekzistojë më, në përgjithësi janë e kundërta e atyre të përcaktuara në paragrafin 86. Nëse ekziston ndonjë shenjë e tillë, njësi ekonomike do të përcaktojë nëse e gjitha ose vetëm një pjesë e humbjes së mëparshme nga zhvlerësimi duhet të anulohet. Procedura për të bërë këtë përcaktim do të varet nga fakti nëse humbja e mëparshme nga zhvlerësimi i aktivit është bazuar në: (a) shumën e rikuperueshme të këtij aktivi të veçantë (shih paragrafin 105), ose (b) shumën e rikuperueshme të njësisë gjeneruese të parasë, të cilës i takon aktivi (shih paragrafin 104).
	Rimarrja për një njësi gjeneruese të parasë
104	Kur humbja e mëparshme nga zhvlerësimi është bazuar në shumën e rikuperueshme të njësisë gjeneruese të parasë të cilës i takon aktivi, do të zbatohen kërkesat në vijim: (a) Njësia ekonomike duhet të vlerësojë shumën e rikuperueshme të njësisë gjeneruese të parasë në datën e raportimit aktual. (b) Nëse shumën e rikuperueshme e vlerësuar e njësisë gjeneruese të parasë e tejkalon vlerën kontabël të saj, atëherë tejkalimi është një anulim i një humbje nga zhvlerësimi. Njësia ekonomike do të shpërndajë shumën e këtij anulimi në aktivet e njësisë, me përjashtim të emrit të mirë, proporcionalisht me vlerat kontabël të këtyre aktiveve, që i nënshtrohen kufizimit të përshkruar në pikën (c) më poshtë. Këto rritje në vlerat kontabël neto do të trajtohen si anulime të humbjeve nga zhvlerësimi për aktivet e veçanta dhe do të njihen menjëherë në fitim/ humbje të vitit. (c) Në shpërndarjen e një anulimi të një humbje nga zhvlerësimi për një njësi gjeneruese të parasë, anulimi nuk do të rritë vlerën kontabël neto të një aktivi mbi vlerën që është me e ulëta e: (i) shumës së tij të rikuperueshme, dhe (ii) vlerës kontabël neto që do të kishte patur nëse nuk do të ishte njohur humbje nga zhvlerësimi për aktivin në periudhat e mëparshme. (d) Çdo tejkalim i shumës së anuluar të humbjes nga zhvlerësimi që nuk mund të shpërndahet një aktiv për shkak të kufizimit në pikën (c) më sipër, do të shpërndahet proporcionalisht në aktivet e tjera të njësisë gjeneruese të parasë, me përjashtim të emrit të mirë. (e) Pasi është e njohur një anulim i një humbjeje nga zhvlerësimi, nëse është e zbatueshme, njësi ekonomike do të rregullojë shpenzimet e amortizimit për çdo aktiv në njësinë gjeneruese të parasë në periudhat e ardhshme për shpërndarjen e vlerës kontabël neto të rishikuar të aktivit, pakësuar me vlerën e tij të mbetur (nëse ka), në mënyrë sistematike mbi jetën e mbetur të dobishme të tij.
	Rimarrja për një aktiv të veçantë të zhvlerësuar
105	Kur humbja e mëparshme nga zhvlerësimi është bazuar në shumën e rikuperueshme të aktivit të veçantë të zhvlerësuar, do të zbatohen kërkesat në vijim: (a) Njësia ekonomike duhet të vlerësojë shumën e rikuperueshme të aktivit në datën e raportimit aktual. (b) Nëse shumën e rikuperueshme e vlerësuar e aktivit e tejkalon vlerën kontabël të tij, njësi ekonomike do të rritë vlerën kontabël neto deri në shumën e rikuperueshme, që i nënshtrohet kufizimit të përshkruar në pikën (c) më poshtë. Kjo rritje është anulimi i një humbjeje nga zhvlerësimi. Njësia duhet të njohë menjëherë anulimin në fitim ose humbje. (c) Anullimi i një humbjeje nga zhvlerësimi nuk do të rritë vlerën kontabël neto të aktivit mbi atë që do të kishte (neto nga amortizimi) nëse nuk do të ishte njohur humbje nga zhvlerësimi për aktivin në vitet e mëparshme. (d) Pasi është e njohur një anulim i një humbjeje nga zhvlerësimi, njësi ekonomike do të rregullojë shpenzimet e amortizimit për aktivin në periudhat e ardhshme për shpërndarjen e vlerës kontabël neto të rishikuar të aktivit, pakësuar me vlerën e tij të mbetur (nëse ka), në mënyrë sistematike mbi jetën e mbetur të dobishme të tij.

PARAQITJA NË PASQYRËN E POZICIONIT FINANCIAR DHE NË PASQYRËN E PERFORMANCËS	
106	AAM-të paraqiten në pasqyrën e pozicionit financiar në zërat përkatës të formatit të dhënë në SKK 2, <i>Paraqitja e pasqyrave financiare</i> . Lejohet gjithashtu një klasifikim i mëtejshëm i zërave të aktiveve (për shembull, “Toka”, “Ndërtesa”, “Makineri dhe pajisje”).
107	Shpenzimet e amortizimit të AAM-së dhe AAJM-së, si dhe humbjet nga zhvlerësimi, paraqiten si zë më vete i formatit 1 të pasqyrës së performancës, si dhe në zërat përkatës të formatit 2, në varësi të funksioneve të aktiveve në njësinë ekonomike. Fitimet/humbjet nga nxjerrja jashtë përdorimit të AAM dhe AAJM njihen në zërat “Të tjera të shfrytëzimit”.
SHËNIMET SHPJEGUESE	
108	Në pasqyrat financiare shpjegohen bazat e matjes të përdorura për përcaktimin e vlerës kontabël bruto (e aplikueshme vetëm për AAM), metodat dhe normat e amortizimit (ose jeta e dobishme), të përdorura për amortizimin e të gjitha grupeve të AAM dhe AAJM, analiza e ndryshimit në vlerën kontabël të tyre, si dhe rakordimi i informacionit të mëposhtëm: (a) kostoja, amortizimi i akumuluar dhe vlera kontabël në fillim të vitit ushtrimor; (b) blerjet dhe përmirësimet gjatë periudhës kontabël; (c) shtesat nga kombinimet e bizneseve; (d) shpenzimet e amortizimit; (e) zvogëlimet nga humbjet prej zhvlerësimit; (f) rimarrjet e humbjeve të mëparshme nga zhvlerësimi; (g) daljet jashtë përdorimit/shitjet; (h) riklasifikimet (duke përfshirë aktivet afatgjata të mbajtura për shitje); (i) ndryshime të tjera; (j) kostoja, amortizimi i akumuluar dhe vlera kontabël në fund të periudhës kontabël. Ky rakordim nuk duhet të paraqitet për periudhën e mëparshme.
109	Gjithashtu, njësia ekonomike do të japë informacionet e mëposhtme: (a) Vlera kontabël e elementeve të AAM dhe AAJM, të mbajtura peng si garanci për huamarrjet, apo në të cilat njësia ekonomike ka një titull të kufizuar. (b) shuma e angazhimeve kontraktore për blerjen e tokës, ndërtesave, makinerive dhe pajisjeve
110	Gjithashtu, një njësi ekonomike duhet të japë për AAJM informacionin e mëposhtëm shpjegues: (a) një përshkrim të vlerës kontabël neto dhe periudhës së amortizimit të çdo aktivi jomaterial që konsiderohet material për pasqyrat financiare të njësisë. (b) për aktivet jomateriale të përfuara nëpërmjet një granti të qeverisë dhe të njohur fillimisht me vlerën e drejtë : (i) vlerën e drejtë të njohur fillimisht për këto aktive, dhe (ii) vlerat kontabël neto të tyre.
111	Një njësi ekonomike duhet të japë informacion shpjegues për shumën totale të shpenzimeve të kërkimit dhe zhvillimit të njohura si shpenzime periudhe.
112	Një njësi ekonomike duhet të japë informacionin shpjegues të mëposhtëm për çdo klasë të aktiveve të përcaktuara në paragrafin 113: (a) shumën e humbjeve nga zhvlerësimi e njohur në fitim ose humbje gjatë periudhës dhe nënzhërin (nënzhërat) në pasqyrën e performancës në të cilin (cilët) janë të përfshira këto humbje nga zhvlerësimi. (b) shumën e anulimeve të humbjeve nga zhvlerësimi të njohura në fitim ose humbje gjatë periudhës dhe nënzhërin (nënzhërat) në pasqyrën e performancës në të cilin (cilët) janë të përfshira këto humbje nga zhvlerësimi.
113	Një njësi ekonomike do të japë informacionet shpjeguese të kërkuara nga paragrafi 112 për secilën nga klasat e mëposhtme të aktiveve: (a) aktivet afatgjata materiale (b) emrin e mirë. (c) aktivet afatgjata jomateriale
114	Një njësi ekonomike duhet të japë informacionet shpjeguese në vijim për të gjitha aktivet afatgjata të investuara: (a) metodat dhe supozimet e rëndësishme të përdorura në përcaktimin e vlerës së drejtë të aktiveve afatgjata për investim. (b) shkallën në të cilën vlera e drejtë e aktivitet afatgjatë për investim (siç është matur apo dhënë informacioni shpjegues në pasqyrat financiare) është bazuar në një vlerësim nga një ekspert i pavarur që ka një kualifikim profesional të njohur dhe përkatës dhe përvojën e fundit në vendin dhe klasën e aktivitet afatgjatë për investim që është duke u vlerësuar. Nëse nuk ka pasur vlerësim të tillë, duhet të jepet informacion shpjegues për këtë fakt. (c) ekzistencën dhe shumën e kufizimeve për mundësinë e realizimit të aktivitet afatgjatë për investim apo remitanca e të

	ardhurave nga dalja jashtë përdorimit. (d) detyrimet kontraktuale për blerjen, ndërtimin dhe zhvillimin e aktivitetit afatgjatë për investim ose për riparime, mirëmbajtje apo zgjerime. (e) rakordimin ndërmjet vlerave kontabël të aktiveve afatgjatë për investime në fillim dhe në fund të periudhës, duke i treguar veçmas: (i) shtesat, duke dhënë informacion shpjegues në mënyrë të veçantë për ato shtesa që rrjedhin nga blerjet nëpërmjet kombinimeve të biznesit. (ii) fitimet ose humbjet neto nga rregullimet e vlerës së drejtë. (iii) transferimet në toka, ndërtesa, makineri dhe pajisje, kur nuk është më e disponueshme një masë e besueshme e vlerës së drejtë, pa kosto apo përpjekje të panevojshme. (iv) transferimet në dhe nga inventarët dhe pasuri e zotëruar nga pronari. (v) ndryshime të tjera. Ky rakordim nuk duhet të paraqitet për periudhat e mëparshme.																																																										
	DISPOZITA KALIMTARE																																																										
115	Në vitin e parë të zbatimit të këtij standardi të përmirësuar, njësitë ekonomike inkurajohet por nuk kërkohet të zbatojë në mënyrë retrospektivë këtë standard. Nëse nuk mund të bëhet zbatimi në retrospektivë pa kosto shtesë do të jepen informacione tek shënimet shpjeguese lidhur me trajtimin kontabël të shpenzimeve të zhvillimit dhe kostove të huamarrjes në të shkruarën duke shpjeguar edhe arsyet e moskrahueshmërisë së pasqyrës paraardhëse me atë të vitit aktual.																																																										
	DATA E HYRJES NË ZBATIM																																																										
116	Ky Standard do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudha kontabël, që fillojnë më ose pas datës 1 janar 2015. Ky Standard duhet të zbatohet në mënyrë prospektive.																																																										
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR (PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF për NVM)																																																										
117	Tabela më poshtë tregon se si korrespondojnë përmbajtjet e këtij Standardi me SNRF për NVM. Paragrafët janë trajtuar si korresponduese, nëse ato trajtojnë në përgjithësi të njëjtën çështje, pavarësisht nga fakti se standardet e referuara mund të kenë ndryshim.																																																										
	<table> <tr> <th>Paragrafët sipas SKK 5</th><th>Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009</th></tr> <tr><td>Paragrafi 1</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 2</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 3</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 4</td><td>Sek 17.1, Sek 18.1</td></tr> <tr><td>Paragrafi 5</td><td>Sek 17.3, Sek 18.3</td></tr> <tr><td>Paragrafi 6</td><td>Sek 27.1</td></tr> <tr><td>Paragrafi 7</td><td>Sek 17.2, Sek 18.2, Sek 25.1</td></tr> <tr><td>Paragrafi 8</td><td>Sek 17.4</td></tr> <tr><td>Paragrafi 9</td><td>Sek 17.5</td></tr> <tr><td>Paragrafi 10</td><td>Sek 17.8</td></tr> <tr><td>Paragrafi 11</td><td>Sek 17.9, 17.10</td></tr> <tr><td>Paragrafi 12</td><td>Sek 17.12</td></tr> <tr><td>Paragrafi 13</td><td>Sek 17.13</td></tr> <tr><td>Paragrafi 14</td><td>Sek 25.2</td></tr> <tr><td>Paragrafi 15</td><td>Sek 17.14</td></tr> <tr><td>Paragrafi 16</td><td>Sek 17.16</td></tr> <tr><td>Paragrafi 17</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 18</td><td>Sek 17.15</td></tr> <tr><td>Paragrafi 19</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 20</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 21</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 22</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 23</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 24</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 25</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 26</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 27</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 28</td><td>Asnjë</td></tr> </table>	Paragrafët sipas SKK 5	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009	Paragrafi 1	Asnjë	Paragrafi 2	Asnjë	Paragrafi 3	Asnjë	Paragrafi 4	Sek 17.1, Sek 18.1	Paragrafi 5	Sek 17.3, Sek 18.3	Paragrafi 6	Sek 27.1	Paragrafi 7	Sek 17.2, Sek 18.2, Sek 25.1	Paragrafi 8	Sek 17.4	Paragrafi 9	Sek 17.5	Paragrafi 10	Sek 17.8	Paragrafi 11	Sek 17.9, 17.10	Paragrafi 12	Sek 17.12	Paragrafi 13	Sek 17.13	Paragrafi 14	Sek 25.2	Paragrafi 15	Sek 17.14	Paragrafi 16	Sek 17.16	Paragrafi 17	Asnjë	Paragrafi 18	Sek 17.15	Paragrafi 19	Asnjë	Paragrafi 20	Asnjë	Paragrafi 21	Asnjë	Paragrafi 22	Asnjë	Paragrafi 23	Asnjë	Paragrafi 24	Asnjë	Paragrafi 25	Asnjë	Paragrafi 26	Asnjë	Paragrafi 27	Asnjë	Paragrafi 28	Asnjë
Paragrafët sipas SKK 5	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009																																																										
Paragrafi 1	Asnjë																																																										
Paragrafi 2	Asnjë																																																										
Paragrafi 3	Asnjë																																																										
Paragrafi 4	Sek 17.1, Sek 18.1																																																										
Paragrafi 5	Sek 17.3, Sek 18.3																																																										
Paragrafi 6	Sek 27.1																																																										
Paragrafi 7	Sek 17.2, Sek 18.2, Sek 25.1																																																										
Paragrafi 8	Sek 17.4																																																										
Paragrafi 9	Sek 17.5																																																										
Paragrafi 10	Sek 17.8																																																										
Paragrafi 11	Sek 17.9, 17.10																																																										
Paragrafi 12	Sek 17.12																																																										
Paragrafi 13	Sek 17.13																																																										
Paragrafi 14	Sek 25.2																																																										
Paragrafi 15	Sek 17.14																																																										
Paragrafi 16	Sek 17.16																																																										
Paragrafi 17	Asnjë																																																										
Paragrafi 18	Sek 17.15																																																										
Paragrafi 19	Asnjë																																																										
Paragrafi 20	Asnjë																																																										
Paragrafi 21	Asnjë																																																										
Paragrafi 22	Asnjë																																																										
Paragrafi 23	Asnjë																																																										
Paragrafi 24	Asnjë																																																										
Paragrafi 25	Asnjë																																																										
Paragrafi 26	Asnjë																																																										
Paragrafi 27	Asnjë																																																										
Paragrafi 28	Asnjë																																																										

Paragrafi 29	Sek 17.18
Paragrafi 30	Asnjë
Paragrafi 31	Sek 17.21
Paragrafi 32	Sek 17.22
Paragrafi 33	Asnjë
Paragrafi 34	Asnjë
Paragrafi 35	Sek 17.17
Paragrafi 36	Sek 17.23
Paragrafi 37	Sek 17.19
Paragrafi 38	Asnjë
Paragrafi 39	Asnjë
Paragrafi 40	Sek 17.10
Paragrafi 41	Asnjë
Paragrafi 42	Sek 17.25
Paragrafi 43	Asnjë
Paragrafi 44	Sek 17.6
Paragrafi 45	Sek 17.7
Paragrafi 46	Asnjë
Paragrafi 47	Sek 16.2
Paragrafi 48	Sek 16.3
Paragrafi 49	Sek 16.4
Paragrafi 50	Sek 16.5
Paragrafi 51	Sek 16.6
Paragrafi 52	Sek 16.7
Paragrafi 53	Sek 16.8
Paragrafi 54	Sek 16.9
Paragrafi 55	Sek 18.4
Paragrafi 56	Sek 18.8
Paragrafi 57	Sek 18.9
Paragrafi 58	Sek 18.10
Paragrafi 59	Sek 18.14
Paragrafi 60	Sek 18.15
Paragrafi 61	Sek 18.16
Paragrafi 62	Sek 18.17
Paragrafi 63	Sek 18.11
Paragrafi 64	Sek 18.12
Paragrafi 65	Sek 18.13
Paragrafi 66	Sek 18.18
Paragrafi 67	Sek 18.21
Paragrafi 68	Sek 18.22
Paragrafi 69	Asnjë
Paragrafi 70	Sek 18.19
Paragrafi 71	Sek 18.20
Paragrafi 72	Sek 18.23
Paragrafi 73	Sek 17.27, Sek 18.26
Paragrafi 74	Sek 17.28
Paragrafi 75	Sek 17.29
Paragrafi 76	Sek 17.30
Paragrafi 77	Asnjë
Paragrafi 78	Asnjë
Paragrafi 79	Asnjë 6
Paragrafi 80	Asnjë 7
Paragrafi 81	Asnjë
Paragrafi 82	Sek 27.1
Paragrafi 83	Sek 27.5
Paragrafi 84	Sek 27.6

	Paragrafi 85	Sek 27.7
	Paragrafi 86	Sek 27.9
	Paragrafi 87	Sek 27.8
	Paragrafi 88	Sek 27.10
	Paragrafi 89	Sek 27.11
	Paragrafi 90	Sek 27.12
	Paragrafi 91	Sek 27.13
	Paragrafi 92	Sek 27.14
	Paragrafi 93	Sek 27.15
	Paragrafi 94	Sek 27.16
	Paragrafi 95	Sek 27.17
	Paragrafi 96	Sek 27.18
	Paragrafi 97	Sek 27.19
	Paragrafi 98	Sek 27.20
	Paragrafi 99	Sek 27.21
	Paragrafi 100	Sek 27.22
	Paragrafi 101	Sek 27.23
	Paragrafi 102	Sek 27.24
	Paragrafi 103	Sek 27.29
	Paragrafi 104	Sek 27.31
	Paragrafi 105	Sek 27.30
	Paragrafi 106	Asnjë
	Paragrafi 107	Asnjë
	Paragrafi 108	Sek 17.31 & 18.27
	Paragrafi 109	Sek 17.32
	Paragrafi 110	Sek 18.28
	Paragrafi 111	Sek 18.29
	Paragrafi 112	Sek 27.32
	Paragrafi 113	Sek 27.33
	Paragrafi 114	Sek 16.10
	Paragrafi 115	Asnjë
	Paragrafi 116	Asnjë

Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Përmirësuara	
SKK 6 PROVIZIONET, DETYRIMET DHE AKTIVET E KUSHTËZUARA	
Pg.	
	STANDARDI KOMBËTAR I KONTABILITETIT NR. 6 – PROVIZIONET, DETYRIMET DHE AKTIVET E KUSHTËZUARA - I PËRMIRËSUAR
	PËRMBAJTJA <i>Paragrafët</i>
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES 1 - 3
	FUSHA E ZBATIMIT 4 - 6
	PËRKUFIZIMET KRYESORE 7 - 9
	NJOHJA E PROVIZIONEVE - RREGULLA TË PËRGJITHSHME 10 - 22
	Njohja e provizioneve 10-16
	Matja e provizioneve 17 - 19
	Vlerësimi i mëpasshëm i provizioneve 20
	Përdorimi i provizioneve 21 - 22
	NJOHJA E PROVIZIONEVE - FUSHAT SPECIFIKE 23-35
	Provizionet e garancisë 23
	Provizionet që lidhen me çështjet gjyqësore 24 - 25
	Provizionet që lidhen me kontrata me kushte rënduese 26 - 27
	Provizionet për detyrimet mjedisore 28 - 30
	Provizionet për kostot e ristrukturimit 31 - 35
	DETYRIMET E KUSHTËZUARA 36 - 37
	AKTIVET E KUSHTËZUARA 38 – 39
	PARAQITJA NË PASQYRËN E POZICIONIT FINANCIAR DHE NË PASQYRËN E PERFORMANCËS 40 - 43
	SHËNIMET SHPJEGUESE 44 - 47
	DATA E HYRJES NË ZBATIM 48
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PËR NVM) 49
	BAZA E KONKLUZIONEVE
	UDHËZUES PËR ZBATIMIN E SKK 6
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES
1	Objekti i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 6, <i>Provizionet, aktivet dhe detyrimet e kushtëzuara</i> ("SKK 6" ose "Standardi"), i nxjerrë dhe miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit dhe i shpallur nga Ministria e Financës, është dhënia e parimeve të njohjes, matjes dhe vlerësimit të mëpasshëm të provizioneve, aktiveve dhe detyrimeve të kushtëzuara si dhe të shpjegimeve të nevojshme në pasqyrat financiare të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit. Këto standarde bazohen në parimet e kontabilitetit dhe raportimit, të pranuar në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme të të cilave përshkruhen në Ligjin nr. 9228, "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare", publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
2	SKK 6 mbështetet në Standardin Ndërkombëtar të Kontabilitetit, SNK 37 <i>Provizionet, detyrimet dhe aktivet kushtëzuara</i> . SKK 6 është ndryshuar për t'u bërë i krahasueshëm me Seksionin 21 – <i>Provizionet dhe detyrimet e kushtëzuara</i> të Standardeve

	Ndërkombëtare të Raportimit Financiar për Njësiti e Vogla dhe të Mesme (SNRF për NVM). Një tabelë korresponduese e paragrafëve të Standardit me paragrafe të SNRF për NVM është dhënë në paragrafin 50. Për rastet që nuk janë trajtuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga SKK 6 ose ndonjë SKK tjetër, drejtuesit e njësive ekonomike duhet që, me miratimin e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit, të aplikojnë politika të tilla që sigurojnë një pasqyrim të vërtetë e të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare, dhe ndryshimeve të fluksit të parasë dhe të kapitalit të njësive ekonomike, siç kërkohet në nenin 9 të Ligjit nr. 9228, “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”, i ndryshuar, nxjerrë në prill 2004.
3	Pasqyrat financiare do të përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk do të zbatohen për zërat jomaterialë. Parimi i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 40 deri 90 të SKK 1.
	FUSHA E ZBATIMIT
4	Ky Standard zbatohet për të gjitha provizionet (p.sh. detyrimet që kanë kohën e shlyerjes dhe shumën të pasigurta), aktivet e kushtëzuara dhe detyrimet e kushtëzuara përveç atyre që mbulohen nga SKK të tjera. Këto përfshijnë provizionet në lidhje me: (a) qiratë (SKK 7 <i>Kontabilizimi i qirave</i>). Megjithatë, duhet të kihet parasysh që ky Standard trajton qiratë e zakonshme të cilat kanë kontrata me kushte rënduese. (b) kontratat e ndërtimit (SKK 8 <i>Të ardhurat</i>). (c) detyrimet për përfitimet e punonjësve. (d) tatimi mbi fitimin (SKK 11 <i>Tatimi mbi fitimin</i>).
5	SKK 6 përkufizon termin provizion dhe shpjegon ndryshimin mes një provizioni dhe një detyrimi të kushtëzuar. Standardi bën dallim mes situatave, ku njohja e një provizioni është e nevojshme të bëhet në pasqyrën e pozicionit financiar, dhe situatave kur është e mjaftueshme që të shpjegohet detyrimi i kushtëzuar, në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare.
6	Termi ‘provizion’ përdoret shpesh në kontekstin e zërave të tillë si amortizimi, zhvlerësimi i aktiveve, dhe llogari të arkëtueshme të pambledhshme. Këto kanë të bëjnë me rregullimet e vlerave kontabël të aktiveve, dhe jo me njohjen e detyrimeve, prandaj ato nuk trajtohen në këtë SKK.
	PËRKUFIZIMET KRYESORE
7	Më poshtë jepen përkufizimet e disa termave kryesore të përdorura në këtë standard: <u>Provizioni</u> është një detyrim aktual, për të cilin koha e shlyerjes ose shuma janë të pasigurta. <u>Ngjarja detyruese</u> është ngjarja që krijon një detyrim ligjor ose konstruktiv për njësinë ekonomike. <u>Detyrimi ligjor</u> është detyrim që rrjedh nga: a. një kontratë (nëpërmjet kushteve të shprehura ose të nënkuptuara të kontratës); b. legjislacioni apo një akt tjetër ligjor. <u>Detyrimi konstruktiv</u> është detyrim që rrjedh nga veprimet e një njësie ekonomike ku: a. në bazë të një modeli të vendosur nga praktikatat e shkuara, politika të shpallura ose një deklarami specifik, njësia ekonomike ua ka bërë të ditur palëve të tjera se do të pranojë përgjegjësi të caktuara; b. si rezultat, njësia ekonomike ka krijuar një pritshmëri të arsyeshme të palët e tjera, se ajo do t’i shlyejë këto përgjegjësi. <u>Detyrimi i kushtëzuar</u> është: a. një detyrim që krijohet nga ngjarje të shkuara, ekzistenca e të cilit do të konfirmohet vetëm nëse ndodh ose nuk ndodh një ose disa ngjarje të ardhshme të pasigurta, të cilat nuk janë nën kontrollin e plotë të njësive ekonomike; b. një detyrim ekzistues që rrjedh nga ngjarje të shkuara, por që nuk është njohur pasi: (I) ka mundësi që shlyerja e detyrimit nuk do të shoqërohet me dalje të burimeve ekonomike; (II) shuma/vlera e detyrimit nuk mund të vlerësohet me saktësi të mjaftueshme. <u>Aktiv i kushtëzuar</u> është një kërkesë e krijuar nga ngjarje të shkuara, ekzistenca e së cilës do të konfirmohet vetëm nëse ndodh ose nuk ndodh një ose disa ngjarje të ardhshme të pasigurta, që nuk janë nën kontrollin e plotë të njësive ekonomike.
8	Provizionet mund të dallohen nga detyrime të tjera “të zakonshme” (për shembull, detyrimet për t’u paguar furnitorëve, huamarrjet etj.) pasi në to ka pasiguri mbi kohën ose shumën e shpenzimeve të ardhshme për t’u shlyer. Shuma e përdorur për njohjen e detyrimeve “të zakonshme” përcaktohet në përgjithësi nëpërmjet një fature, kontrate ose dokumenti tjetër, dhe nuk ka nevojë për një vlerësim kontabël. Për njohjen e provizioneve në pasqyrën e pozicionit financiar, për përcaktimin e shumës së nevojshme për shlyerjen e provizioneve ose afatit kohor të provizioneve, do të merret për bazë opinioni i drejtuesve ose ekspertëve të tjerë. Meqenëse vlerësimi i provizioneve bazohet në vlerësime që mund të mos jenë gjithmonë të sakta, është e rëndësishme që ato të njihen dhe raportohen të ndara nga detyrimet e tjera.
9	Pasiguria, përsa i përket detyrimeve të kushtëzuara, është edhe më e madhe sesa pasiguria në lidhje me provizionet. Nëse realizimi i provizioneve është relativisht i sigurt dhe shuma mund të vlerësohet në mënyrë relativisht të saktë, kur flasim për detyrimet e kushtëzuara, ose realizimi i tyre është i pasigurt, ose shuma nuk mund të vlerësohet me saktësi as edhe relativisht.

NJOHJA E PROVIZIONEVE - RREGULLA TË PËRGJITHSHME	
Njohja e provizioneve	
10	Njësia ekonomike do ta njohë provizionin si një detyrim në pasqyrën e pozicionit financiar dhe shumën e tij si një shpenzim, përveç rastit kur një SKK tjetër kërkon që kostoja të njihet si pjesë e koston së një aktivi si p.sh. inventar ose tokë, ndërtesa, makineri dhe pajisje.
11	Njësia ekonomike do ta njohë një provizion vetëm kur e ashtuquajtura ngjarje detyruese ka ndodhur para datës së raportimit. Që një ngjarje të quhet detyruese, është e nevojshme që ajo të krijojë një detyrim ligjor ose konstruktiv për njësinë ekonomike, dhe që njësia ekonomike nuk ka asnjë alternativë tjetër për shmangien e këtij detyrimi, përveç shlyerjes së tij.
12	Kushti i dhënë në paragrafin 12 (detyrim në datën e raportimit si rezultat i një ngjarje të kaluar) do të thotë se njësia ekonomike nuk ka alternativë tjetër realiste veçse shlyerjen e detyrimit. Kjo mund të ndodhë kur njësia ka një detyrim ligjor që mund të zbatohet me ligj ose kur njësia ekonomike ka një detyrim konstruktiv, sepse ngjarja e fundit (që mund të jetë një veprim i njësisë ekonomike) ka krijuar pritshmëri të vlefshme në palët e tjera që njësia ekonomike do ta shlyejë detyrimin. Detyrimet që rrjedhin nga veprimet e ardhshme të njësisë ekonomike (p.sh. zhvillimi i ardhshëm i biznesit të saj) nuk përmbushin kushtet në paragrafin 12, pa marrë parasysh se sa mundësi ka që ato të ndodhin edhe nëse janë kontraktuale. Për ta ilustruar, për shkak të presioneve tregtare apo të kërkesave ligjore, një njësi ekonomike mund të synojë ose të ketë nevojë për të bërë shpenzime që të veprojnë në një mënyrë të veçantë në të ardhmen (për shembull, duke vendosur filtra tymi në një lloj të veçantë fabrike). Meqë njësia ekonomike mund të shmangë në të ardhmen shpenzimet që janë pasojë e veprimeve të saj të ardhshme, për shembull, duke ndryshuar metodën e saj të shfrytëzimit apo të shitjes së fabrikës, ajo nuk ka asnjë detyrim aktual për këto shpenzime të ardhshme dhe nuk njihet asnjë provizion.
13	Në rastin e detyrimit konstruktiv nuk ka bazë ligjore, mbi të cilën kërkohet shlyerja e detyrimit. Megjithatë, njësia ekonomike, nëpërmjet veprimtarive të saj apo deklaratave specifike, ka krijuar pritshmëri të vlefshme te palët e tjera se kjo njësi do ta shlyejë detyrimin, d.m.th. mosshlyerja e detyrimit nuk ka gjasa të ndodhë.
14	Një provizion do të njihet, vetëm nëse mundësia për realizimin e tij është më e madhe se mosrealizimi i tij (d.m.th. ka më shumë gjasa se jo). Nëse mundësia e realizimit është më e vogël se mosrealizimi i tij, provizioni nuk do të njihet, por detyrimi do të paraqitet si një detyrim i kushtëzuar në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare.
15	Në përgjithësi është gjithmonë e mundur të bëhet një vlerësim relativisht i saktë i shumës së një provizioni të nevojshëm (d.m.th. shuma që nevojitet për shlyerjen e detyrimit). Në raste të rralla, kur nuk mund të bëhet një vlerësim i tillë, provizioni nuk do të njihet në pasqyrën e pozicionit financiar, por faktorët që lidhen me të do të përshkruhen si një detyrim i kushtëzuar në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare.
16	Krijimi i një provizioni të ri, ose rritja e një provizioni ekzistues, zakonisht regjistrohet si një shpenzim i periudhës kontabël. Në rastin kur krijimi i një provizioni lidhet me përdorimin ose shitjen, apo nxjerrjen jashtë përdorimit të një aktivi, shuma e një provizioni të tillë do t'i shtohet koston së këtij aktivi.
Matja e provizioneve	
17	Shuma e njohur si provizion do të jetë vlerësimi më i saktë i mundshëm i shpenzimeve të nevojshme për shlyerjen e një detyrimi ekzistues të mundshëm, e vlerësuar kjo në datën e raportimit. a) Kur provizioni përfshin një popullatë shumash, vlerësimi i shumës së provizionit pasqyron peshën e të gjitha rezultateve të mundshme me probabilitetet e tyre përkatëse. Pra, provizioni do të jetë i ndryshëm në varësi të faktit nëse probabiliteti i humbjes për një shumë të caktuar është, për shembull, 60 për qind ose 90 për qind. Kur ka një varg rezultatesh të mundshme, dhe çdo pikë në këtë varg është po aq e mundshme sa çdo pikë tjetër, atëhere përdoret pika e mesit të vargut të vlerave. b) Kur provizioni ka të bëjë me një detyrim të vetëm, rezultati më i mundshëm mund të jetë vlerësimi më i mirë i shumës së nevojshme për të shlyer detyrimin. Megjithatë, edhe në një rast të tillë, njësia ekonomike merr parasysh edhe rezultate të tjera të mundshme. Kur rezultatet e tjera të mundshme janë kryesisht më të larta ose kryesisht më të ulëta se sa rezultati më i mundshëm, atëhere vlerësimi më i mirë do të jetë respektivisht një shumë më e lartë ose më e ulët se rezultati i mundshëm. c) Kur efekti i vlerës në kohë të pasqyrës është material, shuma e një provizioni do të jetë vlera aktuale e shumës që pritet të jetë e nevojshme për të shlyer detyrimin. Norma e skontimit (ose normat) do të jetë një normë para tatimit (ose normat) që pasqyron (pasqyrojnë) vlerësimet aktuale të tregut të vlerës në kohë të pasqyrës. Rreziqet specifike të detyrimit duhet të pasqyrohen ose në normën e skontimit ose në vlerësimin e shumave të nevojshme për të shlyer detyrimin, por jo në të dyja. d) Kur provizioni shlyhet pas 12 muajve pas datës së raportimit, do të njihet me vlerën aktuale të shpenzimeve të pritshme, përveç rastit kur efekti i skontimit është jomaterial.
18	Një njësi ekonomike duhet të përjashtojë nga matja e një provizioni fitimet nga nxjerrja e pritshme jashtë përdorimit e aktiveve.
19	Kur disa ose të gjithë shumat e nevojshme për të shlyer një provizion mund të rimbursohen nga një palë tjetër (p.sh. përmes një pretendim siguri), njësia do ta njohë rimbursimin si një aktiv të veçantë vetëm kur është praktikisht e sigurt se ajo do ta marrë rimbursimin me shlyerjen e detyrimit. Shuma e njohur për rimbursimin nuk duhet të kalojë shumën e provizionit. Rimbursimi i arkëtueshëm do të paraqitet në pasqyrën e pozicionit financiar si një aktiv dhe nuk do të kompensohet kundrejt provizionit. Në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve, njësia ekonomike mund të kompensojë çdo rimbursim nga një palë tjetër kundrejt shpenzimeve në lidhje me provizionin.

	Vlerësimi i mëpasshëm i provizioneve
20	Një njësi ekonomike do t'i rishikojë provizionet në çdo datë të raportimit dhe do t'i rregullojë ato për të pasqyruar vlerësimin më të mirë aktual të shumës që do të kërkohej për të shlyer detyrimin në atë datë të raportimit. Çdo rregullim i shumave të njohura më parë do të njihet në fitim ose humbje me përjashtim kur provizioni është njohur fillimisht si pjesë e kostos së një aktivi (shih paragrafin 17). Kur një provizion matet me vlerën aktuale të shumës që pritet të jetë e nevojshme për të shlyer detyrimin, zbritja do të njihet si një kosto financiare në fitim ose humbje në periudhën kur shkaktohet.
	Përdorimi i provizioneve
21	Një provizion do të përdoret vetëm për ato lloj shpenzimesh, për të cilat ai është njohur fillimisht.
22	Asnjë shpenzim tjetër, që nuk ka lidhje me provizionin e krijuar, nuk duhet të kompensohet kundrejt tij, pasi kjo do të dëmtonte karakterin objektiv të pasqyrave financiare të një njësie ekonomike.
	NJOHJA E PROVIZIONEVE – FUSHA SPECIFIKE
	Provizionet e garancisë
23	Në rast se njësi ekonomike jep garanci për produktet që ajo shet, në pasqyrat financiare të njësisë do të njihet një provizion i barabartë me shumën e nevojshme për shlyerjen e detyrimeve të garancisë për produktet e shitura deri në datën e raportimit. Për vlerësimin e provizioneve do të merret për bazë përvoja e mëparshme.
	Provizionet që lidhen me çështjet gjyqësore
24	Njësi ekonomike do të njohë një provizion në pasqyrat financiare të saj, në lidhje me të gjitha çështjet gjyqësore ekzistuese dhe ato të mundshme, në rastet kur: a. një ngjarje detyruese, që ka krijuar çështjen gjyqësore, ka ndodhur para datës së raportimit; b. është e mundshme që njësi ekonomike të përballojë shpenzime, në lidhje me zgjidhjen e çështjes gjyqësore; c. shumën e shpenzimeve të pritshme, që lidhen me çështjen gjyqësore, mund të vlerësohet relativisht me saktësi. Nëse nuk plotësohen kushtet e lartpërmendura, provizioni nuk do të njihet në datën e raportimit, por çështjet që lidhen me gjyqin do të përshkruhen si një detyrim i kushtëzuar në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare.
25	Ndonëse shpesh mund të bëhet vetëm një vlerësim i përafërt i shumës që ka të bëjë me çështjet gjyqësore, kjo nuk përbën arsye për moskrijimin e një provizioni. Vetëm në raste të rralla, kur shumat që lidhen me çështjet gjyqësore mund të jenë shumë të ndryshme për skenarë të ndryshëm, dhe probabiliteti i këtyre skenarëve nuk mund të parashikohet me besueshmëri, provizioni nuk do të njihet, por një përshkrim i çështjeve gjyqësore do të paraqitet në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare.
	Provizionet që lidhen me kontratat me kushte rënduese
26	Kontrata me kushte rënduese është një kontratë, në të cilën kostoja e shlyerjes së një detyrimi i kapërcen përfitimet ekonomike që priten prej kësaj kontrate.
27	Një provizion për kontratat me kushte rënduese do të kontabilizohet me shumën më të vogël midis humbjes që lidhet me pëmbushjen e kontratës (d.m.th. të ardhurat nga kontrata minus koston që lidhet me pëmbushjen e saj) ose gjobës për pezullimin e kontratës.
	Provizionet për detyrimet mjedisore
28	Në pasqyrat financiare të saj, një njësi ekonomike do të krijojë një provizion për detyrimet mjedisore që kanë lindur para datës së raportimit nëse: a. sipas legjislacionit, kërkohej likuidimi ose kompensimi për një dëm specifik; b. njësi ekonomike ka treguar, nëpërmjet veprimtarive dhe politikave të saj mjedisore, se ajo synon ta likuidojë vullnetarisht dëmin mjedisor.
29	Për detyrimin mjedisor do të njihet një provizion i barabartë me shumën e kostove që lidhen me likuidimin e dëmit (përfshirë këtu edhe gjokat e mundshme). Nëse njësi ekonomike preferon të paguajë gjokat në vend të likuidimit të dëmit, do të njihet një provizion i barabartë me shumën e gjobave të mundshme.
30	Nëse detyrimi mjedisor ka ndodhur si rezultat i blerjes, krijimit ose përdorimit të një aktivi (për shembull një minierë), atëherë shumën e provizionit do të përfshihet në koston e aktivitetit. Kur detyrimi mjedisor rezulton në një shtesë të çmimit të blerjes së aktivitetit, njësi ekonomike duhet të analizojë nëse kjo tregon se vlera e re kontabël e aktivitetit mund të mos jetë plotësisht e rikuperueshme. Për këtë, njësi ekonomike duhet të kryejë testin e zhvlerësimit të aktivitetit, duke vlerësuar shumën e tij të rikuperueshme dhe, në përputhje me SKK 5, duhet të kontabilizojë humbjen nga zhvlerësimi.
	Provizionet për kostot e ristrukturimit
31	Ristrukturimi është një riorganizim i veprimtarisë së njësisë ekonomike, në bazë të një plani të veçantë veprimi, të zbatuar nga drejtuesit e njësisë ekonomike, si rezultat i të cilit fusha e veprimi të biznesit të ndërmarrë, ose mënyra se si kryhet ky biznes, do të ndryshojë në mënyrë të konsiderueshme.
32	Shembuj të ristrukturimit janë shitja ose likuidimi i një linje biznesi, mbyllja ose zhvendosja e njësie të caktuar të rëndësishme të prodhimit, ndryshime të konsiderueshme në strukturën e drejtimit që çojnë në shkurtimin e disa prej anëtarëve të stafit drejtues e të tjera të ngjashme.
33	Kur një detyrim konstruktiv ka lindur si pasojë e një programi ristrukturimi, njësi ekonomike do të njohë një provizion, vetëm nëse njësi ekonomike, para datës së raportimit:

	(a) ka një plan të detajuar zyrtar për ristrukturimin duke identifikuar të paktën: (b) (i) biznesin ose pjesën e një biznesi në fjalë; (ii) vendet kryesore që ndikohen; (iii) vendndodhjen, funksionin dhe numrin e përafërt të punonjësve të cilët do të kompensohen për ndërprerjen e marrëdhënieve të punës; (iv) shpenzimet që do të ndërmerren; dhe (v) kohën kur do të zbatohet plani; dhe (c) ka krijuar një pritshmëri të vlefshme tek palët përkatëse se ajo do të kryejë ristrukturimin duke filluar me zbatimin e planit ose duke njoftuar karakteristikat e tij kryesore atyre që ndikohen prej tij.
34	Një provizion ristrukturimi do të përmbajë vetëm shpenzimet e drejtpërdrejta që ndodhin vetëm njëherë, si rezultat i zbatimit të programit të ristrukturimit, dhe që nuk janë të lidhura me veprimtaritë e njësive ekonomike pas ristrukturimit. Shembuj të shpenzimeve të ristrukturimit, që diktojnë krijimin e një provizionit, janë: a. shpenzimet që lidhen me ndërprerjen e marrëdhënieve të punës; b. shpenzimet që lidhen me mbylljen e një njësie prodhimi; c. shpenzimet që lidhen me kontratat që janë shndërruar në kontrata me kushte rënduese, si rezultat i ristrukturimit (për shembull, marrëveshjet e qirasë financiare që kthehen në kontrata me kushte rënduese pas ristrukturimit).
35	Për shpenzimet e mëposhtme nuk do të krijohet provizion ristrukturimi, pasi ato nuk janë të lidhura me vetë ristrukturimin, por janë të lidhura me veprimtaritë e biznesit pas ristrukturimit: a. shpenzimet për rikualifikimin e punonjësve dhe ripozicionimin e tyre; b. shpenzimet e marketingut; c. shpenzimet që lidhen me zhvillimin e sistemeve të reja
DETYRIMET E KUSHTËZUARA	
36	Detyrim i kushtëzuar është një detyrim që mund të krijohet nga ngjarje të shkuara, ekzistenca e të cilit do të konfirmohet vetëm nga ndodhja ose mosndodhja e një ose disa ngjarjeve të ardhshme të pasigurta, që nuk janë nën kontrollin e plotë të njësive ekonomike; ose një detyrim ekzistues, të krijuar nga ngjarje të shkuara, por që nuk kontabilizohet pasi nuk është e mundur që shlyerja e këtij detyrimi të shoqërohet me një dalje të burimeve; ose shuma e detyrimit nuk mund të vlerësohet relativisht me saktësi. Shembuj të detyrimeve të kushtëzuara janë: a. një detyrim që lidhet me proceset gjyqësore të nisura ndaj njësive ekonomike, të cilat ajo nuk parashikon t'i humbasë; b. një kredi e marrë nga një njësi tjetër dhe e garantuar nga njësia ekonomike në fjalë, garanci që nuk pritet të shkaktojë shpenzime për njësine ekonomike në fjalë, pasi njësia tjetër është në gjendje t'i shlyejë detyrimet.
37	Detyrimet e kushtëzuara nuk do të njihen, përveç provizioneve për detyrimet e kushtëzuara të një njësie të blerë në një kombinim biznesi, por në lidhje me to do të jepet informacion në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare. Detyrimet e kushtëzuara, realizimi i të cilave është shumë pak i mundshëm, nuk kanë nevojë të paraqiten në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare.
AKTIVET E KUSHTËZUARA	
38	Një aktiv i kushtëzuar është një kërkesë e mundshme që lind nga ngjarje të shkuara dhe ekzistenca e të cilit do të konfirmohet vetëm nëse ndodh ose nuk ndodh një ose disa ngjarje të ardhshme të pasigurta, të cilat nuk janë nën kontrollin e plotë të njësive ekonomike. Shembull i një kërkesë të mundshme është një ankesë që njësia ekonomike i ka paraqitur një njësie tjetër, realizimi i së cilës varet nga rezultati i proceseve gjyqësore.
39	Një njësi ekonomike nuk do të njohë një aktiv të kushtëzuar si një aktiv. Njësia ekonomike duhet të japë informacion shpjegues për një aktiv të kushtëzuar, në rastet kur është e mundshme një hyrje e përfitimeve ekonomike. Megjithatë, kur fluksi hyrës i përfitimeve të ardhshme ekonomike të njësive është pothuajse i sigurtë, atëherë aktiv i kushtëzuar dhe është e mundur njohja e tij.
PARAQITJA NË PASQYRËN E POZICIONIT FINANCIAR DHE NË PASQYRËN E PERFORMANCËS	
40	Provizionet paraqiten duke përdorur zërat përkatës në formatin e pasqyrës së pozicionit financiar të dhënë në SKK 2, <i>Paraqitja e pasqyrave financiare</i>.
41	Provizionet, që priten të realizohen brenda 12 muajve pas datës së mbylljes së raportimit (p.sh. provizionet e krijuara në lidhje me proceset gjyqësore) ose gjatë ciklit normal të biznesit të një njësie (p.sh. provizionet për garancitë) do të regjistrohen në zërin "Provizione afatshkurtra" (ose te nënzërat e tij).
42	Provizionet që priten të realizohen me vonë se 12 muaj pas datës së raportimit (p.sh. provizionet që lidhen me proceset gjyqësore) ose për periudha më të gjata se cikli normal i biznesit të njësive (p.sh. provizionet për garancitë) do të regjistrohen në zërin "Provizione afatgjata" (ose te nënzërat e tij).
43	Shpenzimet që lidhen me krijimin e provizioneve do të regjistrohen në atë zë të pasqyrës së të ardhurave dhe shpenzimeve, me të cilin kanë më shumë lidhje. Reduktimi i provizioneve do të regjistrohet tek i njëjti zë i pasqyrës së të ardhurave dhe shpenzimeve, ku janë njohur më parë shpenzimet, në lidhje me krijimin e provizionit.

SHËNIMET SHPJEGUESE																											
44	Për klasa të ndryshme të provizioneve, do të jepet informacioni si më poshtë: a. përshkrimi i tyre; b. data e parashikuar e realizimit; c. norma e përdorur për skontimin e provizioneve afatgjata. d. një rakordim që tregon (i) vlerën kontabël neto në fillim dhe në fund të periudhës; (ii) shtesat e bëra gjatë periudhës, duke përfshirë rregullimet që rezultojnë nga ndryshimet në matjen e shumës së skontuar; (iii) shumat e ngarkuara kundrejt provizionit gjatë periudhës. (iv) shumat e papërdorura të anuluar gjatë periudhës. e. një përshkrim të shkurtër të natyrës së detyrimit, shumës së pritur, dhe afatit kohor të çdo pagesë që bëhet. f. një tregues të pasigurive rreth shumës apo kohës së këtyre daljeve. g. shumën e çdo rimbursimi të pritshëm, duke deklaruar shumën e çfarëdo aktiviteti që ka qenë njohur për këtë rimbursim të pritshëm. Informacioni krahasues për periudhat e mëparshme nuk kërkohet.																										
45	Për të gjitha detyrimet dhe aktivitetet e kushtëzuara do të jepet informacioni, si më poshtë: a. përshkrimi i tyre; b. parashikimi i shumës dhe kohës së realizimit; c. një vlerësim të efektit të saj financiar; d. një tregues të pasigurive që lidhen me shumën apo kohën e ndonjë dalje; dhe e. mundësinë e ndonjë rimbursimi. Nëse është praktikisht e pamundur për të dhënë një ose më shumë prej këtyre informacioneve shpjeguese, ky fakt duhet të deklarohet.																										
46	Nëse është e mundur (ka më shumë të ngjarë se jo) një hyrje e përfitimeve ekonomike, por jo krejt e sigurtë, një njësi ekonomike do të japë një përshkrim të natyrës së aktiveve të kushtëzuara në fund të periudhës raportuese, dhe, kur praktikisht është e mundur pa kosto dhe përpjekje të panevojshme, një vlerësim të efektit financiar të tyre. Nëse është praktikisht e pamundur për të dhënë këtë informacion shpjegues, ky fakt do të deklarohet.																										
47	Në raste shumë të rralla, nga dhënia e disa ose të gjitha informacioneve shpjeguese që kërkohen nga paragrafët 45, 46 dhe 47 mund të pritët të paragjykohe seriozisht pozicioni i njësisë ekonomike në një mosmarrëveshje me palët e tjera përse i përket provizionit, detyrimit ose aktivitetit të kushtëzuar. Në raste të tilla, një njësi ekonomike nuk duhet të japë informacionin shpjegues, por duhet të shpjegojë natyrën e përgjithshme të mosmarrëveshjes, së bashku me faktin dhe arsyen pse nuk është dhënë informacion shpjegues.																										
DATA E HYRJES NË ZBATIM																											
48	Ky Standard do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudha kontabël, që fillojnë më ose pas datës 1 janar 2015. Ky Standard duhet të zbatohet në mënyrë prospektive.																										
KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF për NVM)																											
49	Tabela më poshtë tregon se si korrespondojnë përmbajtjet e këtij Standardi me SNRF për NVM. Paragrafët janë trajtuar si korresponduese, nëse ato trajtojnë në përgjithësi të njëjtën çështje, pavarësisht nga fakti që përshkrimet në standardet e referuara mund të kenë ndryshim.																										
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Paragrafët sipas SKK 6</th><th>Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009</th></tr> </thead> <tbody> <tr><td>Paragrafi 1</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 2</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 3</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 4</td><td>Sek 21.1</td></tr> <tr><td>Paragrafi 5</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 6</td><td>Sek 21.3</td></tr> <tr><td>Paragrafi 7</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 8</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 9</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 10</td><td>Sek 21.5</td></tr> <tr><td>Paragrafi 11</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 12</td><td>Sek 21.6</td></tr> </tbody> </table>		Paragrafët sipas SKK 6	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009	Paragrafi 1	Asnjë	Paragrafi 2	Asnjë	Paragrafi 3	Asnjë	Paragrafi 4	Sek 21.1	Paragrafi 5	Asnjë	Paragrafi 6	Sek 21.3	Paragrafi 7	Asnjë	Paragrafi 8	Asnjë	Paragrafi 9	Asnjë	Paragrafi 10	Sek 21.5	Paragrafi 11	Asnjë	Paragrafi 12	Sek 21.6
Paragrafët sipas SKK 6	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009																										
Paragrafi 1	Asnjë																										
Paragrafi 2	Asnjë																										
Paragrafi 3	Asnjë																										
Paragrafi 4	Sek 21.1																										
Paragrafi 5	Asnjë																										
Paragrafi 6	Sek 21.3																										
Paragrafi 7	Asnjë																										
Paragrafi 8	Asnjë																										
Paragrafi 9	Asnjë																										
Paragrafi 10	Sek 21.5																										
Paragrafi 11	Asnjë																										
Paragrafi 12	Sek 21.6																										

Paragrafi 13	Asnjë
Paragrafi 14	Asnjë
Paragrafi 15	Asnjë
Paragrafi 16	Asnjë
Paragrafi 17	Sek 21.7
Paragrafi 18	Sek 21.8
Paragrafi 19	Sek 21.9
Paragrafi 20	Sek 21.11
Paragrafi 21	Sek 21.10
Paragrafi 22	Asnjë
Paragrafi 23	Asnjë
Paragrafi 24	Asnjë
Paragrafi 25	Asnjë
Paragrafi 26	Asnjë
Paragrafi 27	Asnjë
Paragrafi 28	Asnjë
Paragrafi 29	Asnjë
Paragrafi 30	Asnjë
Paragrafi 31	Asnjë
Paragrafi 32	Asnjë
Paragrafi 33	Asnjë
Paragrafi 34	Asnjë
Paragrafi 35	Asnjë
Paragrafi 36	Sek 21.12
Paragrafi 37	Asnjë
Paragrafi 38	Sek 21.13
Paragrafi 39	Asnjë
Paragrafi 40	Asnjë
Paragrafi 41	Asnjë
Paragrafi 42	Asnjë
Paragrafi 43	Asnjë
Paragrafi 44	Sek 21.14
Paragrafi 45	Sek 21.15
Paragrafi 46	Sek 21.16
Paragrafi 47	Sek 21.17
Paragrafi 48	Asnjë
Paragrafi 49	Asnjë

Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Përmirësuara	
SKK 7 KONTABILIZIMI I QIRAVE	
Pg.	
	STANDARDI KOMBËTAR I KONTABILITETIT NR. 7 – KONTABILIZIMI I QIRAVE – I PËRMIRËSUAR PËRMBAJTJA <i>Paragrafët</i> OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES 1-3 FUSHA E ZBATIMIT 4-7 PËRKUFIZIMET KRYESORE 8 KLASIFIKIMI I QIRAVE NË QIRA FINANCIARE DHE QIRA TË ZAKONSHME 9-19 TRAJTIMI KONTABËL I QIRAVE NË PASQYRAT FINANCIARE TË QIRADHËNËSIT 20-33 Qiratë financiare 20-28 Qiratë e zakonshme 29-33 TRAJTIMI KONTABËL I QIRAVE NË PASQYRAT FINANCIARE TË QIRAMARRËSIT 34-38 Qiratë financiare 34-37 Qiratë e zakonshme 38 TRANSAKSIONET E SHITJES DHE RIMARRJES ME QIRA 39-42 SHËNIMET SHPJEGUESE 43-46 DATA E HYRJES NË ZBATIM 47 KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PËR NVM) 48 BAZA E KONKLUZIONEVE UDHËZUES PËR ZBATIMIN E SKK 7
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES
1	Objekti i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 7 "Kontabilizimi i qirave" ("SKK 7" ose "Standardi"), i nxjerrë dhe i miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit dhe i publikuar nga Ministria e Financës, është dhënia e parimeve të njohjes, matjes dhe vlerësimit të mëposhëm të qirave si dhe të shpjegimeve të nevojshme në pasqyrat financiare, të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit. Këto standarde bazohen në parimet e kontabilitetit dhe raportimit, të pranura në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme të të cilëve përshkruhen në Ligjin nr. 9 228, "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare", publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
2	SKK 7 mbështetet në Standardin Ndërkombëtar të Kontabilitetit, SNK 17 <i>Qiratë</i> dhe shpjegimet e Komitetit të Interpretimit të Standardeve SIC 15. SKK 7 është ndryshuar për t'u bërë i krahasueshëm me Seksionin 20 <i>Qiratë</i> të Standardeve Ndërkombëtare të Raportimit Financiar për Njësitë e Vogla dhe të Mesme (SNRF për NVM). Një tabelë korresponduese e paragrafëve të Standardit me paragrafë të SNRF për NVM është dhënë në paragrafin 48. Për rastet që nuk janë trajtuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga SKK 7 ose ndonjë SKK tjetër, drejtuesit e njësisë ekonomike duhet që me miratimin e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit të aplikojnë politika të tilla që sigurojnë një pasqyrim të vërtetë e të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare dhe ndryshimeve të fluksit të mjeteve monetare dhe të kapitalit të njësisë ekonomike, siç kërkohet në nenin 9 të Ligjit nr. 9 228 "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare", publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
3	Pasqyrat financiare do të përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk do të zbatohen për zërat jomaterialë. Parimi i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 40 deri 90 të SKK 1
	FUSHA E ZBATIMIT
4	Ky Standard do të përdoret për kontabilizimin e qirave dhe paraqitjen e tyre në pasqyrat financiare.
5	Ky Standard përfshin trajtimin kontabël për të gjitha qiratë përveç:

	(a) qirave për kërkimin ose për shfrytëzimin e mineraleve, të naftës, gazit natyror dhe burime jorigjeneruese të ngjashme (shih SKK 13 <i>Aktivet biologjike dhe marrëveshjet konçesionare</i>). (b) marrëveshjeve të liçensimit për zëra të tillë si filmat, video regjistrimet, lojrat, dorëshkrimet, patentat dhe të drejtat e autorit (shih SKK 5 <i>Aktivet afagjata materiale dhe aktivet afagjata jomateriale</i>). (c) matjes së pasurisë të mbajtur nga qiramarrësi që trajtohet si aktiv afatgjatë material për investim dhe matjes së aktivitet afatgjatë material për investim i dhënë nga qiradhënësi sipas qirasë së zakonshme (shih SKK 5 <i>Aktivet afagjata materiale dhe aktivet afagjata jomateriale</i>). (d) matjes së aktiveve biologjike, të mbajtura nga qiramarrësi sipas qirasë financiare dhe aktiveve biologjike të dhëna nga qiradhënësi me qira të zakonshme (shih SKK 13 <i>Aktivet biologjike</i>). (e) qiratë që mund të çojnë në një humbje për qiradhënësin ose qiramarrësin si rezultat i kushteve kontraktuale që nuk janë të lidhura me ndryshimet në çmimin e aktivitet të dhënë me qira, ndryshimet në kursin e këmbimit të monedhave të huaja, ose i një tërheqjeje nga kontrata e njëres prej palëve. (f) qiratë e zakonshme kur janë kontrata me kushte rënduese.
6	Ky Standard do të zbatohet për marrëveshjet që transferojnë të drejtën e përdorimit të aktiveve edhe pse qiradhënësi kryen shërbimet e konsiderueshme që kanë lidhje me shfrytëzimin ose mirëmbajtjen e aktiveve të tilla. Ky Standard nuk aplikohet për marrëveshje të tilla, si kontrata për shërbime, të cilat nuk e kalojnë të drejtën e përdorimit të aktiveve nga një palë kontraktuese te pala tjetër.
7	Disa marrëveshje, të tilla si marrëveshjet për kryerje shërbimesh nga burimet e jashtme (outsourcing), kontratat e telekomunikacionit që sigurojnë të drejtat për kapacitete, dhe kontratat <i>merr-ose-paguaj</i> , nuk kanë formën ligjore të një kontrate qiraje, edhe pse ato e kalojnë të drejtën e përdorimit të aktiveve në këmbim të pagesave. Marrëveshje të tilla janë në thelb marrëveshje qiraje për aktivet, dhe ato duhet të trajtohen në bazë të këtij Standardi.
PËRKUFIZIMET KRYESORE	
8	Më poshtë jepen përkufizimet e disa termave kryesore të përdorura në këtë standard: <u>Qiraja</u> është një marrëveshje ku qiradhënësi i kalon qiramarrësit të drejtën e përdorimit të një aktivi për një periudhë të caktuar kohe, kundrejt një ose disa pagesave. <u>Qiraja financiare</u> është qiraja, nëpërmjet së cilës qiramarrësi i kalohen nga qiradhënësi të gjitha rreziqet dhe përfitimet e rastësishme të pronësisë së aktivitet. Titulli mund t'i kalojë ose jo qiramarrësit. <u>Qiraja e zakonshme</u> është çdo lloj qiraje tjetër, përveç asaj financiare, d.m.th. është qiraja, nëpërmjet së cilës qiramarrësi nuk i kalohen nga qiradhënësi të gjitha rreziqet dhe përfitimet e rastësishme të pronësisë së aktivitet. <u>Krijimi i qirasë</u> ndodh në datën më të hershme të datave të mëposhtme: (a) datës së marrëveshjes për qiranë ose (b) datës kur palët angazhohen bashkërisht të veprojnë në përputhje me klauzolat kryesore të marrëveshjes së qirasë. Në datën e krijimit të qirasë, marrëveshja e qirasë klasifikohet ose si qira financiare, ose si qira e zakonshme. Kur marrëveshja e qirasë është qira financiare, po në këtë datë duhet të përcaktohen shumat që do të njihen në pasqyrat financiare. <u>Fillimi i qirasë</u> është data kur qiramarrësi merr të drejtën për ta përdorur aktivin e marrë me qira. Kjo është data e njohjes së qirasë në pasqyrat financiare të të dyja palëve. <u>Afati i qirasë</u> është periudha e paanullueshme, për të cilën qiramarrësi ka lidhur kontratë për të marrë një aktiv me qira, së bashku me afate të tjera, për të cilat qiramarrësi ka opsionin të vazhdojë ta mbajë aktivin me qira, me ose pa pagesë shtesë, atëherë kur që në krijimin e qirasë është mjaftueshmërisht e sigurt që qiramarrësi do ta përdorë këtë opsion. <u>Periudha e paanullueshme</u> është periudha gjatë së cilës marrëveshja e qirasë mund të anulohet vetëm atëherë: (a) kur ndodh ndonjë ngjarje e rrallë e paparashikuar; (b) me lejen e qiradhënësit; (c) kur qiramarrësi lidh një kontratë të re qiraje për të njëjtin aktiv ose një aktiv të ngjashëm me të parin, si dhe me të njëjtin qiradhënësi; (d) kur qiramarrësi paguan një shumë shtesë të tillë që, në fazën e krijimit të qirasë vazhdimi i qirasë është mjaftueshmërisht i sigurt. <u>Pagesat minimale të qirasë</u> janë pagesat që qiramarrësi duhet të paguajë ose paguan gjatë afatit të qirasë (përveç qirasë së mundshme, kostot e shërbimeve dhe tatimet që paguhen nga qiradhënësi dhe rimbursohen nga qiramarrësi), së bashku me: (a) në rastin e qiramarrësit, shumat e garantuara nga qiramarrësi ose nga një palë e lidhur me të; (b) në rastin e qiradhënësit, ndonjë vlerë e mbetur që i garantohet qiradhënësit nga: - qiramarrësi; - një palë e lidhur me qiramarrësin;

	- një palë e tretë, që nuk ka lidhje me qiradhënësin, e cila është e aftë financiarisht të shlyejë detyrimet e garancisë. Nëse qiramarrësi ka opsionin ta blejë aktivin me një çmim që pritet të jetë në mënyrë të konsiderueshme më i ulët se vlera e drejtë e tij, si dhe është mjaftueshmërisht e sigurt që qiramarrësi do ta përdorë këtë opsion, atëherë shuma minimale e pagesave të qirasë do të përbëhet nga pagesat minimale të qirasë së pagueshme gjatë afatit të qirasë dhe pagesat për ushtrimin e opsionit të blerjes. <u>Jeta ekonomike</u> është ose (a) periudha, gjatë së cilës një aktiv pritet të jetë i përdorshëm ekonomikisht nga një ose disa përdorues; (b) numri i produkteve ose njësive të tjera të ngjashme, që priten të përfitohen nga përdorimi i aktivit nga një ose disa përdorues. <u>Jeta e dobishme</u> është periudha, gjatë së cilës parashikohen të përdoren përfitimet ekonomike nga përdorimi i aktivit, pavarësisht nga afati i qirasë. <u>Vlera e mbetur e garantuar</u> është: (a) për qiramarrësin, pjesa e vlerës së mbetur që garantohet nga qiramarrësi ose nga një palë e lidhur me qiramarrësin (shuma e garancisë është shuma maksimale që mund të bëhet e pagueshme në çdo çast); (b) për qiradhënësin, pjesa e vlerës së mbetur që garantohet nga qiramarrësi ose nga një palë e tretë, që nuk ka lidhje me qiradhënësin dhe që ka mundësi financiare të përballojë detyrimet e garancisë. <u>Vlera e mbetur e pagarrantuar</u> është ajo pjesë e vlerës së mbetur të aktivit të dhënë me qira, realizimi i së cilës nga qiradhënësi nuk është i sigurt ose është i garantuar vetëm nga një palë e lidhur me qiradhënësin. <u>Investimi bruto në qira</u> është shuma e përgjithshme e pagesave minimale të qirasë të arkëtueshme nga qiradhënësi, në bazë të marrëveshjes së qirasë financiare, si dhe ndonjë vlerë e mbetur e pagarrantuar që do t'i krijohej qiradhënësit si e arkëtueshme. <u>Të ardhurat financiare të pafituara</u> janë diferenca midis investimit bruto në qira dhe investimit neto në qira. <u>Investimi neto në qira</u> është investimi bruto në qira, i skontuar me normën e interesit të nënkuptuar në qira. <u>Norma e interesit, e nënkuptuar në qira</u>, është norma e skontimit, e cila në momentin e krijimit të marrëveshjes së qirasë bën që vlera totale aktuale e: (a) pagesave minimale të qirasë dhe (b) vlerës së mbetur të pagarrantuar të jetë e barabartë me shumën e vlerës së drejtë të aktivit të dhënë me qira, si dhe ndonjë kosto fillestare të drejtpërdrejtë të qiradhënësit. <u>Norma rritëse e interesit të huamarrjes së qiramarrësit</u> është ajo normë interesi që qiramarrësit do t'i duhej të paguante për një qira të njëjtë ose për të marrë hua për blerjen e një aktivi të ngjashëm. <u>Kostot e drejtpërdrejta fillestare</u> janë kostot e paevitueshme të bisedimeve dhe hartimit të marrëveshjes së qirasë, përveç kostove të prodhuesve dhe qiradhënësve ndërmjetës. <u>Qiraja e mundshme</u> është ajo pjesë e pagesës së qirasë që nuk është e përcaktuar në një shumë fikse dhe që shuma e saj nuk varet nga afati i qirasë, por varet nga disa faktorë të tjerë (për shembull fitimi, sasia e përdorimit, treguesit e çmimit, normat e tregut për interesin).
	KLASIFIKIMI I QIRAVE NË QIRA FINANCIARE DHE QIRA TË ZAKONSHME
9	Marrëveshjet e qirasë do të klasifikohen ose si qira financiare ose si qira e zakonshme. Faktori përcaktues për klasifikimin e qirave është niveli deri ku rreziqet dhe përfitimet, që lidhen me pronësinë e një aktivi të dhënë me qira i takojnë qiramarrësit apo qiradhënësit.
10	Rreziqet e lidhura me aktivin e dhënë me qira kanë të bëjnë, ndër të tjera, me humbjet e mundshme nga kapaciteti i pashfrytëzuar ose vjetrimi i aktivit, si dhe me rreziqet që vijnë nga ndikimi i mjedisit ekonomik ndaj përdorimit të aktivit. Përfitimet që lidhen me aktivin e dhënë me qira kanë të bëjnë me të ardhurat e pritshme gjatë jetës së dobishme të aktivit, rritjen e vlerës së aktivit ose fitimin e realizuar nga shitja e tij.
11	Një qira klasifikohet si qira financiare, nëse ajo transferon në mënyrë thelbësore të gjitha rreziqet dhe përfitimet e rastësishme të pronësisë. Një qira klasifikohet si qira e zakonshme në qoftë se ajo nuk transferon në mënyrë thelbësore të gjitha rreziqet dhe përfitimet e rastësishme të pronësisë.
12	Meqenëse transaksioni mes qiradhënësit dhe qiramarrësit bazohet në një marrëveshje qiraje të përbashkët, që është e detyrueshme për të dyja palët, të dyja palët duhet të përdorin të njëjtat përkufizime kur bëjnë klasifikimin e marrëveshjeve të qirasë. Nga ana tjetër, meqenëse të dyja palët përdorin supozime të ndryshme për klasifikimin e marrëveshjeve të qirasë, në rrethana të caktuara, qiradhënësi dhe qiramarrësi mund të klasifikojnë të njëjtën marrëveshje qiraje në mënyra të ndryshme.
13	Klasifikimi i një marrëveshje qiraje, si qira financiare apo të zakonshme, varet më shumë nga përmbajtja ekonomike e transaksionit se sa nga forma ligjore e kontratës. Marrëveshjet e qirasë, që plotësojnë kriteret e një qiraje financiare, sipas këtij standardi do të

	njihen në pasqyrat financiare si qira financiare, pavarësisht nga fakti që nga ana ligjore ose formale ato mund të konsiderohen si marrëveshje të një qiraje të zakonshme.
14	Shembuj të situatave që në mënyrë të veçantë apo të kombinuara normalisht të çojnë në klasifikimin e një qiraje si qira financiare janë: (a) qiraja transferon pronësinë e aktivit tek qiramarrësi në fund të afatit të qirasë. (b) qiramarrësi ka opsionin për ta blerë aktivin me një çmim që pritët të jenë mjaft më i ulët se vlera e drejtë në datën kur ky opsion bëhet i ushtrueshëm dhe ka një siguri të arsyeshme, që në fillimin e qirasë, që opsioni do të ushtrohet. (c) afati i qirasë përfshin pjesën më të madhe të jetës ekonomike të aktiveve, edhe nëse titulli i pronësisë nuk është transferuar. (d) në fillim të qirasë vlera aktuale e pagesave minimale të qirasë është realisht, të paktën, sa gjithë vlera e drejtë e aktivit të dhënë me qira. (e) aktivet e dhëna me qira janë të një natyre të veçantë në mënyrë të tillë që vetëm qiramarrësi mund t'i përdorë ato pa iu bërë modifikime të mëdha.
15	Shembujt e mëposhtëm u përkasin situatave që, më vete ose të kombinuara, mund të çojnë në klasifikimin e një qiraje, si qira financiare: (a) nëse qiramarrësi mund të anultojë marrëveshjen e qirasë, humbjet e qiradhënësit lidhur me anulimin e marrëveshjes i ngarkohen qiramarrësit; (b) fitimet ose humbjet nga luhatjet në vlerën e mbetur të aktivit të dhënë me qira i ngarkohen qiramarrësit (për shembull në formën e një zbritje mbi qiranë që është e barabartë me pothuaj të gjithë të ardhurat nga shitja në fund të qirasë). (c) qiramarrësi e ka mundësinë ta vazhdojë marrëveshjen e qirasë për një periudhë të dytë, me një pagesë qiraje shumë më të ulët se sa vlera e qirasë në treg.
16	Në përgjithësi, prania vetëm e njëres prej situatave të përshkruara në paragrafët 14-15 është tregues se rreziqet dhe përfitimet, që lidhen me pronësinë e aktivit i kalojnë qiramarrësit në masë të konsiderueshme dhe për rrjedhojë, kemi të bëjmë me një qira financiare. Megjithatë, kur bëhet klasifikimi i qirave, duhet të merren në konsideratë të gjitha rreziqet dhe përfitimet që rrjedhin nga një marrëveshje qiraje. Në disa raste rreziqet dhe përfitimet që lidhen me pronësinë mund të mos i kalojnë qiramarrësit, edhe pse disa nga kushtet e renditura në paragrafët 14-15 plotësohen. Për shembull, në një situatë ku afati i qirasë zë pjesën më të madhe të jetës ekonomike të aktivit të dhënë me qira, ndërkohë që pjesa më e madhe e pagesave të qirasë është e kushtëzuar (për shembull, në varësi të xhiros së gjeneruar nga përdorimi i aktivit të dhënë me qira) qiradhënësi vazhdon të jetë mbartës në një masë të konsiderueshme i të gjitha rreziqeve dhe përfitimeve që lidhen me pronësinë dhe si rezultat, marrëveshja e qirasë klasifikohet si qira e zakonshme.
17	Klasifikimi i qirasë bëhet në datën e krijimit të qirasë. Nëse qiradhënësi dhe qiramarrësi më vonë bien dakord t'i ndryshojnë kushtet e qirasë (përveç rasteve të rinovimit të qirasë), në një mënyrë të tillë që do të çonte në një klasifikim tjetër të qirasë, marrëveshja e ndryshuar konsiderohet si marrëveshje e re. Ndryshimet në vlerësim (për shembull, ndryshimet në përlogaritjen e jetës ekonomike ose vlerës së mbetur të aktivit të dhënë me qira) dhe rrethana (për shembull, mospagesa nga qiramarrësi) nuk sjellin klasifikim të ri të një qiraje për qëllime kontabilizimi.
18	Ashtu si qiratë e aktiveve të tjera, edhe qiratë e tokës dhe ndërtesave klasifikohen si qira financiare ose të zakonshme. Në rast se bëhet fjalë për një marrëveshje qiraje për tokë dhe ndërtesë së bashku, pagesat minimale të qirasë ndahen mes tokës dhe ndërtesës (me përjashtim të rasteve të përmendura në paragrafin 19), në përpjesëtim me vlerat e drejta të tyre. Në përgjithësi, toka ka një jetë të dobishme pa afat, prandaj pagesat e qirasë për të klasifikohen si qira e zakonshme, përveç rastit kur titulli i pronësisë i kalon qiramarrësit. Për klasifikimin e ndërtesave përdoren kriteret e dhëna në paragrafët 14-15.
19	Pagesat minimale të qirasë, nuk është nevoja të ndahen mes tokës dhe ndërtesës, si në rastet e mëposhtme: (a) kur pagesat e qirasë nuk mund të ndahen në mënyrë të besueshme mes tokës dhe ndërtesës (në një rast të tillë e gjithë qiraja do të klasifikohet si qira financiare, përveç rastit kur është e qartë që si toka ashtu dhe ndërtesa i plotësojnë kriteret për një qira të zakonshme); (b) kur shumat ose vlerat që i përket tokës nuk është materiale në këtë rast e gjithë qiraja klasifikohet, ashtu siç klasifikohet edhe ndërtesa, në përputhje me paragrafët 14-15.
TRAJTIMI KONTABËL I QIRAVE NË PASQYRAT FINANCIARE TË QIRADHËNËSIT	
Qiratë financiare	
20	Qiradhënësi do të njohë në pasqyrën e tij të pozicionit financiar aktivet e dhëna me qira financiare, si një kërkesë për t'u arkëtuar në një shumë të barabartë me investimin neto në qira.
21	Në një qira financiare, qiradhënësi i kalon qiramarrësit në masë të konsiderueshme rreziqet dhe përfitimet që lidhen me pronësinë e aktivit të dhënë me qira, pra qiradhënësi e heq aktivin e dhënë me qira nga pasqyra e tij e pozicionit financiar dhe e zëvendëson atë me pagesa të qirasë financiare për t'u arkëtuar (ose me "investimin neto në qiranë financiare"). Pagesa e qirasë financiare për t'u arkëtuar ("investimi neto në qiranë financiare") është e barabartë me vlerën aktuale të skontuar të pagesave të qirasë dhe të vlerës së mbetur të mundshme (ose "vlerën e mbetur të paguarantuar") në fund të afatit të qirasë.
22	Pagesat e qirasë, të marra nga qiradhënësi, ndahen në pagesa të principalit të qirasë financiare për t'u arkëtuar dhe të ardhura financiare (ose pagesat e interesit). Të ardhurat financiare shpërndahen përgjatë afatit të qirasë, me qëllim që ato të japin një normë konstante periodike interesi mbi gjendjen e mbetur të investimit neto në qiranë financiare.
23	Vlerat e mbetura të paguarantuar të qiradhënësit të përdorura në përlogaritjet për përcaktimin e investimit bruto do të rishihen në

	mënyrë periodike. Në rastet e pakësimit të vlerës së mbetur të pagarrantuar, shpërndarja e të ardhurave përgjatë afatit të qirasë rishihet dhe reduktimi i mundshëm i shumave, i njohur më parë si të ardhura, njihet menjëherë si shpenzim.
24	Për qiratë financiare, përveç atyre ku përfshihen qiradhënësit prodhues apo tregtarë, kostot fillestare të drejtpërdrejta (kostot shtesë që lidhen drejtpërdrejt me negocimin dhe nënshkrimin e një qiraje, si p.sh. komisionet dhe kostot e noterizimeve) përfshihen në matjen fillestare të qirasë financiare të arkëtueshme dhe zvogëlojnë shumat e të ardhurave të njohura gjatë afatit të qirasë.
25	Prodhuesit apo tregtarët shpesh ofrojnë për konsumatorët zgjedhjen ose të blerjes ose të marrjes me qira të një aktivi. Një qira financiare e një aktivi nga një qiradhënës prodhues apo tregtar shkakton dy lloje të ardhurash: (a) fitim ose humbje ekuivalente me fitimin ose humbjen që rezultojnë nga shitja e drejtpërdrejtë e aktiveve të dhëna me qira, me çmime të shitjes normale, duke pasqyruar edhe ndonjë zbritje tregtare të bërë për shitje në vëllim të madh, dhe (b) të ardhura financiare përgjatë afatit të qirasë.
26	Të ardhurat e shitjeve të kontabilizuara me fillimin e afatit të qirasë nga një qiradhënës që është prodhues ose tregtar, përbëhen nga vlera e drejtë e aktivitetit ose nga vlera aktuale e pagesave minimale të qirasë që njihen nga qiradhënësi, nëse e dyta është më e vogël, e skontuar me vlerën e interesit të tregut. Kostoja e mallrave të shitura, e njohur me fillimin e afatit të qirasë, është kostoja e aktivitetit të dhënë me qira (ose vlera kontabël neto, nëse kjo është e ndryshme nga e para) minus vlerën aktuale të vlerës së mbetur të pagarrantuar. Diferenca midis të ardhurave të shitjes dhe kostos së shitjes është fitimi nga shitja, i cili njihet në përputhje me politikën e njësish ekonomike për shitjet e drejtpërdrejta.
27	Ka raste kur qiradhënësit prodhues ose tregtar, ofrojnë në mënyrë artificiale norma të ulëta interesi me qëllim që të tërheqin klientë. Përdorimi i normave të tilla do të çojë në një sasi më të madhe të të ardhurave të përgjithshme nga transaksioni i qiradhënies në momentin e shitjes. Në rastet kur ofrohen norma interesi të ulura artificialisht si të ardhura nga shitja, do të njihet vetëm ajo pjesë që do të kishte qenë njohur, nëse do të ishin përdorur norma tregu të interesit.
28	Kostot e kryera nga prodhuesi ose tregtari qiradhënës në lidhje me negocimin dhe nënshkrimin e një qiraje do të njihen si një shpenzim kur njihet fitimi nga shitja.
Qiratë e zakonshme	
29	Qiradhënësit do t'i paraqesin në pasqyrën e tyre të pozicionit financiar aktivitetet e dhëna me qira të zakonshme, në varësi të natyrës së aktivitetit, në të njëjtën mënyrë siç veprohet edhe me aktivitetet e tjera.
30	Arkëtimet e qirasë së zakonshme do të njihen si të ardhura (me përjashtim të shumave për shërbime të tilla si sigurimi dhe mirëmbajtja), duke përdorur metodën lineare, përveç rasteve kur: (a) një tjetër bazë sistematike është përfaqësuese e modelit kohor të përfitimeve nga aktivi i dhënë me qira, edhe pse kryerja e pagesave nuk bëhet mbi këtë bazë, ose (b) pagesat që i bëhen qiradhënësit janë të strukturuar të rriten në përputhje me rritjen e inflacionit të përgjithshëm të pritshëm (bazuar në indeksin ose statistikën e publikuar), për t'i kompensuar qiradhënësit rritjet e pritshme të kostos inflacioniste. Nëse pagesat që i bëhen qiradhënësit ndryshojnë sipas faktorëve të tjerë dhe jo sipas inflacionit, atëherë kushti (b) nuk plotësohet.
31	Një qiradhënës do të njohë si një shpenzim kostot, duke përfshirë amortizimin, të kryera për të fituar të ardhura nga qiraja.
32	Kostot fillestare të drejtpërdrejta, që kanë të bëjnë me nënshkrimin e qirave të zakonshme, do t'i shtohen vlerës kontabël të aktivitetit të dhënë me qira dhe do të kalohen në shpenzime përgjatë afatit të qirasë në përpjesëtim me njohjen e të ardhurave nga qiraja.
33	Aktiviteti i dhënë me qira do të amortizohet në përputhje me metodat e zakonshme që përdoren për amortizimin e aktiveve të ngjashme të njësish ekonomike. Nëse ka dyshime, në lidhje me rënien e vlerës së aktivitetit të dhënë me qira, atëherë do të kryhet një testim zhvlerësimi në përputhje me SKK 5 Aktivitet afatgjatë materiale dhe aktivitet afatgjatë jomateriale.
TRAJTIMI KONTABËL I QIRAVE NË PASQYRAT FINANCIARE TË QIRAMARRËSIT	
Qiratë financiare	
34	Në fillim të afatit të qirasë, qiramarrësi do ta njohë qiranë financiare në pasqyrën e pozicionit financiar si zë aktiviteti dhe zë detyrimi, në shumën që janë të barabarta me vlerën e drejtë të aktivitetit të marrë me qira ose me vlerën aktuale të pagesave minimale të qirasë, nëse kjo e dyta është më e vogël. Norma e skontimit që përdoret për llogaritjen e vlerës aktuale të pagesave minimale të qirasë është norma e interesit e nënkuptuar në qira ose, nëse llogaritja e saj nuk është e mundur, norma e interesit të huamarrjes nga qiramarrësi.
35	Kostot e drejtpërdrejta fillestare të qiramarrësit, për lidhjen e marrëveshjes së qirasë financiare, i shtohen kostos së aktivitetit të marrë me qira.
36	Pagesat minimale të qirasë ndahen në shpenzime financiare dhe pakësime të detyrimit të mbetur. Shpenzimet financiare shpërndahen gjatë afatit të qirasë (ose deri në një rivlerësim tjetër të interesit, nëse kemi të bëjmë me marrëveshje të qirasë me interes të luhatshëm) me qëllim që të përftohet një normë interesi periodike e qëndrueshme mbi gjendjen e mbetur të detyrimit. Një qiramarrës duhet t'i ngarkojë qiratë e kushtëzuara si shpenzime në periudhat në të cilat ato kanë ndodhur.
37	Një qiramarrës do të amortizojë një aktiv të marrë me qira financiare në përputhje me SKK 5. Normat e amortizimit, të përdorura për amortizimin e aktiveve të marra me qira, janë të njëjta me ato që përdoren për aktivitetet e tjera të njësish ekonomike. Nëse nuk është e sigurt që qiramarrësi do ta marrë aktivin nën pronësinë e tij në fund të afatit të qirasë, atëherë aktiviteti amortizohet përgjatë afatit të qirasë ose përgjatë jetës së dobishme, në varësi se cila nga këto është më e shkurtër. Nëse ka dyshime, në lidhje me rënien e vlerës së aktivitetit nën vlerën e tij kontabël, atëherë do të kryhet një testim zhvlerësimi në përputhje me SKK 5 Aktivitet afatgjatë materiale dhe aktivitet afatgjatë jomateriale.
Qiratë e zakonshme	
38	Pagesat e qirasë së zakonshme do të njihen si shpenzime, duke përdorur metodën lineare përgjatë afatit të qirasë, pavarësisht nga koha se kur kryhen këto pagesa (me përjashtim të shpenzimeve për shërbime siç janë sigurimi dhe mirëmbajtja), përveç rastit kur:

	(a) një tjetër bazë sistematike është përfaqësuese e modelit kohor të përfitimit të përdoruesit, edhe në qoftë se pagesat nuk janë bërë mbi këtë bazë, ose (b) pagesat e bëra qiradhënësit janë të strukturuar të rriten në përputhje me inflacionin e përgjithshëm të pritshëm (bazuar në treguesit ose statistikat e publikuara), për të kompensuar rritjet e pritshme të kostos inflacioniste për qiradhënësin. Nëse pagesat e bëra qiradhënësit ndryshojnë për shkak të faktorëve të tjerë dhe jo për shkak të inflacionit të përgjithshëm, atëherë kushti (b) nuk plotësohet.
	TRANSAKSIONET E SHITJES DHE RIMARRJES ME QIRA
39	Transaksioni i shitjes dhe rimarrjes me qira ka të bëjë me shitjen e një aktivi dhe rimarrjen e të njëjtit aktiv me qira. Pagesa e qirasë dhe çmimi i shitjes zakonisht janë të ndërruar, pasi ato negociohen bashkërisht si paketë. Trajtimi kontabël i transaksionit të shitjes dhe i rimarrjes me qira varet nga lloji i qirasë.
40	Në qoftë se një transaksion shitjeje dhe rimarrjeje me qira është rrjedhojë e një kontrate qiraje financiare, aktivi "i shitur" do të qëndrojë në pasqyrën e pozicionit financiar të shitësit-qiramarrës. Tejkalmi i të ardhurave nga shitja mbi vlerën kontabël të aktivit nuk do të njihet menjëherë si e ardhur. Në vend të kësaj, shitësi-qiramarrës do të shtyjë njohjen e tejkalimeve të tilla dhe do t'i amortizojë përgjatë afatit të qirasë. Ndërsa, diferenca mes "çmimit të shitjes" dhe pagesave minimale të qirasë njihet si një shpenzim interesi përgjatë afatit të qirasë, në të njëjtën mënyrë siç veprohet me qiratë tipike financiare.
41	Në qoftë se një transaksion shitjeje dhe i marrjes me qira është rrjedhojë e një qiraje të zakonshme, dhe është e qartë se transaksioni bëhet mbi bazën e vlerës së drejtë, shitësi-qiramarrës do të njohë çdo fitim ose humbje menjëherë. Nëse çmimi i shitjes është nën vlerën e drejtë, shitësi-qiramarrës do të njohë çdo fitim ose humbje menjëherë, me përjashtim të rastit kur: (a) humbja kompensohet nga pagesat e qirasë së ardhshme me çmime më të ulëta se ato të tregut. Në këtë rast, shitësi-qiramarrës do të shtyjë njohjen e kësaj humbjeje dhe do ta amortizojë atë në përpjesëtim me pagesat e qirasë gjatë periudhës për të cilën aktivi pritet që të përdoret; (b) Nëse çmimi i shitjes është mbi vlerën e drejtë, shitësi-qiramarrës do të shtyjë njohjen e tejkalimit mbi vlerën e drejtë dhe do ta amortizojë atë gjatë periudhës për të cilën aktivi pritet që të përdoret.
42	Për qiratë e zakonshme, nëse vlera e drejtë në kohën e kryerjes së shitjes dhe rimarrjes me qira është më e vogël se vlera kontabël e një aktivi, humbja e barabartë me diferencën mes vlerës kontabël dhe vlerës së drejtë do të njihet menjëherë.
	SHËNIMET SHPJEGUESE
43	Një qiramarrës për qira financiare do të paraqesë në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare informacionin e mëposhtëm (veçmas për qiratë individualisht të rëndësishme dhe të grupuara për qiratë e tjera): (a) totalin e pagesave minimale të ardhshme të qirasë në fund të periudhës raportuese; (b) koston dhe vlerën kontabël të aktivit të marrë me qira financiare; (c) afatet e qirasë; (d) normat e interesit; (e) monedhat-bazë; (f) një përshkrim të përgjithshëm të marrëveshjeve të rëndësishme të qirasë të qiramarrësit, duke përfshirë, për shembull, informacionin në lidhje me qiratë e kushtëzuara, rinovimin ose opsionin e blerjes si dhe klauzolat përkatëse, nënqiratë, dhe kufizimet e vendosura nga marrëveshjet e qirasë.
44	Një qiradhënës për qira financiare do të paraqesë në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare informacionin e mëposhtëm (veçmas për qiratë individualisht të rëndësishme dhe të grupuara për qiratë e tjera): (a) investimin bruto në qira dhe vlerën aktuale të pagesave minimale të qirasë së arkëtueshme në fund të periudhës raportuese; (b) të ardhurat financiare të pafituara; (c) afatet e qirasë; (d) normat e interesit; (e) monedhat-bazë; (f) një përshkrim të përgjithshëm të marrëveshjeve të rëndësishme të qirasë, duke përfshirë, për shembull, informacionin në lidhje me qiratë e kushtëzuara, rinovimin ose opsionin e blerjes dhe klauzolat përkatëse, nënqiratë, dhe kufizimet e vendosura nga marrëveshjet e qirasë.
45	Qiradhënësi dhe qiramarrësi do të japin informacionin e mëposhtëm mbi qiratë e zakonshme: (a) të ardhurat (shpenzimet) nga qiratë e zakonshme gjatë periudhës kontabël; (b) të ardhurat (shpenzimet) e shtyra të marrëveshjeve të qirave të paanullueshme; (c) një përshkrim të përgjithshëm të marrëveshjeve të rëndësishme të qirasë të bëra nga qiramarrësi, duke përfshirë, për shembull, informacionin në lidhje me qiratë e kushtëzuara, rinovimin si dhe klauzolat përkatëse, nënqiratë, dhe kufizimet e vendosura nga marrëveshjet e qirasë.
46	Kërkesat e përshkruara më sipër, përsa u përket shënimeve shpjeguese që duhet të japin qiradhënësit dhe qiramarrësit në pasqyrat e tyre financiare, vlejnë gjithashtu edhe për transaksionet e shitjes dhe rimarrjes me qira. Në rastet e veprimeve të shitjes dhe rimarrjes me qira do të jepen më vete përshkrimet e të gjitha marrëveshjeve të rëndësishme, të lidhura të shitjes dhe rimarrjes me qira.
	DATA E HYRJES NË ZBATIM

47	Ky Standard do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudha kontabël që fillojnë më ose pas datës 1 janar 2015. Ky Standard duhet të zbatohet në mënyrë prospektive.	
48	KRAHASIMI ME STANDARDET NDERKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PER NVM)	
	Tabela më poshtë tregon se si korrespondojnë përmbajtjet e këtij Standardi me SNRF për NVM. Paragrafët janë trajtuar si korresponduese, nëse ato trajtojnë në përgjithësi të njëjtën çështje, pavarësisht nga fakti që përshkrimet në standardet e referuara mund të kenë ndryshim.	
	Paragrafët e SKK 7	Paragrafët e SNRF për NVM botuar në korrik 2009
	Paragrafi 1	Asnjë
	Paragrafi 2	Asnjë
	Paragrafi 3	Asnjë
	Paragrafi 4	Asnjë
	Paragrafi 5	Sek 20.1
	Paragrafi 6	Sek 20.2
	Paragrafi 7	Sek 20.3
	Paragrafi 8	Asnjë
	Paragrafi 9	Asnjë
	Paragrafi 10	Asnjë
	Paragrafi 11	Sek 20.4
	Paragrafi 12	Asnjë
	Paragrafi 13	Sek 20.5
	Paragrafi 14	Sek 20.5
	Paragrafi 15	Sek 20.6
	Paragrafi 16	Sek 20.7
	Paragrafi 17	Sek 20.8
	Paragrafi 18	Asnjë
	Paragrafi 19	Asnjë
	Paragrafi 20	Sek 20.17
	Paragrafi 21	Sek 20.17
	Paragrafi 22	Sek 20.19
	Paragrafi 23	Asnjë
	Paragrafi 24	Sek 20.18
	Paragrafi 25	Sek 20.20
	Paragrafi 26	Sek 20.21
	Paragrafi 27	Sek 20.22
	Paragrafi 28	Sek 20.22
	Paragrafi 29	Sek 20.24
	Paragrafi 30	Sek 20.25
	Paragrafi 31	Sek 20.26
	Paragrafi 32	Sek 20.27
	Paragrafi 33	Sek 20.28
	Paragrafi 34	Sek 20.9
	Paragrafi 35	Asnjë
	Paragrafi 36	Sek 20.11
	Paragrafi 37	Sek 20.12
	Paragrafi 38	Sek 20.15
	Paragrafi 39	Sek 20.32
	Paragrafi 40	Sek 20.33
	Paragrafi 41	Sek 20.34
	Paragrafi 42	Asnjë
	Paragrafi 43	Sek 20.13-14
	Paragrafi 44	Sek 20.23
	Paragrafi 45	Sek 20.16
	Paragrafi 46	Sek 20.35
	Paragrafi 47	Asnjë
	Paragrafi 48	Asnjë

Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Përmirësuar	
SKK 8 TË ARDHURAT	
Pg.	
	STANDARDI KOMBËTAR I KONTABILITETIT NR. 8 – TË ARDHURAT – I PËRMIRËSUAR
	PËRMBAJTJA <i>Paragrafët</i>
	OBJEKTIVI DHE BAZA E PËRGATITJES 1-3
	FUSHA E ZBATIMIT 4-5
	PËRKUFIZIMET KRYESORE 6-7
	NJOHJA E TË ARDHURAVE 8
	MATJA E TË ARDHURAVE 9-13
	IDENTIFIKIMI I TRANSAKSIONIT 14-15
	SHITJA E MALLRAVE DHE E PRODUKTEVE 16-19
	KRYERJA E SHËRBIMEVE 20-43
	Kontratat e shërbimit 20-23
	Kontratat e ndërtimit 24-27
	Metoda e fazës së përfundimit 28-34
	Të ardhurat nga kontratat e shërbimeve dhe të ndërtimit 35-39
	Kostot nga kontratat e shërbimeve dhe të ndërtimit 40-43
	INTERESAT, TË ARDHURAT NGA PËRDORIMI I PRONËS DHE DIVIDENDËT 44-45
	PARAQITJA NË PASQYRËN E POZICIONIT FINANCIAR DHE NË PASQYRËN E PERFORMANËS 46-47
	SHËNIMET SHPJEGUESE 48-49
	DATA E HYRJES NË ZBATIM 50
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË E VOGLA DHE TË MESME 51
	BAZA E KONKLUSIONEVE
	UDHËZUES PËR ZBATIMIN E SKK 8
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES
1	Objekti i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 8, <i>Të ardhurat</i> ('SKK 8' ose 'Standardi'), nxjerrë dhe miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit dhe shpallur nga Ministria e Financave, është dhënia e parimeve të njohjes, matjes dhe vlerësimit të mëposhëm në lidhje me të ardhurat nga shitja e mallrave, shërbimeve, interesat, dividendët, shfrytëzimi i pronës dhe kontratat e ndërtimit, në pasqyrat financiare të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit. Këto standarde bazohen në parimet e kontabilitetit dhe të raportimit, të pranuar në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme, të të cilave jepen në Ligjin nr. 9228, "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare", publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
2	SKK 8 mbështetet në Standardin Ndërkombëtar të Kontabilitetit, SNK 11, <i>Kontratat e ndërtimit</i> dhe SNK 18, <i>Të ardhurat</i> . SKK 8 është ndryshuar për t'u bërë i krahasueshëm me Seksionin 23 – <i>Të ardhurat të Standardit Ndërkombëtar të Raportimit Financiar</i>

	<i>për Njësité Ekonomike të Vogla dhe të Mesme (SNRF për NVM).</i> Një tabelë korresponduese e paragrafëve të Standardit me paragrafë të SNRF për NVM-të është dhënë në paragrafin 51. Për rastet që nuk janë trajtuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga SKK 8 ose ndonjë SKK tjetër, drejtuesit e njësive ekonomike duhet që me miratimin e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit, të aplikojnë politika të tilla që sigurojnë një pasqyrim të vërtetë e të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare, ndryshimeve të fluksit të mjeteve monetare dhe të kapitalit të njësive ekonomike, siç kërkohet në nenin 9 të Ligjit nr. 9 228, “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”, publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
3	Pasqyrat financiare do të përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk do të zbatohen për zërat jomaterialë. Parimi i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 40 deri 90 të SKK 1.
	FUSHA E ZBATIMIT
4	Ky standard zbatohet për kontabilizimin e të ardhurave që vijnë nga veprimet dhe ngjarjet e mëposhtme: (a) shitja e produkteve dhe mallrave; (b) kryerja e shërbimeve; (c) kontratat e ndërtimit në të cilat njësia ekonomike është ndërtuesi; (d) përdorimi i aktiveve të njësive ekonomike nga palë të treta, nga ku gjenerohen të ardhura nga interesi, të ardhura nga shfrytëzimi i pronësisë (rojëllti), dhe të ardhura nga dividendët.
5	Ky standard nuk trajton të ardhurat që vijnë nga: (a) marrëveshjet e qirasë financiare (shih SKK 7 Kontabilizimi i qirave); (b) dividendët nga investime në pjesëmarrje dhe njësitë e kontrolluara, të cilët kontabilizohen me metodën e kapitalit neto ose nëpërmjet konsolidimit (shih SKK 14 Trajtimi kontabël i investimeve në pjesëmarrje dhe sipërmarrje të përbashkëta); (c) ndryshimet në vlerën e drejtë të aktiveve financiare dhe detyrimeve financiare ose në vlerën e shitjes së tyre (shih SKK 3 Instrumentet financiare); (d) ndryshimet në vlerën e drejtë të aktiveve afatgjata materiale të investuara (shih SKK 5 Aktivët afatgjata materiale dhe aktivët afatgjata jomateriale); (e) njohja dhe ndryshimet në vlerën e drejtë të aktiveve biologjike që lidhen me aktivitetin bujqësor dhe njohja e prodhimit bujqësor (shih SKK 13 Aktivët biologjike dhe marrëveshjet koncesionare); (f) kontratat e sigurimit në njësitë ekonomike të sigurimit;
	PËRKUFIZIMET KRYESORE
6	Më poshtë jepen përkufizimet e termave kryesore, të përdorura në këtë standard. <u>Të ardhurat</u> janë përfitimet ekonomike bruto, të marra gjatë periudhës kontabël, si rezultat i rrjedhës normale të veprimtarisë së njësive ekonomike, atëherë kur këto përfitime ekonomike çojnë në rritjen e kapitalit (këtu nuk përfshihen rritjet, që lidhen me kontributet nga pjesëmarrësit në kapital). <u>Produkte</u> janë të mira të prodhuara nga njësia ekonomike me qëllim shitje. <u>Mallra</u> janë të mira të blera nga njësia ekonomike me qëllim rishitje. Konsiderohen mallra dhe pronat të cilat mbahen për rishitje. <u>E ardhura nga interesi</u> është një e ardhur që i takon njësive ekonomike për përdorimin e parasë ose ekuivalentëve të saj nga palë të treta. <u>E ardhura nga shfrytëzimi i pronësisë nga palë të treta (rojëllti)</u> janë të ardhurat që kanë të bëjnë me përdorimin e aktiveve afatgjata jomateriale të njësive ekonomike nga palë të treta, të tilla si patenta, emri tregtar, të drejta të autorit dhe programe kompjuterike (softëare). <u>Dividendët</u> janë shpërndarje e fitimit tek zotëruesit e instrumenteve të kapitalit (për shembull aksionet). <u>Vlera e drejtë</u> është çmimi që do të pranohej për të shitur një aktiv ose që do të paguhej për të transferuar një detyrim, në një transaksion të zakonshëm midis pjesëmarrësve të tregut, në datën e matjes.

	<u>Marrëveshja për kryerjen e shërbimeve</u> është një marrëveshje e lidhur mes palëve për kryerjen e një ose një sërë shërbimesh të ndërlidhura. <u>Kontrata e ndërtimit</u> është një kontratë e nënshkruar për ndërtimin e një aktivi të caktuar ose disa aktiveve të kombinuara që janë të ndërlidhura ngushtë ose të ndërrarura midis tyre, përsa u përket projektimit, teknologjisë dhe funksionit, qëllimit final dhe përdorimit të tyre.
7	Një njësi ekonomike duhet të përfshijë në të ardhurat e saj vetëm hyrjet bruto të përfitimeve ekonomike të arkëtuara dhe për t'u arkëtuar për llogari të vet. Një njësi ekonomike duhet të përjashtojë nga të ardhurat të gjitha shumat e mbledhura në emër të palëve të treta të tilla si taksat e shitjes të mallrave dhe shërbimeve dhe tatimin mbi vlerën e shtuar. Në një marrëdhënie ndërmjetësie (agjenci), një njësi ekonomike do të përfshijë në të ardhurat vetëm shumën e komisioneve të saj. Shumat e mbledhura në emër të shoqërisë kryesore nuk janë të ardhura për njësinë.
	NJOHJA E TË ARDHURAVE
8	Të ardhurat njihen atëherë kur është e mundshme që njësia ekonomike do të ketë përfitime ekonomike në të ardhmen dhe këto përfitime mund të maten me besueshmëri.
	MATJA E TË ARDHURAVE
9	Një njësi ekonomike duhet të masë të ardhurat me vlerën e drejtë të arkëtuar ose të arkëtueshme. Vlera e drejtë e shumës së arkëtuar apo për t'u arkëtuar merr parasysh shumën e çfarëdo zbritje tregtare, zbritjet për shlyerje të menjëhershme dhe zbritjet e bëra për sasi (vëllim) të blerë.
10	Në shumicën e rasteve pagesat bëhen në parë. Kur paratë arkëtohen menjëherë ose do të arkëtohen shumë shpejt, pas kryerjes së transaksionit, të ardhurat nga shitja janë të barabarta me shumën e parave të arkëtuara ose të arkëtueshme.
11	Kur hyrja e mjeteve monetare ose e ekuivalentëve të mjeteve monetare është shtyrë në kohë, dhe rregullimi përbën në fakt një transaksion financiar, vlera e drejtë e shumës është vlera aktuale e të gjitha arkëtimeve të ardhshme të përcaktuara, duke përdorur një normë interesi të përcaktuar. Një transaksion financimi lind kur, për shembull, një njësi ekonomike për shitjen e mallrave ofron kredi pa interes për blerësit ose pranon nga blerësi një dëftesë të arkëtueshme me një normë interesi nën nivelin e tregut. Norma e interesit të përcaktuar është norma që mund të përcaktohet më qartë mes: (a) normës së përgjithshme të një instrumenti të ngjashëm të një emetuesi me një rankim të ngjashëm kredie, apo (b) një norme interesi që skanton shumën nominale të instrumentit në vlerën aktuale të çmimit të shitjes së mallrave ose shërbimeve. Një njësi ekonomike duhet të njohë diferencën në mes vlerës aktuale të të gjitha hyrjeve të ardhshme dhe shumës nominale të të ardhurave nga interesi në përputhje me paragrafët 12 dhe 13 dhe SKK 3.
12	Një njësi ekonomike nuk do të njohë të ardhura: (a) kur mallrat ose shërbimet janë shkëmbyer për mallra ose shërbime të ngjashme në natyrë dhe vlerë, ose (b) kur mallrat ose shërbimet janë shkëmbyer për mallra ose shërbime jo të ngjashme, por transaksionit i mungon përmbajtja tregtare.
13	Një njësi ekonomike duhet të njohë të ardhurat kur mallrat ose shërbimet e shitura janë shkëmbyer për mallra ose shërbime jo të ngjashme në një transaksion që ka përmbajtje tregtare. Në këtë rast, njësia ekonomike do të masë transaksionin me: (a) vlerën e drejtë të mallrave ose shërbimeve të marra, e rregulluar për ndonjë shumë të transferuar të mjeteve monetare ose ekuivalentëve të tyre; (b) nëse shuma në pikën (a) nuk mund të matet në mënyrë të besueshme, atëherë do të matet me vlerën e drejtë të mallrave ose shërbimeve të dhëna të rregulluar për ndonjë shumë të transferuar të mjeteve monetare ose ekuivalentëve të tyre; ose (c) nëse vlera e drejtë qoftë e aktivit të marrë, apo e aktivit të dhënë nuk mund të matet në mënyrë të besueshme, atëherë do të matet me vlerën kontabël të aktivit të dhënë të rregulluar për ndonjë shumë të transferuar të mjeteve monetare ose ekuivalentëve të tyre.
	IDENTIFIKIMI I TRANSAKSIONIT
14	Një njësi ekonomike zakonisht zbaton kriteret e njohjes së të ardhurave për secilin transaksion më vete. Megjithatë, një njësi ekonomike zbaton kriteret e njohjes veçmas për çdo përbërës të identifikueshëm të një transaksioni të vetëm kur është e nevojshme që të pasqyrohet përmbajtja e transaksionit. Për shembull, një njësi ekonomike zbaton kriteret e njohjes për përbërësit e identifikueshëm veçmas të një transaksioni të vetëm, kur çmimi i shitjes së një produkti përfshin një shumë të identifikueshme për shërbimin e mëvonshëm. Anasjelltas, një njësi ekonomike zbaton kriteret e njohjes të dy ose më shumë transaksioneve së bashku,

	kur ata janë të lidhur në mënyrë të tillë që efekti tregtar nuk mund të kuptohet pa iu referuar grupit të transaksioneve si një i vetëm. Për shembull, një njësi ekonomike zbaton kriteret e njohjes të dy ose më shumë transaksioneve së bashku kur shet mallra dhe në të njëjtën kohë, hyn në një marrëveshje të veçantë për riblerjen e mallrave në një datë të mëvonshme, duke mohuar efektin thelbësor të transaksionit.
15	Nganjëherë, si pjesë e një transaksioni shitjeje, një njësi ekonomike u jep blerësve të saj një bonus besnikërie që në të ardhmen të marrin mallra ose shërbime falas ose të përfitojnë zbritje në çmim. Në këtë rast, në përputhje me paragrafin 14, njësi ekonomike do ta trajtojë bonusin si një përbërës të veçantë të identifikueshëm të transaksionit fillestar të shitjes. Njësi ekonomike do të shpërndajë vlerën e drejtë të shumës së arkëtuar apo për t'u arkëtuar në lidhje me shitjen fillestare midis bonusit dhe përbërësve të tjerë të shitjes. Shuma e shpërndarë tek bonusi do të matet duke iu referuar vlerës së tij të drejtë, d.m.th. shumës me të cilën bonusi mund të shitet veçmas.
SHITJA E MALLRAVE DHE E PRODUKTEVE	
16	Të ardhurat nga shitja e mallrave dhe e produkteve do të njihen kur janë plotësuar të gjitha kushtet e mëposhtme: (a) njësi ekonomike ia ka kaluar blerësit të gjitha rreziqet dhe përfitimet, që lidhen me pronësinë e mallrave dhe produkteve; (b) njësi ekonomike nuk vazhdon të jetë e përfshirë në mënyrë të vazhdueshme në menaxhimin e mallrave dhe të produkteve në atë masë që tregon se ende zotëron titullin e pronësisë dhe/ose ka kontroll efektiv mbi mallrat/produktet e shitura; (c) shuma e të ardhurave mund të matet me besueshmëri; (d) është e mundur që përfitimet ekonomike, që lidhen me transaksionin, do të merren nga njësi ekonomike; (e) kostot që kanë ndodhur, ose që do të ndodhin në lidhje me transaksionin, mund të maten me besueshmëri.
17	Vlerësimi nëse një njësi ekonomike ka transferuar rreziqet dhe përfitimet kryesore lidhur me pronësinë tek blerësi, kërkon një analizë të rrethanave të transaksionit. Në shumicën e rasteve, kalimi i rreziqeve dhe i përfitimeve, në lidhje me pronësinë, tek blerësi, përputhet me kalimin e titullit ligjor (për shembull, në shitjet me pakicë ajo ndodh në kohën e dorëzimit të mallrave/produkteve tek blerësi; në rastin e shitjes me dorëzim pjesor, kalimi i titullit ligjor bëhet siç përshkruhet në marrëveshjen e dorëzimit pjesor). Në rrethana të caktuara kalimi i rreziqeve dhe i përfitimeve, që burojnë nga pronësia, nuk ndodh në të njëjtën kohë me kalimin e titullit ligjor.
18	Nëse rreziqet që lidhen me pronësinë nuk i kalojnë blerësit, atëherë të ardhurat nuk njihen, pavarësisht nga fakti nëse titulli ligjor i ka kaluar blerësit apo jo. Shembuj të situatave, ku rreziqet nuk i kanë kaluar blerësit dhe, si rrjedhim, të ardhurat nuk njihen nga njësi ekonomike, janë: (a) kur njësi ekonomike mbart një detyrim për rezultate jo të kënaqshme, që nuk mbulohet nga garancitë normale. (b) kur arkëtimi i të ardhurave nga një shitje e caktuar është i kushtëzuar nga gjenerimi i të ardhurave nga shitja e mëtejshme e këtyre mallrave apo produkteve nga ana e blerësit; (c) kur mallrat apo produktet transportohen e duhet të montohen, dhe montimi është një pjesë e rëndësishme e kontratës, i cili nuk është kryer akoma nga shitësi; (d) kur blerësi ka të drejtë ta anulojë blerjen, për arsye të përcaktuara në kontratën e shitjes, dhe shitësi është i pasigurt mbi mundësinë e kthimit apo moskthimit të mallit apo produktit.
19	Nëse njësi ekonomike mbart vetëm një rrezik të parëndësishëm, që lidhet me pronësinë, atëherë të ardhurat nga shitja njihen, edhe pse titulli ligjor nuk është kaluar. Shembuj të situatave të tilla janë: (a) blerësi ka të drejtë t'i kthejë mallrat apo produktet gjatë kohës së specifikuar në kontratë, dhe njësi ekonomike është në gjendje ta parashikojë mundësinë e kthimit, në bazë të përvojës së mëparshme. Në kohën e shitjes, njësi ekonomike i njeh të ardhurat nga shitja dhe krijon një provizion për mallrat apo produktet me mundësi kthimi; (b) titulli ligjor i mallrave apo produkteve të shitura mbahet nga njësi ekonomike si siguri për arkëtimin e shumës.
KRYERJA E SHËRBIMEVE	
Kontratat e shërbimit	
20	Kur rezultati i një transaksioni që përfshin ofrimin e një shërbimi mund të vlerësohet në mënyrë të besueshme, një njësi ekonomike do të njohë të ardhurat e lidhura me transaksionin duke iu referuar fazës së përfundimit të transaksionit në fund të periudhës raportuese (nganjëherë referuar si metoda e përqindjes së përfundimit).
21	Rezultati i një transaksioni mund të vlerësohet me besueshmëri kur plotësohen të gjitha kushtet e mëposhtme: (a) shuma e të ardhurave mund të matet me besueshmëri; (b) është e mundur që përfitimet ekonomike të lidhura me transaksionin do të hyjnë në njësinë ekonomike; (c) faza e përfundimit të transaksionit në fund të periudhës raportuese mund të matet me besueshmëri; (d) kostot e ndodhura për shërbimin, si dhe ato që do të ndodhin për përfundimin e tij mund të maten me besueshmëri.

22	Metoda e fazës së përfundimit përshkruhet në paragrafët 28-34.
23	Kur shërbimet kryhen përmes një numri të pacaktuar veprimesh gjatë një periudhe kohore të caktuar, një njësi ekonomike i njeh të ardhurat në bazë lineare përgjatë periudhës së caktuar me përjashtim të rastit kur ka evidencë që metoda të tjera përfaqësojnë më mirë fazën e përfundimit. Kur një veprim i caktuar është shumë më i rëndësishëm se çdo veprim tjetër, njësi ekonomike shtyn njohjen e të ardhurave deri sa veprimi i rëndësishëm të kryhet.
Kontratat e ndërtimit	
24	Kur rezultati i një kontrate ndërtimi mund të vlerësohet në mënyrë të besueshme, një njësi ekonomike do të njohë të ardhurat dhe kostot që lidhen me kontratën e ndërtimit si të ardhura dhe shpenzime përkatësisht duke iu referuar fazës së përfundimit të aktivitetit të kontratës në fund të periudhës raportuese (shpesh referohet si metoda e përqindjes së përfundimit). Vlerësimi i besueshëm i rezultatit kërkon vlerësime të besueshme të fazës së përfundimit, kostove të ardhshme dhe arkëtueshmërisë së faturave. Paragrafët 28 dhe 34 japin udhëzime në lidhje me metodën e përqindjes së përfundimit.
25	Kërkesat e këtij Standardi zakonisht zbatohen veças për çdo kontratë ndërtimi. Megjithatë, në disa rrethana, ky Standard është i nevojshëm të zbatohet për përbërësit e identifikueshëm të një kontrate të vetme ose për një grup kontratash së bashku në mënyrë që të pasqyrojë përmbajtjen e një kontrate ose të një grupi kontratash.
26	Kur një kontratë mbulon një numër aktivesh, ndërtimi i çdo aktiviteti do të trajtohet si një kontratë ndërtimi e veçantë kur: (a) për çdo aktiv janë paraqitur propozime të veçanta; (b) çdo aktiv ka qenë subjekt i negociatave të veçanta, si kontraktori dhe klienti janë në gjendje të pranojnë ose refuzojnë atë pjesë të kontratës që lidhet me çdo aktiv; dhe (c) kostot dhe të ardhurat e çdo aktiviteti mund të identifikohen.
27	Një grup kontratash, qoftë me një klient të vetëm ose me disa klientë, do të trajtohet si një kontratë ndërtimi e vetme kur: (a) grupi i kontratave është negociuar si një paketë e vetme; (b) kontratat janë të ndërlidhura kaq ngushtë saqë, në fakt, ato janë pjesë e një projekti të vetëm me një marzh fitimi të përgjithshëm; dhe (c) kontratat janë kryer njëkohësisht ose në mënyrë të njëpasnjëshme.
Metoda e fazës së përfundimit	
28	Kjo metodë përdoret për të njohur të ardhurat nga kryerja e shërbimeve dhe nga kontratat e ndërtimit. Një njësi ekonomike do të shqyrtojë dhe, kur është e nevojshme, rishikojë vlerësimet e të ardhurave dhe kostove kur transaksioni i shërbimit ose kontrata e ndërtimit është në zbatim e sipër.
29	Një njësi ekonomike duhet të përcaktojë fazën e përfundimit të një transaksioni ose kontrate ndërtimi duke përdorur metodën që mat në mënyrën më të besueshme punën e kryer. Metodatat e mundshme përfshijnë: (a) metoda që bazohet në pjesën që zënë në koston totale të vlerësuar, shpenzimet e bëra për punën e kryer deri në një datë të caktuar. Shpenzimet e bëra për punën e kryer deri në atë datë nuk përfshijnë kostot që lidhen me aktivitetin e ardhshëm, të tilla si ato për materiale ose parapagimet. (b) metoda që bazohet në inspektimin e punës së kryer. (c) metoda që bazohet në përfundimin fizik të një pjesë të transaksionit të shërbimit ose punimeve të ndërtimit. Pagesat progresive dhe parapagimet e bëra nga blerësit, shpesh nuk pasqyrojnë punën e kryer.
30	Një njësi ekonomike duhet të njohë shpenzimet që kanë të bëjnë me aktivitetet të ardhshme në lidhje me shërbimin ose kontratën e ndërtimit, të tilla si shpenzime për materiale ose parapagimet, si një aktiv, nëse është e mundur që këto shpenzime të rikuperohen.
31	Një njësi ekonomike duhet të njohë si një shpenzim të menjëhershëm çdo kosto që nuk është e mundur të rikuperohet.
32	Kur rezultati i një kontrate shërbimi apo ndërtimi nuk mund të vlerësohet në mënyrë të besueshme: (a) një njësi ekonomike duhet të njohë të ardhurat vetëm në masën e kostove të kryera të kontratës, të cilat është e mundur të rikuperohen, dhe (b) njësi ekonomike duhet të njohë kostot e kontratës si një shpenzim në periudhën në të cilën ato janë kryer.
33	Në rastet kur kostot totale tejkalojnë të ardhurat totale të një kontrate shërbimi apo ndërtimi, humbja e pritshme do të njihet menjëherë si një shpenzim, kundrejt një provizioni korrespondues për një kontratë në kushte rënduese (shih SKK 6 <i>Provizionet, detyrimet dhe aktivet e kushtëzuara</i>).
34	Nëse nuk është më i mundur arkëtimi i një shume, të njohur tashmë si e ardhur, njësi ekonomike do ta njohë shumën e paarkëtueshme si një shpenzim në vend që të bëjë një rregullim të shumës së të ardhurave të kontratës.
Të ardhurat nga kontratat e shërbimeve dhe të ndërtimit	
35	Të ardhurat nga kontratat e shërbimeve dhe të ndërtimit përbëhen nga:

	(a) shuma e pagesës fillestare të vendosur në kontratë; (b) ndryshimet në volumnin e punës që ndodhin gjatë realizimit të kontratës, kërkesat për zhdëmtim, si dhe pagesat stimuluese-shtesë, vetëm atëherë kur: (i) ato mund të sjellin të hyra për njësinë ekonomike; (ii) mund të maten me besueshmëri.
36	Të ardhurat nga kontratat e shërbimeve dhe të ndërtimit shpesh ndikohen nga ngjarje që ndodhin në të ardhmen, prandaj të ardhurat e vlerësuara të kontratës duhet të rishikohen në çdo datë raportimi. Ndryshime në të ardhurat e kontratës mund të shkaktohen, për shembull nga ndryshimet në qëllimin/shtrirjen e kontratës, tarifat shtesë ose gjobat për përfundime të parakohshme apo të vonuara të projektit, si dhe arsye të tjera të ngjashme me këto.
37	Një ndryshim tipik që ndodh në kontratat e shërbimeve dhe të ndërtimit është ndryshimi i qëllimit/shtrirjes së punës nga ana e klientit që sjell pakësimin ose shtimin e të ardhurave të kontratës. Një ndryshim i tillë përfshihet në të ardhurat e kontratës kur: (a) ka mundësi që klienti të miratojë ndryshimet në qëllimin/shtrirjen e kontratës; (b) ndryshimi në të ardhurat e kontratës, që vjen si rrjedhojë e ndryshimit në qëllimin/shtrirjen e punës, mund të matet me besueshmëri.
38	Një kërkesë për zhdëmtim është shuma që pala që ofron shërbimet, kërkon të marrë nga klienti ose një palë tjetër si rimbursim për kostot që nuk ishin parashikuar në çmimin e kontratës. Kjo kërkesë përfshihet në të ardhurat e kontratës kur: (a) negociatat me klientët, në lidhje me kërkesën, kanë arritur në atë pikë që pranimi është i mundshëm; (b) shuma që pritet të pranohet nga klienti mund të matet me besueshmëri.
39	Pagesa stimuluese është shuma që klienti është gati të paguajë, nëse disa standarde të specifikuar të performancës janë plotësuar ose tejkaluar nga ofruesi i shërbimeve. Për shembull, një kontratë mund të përmbajë një pagesë stimuluese atëherë kur shërbimi apo ndërtimi përfundon para kohe. Pagesat stimuluese përfshihen në të ardhurat e kontratës kur: (a) shërbimet apo punimet e ndërtimit ndodhen në një fazë të tillë të avancuar sa është e mundshme që standardet e specifikuar të performancës të tejkalohen; (b) shuma e pagesës stimuluese mund të matet me besueshmëri.
Kostot e kontratave të shërbimeve dhe të ndërtimit	
40	Kostot e kontratave të shërbimeve dhe të ndërtimit përfshijnë: (a) kostot që lidhen drejtpërdrejt me kontratën specifike; (b) kostot e përgjithshme që lidhen me kontratën specifike; (c) kosto të tjera që i ngarkohen në mënyrë specifike klientit.
41	Kostot e kontratave të ndërtimit mund të mos zvogëlohen nga të ardhurat që vijnë si rezultat, për shembull i shitjes së materialeve të tepërta ose i shitjes së pajisjeve dhe makinerive pas kryerjes së shërbimit.
42	Shpenzimet që nuk lidhen në mënyrë direkt me kryerjen e një shërbimi dhe që nuk janë shpenzime të një natyre të përgjithshme, përjashtohen nga kostot e shërbimeve.
43	Kostot e përgjithshme, që lidhen me kontratën e shërbimeve apo të ndërtimit, përfshihen në kostot e kontratës nga data e lidhjes së kontratës deri në përfundimin e saj. Kostot që lidhen direkt me kontratën dhe që janë bërë gjatë procesit për të fituar dhe lidhur këtë kontratë përfshihen gjithashtu në koston e kontratës, nëse ato mund të identifikohen dhe maten më vete me besueshmëri. Kur kostot që lidhen direkt me kontratën dhe që janë bërë gjatë procesit për të fituar dhe lidhur këtë kontratë njihen si shpenzim në një periudhë kontabël, ndërkohë që kontrata lidhet në periudhën kontabël pasardhëse, atëherë këto kosto nuk përfshihen në kostot e kontratës në mënyrë prospektive.
INTERESAT, TË ARDHURAT NGA PËRDORIMI I PRONËS DHE DIVIDENDËT	
44	Një njësi ekonomike njihet të ardhurat që rrjedhin nga përdorimi nga palë të treta i aktiveve të saj që sjellin interes, përfitim pagesash për përdorime të pronës (rojëllti) dhe dividendë mbi bazat e përcaktuara në paragrafin 45 kur: (a) është e mundur që përfitimet ekonomike të lidhura me transaksionin do të hyjnë në njësinë ekonomike, dhe (b) shuma e të ardhurave mund të matet në mënyrë të besueshme.
45	Të ardhurat njihen si më poshtë: (a) të ardhurat nga interesi njihen mbi bazën e metodës lineare ose të metodës së bazuar në normën e brendshme të interesit efektiv (kontabilizimi, në bazë të normës së brendshme të interesit efektiv, përshkruhet gjithashtu në SKK 3, <i>Instrumentet Financiare</i>); (b) të ardhurat nga shfrytëzimi i pronësisë (rojëllti) njihen mbi bazën e të drejtave dhe detyrimeve të konstatuara, në përputhje me kushtet e kontratës; (c) të ardhurat nga dividendët njihen kur aksionari ka të drejtë ligjore për ta arkëtuar atë (dividendin).
PARAQITJA NË PASQYRËN E POZICIONIT FINANCIAR DHE NË PASQYRËN E PERFORMANCËS	

46	Tepricat që rezultojnë nga kontratat e papërfunduara të shërbimeve dhe të ndërtimit duhet të paraqiten si më poshtë: (a) shuma totale e tepricave pozitive të punës në proces përfshihet në aktivet afatshkurtra në një zë më vete në pasqyrën e pozicionit financiar. Këto teprica përfaqësojnë shumën e papaguara nga klientët; (b) shuma totale e tepricave negative të punës në proces përfshihet në detyrimet afatshkurtra brenda grupit të detyrimeve të pagueshme nga aktiviteti dhe detyrime të tjera të pagueshme. Këto teprica përfaqësojnë të ardhura të shtyra dhe duhet të përshkruhen si shuma që njësia ekonomike u detyrohet klientëve; (c) shumën e faturuara klientëve, pagesat e të cilave nuk janë marrë në datën e raportimit paraqiten si kërkesa të arkëtueshme nga aktiviteti.																														
47	Pasqyra e të ardhurave dhe shpenzimeve përfshin të ardhurat totale të periudhës kontabël.																														
SHËNIMET SHPJEGUESE																															
48	Në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare, në lidhje me të ardhurat, duhet të paraqitet informacioni i mëposhtëm: (a) politikat kontabël, të përdorura për njohjen e të ardhurave, si dhe metodat e përdorura për përcaktimin e volumit të shërbimeve të kryera (për shembull, njohja e të ardhurave nga kontratat e shërbimeve afatgjata, tarifat e konjeksionit, etj.) (b) shuma e çdo kategorie të rëndësishme të të ardhurave të njohura gjatë periudhës kontabël, duke treguar veçmas të ardhurat që vijnë nga: i) shitja e mallrave dhe e produkteve; ii) kryerja e shërbimeve; iii) interesi; iv) të ardhurat nga shfrytëzimi i pronësisë (rojëllti); v) dividendët; vi) kontratat e ndërtimit.																														
49	Një njësi ekonomike, në lidhje me kontratat e ndërtimit, në shënimet shpjeguese duhet të japë informacionet në vijim: (a) shumën e të ardhurave të kontratës të njohura si të ardhura gjatë periudhës. (b) metodat e përdorura për të përcaktuar të ardhurat e kontratës të njohura gjatë periudhës. (c) metodat e përdorura për të përcaktuar fazën e përfundimit të kontratave në proces. (d) shumën bruto të kërkesave për t'u arkëtuar nga klientët për punë të kontraktuar si një aktiv. (e) shumën bruto të detyrimeve ndaj klientëve për punë të kontraktuar si një detyrim në pasiv.																														
DATA E HYRJES NË ZBATIM																															
50	Ky Standard do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudha kontabël, që fillojnë më ose pas datës 1 janar 2015. Ky Standard duhet të zbatohet në mënyrë prospective.																														
KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PER NJËSITE E VOGLA DHE TË MESME(SNRF PËR NVM)																															
51	Tabela më poshtë tregon se si korrespondojnë paragrafët e këtij Standardi me SNRF për NVM-të. Paragrafët janë trajtuar si korresponduese, nëse ato trajtojnë në përgjithësi të njëjtën çështje, pavarësisht nga fakti që përshkrimet në standardet e referuara mund të kenë ndryshim.																														
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Paragrafët sipas SKK 8</th><th>Paragrafët sipas SNRF për NVM-të botuar në Korrik 2009</th></tr> </thead> <tbody> <tr><td>Paragrafi 1</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 2</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 3</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 4</td><td>Sek 23.1</td></tr> <tr><td>Paragrafi 5</td><td>Sek 23.2</td></tr> <tr><td>Paragrafi 6</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 7</td><td>Sek 23.4</td></tr> <tr><td>Paragrafi 8</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 9</td><td>Sek 23.3</td></tr> <tr><td>Paragrafi 10</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 11</td><td>Sek 23.5</td></tr> <tr><td>Paragrafi 12</td><td>Sek 23.6</td></tr> <tr><td>Paragrafi 13</td><td>Sek 23.7</td></tr> <tr><td>Paragrafi 14</td><td>Sek 23.8</td></tr> </tbody> </table>		Paragrafët sipas SKK 8	Paragrafët sipas SNRF për NVM-të botuar në Korrik 2009	Paragrafi 1	Asnjë	Paragrafi 2	Asnjë	Paragrafi 3	Asnjë	Paragrafi 4	Sek 23.1	Paragrafi 5	Sek 23.2	Paragrafi 6	Asnjë	Paragrafi 7	Sek 23.4	Paragrafi 8	Asnjë	Paragrafi 9	Sek 23.3	Paragrafi 10	Asnjë	Paragrafi 11	Sek 23.5	Paragrafi 12	Sek 23.6	Paragrafi 13	Sek 23.7	Paragrafi 14	Sek 23.8
Paragrafët sipas SKK 8	Paragrafët sipas SNRF për NVM-të botuar në Korrik 2009																														
Paragrafi 1	Asnjë																														
Paragrafi 2	Asnjë																														
Paragrafi 3	Asnjë																														
Paragrafi 4	Sek 23.1																														
Paragrafi 5	Sek 23.2																														
Paragrafi 6	Asnjë																														
Paragrafi 7	Sek 23.4																														
Paragrafi 8	Asnjë																														
Paragrafi 9	Sek 23.3																														
Paragrafi 10	Asnjë																														
Paragrafi 11	Sek 23.5																														
Paragrafi 12	Sek 23.6																														
Paragrafi 13	Sek 23.7																														
Paragrafi 14	Sek 23.8																														

	Paragrafi 15	Sek 23.9
	Paragrafi 16	Sek 23.10
	Paragrafi 17	Sek 23.11
	Paragrafi 18	Sek 23.12
	Paragrafi 19	Sek 23.13
	Paragrafi 20	Sek 23.14
	Paragrafi 21	Sek 23.14
	Paragrafi 22	Asnjë
	Paragrafi 23	Sek 23.15
	Paragrafi 24	Sek 23.17
	Paragrafi 25	Sek 23.18
	Paragrafi 26	Sek 23.19
	Paragrafi 27	Sek 23.20
	Paragrafi 28	Sek 23.21
	Paragrafi 29	Sek 23.22
	Paragrafi 30	Sek 23.23
	Paragrafi 31	Sek 23.24
	Paragrafi 32	Sek 23.25, Sek 23.16
	Paragrafi 33	Sek 23.26
	Paragrafi 34	Sek 23.27
	Paragrafi 35	Asnjë
	Paragrafi 36	Asnjë
	Paragrafi 37	Asnjë
	Paragrafi 38	Asnjë
	Paragrafi 39	Asnjë
	Paragrafi 40	Asnjë
	Paragrafi 41	Asnjë
	Paragrafi 42	Asnjë
	Paragrafi 43	Asnjë
	Paragrafi 44	Sek 23.28
	Paragrafi 45	Sek 23.29
	Paragrafi 46	Asnjë
	Paragrafi 47	Asnjë
	Paragrafi 48	Sek 23.30
	Paragrafi 49	Sek 23.31, Sek 23.32
	Paragrafi 50	Asnjë
	Paragrafi 51	Asnjë

Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Përmirësuara	
SKK 9 KOMBINIMET E BIZNESEVE DHE KONSOLIDIMI	
Pg.	
	STANDARDI KOMBËTAR I KONTABILITETIT NR. 9 - KOMBINIMET E BIZNESEVE DHE KONSOLIDIMI – I PËRMIRËSUAR
	PËRMBAJTJA <i>Paragrafët</i>
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES 1-3
	FUSHA E ZBATIMIT 4-5
	PËRKUFIZIMET KRYESORE 6
	PËRKUFIZIME TË TJERA MBI KOMBINIMIN E BIZNESEVE 7-8
	KONTABILITETI I KOMBINIMEVE TË BIZNESEVE 9-32
	Rregulla të përgjithshme të metodës së blerjes 9-16
	Identifikimi i blerësit 17-18
	Kosto e kombinimit të biznesit 19-20
	Rregullimet në koston e një kombinimi biznesi të kushtëzuara nga ngjarjet e ardhshme 21-23
	Shpërndarja e koston së një kombinimi biznesi 24-27
	Detyrimet e kushtëzuara 28-29
	Kontabilizimi i emrit të mirë 30-31
	Tejkalimi mbi koston e interesit të blerësit në vlerën e drejtë neto të aktiveve të identifikueshme të njësisë ekonomike të blerë, të detyrimeve aktuale dhe të kushtëzuara 32
	KONSOLIDIMI 33-58
	Njësitë e kontrolluara - Kërkesat për paraqitjen e pasqyrave financiare të konsoliduara 33-43
	Njësitë ekonomike me qëllim të veçantë 44
	Procedurat e konsolidimit 45-53
	Pasqyrat financiare të veçanta 54-56
	Pasqyrat financiare të kombinuara 57-58
	SHËNIMET SHPJEGUESE 59-63
	DATA E HYRJES NË ZBATIM 64
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PËR NVM) 65
	BAZA E KONKLIZIONEVE
	UDHËZIM PËR ZBATIMIN E SKK 9
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES
1	Objekti i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 9, <i>Kombinimet e biznesit dhe konsolidimi</i> ("SKK" 9 ose "Standardi"), nxjerrë dhe miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit, si dhe shpallur nga Ministria e Financës, i ndryshuar, është dhënia e parimeve të njohjes, matjes, vlerësimit të mëposhëm, paraqitjes si dhe të shpjegimeve të nevojshme në pasqyrat financiare për kombinimet e bizneseve dhe njësitë e kontrolluara, të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit. Këto standarde bazohen në parimet e kontabilitetit dhe raportimit, të pranuar në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme të cilave përshkruhen në Ligjin nr. 9228, "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare", publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
2	SKK 9 mbështetet në standardin ndërkombëtar të raportimit financiar SNRF 3, " <i>Kombinimet e biznesit</i> ". SKK 9 është ndryshuar për t'u bërë i krahasueshëm me Seksionin 9 <i>Pasqyrat e konsoliduara dhe të veçanta</i> dhe Seksionin 19 <i>Kombinimet e biznesit dhe emri i mirë</i> të Standardit Ndërkombëtar të Raportimit Financiar për Njësitë Ekonomike të Vogla dhe të Mesme (SNRF për NVM). Një tabelë korresponduese e paragrafëve të Standardit me paragrafë të SNRF për NVM është dhënë në paragrafin 65. Për rastet që nuk janë trajtuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga SKK 9 ose ndonjë SKK tjetër, drejtuesit e njësisë ekonomike duhet që, me miratimin e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit, të aplikojnë politika të tilla që sigurojnë një pasqyrim të vërtetë e të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare, dhe ndryshimeve të fluksit të parasë së njësisë ekonomike, siç kërkohet në nenin 9 të Ligjit nr. 9228, "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare", publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
3	Pasqyrat financiare do të përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk do të zbatohen për zërat jomaterialë. Parimi i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 40 deri 90 të SKK 1.

	FUSHA E ZBATIMIT
4	Ky Standard zbatohet për trajtimin kontabël të kombinimeve të biznesit dhe njësive të kontrolluara. Ai jep udhëzime për identifikimin e blerësit, matjen e kostos së kombinimit të biznesit, si dhe shpërndarjen e kësaj kostoje në aktivet e blera, detyrimet dhe provizionet për detyrimet e kushtëzuara të supozuara. Ai gjithashtu jep trajtimin kontabël të emrit të mirë në kohën e një kombinimi biznesi dhe më pas. Ky standard përcakton rrethanat në të cilat një njësi ekonomike paraqet pasqyra financiare të konsoliduara dhe procedurat për përgatitjen e këtyre pasqyrave. Ai gjithashtu përfshin udhëzime mbi pasqyrat financiare të veçanta dhe pasqyrat financiare të kombinuara.
5	Ky Standard përcakton trajtimin kontabël për të gjitha kombinimet e biznesit, përveç: (a) kombinimeve të njësive ekonomike apo bizneseve nën kontroll të përbashkët. Kontrolli të përbashkët do të thotë se të gjitha njësitë ekonomike ose bizneset e kombinuara në fund të fundit janë të kontrolluara nga e njëjta palë si para ashtu edhe pas kombinimit të biznesit, dhe ky kontroll nuk është kalimtar (b) formimin e një sipërmarrjeje të përbashkët (c) blerjen e një grupi aktivesh të cilat nuk përbëjnë një biznes.
	PËRKUFIZIME KRYESORE
6	Më poshtë jepen përkufizimet e disa termave kryesore që përdoren në këtë standard: <u>Kontrolli</u> është fuqia për të drejtuar politikën financiare dhe të shfrytëzimit të një njësie tjetër ekonomike, nëpërmjet ushtrimit të së cilit përfitohen përfitime ekonomike nga aktivitetet e kësaj njësie. <u>Shoqëria e kontrolluar</u> është një njësi e kontrolluar nga një njësi tjetër (d.m.th. shoqëria mëmë). <u>Shoqëria mëmë</u> është një njësi që zotëron një ose më shumë njësi të kontrolluara. <u>Grupi</u> përbëhet nga një shoqëri mëmë dhe të gjitha njësitë e kontrolluara prej saj. Një <u>kombinim biznesi</u> është bashkimi i njësive ekonomike ose bizneseve të ndara, në një njësi ekonomike. Rezultat pothuajse i të gjitha kombinimeve të biznesit është që një njësi ekonomike, blerësi, fiton kontrollin e një ose më shumë bizneseve të tjera, njësitë e blera. <u>Data e blerjes</u> është data në të cilën blerësi në mënyrë efektive merr kontrollin e njësisë së blerë. <u>Emri i mirë</u> është diferenca pozitive mes kostos së blerjes dhe vlerës së drejtë /vlerës kontabël para blerjes së aktiveve neto të blera. <u>NQV</u> është një njësi ekonomike me qëllim të veçantë e cila mund të krijohej për të përmbushur një objektiv të ngushtë (psh për të realizuar një marrëveshje qiraje, për të ndërmarrë veprimtari të kërkim-zhvillimit ose për të krijuar instrumente financiarë nga aktivet financiare). Një NQV e tillë mund të marrë formën e një korporate, shoqërie besimi, shoqërie të thjeshtë ose të një njësie të paorganizuar juridikisht. Shpesh, NQV-të janë krijuar me marrëveshje ligjore që imponojnë kërkesa strikte mbi aktivitetet e NQV-së.
	Përkufizime të tjera mbi kombinimin e bizneseve
7	Një kombinim biznesi mund të strukturohet në mënyra të ndryshme për arsye ligjore, tatimore apo arsye të tjera. Kjo mund të përfshijë blerjen nga një njësi ekonomike të kapitalit të një njësie ekonomike tjetër, blerjen e të gjitha aktiveve neto të një njësie ekonomike tjetër, marrjen e detyrimeve të njësisë ekonomike tjetër, ose blerjen e disa prej aktiveve neto të një tjetër njësie ekonomike që së bashku përbëjnë një ose më shumë biznese.
8	Një kombinim biznesi mund të ndikohet nga emetimi i instrumenteve të kapitalit, transferimi i mjeteve monetare, ekuivalentet e tyre ose aktivet e tjera, apo një përzierje të këtyre. Transaksioni mund të jetë në mes aksionerëve të njësive ekonomike të kombinuara ose midis një njësie ekonomike dhe aksionerëve të njësisë tjetër. Kjo mund të përfshijë krijimin e një njësie ekonomike të re për kontrollin e njësive të kombinuara ose aktiveve neto të transferuara, ose ristrukturimin e një ose më shumë njësive ekonomike të kombinuara.
	KONTABILITETI I KOMBINIMEVE TË BIZNESEVE
	Rregulla të përgjithshme të metodës së blerjes
9	Të gjitha kombinimet e biznesit kontabilizohen duke përdorur metodën e blerjes.
10	Fakti që në një kombinim biznesi janë blerë aksionet ose aktivet dhe detyrimet e një njësie ekonomike tjetër, nuk ndikon as mbi politikën kontabël, dhe as mbi parimet e regjistrimit të kombinimit të bizneseve në pasqyrat financiare të konsoliduara.
11	Sipas këtij standardi, bashkimi i shoqërisë mëmë me njësinë e kontrolluar plotësisht prej saj nuk është një kombinim biznesi, pasi shoqëria mëmë dhe njësia e kontrolluar prej saj përbënin një njësi të vetme ekonomike, edhe para se ato të bashkoheshin.
12	Metoda e blerjes do të zbatohet që në datën kur kryhet blerja. Në këtë datë do të vlerësohen kostojat e blerjes, vlera e drejtë e aktiveve neto të blera dhe emri i mirë (pozitiv ose negativ).
13	Data e blerjes është data në të cilën blerësi merr kontrollin e njësisë së blerë. Për shkak se kontrolli është fuqia për të drejtuar politikën financiare dhe të shfrytëzimit të një njësie ose biznesi në mënyrë që të sigurohen përfitime nga aktivitetet e saj, nuk është e nevojshme për një transaksion që të mbyllet apo përfundohet me ligj para se të merret kontrolli nga blerësi. Në vlerësimin e kontrollit të marrë nga blerësi do të mbahen parasysh të gjitha faktet përkatëse dhe rrethanat e një kombinim biznesi.
14	Në bazë të konceptit të materialitetit, në zbatimin e metodës së blerjes, mund të përdoren pasqyrat financiare të muajit që është më afër datës së blerjes, nëse këto nuk ndryshojnë materialisht nga data e blerjes.
15	Duke filluar nga data e blerjes, blerësi do të njohë në pasqyrat financiare të tij interesin e tij në aktivet, detyrimet ekzistuese dhe

	detyrimet e kushtëzuara, si dhe emrin e mirë të njësive së blerë; në pasqyrën e tij të të ardhurave dhe shpenzimeve interesin e tij në të ardhurat dhe shpenzimet e njësive së blerë.
16	Zbatimi i metodës së blerjes përfshin hapat e mëposhtëm: (a) identifikimin e blerësit. (b) matjen e kostos së kombinimit të biznesit. (c) shpërndarjen, në datën e blerjes, të kostos së kombinimit të biznesit në aktivet e blera, detyrimet dhe provizionet për detyrimet e kushtëzuara të marra përsipër.
	Identifikimi i blerësit
17	Për kombinimin e një biznesi duhet të identifikohet blerësi. Blerësi është njësia ekonomike e kombinuar që merr kontrollin e njësive ekonomike ose bizneseve të tjera të kombinuara.
18	Edhe pse nganjëherë mund të jetë e vështirë për të identifikuar blerësin, zakonisht ka tregues se ekziston një i tillë. Për shembull: (a) në qoftë se vlera e drejtë e një prej njësive ekonomike të kombinuara është dukshëm më e madhe se ajo e njësive të tjera të kombinuara, njësia me vlerën e drejtë më të madhe ka të ngjarë të jetë blerësi. (b) nëse kombinimi i biznesit është realizuar nëpërmjet një shkëmbimi të instrumenteve të kapitalit të zakonshëm me mjete monetare ose aktive të tjera, njësia ekonomike që jep mjete monetare ose aktive të tjera ka të ngjarë të jetë blerësi. (c) nëse kombinimi i biznesit bën të mundur që drejtimin ta ketë një prej njësive ekonomike të kombinuara, e cila është në gjendje të përzgjedhë shumicën e ekipit drejtues të njësive së kombinuar, atëherë kjo njësia ekonomike ka të ngjarë të jetë blerësi.
	Kosto e kombinimit të biznesit
19	Blerësi mat koston e kombinimit të biznesi si totalin e: (a) vlerave të drejta, në datën e shkëmbimit, të aktiveve të dhëna, detyrimeve të lindura ose të marra përsipër, dhe instrumenteve të kapitalit të emetuara nga blerësi, në këmbim të kontrollit të njësive të blera, plus (b) të gjitha kostot që i ngarkohen drejtpërdrejt kombinimit të biznesit.
20	Shembuj të kostove që i ngarkohen drejtpërdrejt kombinimit të bizneseve, janë tarifatat që u paguhen këshilltarëve (për shembull, për analiza të njësive së blerë, noterizimet, tarifatat shtetërore). Kostot e sigurimit të detyrimeve financiare dhe të emetimit të instrumenteve të kapitalit, me qëllim financimin e blerjes, nuk konsiderohen si kosto që lidhen drejtpërdrejt me kombinimin e bizneseve. Kosto të tilla do të përfshihen në vlerësimin fillestar të detyrimeve dhe instrumenteve të kapitalit, në përputhje me SKK 3, "Instrumentet financiare".
	Rregullimet në koston e një kombinimi biznesi të kushtëzuara nga ngjarjet e ardhshme
21	Kur një marrëveshje për kombinim biznesi parashikon një rregullim të koston të kombinimit të kushtëzuar nga ngjarjet e ardhshme, blerësi do të përfshijë shumën e parashikuar të këtij rregullimi në koston e kombinimit në datën e blerjes në qoftë se rregullimi është i mundshëm dhe mund të matet në mënyrë të besueshme.
22	Shembuj të kushtëzimeve, që ndikojnë mbi çmimin e blerjes, janë pagesa të kushtëzuara nga shitjet, fitimi, EBITDA (fitimi para interesit, amortizimit dhe tatimit) ose disa tregues të tjerë, që duhen të plotësohen nga njësia e blerë gjatë një periudhe të caktuar kohe, pas datës së blerjes.
23	Megjithatë, në qoftë se rregullimi potencial nuk njihet në datën e blerjes, por më pas bëhet i mundshëm dhe mund të matet në mënyrë të besueshme, shuma shtesë do të trajtohet si një rregullim në koston e kombinimit.
	Shpërndarja e kostos së një kombinimi biznesi
24	Blerësi duhet që, në datën e blerjes, të shpërndajë koston e një kombinimi biznesi duke njohur aktivet e identifikueshme të njësive së blerë, detyrimet dhe një provizion për ato detyrime të kushtëzuara që përmbushin kriteret e njohjes në paragrafin 28 me vlerat e tyre të drejta në këtë datë. Çdo diferencë në mes kostos së kombinimit të biznesit dhe interesave të blerësit në vlerën e drejtë neto të aktiveve të identifikueshme, detyrimet dhe provizionet për detyrimet e kushtëzuara tashmë të njohura, do të trajtohet në përputhje me paragrafët 30 dhe 32 (si emër i mirë, ose i ashtuquajtur "emër i mirë negativ").
25	Në datën e blerjes, blerësi njeh veçmas aktivet e identifikueshme të njësive së blerë, detyrimet dhe detyrimet e kushtëzuara në datën e blerjes, vetëm nëse ato i përmbushin kriteret e mëposhtme në këtë datë: (a) Në rastin e një aktivi, përveç një aktivi jomaterial, është e mundur që çdo përfitim i ardhshëm ekonomik i lidhur me të do të rrjedhë tek blerësi, dhe vlera e tij e drejtë mund të matet në mënyrë të besueshme. (b) Në rastin e një detyrimi, përveç një detyrimi eventual, është e mundur që një dalje e burimeve do të kërkohej për të shlyer detyrimin, vlera e drejtë e të cilit mund të matet në mënyrë të besueshme. (c) Në rastin e një aktivi jomaterial ose një detyrimi eventual, vlera e drejtë e tij mund të matet në mënyrë të besueshme.
26	Në përputhje me paragrafin 24, blerësi njeh veçmas vetëm aktivet e identifikueshme, detyrimet dhe detyrimet e kushtëzuara të njësive së blerë që ekzistojnë në datën e blerjes dhe përmbushin kriteret e njohjes në paragrafin 25. Pra: (a) blerësi do të njohë detyrimet për ndërprerjen ose zvogëlimin e aktiviteteve të njësive së blerë si pjesë e shpërndarjes së kostos së kombinimit vetëm kur njësia e blerë ka, në datën e blerjes, një detyrim ekzistues për rristurimin i njohur në përputhje me SKK 6 Provizionet, detyrimet dhe aktivet e kushtëzuara; dhe (b) blerësi, kur shpërndahet kostoja e kombinuar, nuk do të njohë detyrime për humbje të ardhshme apo kosto të tjera që pritet të shkaktohen si rezultat i kombinimit të biznesit.
27	Nëse trajtimi kontabël fillestar për një kombinim biznesi është i paplotë deri në fund të periudhës raportuese në të cilën ndodh kombinimi, blerësi do të njohë në pasqyrat e tij financiare shuma të përkohshme për zërat për të cilat kontabiliteti është i paplotë.

	Brenda dymbëdhjetë muaj pas datës së blerjes, blerësi në mënyrë retrospektive duhet të përshtasë shumat e përkohshme të njohura për aktivet dhe detyrimet në datën e blerjes (dmth. trajtimi i tyre sikur ato të ishin bërë në datën e blerjes), për të pasqyruar informacionin e ri të përfutur. Përtej dymbëdhjetë muaj pas datës së blerjes, rregullimet në trajtimin kontabël fillestar për një kombinim biznesi, do të njihen vetëm për të korrigjuar një gabim në përputhje me SKK 1
	Detyrimet e kushtëzuara
28	Paragrafi 24 specifikon se blerësi njihet veças një provizion për një detyrim eventual të njësisë së blerë vetëm në qoftë se vlera e drejtë e tij mund të matet në mënyrë të besueshme. Në qoftë se vlera e drejtë nuk mund të matet në mënyrë të besueshme: (a) ka një efekt ndikues në shumën e njohur si emër i mirë ose të llogaritur në përputhje me paragrafin 32 dhe (b) blerësi do të japë informacione shpjeguese në lidhje me këtë detyrim eventual siç kërkohet nga SKK 6 <i>Provizionet, detyrimet dhe aktivet e kushtëzuara</i> .
29	Pas njohjes së tyre fillestare, blerësi do të vlerësojë detyrimet e kushtëzuara që njihen veças, në përputhje me paragrafin 24 me vlerën që është më e larta e: (a) shumës që do të njihet në përputhje me SKK 6 <i>Provizionet, detyrimet dhe aktivet e kushtëzuara</i> , dhe (b) shumës së njohur fillimisht pakësuar me shumat e njohura më parë si të ardhura në përputhje me SKK 8 <i>Të ardhurat</i> .
	Kontabilizimi i emrit të mirë
30	Blerësi duhet që, në datën e blerjes: (a) të njohë emrin e mirë të fituar në një kombinim biznesi, si një aktiv, dhe (b) fillimisht ta masë emrin e mirë me koston e vet, që është tejkalimi i kostos së kombinimit të biznesit mbi interesin e blerësit në vlerën e drejtë neto të aktiveve të identifikueshme, detyrimet dhe detyrimet e kushtëzuara të njohura.
31	Pas njohjes, blerësi do të masë emrin e mirë të fituar në një kombinim biznesi me koston pakësuar me amortizimin e akumuluar dhe humbjet e akumuluar nga zhvlerësimi: (a) Nëse një njësi ekonomike nuk është në gjendje të bëjë një vlerësim të besueshëm të jetës së dobishme të emrit të mirë, jeta e tij do të supozohet që të jetë dhjetë vite. (b) Një njësi ekonomike duhet të ndjekë SKK 5 <i>Aktivitet afatgjatë materiale dhe aktivet afatgjatë jomateriale</i> për njohjen dhe matjen e emrit të mirë.
	Tejkalimi mbi koston e interesit të blerësit në vlerën e drejtë neto të aktiveve të identifikueshme të njësisë ekonomike të blerë, të detyrimeve aktuale dhe të kushtëzuara
32	Nëse interesi i blerësit në vlerën e drejtë neto të aktiveve të identifikueshme, detyrimeve ekzistuese dhe detyrimeve të kushtëzuara të njohura në përputhje me paragrafin 24 tejkalon koston e kombinimit të biznesit (nganjëherë referuar si "emër i mirë negativ"), blerësi do të: (a) rivlerësojë identifikimin dhe matjen e aktiveve të identifikueshme, detyrimet ekzistuese dhe provizionet për detyrimet e kushtëzuara dhe matjen e kostos së kombinimit, dhe (b) njohë menjëherë në fitim ose humbje ndonjë tepëri të mbetur pas rivlerësimit.
	KONSOLIDIMI
	Njësitë e kontrolluara - Kërkesat për paraqitjen e pasqyrave financiare të konsoliduara
33	Njësitë e kontrolluara do të paraqiten: (a) të konsoliduara zë për zë në pasqyrat financiare të konsoliduara (b) me kosto minus zhvlerësimin në pasqyrat financiare të veçanta
34	Përveçse siç lejohet ose kërkohet nga paragrafi 35 një shoqëri mëmë duhet të paraqesë pasqyra financiare të konsoliduara në të cilën ajo konsolidon investimet e saj në njësitë e kontrolluara prej saj në përputhje me këtë standard. Pasqyrat financiare të konsoliduara duhet të përfshijnë të gjitha njësitë e kontrolluara të shoqërisë mëmë.
35	Një shoqëri mëmë nuk duhet të paraqesë pasqyra financiare të konsoliduara nëse: (a) plotësohen të dyja kushtet vijuese: (i) shoqëria mëmë është vetë një njësi e kontrolluar dhe, (ii) shoqëria mëmë përfundimtare e saj (ose ndonjë shoqëri mëmë e ndërmjetme) përgatit pasqyra financiare të konsoliduara të qëllimit të përgjithshëm që pajtohen me të gjitha SKK-të ose me këtë SKK; ose (b) ajo nuk ka njësi të kontrolluara përveç atyre të blera me qëllimin e shitjes ose mbylljes brenda një viti. Një shoqëri mëmë duhet ta kontabilizojë këtë njësi të kontrolluar me kosto minus zhvlerësimin.
36	Një njësi e kontrolluar është një njësi ekonomike që është e kontrolluar nga shoqëria mëmë. Kontrolli është fuqia për të qeverisur politikën e shfrytëzimit dhe financiare të një njësie në mënyrë që të sigurojë përfitime nga veprimtaritë e saj. Nëse një njësi ka krijuar një njësi me qëllim të veçantë (NQV) për të përmbushur një objektivi të ngushtë të mirëpërcaktuar, njësi duhet të konsolidojë NQV kur thelbi i marrëdhënies tregon që NQV-ja është e kontrolluar nga ajo njësi. (shiko paragrafët 17–18).
37	Kontrolli presupozohet se ekziston kur njësi mëmë zotëron në mënyrë direkt ose të tërthortë (nëpërmjet njësie të kontrolluara prej saj) më shumë se gjysmën e të drejtës votuese të njësisë së kontrolluar, përveç rasteve përjashtimore, kur mund të tregohet qartë që një zotërim i tillë nuk përbën kontroll. Kontrolli ekziston gjithashtu kur njësi mëmë zotëron gjysmën ose më pak se gjysmën e të drejtës votuese të njësisë së kontrolluar, kur ka :

	(a) pushtet mbi më shumë se gjysmën e të drejtës votuese, nëpërmjet një marrëveshjeje me investitorë të tjerë; (b) pushtet për të drejtuar politikën financiare dhe të shfrytëzimit të njësive ekonomike, sipas statutit të njësive ose një marrëveshjeje; (c) pushtet për të emëruar ose shkarkuar shumicën e anëtarëve të stafit drejtues dhe organit më të lartë mbikëqyrës (për shembull bordin drejtues dhe bordin e mbikëqyrjes së shoqërisë); (d) pushtet për të përcaktuar shumicën e votave në procesin e vendimmarrjes së bordit të drejtorëve dhe organit më të lartë të mbikëqyrjes.
38	Kontrolli gjithashtu mund të arrihet duke pasur opsione ose instrumenta të konvertueshëm që janë aktualisht të ushtrueshëm, ose duke pasur një agjent me aftësinë për të drejtuar veprimtaritë në përfitim të njësive kontrolluese.
39	Një njësi e kontrolluar nuk përjashtohet nga konsolidimi thjesht sepse investitori është një organizatë investimi ose një njësi e ngjashme.
40	Një njësi e kontrolluar nuk përjashtohet nga konsolidimi sepse veprimtaritë e tij të biznesit nuk janë të ngjashme me atë të njësive të tjera brenda grupit. Informacioni i duhur jepet duke konsoliduar njësi të tilla si dhe duke dhënë informacione shtesë në pasqyrat financiare të konsoliduara rreth veprimtarive të ndryshme të biznesit të njësive të kontrolluara.
41	Një njësi e kontrolluar nuk përjashtohet nga konsolidimi sepse ajo ushtron aktivitetin e saj në një juridiksion që imponon kufizime për transferimin e mjeteve monetare ose aktiveve të tjera jashtë juridiksionit.
42	Ndonëse në pjesën më të madhe, njësitë e kontrolluara janë njësi tregtare, në rrethana të caktuara, edhe njësi jotregtare (për shembull, fondacionet dhe institucionet jofitimprurëse) mund ta përmbushin përkufizimin e një shoqërie të kontrolluar. Përveç kriterëve të përmendura në paragrafin 37, përcaktimi i kontrollit (ose ndikimit të ndjeshëm) për njësitë jotregtare mbështetet gjithashtu në faktin se cila njësi do të zotërojë aktivet e njësive jotregtare, pas likuidimit të saj.
43	Pasqyrat financiare të konsoliduara përbëhen nga pasqyra e konsoliduar e pozicionit financiar, pasqyra e konsoliduar e performancës, pasqyra e konsoliduar e fluksit të mjeteve monetare, pasqyra e konsoliduar e ndryshimeve në kapital dhe shënimet shpjeguese përkatëse.
	Njësitë ekonomike me qëllim të veçantë
44	Një njësi ekonomike duhet të përgatisë pasqyra financiare të konsoliduara që përfshijnë atë vetë si dhe çdo NQV që është e kontrolluar nga ajo. Përveç rrethanave të përshkruara në paragrafin 37, rrethanat e mëposhtme mund të tregojnë që një njësi ekonomike kontrollon një NQV (kjo nuk është një listë gjithëpërfshirëse): (a) veprimtaritë e NQV-së zhvillohen në emër të njësive ekonomike sipas nevojave të saj specifike të biznesit. (b) njësia ka fuqinë përfundimtare vendimmarrëse mbi veprimtaritë e NQV-së edhe pse vendimet e përditshme janë të deleguara. (c) njësia ekonomike ka të drejtën të përfitojë shumicën e përfitimeve të NQV-së dhe prandaj mund të ekspozohet ndaj rreziqeve rastësore që lidhen me veprimtarinë e NQV-së. (d) njësia mban shumicën e rreziqeve të mbetura ose të pronësisë të lidhura me NQV-në dhe aktivet e saj.
	Procedurat e konsolidimit
45	Pasqyrat financiare të konsoliduara paraqesin informacion financiar rreth grupit si një njësi e vetme ekonomike. Në përgatitjen e pasqyrave financiare të konsoliduara, një njësi duhet të: (a) kombinojë pasqyrat financiare të shoqërisë mëmë dhe njësive të kontrolluara prej saj, zë për zë duke bashkuar zërat e ngjashëm të aktiveve, detyrimeve, kapitalit, të ardhurave dhe shpenzimeve; (b) eliminojë vlerën kontabël të investimeve të shoqërisë mëmë në secilën njësi të kontrolluar dhe pjesën e shoqërisë mëmë në kapitalin e secilës njësi të kontrolluar; (c) masë dhe të paraqesë interesin jokontrollues në fitimin ose humbjen e njësive të konsoliduara për periudhën e raportimit veçmas nga interesi i pronarëve të shoqërisë mëmë; dhe të (d) masë dhe paraqesë interesin jokontrollues në aktivet neto të njësive të konsoliduara, veçmas nga kapitali i pronarëve të shoqërisë mëmë në to. Interesi jokontrollues në aktivet neto konsiston në: (i) vlerën e interesit jokontrollues në datën fillestare të kombinimit të (ii) pjesa e interesit jokontrollues në ndryshimet e kapitalit që nga data e kombinimit.
46	Pjesët e fitimit ose humbjes, dhe ndryshimet në kapitalin e shpërndarë tek aksionerët e shoqërisë mëmë dhe tek interesat jokontrolluese përcaktohen në bazë të interesave ekzistuese të pronësisë dhe nuk reflektojnë ushtrimin ose konvertimin e mundshëm të opsioneve apo instrumentave të konvertueshëm.
	Tepricat dhe transaksionet nga marrëdhëniet brenda grupit
47	Tepricat dhe transaksionet nga marrëdhëniet brenda grupit, duke përfshirë të ardhurat, shpenzimet dhe dividendët, eliminohen tërësisht. Fitimet dhe humbjet që rezultojnë nga transaksionet brenda grupit që janë njohur në aktive, si inventarët apo aktive afatgjatë materiale, eliminohen tërësisht. Humbjet nga marrëdhëniet brenda grupit mund të tregojnë një zhvlerësim që kërkon njohje në pasqyrat financiare të konsoliduara (shih SKK 5 <i>Aktivet afatgjatë materiale dhe aktivet afatgjatë jomateriale</i>). SKK 11 <i>Tatimi mbi Fitimin</i> zbatohet për diferencat e përkohshme që rezultojnë nga eliminimi i fitimeve dhe humbjeve nga transaksionet brenda grupit.
	Data të njëjta raportimi
48	Pasqyrat financiare të shoqërisë mëmë dhe njësive të kontrolluara prej saj të përdorura në përgatitjen e pasqyrave financiare të konsoliduara duhet të përgatiten në të njëjtën datë raportimi, përveçse kur kjo është e vështirë për t'u bërë.
	Politikat e njëjta kontabël
49	Pasqyrat financiare të konsoliduara përgatiten duke përdorur politika kontabël, të njëjta për pasqyrat financiare të njësive të kontrolluara të konsoliduara. Nëse një njësi e kontrolluar e konsoliduar i ka përgatitur pasqyrat financiare të saj, duke përdorur politika të tjera kontabël (për shembull, në përputhje me parime të kontabilitetit gjerësisht të pranura të një vendi tjetër), bëhen

	rregullimet e duhura në pasqyrat financiare të njësive të kontrolluar para se të bëhet konsolidimi, me qëllim që ato të jenë në përputhje me politikat kontabël të grupit.
	Blerja dhe mbyllja/shitja e njësive të kontrolluara
50	Njësitet e kontrolluara konsolidohen nga data e blerjes së tyre. Të ardhurat dhe shpenzimet e një njësie të kontrolluar përfshihen në pasqyrat financiare të konsoliduara deri në datën kur shoqëria mëmë heq dorë nga kontrolli i njësive të kontrolluar. Kur një njësi e kontrolluar mbyllet/shitet gjatë periudhës kontabël, të ardhurat dhe shpenzimet e saj do të përfshihen në pasqyrën e performancës të konsoliduara deri në datën e mbylljes/shitjes. Diferenca mes të ardhurave nga mbyllja/shitja dhe vlerës kontabël të aktiveve neto në pasqyrën e pozicionit financiar të grupit (duke përfshirë emrin e mirë) në datën e mbylljes, duke përfshirë vlerat kumulative të çdo difference këmbimi që lidhet me një njësi të huaj të njohur në kapital në përputhje me SKK 12 <i>Efekti i ndryshimeve të kurseve të këmbimit</i> , do të njihet në pasqyrën e konsoliduar të performancës, si fitim ose humbje nga mbyllja/shitja e njësive të kontrolluar.
51	Nëse një njësi nuk është më njësi e kontrolluar, por investitori (shoqëria mëmë e mëparshme) vazhdon të mbajë një investim në të, ai investim duhet të kontabilizohet si aktiv financiar në përputhje me SKK 3 <i>Instrumentet financiare</i> që nga data që njësia nuk është më njësi e kontrolluar, me përjashtim të rasteve kur ajo bëhet një pjesëmarrje ose një sipërmarrje e përbashkët (në këtë rast zbatohen paragrafet e SKK 14). Vlera kontabël e investimit në datën që njësia heq dorë nga të qënit njësi e kontrolluar duhet të konsiderohet si kosto në matjen fillestare të aktivit financiar.
	Interesi jokontrollues në njësitet e kontrolluara
52	Interesat jokontrolluese do të paraqiten në pasqyrën e konsoliduar të pozicionit financiar në kapital, të ndara nga kapitali i aksionarëve të shoqërisë mëmë (shih gjithashtu formatin e pasqyrës së pozicionit financiar të paraqitur në shtojcën 1 të SKK 2). Interesat jokontrolluese në fitimin ose humbjen e grupit do të paraqiten gjithashtu në një zë më vete në pasqyrën e konsoliduar të të ardhurave dhe shpenzimeve (shih gjithashtu formatin e pasqyrës së performancës të paraqitur në shtojcën 2 të SKK 2).
53	Fitimi ose humbja duhet t'i atribuohet si aksionerëve të shoqërisë mëmë ashtu dhe interesit jokontrollues edhe nëse kjo rezulton në një interes jokontrollues me tepriç negative.
	Pasqyrat financiare të veçanta
	Paraqitja e pasqyrave financiare të veçanta
54	Paragrafi 34 i kërkon një shoqërie mëmë të paraqesë pasqyra financiare të konsoliduara. Ky Standard nuk kërkon paraqitjen e pasqyrave financiare të veçanta për njësinë që është shoqëri mëmë ose për njësitë e kontrolluara.
55	Pasqyrat financiare të një njësie që nuk ka njësi të kontrolluara, nuk janë pasqyra financiare të veçanta. Prandaj, një njësi që nuk është shoqëri mëmë por ka investuar në një pjesëmarrje ose ka një interes të përbashkët në një sipërmarrje të përbashkët, paraqet pasqyrat e saj financiare në pajtim me paragrafet e SKK 14, sipas rastit. Ajo gjithashtu mund të zgjedhë të paraqesë pasqyra financiare të veçanta.
	Zgjedhja e politikave kontabël
56	Kur një shoqëri mëmë, përgatit pasqyra financiare të veçanta dhe i përshkruan ato si konform me SKK-të, këto pasqyra duhet të pajtohen me të gjitha kërkesat e këtyre Standardeve. Njësia duhet të përdorë të njëjtën politikë kontabël për kontabilizimin e investimeve të saj në njësitë e kontrolluara, - kosto minus zhvlerësimin. ose - vlerën e drejtë (ndryshimet në vlerën e drejtë njihen në fitim ose humbje). Njësia duhet të zbatojë të njëjtën politikë kontabël për të gjitha investimet në një klasë të caktuar (njësi të kontrolluara, pjesëmarrje ose sipërmarrje të përbashkët), por mund të zgjedhë politika të ndryshme kontabël për klasa të ndryshme.
	Pasqyrat financiare të kombinuara
57	Pasqyrat financiare të kombinuara janë një grup i vetëm pasqyrash financiare i dy ose me shumë njësive të kontrolluara nga një investitor i vetëm. Ky Standard nuk kërkon përgatitjen e pasqyrave financiare të kombinuara.
58	Nëse investitori përgatit pasqyra financiare të kombinuara dhe i përshkruan ato si konform me SKK-të, këto pasqyra duhet të pajtohen me të gjitha kërkesat e SKK-ve. Transaksionet dhe tepricat e llogarive nga marrëdhëniet midis njësive brenda grupit duhet të eliminohen; fitimet ose humbjet që rezultojnë nga transaksionet midis njësive brenda grupit që janë njohur në aktive, si inventarë dhe aktive afatgjata materiale duhet të eliminohen; pasqyrat financiare të njësive të përfshira në pasqyrat financiare të kombinuara duhet të përgatiten në të njëjtën datë raportimi, përveçse kur kjo është e vështirë për t'u bërë; dhe duhet të ndiqen politika kontabël uniforme për transaksionet e ngjashme dhe ngjarje të tjera në rrethana të ngjashme.
	SHËNIMET SHPJEGUESE
	Për kombinime biznesi të realizuara gjatë periudhës raportuese
59	Për çdo kombinim biznesi që kryhet gjatë periudhës, blerësi do të japë informacione shpjeguese në vijim: (a) emrat dhe përshkrimet e njësive ekonomike ose bizneseve të kombinuara. (b) datën e blerjes. (c) përqindjen e instrumenteve të kapitalit të zakonshëm të blerë (d) koston e kombinimit dhe një përshkrim të përbërësve të kësaj kostoje (si mjete monetare, instrumente kapitali dhe instrumente borxhi) (e) shumat e njohura në datën e blerjes për çdo klasë të aktiveve të njësive të blerë, detyrimet dhe detyrimet e kushtëzuara, duke përfshirë emrin e mirë (f) shumat e tepërta të njohura në fitim ose humbje në përputhje me paragrafin 32, dhe nënzhërin në pasqyrën e të ardhurave në cilin është njohur teprica.
	Për të gjitha kombinimet e biznesit
60	Një blerës do të japë informacion shpjegues për rakordimin e vlerës kontabël të emrit të mirë në fillim dhe në fund të periudhës raportuese, duke treguar veçmas:

	(a) ndryshimet që lindin nga kombinimet e biznesit të ri (b) humbjet nga zhvlerësimi (c) nxjerrjet jashtë përdorimi të bizneseve të fituara më parë (d) ndryshimet e tjera Ky rakordim nuk duhet të paraqitet për periudhat e mëparshme																																												
	Njësitë e kontrolluara																																												
	Dhënia e informacioneve shpjeguese në pasqyrat financiare të konsoliduara																																												
61	Në pasqyrat financiare të konsoliduara duhen bërë deklaratimet e mëposhtme: (a) fakti që pasqyrat janë pasqyra financiare të konsoliduara. (b) baza për arrihtjen në konkluzionin se kontrolli ekziston kur shoqëria mëmë nuk zotëron, direkt ose indirekt përmes njësive të kontrolluara, më shumë se gjysmën e fuqisë votuese. (c) çdo ndryshim midis datave të raportimit të pasqyrave financiare të shoqërisë mëmë dhe njësive të kontrolluara prej saj të përdorura në përgatitjen e pasqyrave financiare të konsoliduara. (d) natyrën dhe shtrirjen e çdo kufizimi domethënës (psh që rezultojnë nga marrëveshjet e huamarrjes ose kërkesat rregullatore) mbi aftësinë e njësive të kontrolluara për t'i transferuar fonde shoqërisë mëmë në formën e dividendëve ose për t'i ripaguar huatë.																																												
	Dhënia e shpjegimeve në pasqyrat financiare të veçanta																																												
62	Kur një shoqëri mëmë, përgatit pasqyra financiare të veçanta, këto pasqyra financiare duhet të sqarojnë: (a) që pasqyrat janë pasqyra financiare të veçanta dhe, (b) një përshkrim të metodave të përdorura për të kontabilizuar investimet në njësi të kontrolluara, (c) si dhe duhet t'i bëjnë referencë pasqyrave financiare të konsoliduara ose pasqyrave të tjera me të cilat lidhen pasqyrat financiare të veçanta.																																												
	Dhënia e shpjegimeve në pasqyrat financiare të kombinuara																																												
63	Pasqyrat financiare të kombinuara duhet të paraqesin sa vijon: (a) faktin që pasqyrat financiare janë pasqyra financiare të kombinuara. (b) arsyen pse janë përgatitur pasqyrat financiare të kombinuara. (c) bazën për përcaktimin se cilat njësi janë përfshirë në pasqyrat financiare të kombinuara. (d) bazën për përgatitjen e pasqyrave financiare të kombinuara. (e) dhëniet e informacioneve për palët e lidhura.																																												
	DATA E HYRJES NË ZBATIM																																												
64	Ky standard do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudha kontabël, që fillojnë më ose pas datës 1 janar 2015. Ky standard duhet të zbatohet në mënyrë prospektive.																																												
	KRAHASIMI ME STANDARDIN NDËRKOMBËTAR TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PËR NVM)																																												
65	Tabela më poshtë tregon se si korrespondojnë paragrafët e këtij Standardi me SNRF PËR NVM. Paragrafët janë trajtuar si korresponduese, nëse ato trajtojnë në përgjithësi të njëjtën çështje, pavarësisht nga fakti që përshkrimet në standardin e referuar mund të kenë ndryshime.																																												
	<table> <tr> <th>Paragrafët sipas SKK 9</th><th>Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009</th></tr> <tr><td>Paragrafi 1</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 2</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 3</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 4</td><td>Sek 19.1, Sek 9.1</td></tr> <tr><td>Paragrafi 5</td><td>Sek 19.2</td></tr> <tr><td>Paragrafi 6</td><td>Sek 19.9</td></tr> <tr><td>Paragrafi 7</td><td>Sek 19.4</td></tr> <tr><td>Paragrafi 8</td><td>Sek 19.5</td></tr> <tr><td>Paragrafi 9</td><td>Sek 19.6</td></tr> <tr><td>Paragrafi 10</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 11</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 12</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 13</td><td>Sek 19.17</td></tr> <tr><td>Paragrafi 14</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 15</td><td>Sek 19.16</td></tr> <tr><td>Paragrafi 16</td><td>Sek 19.7</td></tr> <tr><td>Paragrafi 17</td><td>Sek 19.8</td></tr> <tr><td>Paragrafi 18</td><td>Sek 19.10</td></tr> <tr><td>Paragrafi 19</td><td>Sek 19.11</td></tr> <tr><td>Paragrafi 20</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 21</td><td>Sek 19.12</td></tr> </table>	Paragrafët sipas SKK 9	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009	Paragrafi 1	Asnjë	Paragrafi 2	Asnjë	Paragrafi 3	Asnjë	Paragrafi 4	Sek 19.1, Sek 9.1	Paragrafi 5	Sek 19.2	Paragrafi 6	Sek 19.9	Paragrafi 7	Sek 19.4	Paragrafi 8	Sek 19.5	Paragrafi 9	Sek 19.6	Paragrafi 10	Asnjë	Paragrafi 11	Asnjë	Paragrafi 12	Asnjë	Paragrafi 13	Sek 19.17	Paragrafi 14	Asnjë	Paragrafi 15	Sek 19.16	Paragrafi 16	Sek 19.7	Paragrafi 17	Sek 19.8	Paragrafi 18	Sek 19.10	Paragrafi 19	Sek 19.11	Paragrafi 20	Asnjë	Paragrafi 21	Sek 19.12
Paragrafët sipas SKK 9	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009																																												
Paragrafi 1	Asnjë																																												
Paragrafi 2	Asnjë																																												
Paragrafi 3	Asnjë																																												
Paragrafi 4	Sek 19.1, Sek 9.1																																												
Paragrafi 5	Sek 19.2																																												
Paragrafi 6	Sek 19.9																																												
Paragrafi 7	Sek 19.4																																												
Paragrafi 8	Sek 19.5																																												
Paragrafi 9	Sek 19.6																																												
Paragrafi 10	Asnjë																																												
Paragrafi 11	Asnjë																																												
Paragrafi 12	Asnjë																																												
Paragrafi 13	Sek 19.17																																												
Paragrafi 14	Asnjë																																												
Paragrafi 15	Sek 19.16																																												
Paragrafi 16	Sek 19.7																																												
Paragrafi 17	Sek 19.8																																												
Paragrafi 18	Sek 19.10																																												
Paragrafi 19	Sek 19.11																																												
Paragrafi 20	Asnjë																																												
Paragrafi 21	Sek 19.12																																												

	Paragrafi 22	Asnjë
	Paragrafi 23	Sek 19.13
	Paragrafi 24	Sek 19.14
	Paragrafi 25	Sek 19.15
	Paragrafi 26	Sek 19.18
	Paragrafi 27	Sek 19.19
	Paragrafi 28	Sek 19.20
	Paragrafi 29	Sek 19.21
	Paragrafi 30	Sek 19.22
	Paragrafi 31	Sek 19.23
	Paragrafi 32	Sek. 19.24
	Paragrafi 33	Asnjë
	Paragrafi 34	Sek 9.2
	Paragrafi 35	Sek 9.3
	Paragrafi 36	Sek 9.4
	Paragrafi 37	Sek 9.5
	Paragrafi 38	Sek 9.6
	Paragrafi 39	Sek 9.7
	Paragrafi 40	Sek 9.8
	Paragrafi 41	Sek 9.9
	Paragrafi 42	Asnjë
	Paragrafi 43	Asnjë
	Paragrafi 44	Sek 9.11
	Paragrafi 45	Sek 9.13
	Paragrafi 46	Sek 9.14
	Paragrafi 47	Sek 9.15
	Paragrafi 48	Sek 9.16
	Paragrafi 49	Sek 9.17
	Paragrafi 50	Sek 9.18
	Paragrafi 51	Sek 9.19
	Paragrafi 52	Sek 9.20; 9.21
	Paragrafi 53	Asnjë
	Paragrafi 54	Sek 9.24
	Paragrafi 55	Sek 9.25
	Paragrafi 56	Sek 9.26
	Paragrafi 57	Sek 9.27
	Paragrafi 58	Sek 9.28
	Paragrafi 59	Sek 19.25
	Paragrafi 60	Sek 19.26
	Paragrafi 61	Sek 9.23
	Paragrafi 62	Sek 9.27
	Paragrafi 63	Sek 9.30
	Paragrafi 64	Asnjë
	Paragrafi 65	Asnjë

Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Përmirësuara	
SKK 10 GRANTET DHE FORMA TË TJERA TË NDIHMËS	
Pg	
	STANDARDI KOMBËTAR I KONTABILITETIT NR. 10 – GRANTET DHE FORMA TË TJERA TË NDIHMËS – I PËRMIRËSUAR
	PËRMBAJTJA <i>Paragrafët</i>
	OBJEKTIVI DHE BAZA E PËRGATITJES 1-3
	FUSHA E ZBATIMIT 4-6
	PËRKUFIZIMET KRYESORE 7-8
	GRANTET 9-11
	Njohja dhe matja e granteve 9-11
	PARAQITJA NË PASQYRËN E POZICIONIT FINANCIAR DHE NË PASQYRËN E PERFORMANCËS 12-13
	SHËNIMET SHPJEGUESE 14
	DISPOZITA KALIMTARE 15
	DATA E HYRJES NË ZBATIM 16
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PËR NVM) 17
	BAZA E KONKLUZIONEVE
	UDHËZUES PËR ZBATIMIN E SKK 10
	OBJEKTIVI DHE BAZA E PËRGATITJES
1	Objekti i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 10, <i>Grantet dhe forma të tjera të ndihmës</i> ('SKK 10' ose 'Standardi'), i nxjerrë dhe i miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit dhe i shpallur nga Ministria e Financave, i ndryshuar, është dhënia e parimeve të njohjes, matjes dhe vlerësimit të mëposhtme të granteve dhe formave të tjera të ndihmës në pasqyrat financiare të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit. Këto standarde bazohen në parimet e kontabilitetit dhe raportimit, të pranuar në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme të të cilave përshkruhen në Ligjin nr. 9 228, datë 29.04.2004 "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare", publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
2	SKK 10 mbështetet në Standardin Ndërkombëtar të Kontabilitetit, SNK 20 <i>Kontabiliteti i granteve qeveritare dhe dhënia e informacioneve shpjeguese për ndihmën qeveritare</i> . SKK 10 është ndryshuar për t'u bërë i krahasueshëm me Seksionin 24 – <i>Grantet qeveritare</i> të Standardit Ndërkombëtar të Raportimit Financiar për Njësitë Ekonomike të Vogla dhe të Mesme (SNRF për NVM). Një tabelë korresponduese e paragrafëve të Standardit Kombëtar me paragrafë të SNRF për NVM është dhënë në paragrafin 17. Për rastet që nuk janë trajtuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga SKK 10 ose ndonjë SKK tjetër, drejtuesit e njësisë ekonomike duhet që, me miratimin e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit, të aplikojnë politika të tilla që sigurojnë një pasqyrim të vërtetë e të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare, dhe ndryshimeve të fluksit të mjeteve monetare të kapitalit të njësisë ekonomike, siç kërkohet në nenin 9 të Ligjit nr. 9 228, datë 29.04.2004 "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare", publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
3	Pasqyrat financiare do të përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk do të zbatohen për zërat jomaterialë. Parimi i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 40 deri në 90 të SKK 1.
	FUSHA E ZBATIMIT
4	Ky standard do të përdoret për trajtimin kontabël dhe shpjegimin e granteve dhe formave të tjera të ndihmës.
5	Ky standard do të përdoret për përgatitjen e pasqyrave financiare nga ato njësi ekonomike, të cilat kanë marrë grante ose forma të tjera ndihme. Parimet dhe kërkesat e paraqitura në këtë standard do të përdoren në lidhje me grantet e marra nga organizma qeveritare dhe joqeveritare, për sa kohë që këto organizma nuk janë aksionarë të njësisë ekonomike, si dhe kërkesat e SKK 10 nuk bien ndesh me SKK të tjera, që trajtojnë këto aspekte dhe sigurojnë një paraqitje të vërtetë e të besueshme.
6	Ky standard nuk trajton aspektet e mëposhtme:

	(a) trajtimi kontabël dhe shënimet shpjeguese të ndihmës në pasqyrat financiare të organizatave dhe shoqërive që japin ndihmë; (b) ndihmën qeveritare që i jepet një njësie ekonomike në formën e lehtësirave në përcaktimin e të ardhurave të tatueshme ose në formën e detyrimit të kufizuar tatimor. Shembuj të përfitimeve të tilla janë aktivitetet e përjashtuara nga tatimet, e drejta për kreditimin e tatimit mbi investimet e bëra, zbritja e amortizimit të përsheptuar dhe norma të reduktuara të përqindjes së tatimit mbi fitimin (SKK 11 <i>Tatimi mbi fitimin</i>).
	PËRKUFIZIMET KRYESORE
7	Më poshtë jepen disa përkufizime të termave kryesorë të përdorura në këtë standard: <u>Ndihma</u> është një veprim i ndërmarrë nga një organizëm qeveritar ose joqeveritar, me synimin për t'i ofruar një përfitim ekonomik të veçantë një njësie ekonomike apo një tërësie njësisë ekonomike që plotësojnë disa kriterë të përcaktuara. Shembujt përfshijnë këshillimin teknik ose të marketingut falas, sigurimin e garancive dhe huave me normë interesi zero ose të ulët. Ndihmës nuk mund t'i caktohet një vlerë e arsyeshme. Ndihma e trajtuar në këtë standard nuk ka të bëjë me lehtësirat që ofrohen në mënyrë të tërthortë e që ndikojnë mbi tregëtinë në përgjithësi, si për shembull ofrimi i infrastrukturës në zona që kanë nevojë për zhvillim, vendosja e kufizimeve tregtare mbi konkurrentët, apo sigurimi i kushteve lehtësuese, si vaditjet ose rrjetëzimet e ujit, çka i ofrohet në mënyrë të vazhdueshme dhe pa dallim një komuniteti të tërë. Grantet janë ndihmë e dhënë nga një organizëm qeveritar ose joqeveritar, në formën e transferimit të burimeve apo aktiveve të një njësie ekonomike, përkundërt plotësimit në të shkuarën ose në të ardhmen të disa kushteve të paracaktuara që lidhen me aktivitetet e shfrytëzimit të kësaj njësie ekonomike. Këtu bëjnë përjashtim transaksionet me qeverinë, të cilat nuk mund të dallohen nga veprimet normale tregtare të njësisë ekonomike (për shembull, një prokurim nga ana e organeve qeveritare, nëpërmjet së cilës realizohet një pjesë e shitjeve të njësisë ekonomike). <u>Borxhet e falshme</u> janë borxhe, për të cilat huadhënësi merr përsipër të anulojë ripagesën e tyre, në varësi të plotësimit të disa kushteve të caktuara.
8	Grantet ndryshojnë nga format e tjera të ndihmës pasi vlera e tyre monetare mund të përcaktohet relativisht me saktësi dhe mund të dallohet nga transaksionet e tjera të zakonshme tregtare të njësisë ekonomike.
	GRANTET
	Njohja dhe matja e granteve
9	Një njësi ekonomike i njeh grantet si vijon: (a) Një grant që nuk imponon kushte të specifikuar të performancës në të ardhmen mbi përfituesin njihet në të ardhura, kur granti është arkëtuar. (b) Një grant që imponon kushte të specifikuar të performancës në të ardhmen mbi përfituesin njihet në të ardhura vetëm kur kushtet e performancës janë plotësuar. (c) Grantet e marra para se të plotësohet kriteri i njohjes së të ardhurave njihen si një detyrim.
10	Një njësi ekonomike do të masë grantet e përfutura me vlerën e drejtë të aktivitetit të marrë ose për t'u marrë.
11	Një borxh i falshëm trajtohet si një grant kur ka siguri të mjaftueshme që njësi ekonomike do të plotësojë kushtet e paracaktuara për faljen e borxhit.
	PARAQITJA NË PASQYRËN E POZICIONIT FINANCIAR DHE NË PASQYRËN E PERFORMANCËS
12	Aktivitetet e marra ose të blera nëpërmjet granteve njihen në pasqyrën e pozicionit financiar në të njëjtën mënyrë siç njihen aktivitetet e tjera të të njëjtit lloj.
13	Të ardhurat dhe shpenzimet, që lidhen me grantet, njihen në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve në zërat "Të ardhura të tjera të shfrytëzimit/dhe shpenzime të tjera të shfrytëzimit" ose si zë më vete.
	SHËNIMET SHPJEGUESE
14	Në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare duhet të paraqitet informacioni i mëposhtëm, në lidhje me grantet dhe ndihma të tjera: (a) natyrën dhe shumën e granteve të njohura në pasqyrat financiare; (b) kushtet e papërbushura dhe detyrimet e kushtëzuara të lidhura me grantet që nuk kanë qenë të njohura në të ardhurat; (c) një përshkrim të formave të tjera të ndihmës qeveritare ose joqeveritare nga të cilat njësi ekonomike ka përfituar drejtpërdrejt.
	DISPOZITA KALIMTARE
15	Në vitin e parë të zbatimit të këtij standardi të përmirësuar, njësi ekonomike inkurajohet por nuk kërkohet të zbatojë në mënyrë retrospektivë këtë standard. Nëse nuk mund të bëhet zbatimi në retrospektivë pa kosto shtesë do të jepen informacione tek shënimet shpjeguese lidhur me trajtimin kontabël të granteve kapitale në të shkuarën duke shpjeguar edhe vlerat e mbetura të të ardhurave të shtyra në pasqyrën paraardhëse.

	DATA E HYRJES NË ZBATIM	
16	Ky standard do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudha kontabël, që fillojnë më ose pas datës 1 janar 2015. Ky standard duhet të zbatohet në mënyrë prospektive.	
	KRAHASIMI ME STANDARDIN NDERKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PER NVM).	
17	Tabela më poshtë tregon se si korrespondojnë paragrafët e këtij standardi me SNRF për NVM. Paragrafët janë trajtuar si korresponduese, nëse ato trajtojnë në përgjithësi të njëjtën çështje, pavarësisht nga fakti që përshkrimet në standardin e referuar mund të kenë ndryshime.	
	Paragrafët sipas SKK 10	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009
	Paragrafi 1	Asnjë
	Paragrafi 2	Asnjë
	Paragrafi 3	Asnjë
	Paragrafi 4	Sek 24.1
	Paragrafi 5	Asnjë
	Paragrafi 6	Sek. 24.3
	Paragrafi 7	Sek. 24.1, 24.2, 24.7
	Paragrafi 8	Asnjë
	Paragrafi 9	Sek 24.4
	Paragrafi 10	Sek. 24.5
	Paragrafi 11	Asnjë
	Paragrafi 12	Asnjë
	Paragrafi 13	Asnjë
	Paragrafi 14	Sek 24.6
	Paragrafi 15	Asnjë
	Paragrafi 16	Asnjë

Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Përmirësuar	
SKK 11 TATIMI MBI FITIMIN	
Pg.	
	STANDARDI KOMBËTAR I KONTABILITETIT NR.11-TATIMI MBI FITIMIN - I PËRMIRËSUAR
	PËRMBAJTJA
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES
	FUSHA E ZBATIMIT
	PËRKUFIZIMET KRYESORE
	HAPAT PËR KONTABILIZIMIN E TATIMIT MBI FITIMIN
	NJOHJA DHE MATJA E TATIMIT AKTUAL
	NJOHJA E TATIMIT TË SHTYRË
	Parimi i përgjithshëm i njohjes
	Aktivitet dhe detyrimet realizimi ose shlyerja e të cilëve nuk do të ndikojë në fitimin e tatueshëm
	Baza tatimore
	Diferencat e përkohshme
	Aktivitet dhe detyrimet tatimore të shtyra
	MATJA E TATIMEVE TË SHTYRA
	Normat tatimore
	Zhvlerësimi
	MATJA E TË DYJAVE: TATIMIT AKTUAL DHE TË SHTYRË
	MBAJTJA NË BURIM E TATIMIT MBI DIVIDENDËT
	PARAQITJA NË PASQYRËN E POZICIONIT FINANCIAR DHE NË PASQYRËN E PERFORMANCËS
	SHËNIMET SHPJEGUESE
	DATA E HYRJES NË ZBATIM
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PËR NVM)
	BAZA E KONKLUZIONEVE
	UDHËZIM PËR ZBATIMIN E SKK 11
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES
1	Objekti i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 11, <i>Tatimi mbi fitimin</i> ('SKK 11' ose 'Standardi'), nxjerrë dhe miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit dhe i shpallur nga Ministria e Financës, i ndryshuar, është dhënia e parimeve të njohjes, matjes dhe vlerësimit të mëposhëm të tatimit mbi fitimin si dhe të shpjegimeve të nevojshme në pasqyrat financiare, të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Shqipërisë. Këto standarde bazohen në parimet e kontabilitetit dhe të raportimit financiar, të pranuar në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme të të cilave

	përshkruhen në Ligjin nr. 9228, datë 29.04.2004 “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”, publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
2	SKK 11 mbështetet në standardin ndërkombëtar të kontabilitetit SNK 12, “ <i>Tatimi mbi të ardhurat</i> ”. SKK 11 është ndryshuar për t’u bërë i krahasueshëm me Seksionin 29 <i>Tatimi mbi të ardhurat</i> të Standardit Ndërkombëtar të Raportimit Financiar për Njësitë Ekonomike të Vogla dhe të Mesme (SNRF për NVM). Një tabelë korresponduese e paragrafëve të këtij standardi me paragrafë të SNRF për NVM është dhënë në paragrafin 43. Për rastet që nuk janë trajtuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga SKK 11 ose ndonjë SKK tjetër, drejtuesit e njësisë ekonomike duhet që me miratimin e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit të aplikojnë politika të tilla që sigurojnë një pasqyrim të vërtetë e të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare dhe ndryshimeve të fluksit të parasë së njësisë ekonomike, siç kërkohet në nenin 9 të Ligjit nr. 9228, datë 29.04.2004 “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”, publikuar në prill 2004, i ndryshuar..
3	Pasqyrat financiare do të përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk do të zbatohen për zërat jomaterialë. Parimi i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 40 deri 90 të SKK 1.
	FUSHA E ZBATIMIT
4	Ky Standard mbulon kontabilizimin e tatimit mbi fitimin. Ai i kërkon një njësie ekonomike të njohë pasojat tatimore aktuale dhe të ardhshme nga transaksionet dhe ngjarjet e tjera të njohura në pasqyrat financiare.
5	Për qëllime të këtij Standardi, tatimi mbi fitimin përfshin të gjitha tatimet brenda dhe jashtë vendit mbi fitimet e tatueshme (të pagueshme nga shoqëria mëmë, njësitë e kontrolluara prej saj ose pjesëmarrjet). Tatimi mbi fitimin përfshin gjithashtu tatimin në burim, i cili paguhet nga një njësi e kontrolluar, pjesëmarrje ose sipërmarrje e përbashkët për shpërndarjet e bëra tek njësia ekonomike.
6	Ky Standard nuk trajton kontabilizimin e diferencave të përkohshme të tatueshme, që mund të krijohen nga grante ose forma të tjera të ndihmës ose nga përjashtimet tatimore të investimeve.
	PËRKUFIZIMET KRYESORE
7	Më poshtë jepen përkufizimet e disa termave kryesorë të përdorura në këtë Standard: <u>Rezultati kontabël</u> është fitimi ose humbja e një periudhe kontabël, para zbritjes së tatimit mbi fitimin. <u>Fitimi (humbja) i/e tatueshëm</u> është fitimi (humbja) kontabël i një periudhe, i/(e) përcaktuar në përputhje me rregullat e vendosura nga organet tatimore, mbi të cilin/(cilën) llogaritet tatimi mbi fitimin i pagueshëm (i zbritshëm). <u>Shpenzimi (e ardhura) tatimor</u> është shuma totale që i zbritet (shtohet) fitimit (humbjes) kontabël për përcaktimin e fitimit ose humbjes neto të periudhës kontabël, dhe përbëhet nga shpenzimi (e ardhura) tatimor aktual dhe shpenzimi (e ardhura) tatimor i shtyrë. <u>Tatimi aktual</u> është shuma e tatimit mbi fitimin, e pagueshme (e zbritshme) mbi fitimin (humbjen) e tatueshëm të periudhës kontabël aktuale. <u>Detyrime tatimore të shtyra</u> janë shumat e tatimit mbi fitimin, të pagueshme në periudha të ardhshme, të cilat krijohen për shkak të diferencave të përkohshme të tatueshme. <u>Aktive tatimore të shtyra</u> janë shumat e tatimit mbi fitimin, të zbritshme në periudha të ardhshme, të cilat krijohen për shkak të diferencave të përkohshme të zbritshme. <u>Tatimi i shtyrë</u> është tatimi i pagueshëm (i zbritshëm) në periudhat e ardhshme, zakonisht si rezultat i realizimit të aktiveve ose shlyerjes së detyrimeve nga njësia ekonomike me vlerën e tyre aktuale kontabël, dhe efekti tatimor i mbartjes së humbjeve tatimore dhe i tatimeve të zbritshme. <u>Diferencat e përkohshme</u> janë diferencat mes vlerës kontabël të një aktivi ose detyrimi në pasqyrën e pozicionit financiar dhe bazës së tij tatimore. <u>Diferenca të përkohshme të tatueshme</u> janë diferenca të përkohshme, që në periudha të ardhshme kontabël, kur vlera kontabël e aktivit ose detyrimit realizohet ose shlyhet, rezultojnë në shuma të tatueshme. <u>Diferenca të përkohshme të zbritshme</u> janë diferenca të përkohshme, që në periudha të ardhshme kontabël, kur vlera kontabël e aktivit ose detyrimit realizohet ose shlyhet, rezultojnë në shuma të zbritshme tatimore.

	Baza tatimore e një aktivi ose detyrimi është vlera e atij aktivi, ose detyrimi, e njohur dhe e pranuar për qëllime tatimore.
	HAPAT PËR KONTABILIZIMIN E TATIMIT MBI FITIMIN
8	Një njësi ekonomike duhet të kontabilizojë tatimin mbi fitimin duke ndjekur hapat (a)-(i) më poshtë: (a) të njohë tatimin aktual, të matur në një vlerë që përfshin efektin e rezultateve të mundshme të një rishikimi nga autoritetet tatimore (paragrafët 9-12). (b) të identifikojë cilat aktive dhe detyrime mund të priten të ndikojnë në fitimin e tatueshëm nëse ato do të realizoheshin ose shlyheshin me vlerat e tyre kontabël aktuale (paragrafët 13 dhe 14). (c) të përcaktojë bazën tatimore të elementëve të mëposhtëm në fund të periudhës raportuese: (i) të aktiveve dhe detyrimeve të identifikuar (sipas pikës (b). Baza tatimore e aktiveve dhe detyrimeve përcaktohet nga pasojat e realizimit të aktiveve ose shlyerjes së detyrimeve me vlerat e tyre kontabël aktuale (paragrafët 15 dhe 16). (ii) të zërave të tjerë që kanë një bazë tatimore megjithëse ata nuk janë njohur si aktive ose detyrime, psh zërat e njohur si të ardhura ose shpenzime që do të bëhen të tatueshme ose të zbritshme për qëllime tatimore në periudhat e ardhshme (paragrafi 17). (d) të llogarisë çdo diferencë të përkohshme, humbje tatimore të papërdorura dhe tatime të zbritshme (paragrafët 18-20). (f) të masë aktivet tatimore të shtyra dhe detyrimet tatimore të shtyra në një vlerë që përfshin efektin e rezultateve të mundshme të një rishikimi nga autoritetet tatimore, duke përdorur norma tatimore që, në fund të periudhës raportuese, janë të miratuara ose janë në thelb të miratuara, dhe që në bazë të ligjeve tatimore priten të zbatohen kur aktiv i shtyrë realizohet ose kur detyrimi tatimor i shtyrë shlyhet (paragrafët 21-23). (g) të njohë një provizion kundrejt aktiveve tatimore të shtyra në mënyrë që vlera neto e aktiveve tatimore të shtyra të barazojë vlerën më të lartë që ka më shumë mundësi të realizohet sesa jo, bazuar mbi fitimin e tatueshëm aktual ose të ardhshëm (paragrafët 29 dhe 30). (h) të shpërndajë tatimin aktual dhe të shtyrë tek elementët përkatës të pasqyrës së të ardhurave dhe shpenzimeve, dhe të pasqyrës së ndryshimeve në kapital (paragrafi 37). (i) të paraqesë informacionin e kërkuar (paragrafët 39-41).
	NJOHJA DHE MATJA E TATIMIT AKTUAL
9	Një njësi ekonomike duhet të njohë një detyrim tatimor të pagueshëm mbi fitimin e tatueshëm për periudhën aktuale. Nëse shumat e paguar për periudhën aktuale dhe periudhat e kaluara tejkalon vlerën e pagueshme për periudhën aktuale, njësi ekonomike duhet të njohë tejkalimin si një aktiv tatimor të zbritshëm (rimbursueshëm).
10	Një njësi ekonomike duhet të masë një detyrim (aktiv) tatimor aktual në vlerat që ajo pritet të paguajë (rimbursojë) mbi bazën e normave tatimore dhe ligjeve tatimore që janë miratuar ose janë në thelb të miratuara në datën e raportimit. Një njësi ekonomike duhet t'i konsiderojë normat tatimore si në thelb të miratuara atëherë kur ngjarje të ardhshme pjesë e procesit të miratimit, historikisht nuk kanë ndikuar në rezultatin e këtij procesi, dhe nuk ka mundësi të ndodhë një gjë e tillë. Paragrafët 31-33 japin udhëzime të mëtejshme në lidhje me matjen.
11	Një njësi ekonomike duhet të njohë ndryshimet në një detyrim ose aktiv tatimor aktual si shpenzim tatimor në fitim ose humbje, përveç kur një ndryshim i tillë lidhet me një zë të cili është njohur në kapital.
12	Një njësi ekonomike duhet të përfshijë në vlerat e njohura në përputhje me paragrafin 9 efektin e rezultateve të mundshme të një rishikimi nga autoritetet tatimore, të matura në përputhje me paragrafin 32.
	NJOHJA E TATIMIT TË SHTYRË
	Parimi i përgjithshëm i njohjes
13	Një njësi ekonomike duhet të njohë një aktiv ose detyrim tatimor të shtyrë për tatimet e zbritshme (rimbursueshme) ose të pagueshme në periudhat e ardhshme si rezultat i transaksioneve ose ngjarjeve të kaluara. Këto tatime lindin nga ndryshimet mes vlerave të njohura për aktivet dhe detyrimet e njësisë ekonomike në pasqyrën e pozicionit financiar dhe njohjen e këtyre aktiveve dhe detyrimeve nga autoritetet tatimore, si dhe nga mbartja e humbjeve tatimore dhe e tatimit të zbritshëm (rimbursueshëm) të papërdorura.
	Aktivët dhe detyrimet realizimi ose shlyerja e të cilëve nuk do të ndikojë në fitimin e tatueshëm
14	Nëse njësi ekonomike pret të realizojë vlerën kontabël të një aktivi ose të shlyejë vlerën kontabël të një detyrimi pa ndikuar në fitimin e tatueshëm, atëherë nuk lind asnjë tatim i shtyrë përsa i përket këtij aktivi ose detyrimi. Prandaj, paragrafët 15-23 zbatohen vetëm për aktivet dhe detyrimet për të cilat njësi ekonomike pret që realizimi ose shlyerja e vlerës kontabël të ndikojë në fitimin e tatueshëm, si dhe për zëra të tjerë që kanë një bazë tatimore.
	Baza tatimore
15	Një njësi ekonomike duhet të përcaktojë bazën tatimore të një aktivi, detyrimi ose ndonjë zëri tjetër në përputhje me ligjin e miratuar ose që është në thelb i miratuar. Nëse njësi ekonomike paraqet një rezultat tatimor të konsoliduar, baza tatimore përcaktohet nga ligji tatimor që aplikohet mbi rezultatin tatimor të konsoliduar. Nëse njësi ekonomike paraqet rezultate tatimore të veçanta për aktivitete të ndryshme, baza tatimore përcaktohet nga ligjet tatimore që aplikohet mbi secilin rezultat

	tatimor.
16	Baza tatimore është vlera që do të përfshihet në fitimin e tatueshëm gjatë realizimit ose shlyerjes së vlerës kontabël të një aktivi ose detyrimi. Më konkretisht: (a) baza tatimore e një aktivi është vlera që do të jetë e zbritshme për qëllimin e llogaritjes së fitimit të tatueshëm, kur vlera kontabël e aktivit realizohet përmes shitjes në fund të periudhës raportuese. Nëse realizimi i aktivit përmes shitjes nuk e rrit fitimin e tatueshëm, atëherë baza tatimore e aktivit supozohet që është e barabartë me vlerën kontabël të tij. (b) baza tatimore e një detyrimi është vlera e tij kontabël minus çdo vlerë të zbritshme për qëllimin e llogaritjes së fitimit të tatueshëm (ose plus çdo vlerë të përfshirë në fitimin e tatueshëm) që do të krijohej nëse detyrimi do të shlyhej me vlerën e tij kontabël në fund të periudhës raportuese. Në rastin e të ardhurave të shtyra, baza tatimore e detyrimit është vlera e tij kontabël, minus çdo shumë të ardhurash që nuk do të tathohet në periudhat e ardhshme.
17	Disa zëra kanë bazë tatimore, por ato nuk njihen në pasqyrën e pozicionit financiar si aktive ose detyrime. Për shembull, shpenzimet e punës kërkimore njihen si shpenzime në përcaktimin e fitimit kontabël në periudhën kontabël kur ato kanë ndodhur, por mund të mos lejohen si të zbritshme në përcaktimin e fitimit të tatueshëm (humbjes së tatueshme) të periudhës kur ato kanë ndodhur, por të lejohen në periudha të ardhshme. Baza tatimore e shpenzimeve të punës kërkimore, është shuma që organet tatimore do ta pranojnë si të zbritshme në periudhat kontabël të ardhshme, ndërkohë që vlera kontabël në këtë rast është zero (në bazë të pasqyrave financiare të përgatitura në përputhje me SKK-të).
	Diferencat e përkohshme
18	Diferencat e përkohshme lindin: (a) kur, në njohjen e aktiveve ose detyrimeve, ka një diferencë mes vlerave kontabël dhe bazave tatimore të tyre, ose kur krijohet një bazë tatimore (për ato zëra që kanë një bazë tatimore) por nuk njihet asnjë aktiv apo detyrim; (b) kur, pas njohjes, lind një diferencë mes vlerës kontabël dhe bazës tatimore, për shkak se e ardhura ose shpenzimi njihet në kapital në një periudhë raportuese të caktuar, ndërkohë që në fitimin e tatueshëm njihet në një periudhë raportuese tjetër; (c) kur, baza tatimore e një aktivi ose detyrimi ndryshon dhe ndryshimi nuk ndikon në vlerën kontabël të aktivit ose detyrimit, në asnjë periudhë raportuese.
20	Diferencat e përkohshme krijohen gjithashtu edhe kur: (a) kostoja e një kombinimi biznesesh shpërndahet mbi bazën e vlerës së drejtë të aktiveve të identifikueshme të blera/përfutuara dhe të detyrimeve të marra, ndërkohë që baza tatimore e tyre nuk ndryshon; (b) aktivet rivlerësohen ndërkohë që baza tatimore e tyre nuk ndryshon.
	Aktivët dhe detyrimet tatimore të shtyra
21	Përveçse kur kërkohet nga paragrafi 22, një njësi ekonomike duhet të njohë: (a) një detyrim tatimor të shtyrë për të gjitha diferencat e përkohshme që priten të rrisin fitimin e tatueshëm në të ardhmen; (b) një aktiv tatimor i shtyrë për të gjitha diferencat e përkohshme që priten të ulin fitimin e tatueshëm në të ardhmen; (c) një aktiv tatimor i shtyrë për mbartjen e humbjeve tatimore ose tatimit të zbritshëm (rimbursueshëm) të papërdorur.
22	Në vijim janë përjashtime nga kërkesat e paragrafit 21: (a) Një njësi ekonomike nuk duhet të njohë një aktiv ose detyrim tatimor të shtyrë për diferenca të përkohshme të lidhura me fitimet e papaguara nga filialet e huaja, degët, pjesëmarrjet dhe sipërmarrjet e përbashkëta në masën që investimi është, në thelb, i përhershëm në kohëzgjatje, përveçse kur është e dukshme që diferencat e përkohshme do të rimerren në të ardhmen e parashikueshme. (b) Një njësi ekonomike nuk duhet të njohë një detyrim tatimor të shtyrë për një diferencë të përkohshme të lidhur me njohjen e emrit të mirë.
23	Një njësi ekonomike duhet të njohë ndryshimet në një detyrim ose aktiv tatimor të shtyrë, si shpenzim tatimor në humbje ose fitim, përveç atij ndryshimi që lidhet me një zë që është njohur në kapital sipas ndonjë SKK-je tjetër, i cili duhet gjithashtu të njihet në kapital.
	MATJA E TATIMIT TË SHTYRË
	Normat tatimore
24	Një njësi ekonomike duhet të masë një detyrim (aktiv) tatimor të shtyrë duke përdorur normat dhe ligjet tatimore që janë miratuar ose janë në thelb të miratuara deri në datën e raportimit. Një njësi ekonomike duhet të marrë për bazë normat tatimore në thelb të miratuara atëherë kur ngjarjet e ardhshme, pjesë e procesit të miratimit, historikisht nuk kanë ndikuar në rezultatin e procesit, dhe nuk ka mundësi të ndodhë një gjë e tillë.
25	Kur norma të ndryshme tatimore zbatohen për nivele të ndryshme të fitimit të tatueshëm, një njësi ekonomike duhet të masë

	shpenzimet (të ardhurat) tatimore të shtyra dhe aktivet dhe detyrimet tatimore të shtyra përkatëse duke përdorur normat mesatare të miratuara ose në thelb të miratuara, që ajo pret të jenë të zbatueshme ndaj fitimit të tatueshëm (humbjes tatimore) të periudhave në të cilat ajo pret që aktiviteti tatimor i shtyrë të realizohet ose detyrimi tatimor i shtyrë të shlyhet.
26	Matja e detyrimeve tatimore të shtyra dhe aktiveve tatimore të shtyra duhet të reflektojë pasojat tatimore që burojnë nga mënyra në të cilën njësia ekonomike pret, në datën e raportimit, të realizojë ose shlyejë vlerën kontabël të aktiveve dhe detyrimeve përkatëse.
	Zhvlerësimi
27	Një aktiv tatimor i shtyrë do të njihet për të gjitha diferencat e përkohshme të zbritshme deri në atë masë ku mendohet se do të ketë fitime të tatueshme të mjaftueshme, kundrejt të cilave mund të zbriten diferencat e përkohshme.
28	Eliminimi i diferencave të përkohshme të zbritshme në periudhat e ardhshme shoqërohet me reduktime të fitimeve të tatueshme të këtyre periudhave. Megjithatë, reduktimet e fitimit të tatueshëm do të bëhen vetëm nëse njësia ekonomike ka fitime të mjaftueshme të tatueshme, kundrejt të cilave bëhet e mundur zbritja e diferencave të përkohshme.
29	Një njësi ekonomike duhet të njohë një provizion kundrejt aktivitetit tatimor të shtyrë, në mënyrë që vlera kontabël neto e tij të barazojë vlerën më të lartë që ka më shumë mundësi të realizohet sesa jo, bazuar në fitimin e tatueshëm aktual apo të ardhshëm.
30	Një njësi ekonomike duhet të rishikojë vlerën kontabël neto të një aktiviteti tatimor të shtyrë në çdo datë raportuese dhe duhet të rregullojë shumën e provizionit për të reflektuar vlerësimin aktual të fitimeve të tatueshme të ardhshme. Rregullime të tilla duhet të njihen në fitim ose humbje, përveç rastit kur një rregullim ka lidhje me një zë që është njohur në kapital në përputhje me ndonjë SKK tjetër, i cili duhet gjithashtu të njihet në kapital.
	MATJA E TË DYJAVE: TATIMIT AKTUAL DHE TË SHTYRË
31	Aktivitetet dhe detyrimet tatimore, aktuale dhe të shtyra, nuk skontojnë.
32	Pasiguria për faktin nëse autoritetet tatimore do të pranojnë vlerat e raportuara nga njësia ekonomike, ndikon në vlerën e tatimit aktual dhe tatimit të shtyrë. Një njësi ekonomike duhet të masë aktivet dhe detyrimet tatimore aktuale dhe të shtyra duke përdorur vlerën mesatare të ponderuar mbi bazën e probabilitetit të të gjitha rezultateve të mundshme, duke supozuar që autoritetet tatimore do t'i rishikojnë vlerat e raportuara dhe kanë njohuri të plotë të informacionit përkatës. Ndryshimet në vlerën mesatare të ponderuar mbi bazën e probabilitetit të të gjitha rezultateve të mundshme duhet të bazohen mbi informacion të ri, dhe jo në një interpretim të ri nga njësia ekonomike të informacionit të mëparshëm të disponueshëm.
33	Në disa juridiksione, tatimi mbi fitimin është i pagueshëm me një normë më të lartë ose më të ulët nëse një pjesë ose i gjithë fitimi i periudhës ose fitimi i pashpërndarë paguhet si dividend ndaj aksionarëve të njësise ekonomike. Në të dyja këto rrethana, një njësi ekonomike duhet të masë tatimet aktuale dhe të shtyra me normën tatimore të zbatueshme ndaj fitimeve të pashpërndara, derisa njësia ekonomike njeh detyrimin për të paguar dividendin. Kur njësia ekonomike njeh detyrimin për të paguar dividendin, ajo duhet të njohë detyrimin (aktivin) tatimor aktual ose të shtyrë, si dhe shpenzimet (të ardhurat) tatimore të lidhura me to.
	MBAJTJA NË BURIM E TATIMIT MBI DIVIDENDËT
34	Kur një njësi ekonomike i paguan dividendë aksionarëve/ortakëve të saj, asaj mund t'i kërkohej të paguajë një pjesë të dividendëve, si tatim mbi dividendin, ndaj autoriteteve tatimore në emër të aksionarëve (ortakëve). Një shumë e tillë e paguar ose e pagueshme ndaj autoriteteve tatimore i zbritet kapitalit, si pjesë e dividendëve.
	PARAQITJA NË PASQYRËN E POZICIONIT FINANCIAR DHE NË PASQYRËN E PERFORMANCËS
35	Aktivitetet dhe detyrimet tatimore aktuale paraqiten në pasqyrën e pozicionit financiar, si pjesë e aktiveve afatshkurtra dhe detyrimeve afatshkurtra, ndërkohë që aktivet dhe detyrimet tatimore të shtyra paraqiten në pasqyrën e pozicionit financiar, si pjesë e aktiveve afatgjata dhe detyrimeve afatgjata, duke përdorur zërat përkatës në formatin e pasqyrës së pozicionit financiar të dhënë në SKK 2, <i>Paraqitja e pasqyrave financiare</i> .
36	Tatimet aktuale dhe të shtyra do të njihen si të ardhura ose shpenzime, si dhe do të përfshihen në fitimin ose humbjen e periudhës, përveç rasteve kur tatimi rrjedh nga një veprim ose ngjarje që njihet drejtpërdrejt në kapital, në të njëjtën periudhë kontabël ose në një periudhë të ndryshme.
	Zëra që shtojnë ose pakësojnë drejtpërdrejt kapitalin
37	Shpenzimi tatimor aktual dhe shpenzimi tatimor i shtyrë ngarkohet ose kreditohet drejtpërdrejt në kapital, nëse ai ka të bëjë me zëra që janë njohur ose ngarkuar drejtpërdrejt në kapital, në të njëjtën periudhë kontabël, ose në një periudhë tjetër kontabël (p.sh. rivlerësimi i aktiveve afatgjata materiale (shih SKK 5).
	Kompensimi
38	Njësia ekonomike kompenson aktivet tatimore aktuale me detyrimet tatimore aktuale, dhe aktivet tatimore të shtyra me detyrimet tatimore të shtyra, vetëm në rastet kur njësia: (a) ka një të drejtë ligjore për t'i kompensuar këto shuma;

	(b) synon të shlyejë (paguajë) shumën e tyre neto ose të realizojë aktivet, si dhe t'i shlyejë detyrimet në të njëjtën kohë.																		
	SHENIMET SHPJEGUESE																		
39	Një njësi ekonomike duhet të japë informacion shpjegues që i jep mundësi përdoruesve të pasqyrave të saj financiare për të vlerësuar natyrën dhe efektin financiar të pasojave tatimore aktuale ose të shtyra të transaksioneve dhe ngjarjeve të tjera të njohura.																		
40	Një njësi ekonomike duhet të deklarojë veçmas përbërësit më kryesorë të shpenzimeve (të ardhurave) tatimore. Përbërës të tillë të shpenzimeve (të ardhurave) tatimore mund të përfshijnë: (a) shpenzimet (të ardhurat) tatimore aktuale; (b) çdo rregullim i njohur në periudhën raportuese për tatimin aktual të periudhave të mëparshme; (c) shumën e shpenzimit (të ardhurës) tatimore të shtyrë, që ka të bëjë me krijimin dhe realizimin e diferencave të përkohshme; (d) shumën e shpenzimit (të ardhurës) tatimore të shtyrë që ka të bëjë me ndryshimet në normat tatimore ose aplikimin e tatimeve të reja; (e) efektin në shpenzimet tatimore të shtyra që lindin nga një ndryshim në rezultatet e mundshme të një rishikimi nga autoritetet tatimore (shiko paragrafin 32); (f) rregullimet në shpenzimet tatimore të shtyra që lindin nga një ndryshim në statusin tatimor të njësisë ekonomike ose aksionarëve/ortakëve të saj; (g) çdo ndryshim në shumën e provizionit (shiko paragrafët 29 dhe 30); (h) shumën e shpenzimit tatimor që ka të bëjë me ndryshimet në politikat dhe gabimet kontabël (shih SKK 1 <i>Kuadri i përgjithshëm për përgatitjen e pasqyrave financiare</i>).																		
41	Një njësi ekonomike duhet të deklarojë veçmas si vijon: (a) shumat totale të tatimeve aktuale dhe të shtyra, që kanë të bëjnë me zërat e ngarkuar ose kredituar drejtpërdrejt në kapital; (b) një shpjegim të diferencave më kryesore midis vlerave të paraqitura në kapital dhe vlerave të raportuara tek autoritetet tatimore; (c) një shpjegim të ndryshimeve në normën(at) e zbatueshme tatimore krahasuar me periudhën paraardhëse raportuese; (d) për çdo lloj difference të përkohshme dhe për çdo lloj humbje tatimore ose tatimi të zbritshëm (rimbursueshëm) të papërdorur: (i) vlerën e detyrimeve tatimore të shtyra, aktiveve tatimore të shtyra dhe të provizionit në fund të periudhës raportuese dhe; (ii) një analizë të ndryshimit në detyrimet tatimore të shtyra, aktivet tatimore të shtyra dhe provizionit gjatë periudhës. (e) datën e skadimit, nëse ka, të diferencave të përkohshme, humbjeve tatimore dhe tatimeve të zbritshme (rimbursueshme) të papërdorura; (f) në rrethanat e përshkruara në paragrafin 33, një shpjegim të natyrës së pasojave të mundshme tatimore që mund të rezultojnë nga pagesa e dividendëve ndaj aksionarëve të njësisë.																		
	DATA E HYRJES NË ZBATIM																		
42	Ky standard do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudha kontabël, që fillojnë më ose pas datës 1 janar 2015. Ky standard do të zbatohet në mënyrë prospektive.																		
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PËR NVM)																		
43	Tabela më poshtë tregon se si korrespondojnë paragrafët e këtij Standardi me SNRF për NVM përkatëse. Paragrafët janë trajtuar si korresponduese, nëse ato trajtojnë në përgjithësi të njëjtën çështje, pavarësisht nga fakti që standardet e referuara mund të kenë ndryshime.																		
	<table> <tr> <th>Paragrafët sipas SKK 11</th><th>Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009</th></tr> <tr> <td>Paragrafi 1</td><td>Asnjë</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 2</td><td>Asnjë</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 3</td><td>Asnjë</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 4</td><td>Sek 29.2</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 5</td><td>Sek 29.1</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 6</td><td>Asnjë</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 7</td><td>Sek 29.2</td></tr> <tr> <td>Paragrafi 8</td><td>Sek 29.3</td></tr> </table>	Paragrafët sipas SKK 11	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009	Paragrafi 1	Asnjë	Paragrafi 2	Asnjë	Paragrafi 3	Asnjë	Paragrafi 4	Sek 29.2	Paragrafi 5	Sek 29.1	Paragrafi 6	Asnjë	Paragrafi 7	Sek 29.2	Paragrafi 8	Sek 29.3
Paragrafët sipas SKK 11	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009																		
Paragrafi 1	Asnjë																		
Paragrafi 2	Asnjë																		
Paragrafi 3	Asnjë																		
Paragrafi 4	Sek 29.2																		
Paragrafi 5	Sek 29.1																		
Paragrafi 6	Asnjë																		
Paragrafi 7	Sek 29.2																		
Paragrafi 8	Sek 29.3																		

Paragrafi 9	Sek 29.4
Paragrafi 10	Sek 29.6
Paragrafi 11	Sek 29.7
Paragrafi 12	Sek 29.8
Paragrafi 13	Sek 29.9
Paragrafi 14	Sek 29.10
Paragrafi 15	Sek 29.11
Paragrafi 16	Sek 29.12
Paragrafi 17	Sek 29.13
Paragrafi 18	Sek 29.14
Paragrafi 19	Asnjë
Paragrafi 20	Asnjë
Paragrafi 21	Sek 29.15
Paragrafi 22	Sek 29.16
Paragrafi 23	Sek 29.17
Paragrafi 24	Sek 29.18
Paragrafi 25	Sek 29.19
Paragrafi 26	Sek 29.20
Paragrafi 27	Asnjë
Paragrafi 28	Asnjë
Paragrafi 29	Sek 29.21
Paragrafi 30	Sek 29.22
Paragrafi 31	Sek 29.23
Paragrafi 32	Sek 29.24
Paragrafi 33	Sek 29.25
Paragrafi 34	Sek 29.26
Paragrafi 35	Sek 29.28
Paragrafi 36	Asnjë
Paragrafi 37	Sek 29.27
Paragrafi 38	Sek 29.29
Paragrafi 39	Sek 29.30
Paragrafi 40	Sek 29.31
Paragrafi 41	Sek 29.32
Paragrafi 42	Asnjë
Paragrafi 43	Asnjë

<i>Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Përmirësuara</i>	
SKK 12 EFEKTI I NDRYSHIMEVE TË KURSEVE TË KËMBIMIT	
Pg.	
	STANDARDI KOMBËTAR I KONTABILITETIT NR. 12 – EFEKTI I NDRYSHIMEVE TË KURSEVE TË KËMBIMIT – I PËRMIRËSUAR
	PËRMBAJTJA <i>Paragrafët</i>
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES 1-3
	FUSHA E ZBATIMIT 4
	PËRKUFIZIMET KRYESORE 5
	MONEDHA FUNKSIONALE 6-9
	RAPORTIMI NË MONEDHË FUNKSIONALE I TRANSAKSIONEVE NË MONEDHË TË HUAJ 10-28
	Njohja 10-12
	Raportimi në fund të periudhave raportuese të mëposhme 13-14
	Njohja e diferencave nga kurset e këmbimit 15-18
	Investimet neto në një njësi ekonomike të huaj 19-20
	Konsolidimi i njësive ekonomike të huaja 21-25
	Ndryshimi i monedhës funksionale 26-28
	PËRDORIMI I MONEDHËS RAPORTUESE TË NDRYSHME NGA MONEDHA FUNKSIONALE 29-32
	Përkthimi në monedhën raportuese 29-32
	SHËNIMET SHPJEGUESE 33-36
	DATA E HYRJES NË ZBATIM 37
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PËR NVM) 38
	BAZA E KONKLIZIONEVE
	UDHËZIM PËR ZBATIMIN E SKK 12
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES
1	Objekti i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 12, <i>Efekti i kurseve të këmbimit</i> ('SKK 12' ose 'Standardi'), i nxjerrë dhe i miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit dhe shpallur nga Ministria e Financës, është dhënia e parimeve të njohjes, matjes e vlerësimit të mëposhëm të transaksioneve në monedhë të huaj si dhe të shpjegimeve të nevojshme në pasqyrat financiare, të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit. Këto standarde bazohen në parimet e kontabilitetit dhe raportimit, të pranuar në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme të të cilave përshkruhen në Ligjin nr. 9228, "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare", publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
2	SKK 12 mbështetet në Standardin Ndërkombëtar të Kontabilitetit SNK 21, <i>"Efektet e ndryshimit në kurseve të këmbimit"</i> . SKK 12 është ndryshuar për t'u bërë i krahasueshëm me Seksionin 30 <i>Përkthimi i Monedhës së Huaj</i> të Standardeve Ndërkombëtare të Raportimit Financiar për Njësitë e vogla dhe të Mesme (SNRF për NVM). Një tabelë korresponduese e paragrafëve të standardit me paragrafë të SNRF për NVM është dhënë në paragrafin 38. Për rastet që nuk janë trajtuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga SKK 12 ose ndonjë SKK tjetër, drejtuesit e njësive ekonomike duhet që, me miratimin e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit, të aplikojnë politika të tilla që sigurojnë një pasqyrim të vërtetë e të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare dhe ndryshimeve të fluksit të mjeteve monetare të njësive ekonomike, siç kërkohet në nenin 9 të Ligjit nr. 9228, "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare", publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
3	Pasqyrat financiare do të përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk do të zbatohen për zërat jomaterialë. Parimi i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 40 deri 90 të SKK 1.
	FUSHA E ZBATIMIT
4	Ky standard do të zbatohet:

	(a) për trajtimin kontabël të transaksioneve dhe tepricave në monedhë të huaj; (b) për përkthimin e rezultateve dhe pozicionit financiar të veprimtarive në monedhë të huaj të kryera jashtë vendit, që përfshihen në pasqyrat financiare të njësive, nëpërmjet konsolidimit të plotë ose modelit të kapitalit; (c) për përkthimin e pasqyrave financiare në monedhën raportuese. Kontabilizimi i instrumenteve financiare në monedhë të huaj trajtohen në përputhje me SKK 3 <i>Instrumentet Financiare</i>.
	PËRKUFIZIMET KRYESORE
5	Më poshtë jepen përkufizimet e disa termave kryesore që përdoren në këtë standard: <u>Kursi i këmbimit i mbylljes</u> është kursi i këmbimit në datën e raportimit. <u>Diferenca nga kurset e këmbimit</u> është diferenca që vjen nga përkthimi i një shume të dhënë nga një monedhë në një monedhë tjetër (në lekë) me kurse të ndryshme këmbimi. <u>Kursi i këmbimit</u> është kursi, me të cilin këmben dy monedha të ndryshme. <u>Monedha e huaj</u> është çdo monedhë tjetër, përveç lekut. <u>Njësi ekonomike e huaj</u> është një njësi në formën e një shoqërie të kontrolluar, pjesëmarrjeje, sipërmarrjeje të përbashkët ose dege të njësive ekonomike, veprimtaritë e së cilës janë të bazuara ose kryhen në një vend të huaj dhe në një monedhë të ndryshme nga ajo raportuese e njësive ekonomike. <u>Grupi</u> përbëhet nga një shoqëri mëmë si dhe të gjitha njësitë e kontrolluara prej saj. <u>Zëra monetarë</u> janë mjetet monetare të njësive ekonomike, si dhe aktivet e detyrimit për t'u arkëtuar ose për t'u paguar me një numër të përcaktuar mjetesh monetare. <u>Investimi neto në një njësi ekonomike të huaj</u> është shuma e interesit të njësive ekonomike në aktivet neto të njësive ekonomike të huaj. <u>Kursi i këmbimit i menjëhershëm (spot)</u> është kursi i këmbimit për një lëvrim të menjëhershëm.
	MONEDHA FUNKSIONALE
6	Çdo njësi ekonomike duhet të identifikojë monedhën e saj funksionale. Monedha funksionale e një njësie ekonomike është monedha e mjedisit primar ekonomik në të cilin operon njësia ekonomike.
7	Zakonisht, mjedisi primar ekonomik në të cilin operon njësia ekonomike është ai në të cilin ajo kryesisht gjeneron dhe shpenzon mjete monetare. Prandaj, në përcaktimin e monedhës së saj funksionale, një njësi ekonomike ka parasysh faktorët e mëposhtëm: (a) monedhën: që kryesisht ndikon në çmimet e shitjes për mallrat, produktet dhe shërbimet (kjo shpesh do të jetë monedha në të cilën përcaktohen dhe paguhen çmimet e shitjes për mallrat, produktet dhe shërbimet e saj) si dhe, monedhën e vendit, forcat konkurruese dhe rregullimet e të cilit kryesisht përcaktojnë çmimet e shitjes së mallrave, produkteve dhe shërbimeve të saj. (b) monedhën që kryesisht ndikon në koston e punës, materialeve dhe kosto të tjera të ofrimit të mallrave dhe shërbimeve (kjo shpesh do të jetë monedha në të cilën përcaktohen dhe shlyhen kosto të tilla).
8	Faktorët vijues mundet gjithashtu të sigurojnë evidencë për monedhën funksionale të një njësie ekonomike: (a) monedha në të cilën gjenerohen fondet nga aktivitetet financuese (emetimi i instrumentave të borxhit dhe kapitalit) (b) monedha në të cilën merren zakonisht arkëtimet nga aktivitetet operative.
9	Faktorët vijues shtesë merren në konsideratë në përcaktimin e monedhës funksionale të një njësie ekonomike të huaj, dhe në përcaktimin nëse monedha e saj funksionale është e njëjtë me atë të njësive ekonomike (njësia ekonomike, në këtë rast, është njësia ekonomike që ka njësinë ekonomike të huaj si filial të saj, degë, pjesëmarrje apo sipërmarrje të përbashkët): (a) nëse aktivitetet e njësive ekonomike të huaj janë më tepër një zgjatim i njësive ekonomike, sesa aktivitete me një shkallë domethënëse autonomie. Një shembull i situatës së parë është kur njësia ekonomike e huaj vetëm shet mallra të importuara nga njësia ekonomike dhe i paguan asaj shumat e arkëtuara. Një shembull i situatës së dytë është kur njësia ekonomike e huaj akumulon mjete monetare dhe zëra të tjerë monetarë, kryen shpenzime, gjeneron të ardhura dhe siguron huamarrje, të gjitha kryesisht në monedhën e saj vendase. (b) nëse transaksionet me njësinë ekonomike zënë një pjesë të madhe ose të vogël të aktiviteteve të njësive ekonomike të huaj. (c) nëse flukset e mjeteve monetare nga aktivitetet e njësive ekonomike të huaj prekin direkt flukset e mjeteve monetare të njësive ekonomike dhe janë menjëherë të disponueshme për t'u paguar asaj. (d) nëse flukset e mjeteve monetare nga aktivitetet e njësive ekonomike të huaj janë të mjaftueshme për të paguar detyrimet ekzistuese apo ato të pritshme, pa financime nga njësia ekonomike.
	RAPORTIMI NË MONEDHË FUNKSIONALE I TRANSAKSIONEVE NË MONEDHË TË HUAJ
	Njohja
10	Një transaksion në monedhë të huaj është ai transaksion, i cili është shprehur në monedhë të huaj ose shlyhet në monedhë të

	huaj, përfshirë edhe ato transaksione që rrjedhin kur njësia ekonomike: (a) blen ose shet mallra, ose shërbime, çmimi i të cilave është i shprehur në monedhë të huaj; (b) merr ose jep hua, ku shumat për t'u paguar dhe për t'u arkëtuar janë të shprehura në monedhë të huaj; (c) përfiton ose heq dorë nga zotërimi i aktiveve dhe/ose merr përsipër apo shlyen detyrime të shprehura në monedhë të huaj.
11	Një transaksion në monedhë të huaj në njohje, regjistrohet në monedhën funksionale, duke zbatuar mbi shumën e monedhës së huaj kursin e menjëhershëm të këmbimit (spot) ndërmjet monedhës funksionale dhe monedhës së huaj në datën e transaksionit.
12	Data e transaksionit është data kur transaksioni fillimisht plotëson kushtet për njohjen në përputhje me SKK-të. Për arsye praktike, shpesh përdoret një kurs këmbimi, i cili është i përafërt me kursin e datës së kryerjes së transaksionit, p.sh. një kurs mesatar i një jave ose një muaji mund të përdoret për të gjitha transaksionet e kryera gjatë kësaj periudhe, në secilën prej monedhave të përdorura. Por, nëse gjatë periudhës ka luhajtje të konsiderueshme të kursit të këmbimit, përdorimi i kursit mesatar është i papërshtatshëm.
Raportimi në fund të periudhave raportuese të mëposhme	
13	Në fund të çdo periudhe raportuese, një njësi ekonomike duhet: (a) të përkthejë zërat monetarë të shprehur në monedhë të huaj duke përdorur kursin e këmbimit të mbylljes (d.m.th. në datën raportuese); (b) të përkthejë zërat jomonetarë që maten me kosto historike në monedhë të huaj duke përdorur kursin e këmbimit në datën e transaksionit; (c) të përkthejë zërat jomonetarë që maten me vlerën e drejtë në monedhë të huaj duke përdorur kursin e këmbimit në datën kur është përcaktuar vlera e drejtë.
14	Nëse kursi i këmbimit mes dy monedhave është përkohësisht i padisponueshëm, atëherë do të përdoret kursi i parë pasardhës, me të cilin mund të kryhet këmbimi.
Njohja e diferencave nga kurset e këmbimit	
15	Diferencat e këmbimit, që krijohen gjatë shlyerjes së zërave monetarë ose gjatë përkthimit të zërave monetare me kurse këmbimi të ndryshme nga kurset e këmbimit, me të cilat ato janë përkthyer në njohjen gjatë periudhës kontabël aktuale, ose në pasqyrat financiare të mëparshme, njihen si fitim (ose humbje) të periudhës kontabël kur ato lindin.
16	Kur një zë monetar rrjedh nga një transaksion në monedhë të huaj, dhe ka një ndryshim në kursin e këmbimit mes datës së kryerjes së transaksionit dhe datës së shlyerjes së tij, atëherë krijohet një diferencë këmbimi. Kur transaksioni shlyhet në të njëjtën periudhë kontabël, në të cilën ai është kryer, e gjithë diferenca e këmbimit njihet në të njëjtën periudhë kontabël. Megjithatë, kur një transaksion shlyhet në një periudhë kontabël të mëposhme, diferenca e këmbimit, e njohur në secilën periudhë deri në datën e shlyerjes, përcaktohet nga ndryshimi i kurseve të këmbimit gjatë secilës nga periudhat kontabël.
17	Kur një përfitim ose humbje për një zë jomonetar njihet drejtpërdrejt në kapital, atëherë drejtpërdrejt në kapital do të njihet edhe diferenca e këmbimit. Por, kur përfitimi ose humbja nga një zë jomonetar njihet në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve, atëherë diferenca e këmbimit do të njihet, edhe ajo në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve.
18	Disa nga SKK-të e tjera kërkojnë që disa përfitime dhe humbje të njihen direkt në kapital. Për shembull, sipas SKK 5, disa përfitime ose humbje që vijnë nga rivlerësimi i aktiveve afatgjata materiale duhet të njihen drejtpërdrejt në kapital. Kur një aktiv i tillë është në monedhë të huaj, sipas paragrafit 13 (c) të këtij standardi, shumat përkatëse e rivlerësuar duhet të përkthehet duke përdorur kursin e këmbimit në datën kur përcaktohet vlera, gjë që sjell një diferencë këmbimi, e cila gjithashtu duhet të njihet në kapital.
Investimet neto në një njësi ekonomike të huaj	
19	Një njësi ekonomike mund të ketë një zë monetar që është i arkëtueshëm ose i pagueshëm nga/ndaj një njësie ekonomike të huaj. Një zë për të cilin shlyerja nuk është planifikuar ose nuk është e mundshme të ndodhë në të ardhmen e parashikuar, është, në thelb, pjesë e investimeve neto të njësisë ekonomike në njësinë ekonomike të huaj dhe kontabilizohet në përputhje me paragrafin 20. Zëra të tillë monetarë mund të përfshijnë kërkesa të arkëtueshme afatgjata ose hua afatgjata. Ato nuk përfshijnë kërkesa të arkëtueshme ose kërkesa të pagueshme.
20	Diferencat e këmbimit që lindin nga një zë monetar që përbën pjesë të investimit neto të njësisë ekonomike në një njësi ekonomike të huaj, duhet të njihen në fitim ose humbje në pasqyrat e veçanta financiare të njësisë ekonomike raportuese ose në pasqyrat financiare individuale të njësisë ekonomike të huaj, si të jetë më e përshtatshme. Në pasqyrat financiare që përfshijnë të dyja, njësinë ekonomike të huaj dhe njësinë ekonomike (psh pasqyrat financiare të konsoliduara kur njësia ekonomike e huaj është filial), diferenca të tilla këmbimi duhet të raportohen si pjesë e kapitalit. Ato nuk duhet të njihen prapë në fitim ose humbje me shitjen ose heqjen dorë nga investimi neto.
Konsolidimi i njësive ekonomike të huaja	
21	Për konsolidimin e aktiveve, detyrimeve, të ardhurave dhe shpenzimeve të një njësie ekonomike të huaj me ato të njësisë ekonomike, njësia ekonomike duhet të ndjekë procedurat normale të konsolidimit, si eliminimi i tepërave dhe transaksioneve të një filiali brenda grupit (shiko SKK 9 <i>Kombinimet e bizneseve dhe konsolidimi</i>).
22	Për konsolidimin e njësive të kontrolluara të huaja dhe njësive të tjera, pasqyrat financiare të njësive që konsolidohen do të përkthehen nga monedha e huaj në monedhën raportuese.
23	Për të përkthyer pasqyrat financiare të njësive të kontrolluara të huaj, të përgatitura në monedhë të huaj, do të përdoren kurset e këmbimit si më poshtë:

	(a) të gjithë zërat e aktiveve dhe detyrimeve do të përkthehen me kursin e këmbimit të mbylljes (d.m.th. në datën e raportimit); (b) të ardhurat dhe shpenzimet, si dhe ndryshimet e tjera të kapitalit, do të përkthehen me kursin e këmbimit të datës së kryerjes së transaksionit (për qëllime praktike, lejohet të përdoret kursi mesatar i ponderuar i këmbimit i periudhës kontabël).
24	Meqenëse për përkthimin e pasqyrave financiare të njësisë së kontrolluar të huaj, të përgatitura në monedhë të huaj përdoren kurse të ndryshme këmbimi, diferencat që lindin nga përkthimi me kurse të ndryshme do të njihen në zërin e kapitalit “Diferenca të paralelizuar të këmbimit”. Nëse shoqëria mëmë kontrollon më pak se 100% të njësisë së kontrolluar të huaj, atëherë pjesa që i përket aksionarëve të pakicës duhet të paraqitet veçmas.
25	Emri i mirë, që krijohet nga blerja e një njësie ekonomike të huaj, si dhe rregullimet me vlerën e drejtë të aktiveve dhe detyrimeve të blera, do të trajtohen si aktive dhe detyrime të njësisë ekonomike të huaj dhe do të përkthehen me kursin e mbylljes në përputhje me paragrafin 30.
Ndryshimi në monedhën funksionale	
26	Kur ka një ndryshim në monedhën funksionale të një njësie ekonomike, njësia ekonomike duhet të zbatojë përkthimin me monedhën e re funksionale në mënyrë prospektive që nga data e ndryshimit.
27	Siç është përkthuar në paragrafët 6 deri 9, monedha funksionale e një njësie ekonomike reflekton transaksionet, ngjarjet dhe kushtet bazë që janë të rëndësishme për njësinë ekonomike. Si rrjedhim, sapo përcaktohet monedha funksionale, ajo mund të ndryshohet vetëm nëse ka ndonjë ndryshim në këto transaksione, ngjarje dhe kushte të rëndësishme. Për shembull, një ndryshim në monedhën që kryesisht ndikon çmimet e shitjes së mallrave dhe shërbimeve, mund të çojë në një ndryshim në monedhën funksionale të njësisë ekonomike.
28	Efekti i ndryshimit në monedhën funksionale kontabilizohet në mënyrë prospektive. Me fjalë të tjera, një njësi ekonomike i përkthen të gjitha zërat në monedhën e re funksionale duke përdorur kursin e këmbimit në datën e ndryshimit të monedhës funksionale. Shumat që rezultojnë nga përkthimi për zërat jomonetarë trajtohen si kosto historike e tyre.
PËRDORIMI I MONEDHËS RAPORTUESE TË NDRYSHME NGA MONEDHA FUNKSIONALE	
Përkthimi në monedhën raportuese	
29	Nëse monedha raportuese ndryshon nga monedha funksionale, njësia ekonomike duhet t'i përkthejë zërat e të ardhurave dhe shpenzimeve dhe të pozicionit financiar nga monedha funksionale në monedhën raportuese. Për shembull, kur një grup përmban njësi ekonomike individuale me monedha të ndryshme funksionale, zërat e të ardhurave dhe shpenzimeve dhe të pozicionit financiar të çdo njësie ekonomike shprehen në një monedhë raportuese të përbashkët në pasqyrat financiare të konsoliduara.
30	Një njësi ekonomike, duhet të përkthejë rezultatet e saj dhe pozicionin financiar në monedhën raportuese duke përdorur procedurat e mëposhtme: (a) Aktivitetet dhe detyrimet për çdo pasqyrë të paraqitur të pozicionit financiar (përfshirë edhe të dhënat krahasimore) duhet të përkthehen me kursin e mbylljes në datën e raportimit. (b) Të ardhurat dhe shpenzimet për çdo pasqyrë të të ardhurave dhe shpenzimeve (përfshirë edhe të dhënat krahasimore) duhet të përkthehen me kurset e këmbimit në datat e transaksioneve. (c) Të gjitha diferencat që rezultojnë nga përkthimi duhet të njihen si zë i kapitalit.
31	Për arsye praktike, për të përkthyer zërat e të ardhurave dhe shpenzimeve, një njësi ekonomike mund të përdorë një kurs që i përafrohet kurseve të këmbimit në datat e transaksioneve, për shembull një kurs mesatar për periudhën. Gjithsesi, nëse kurset e këmbimit luhaten në mënyrë domethënëse, përdorimi i një kursi mesatar për periudhën është i papërshtatshëm.
32	Diferencat e këmbimit që i referohen paragrafi 30 (c) rezultojnë nga: (a) përkthimi i të ardhurave dhe shpenzimeve me kurset e këmbimit në datat e transaksioneve, dhe i aktiveve dhe detyrimeve me kursin e këmbimit në datën e raportimit, dhe, (b) përkthimi i çeljes së aktiveve neto me kursin në datën e raportimit që ndryshon nga kursi paraardhës i raportimit. Kur diferencat e këmbimit lidhen me një njësi ekonomike të huaj që është konsoliduar, por nuk është 100% e zotëruar, diferencat e akumuluar të këmbimit që lindin nga përkthimi dhe i takojnë interesit jokontrrollues në njësinë ekonomike të huaj, njihen si pjesë e interesit jokontrrollues në pasqyrën e konsoliduar të pozicionit financiar.
SHËNIMET SHPJEGUESE	
33	Njësia ekonomike duhet të paraqesë në shënimet shpjeguese të pasqyrave financiare informacionin e mëposhtëm: (a) shumën e diferencave të këmbimit të njohura në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve, përveç atyre që rrjedhin nga matja e instrumenteve financiare, të matura me vlerën e drejtë, dhe që ndryshimet njihen në pasqyrën e të ardhurave e shpenzimeve, në përputhje me SKK 3; (b) diferencën neto të këmbimit të klasifikuar si një zë më vete në kapital, si dhe një rakordim të kësaj difference në fillim dhe në mbyllje të periudhës kontabël.
34	Në paragrafët vijues 35 dhe 36 referencat ndaj “monedhës funksionale”, në rastin e një grupi, kanë të bëjnë me monedhën funksionale të shoqërisë mëmë.
35	Një njësi ekonomike duhet të deklarojë monedhën në të cilën paraqiten pasqyrat financiare. Kur monedha raportuese është e ndryshme nga monedha funksionale, një njësi ekonomike duhet ta deklarojë këtë fakt dhe duhet të japë informacion shpjegues

	për monedhën funksionale dhe arsyen e përdorimit të një monedhe raportuese të ndryshme.	
36	Kur ka një ndryshim në monedhën funksionale të njësisë ekonomike raportuese ose të një njësie ekonomike të huaj të rëndësishme, njësia ekonomike duhet të deklarojë këtë fakt si dhe arsyen e ndryshimit të monedhës funksionale.	
	DATA E HYRJES NË ZBATIM	
37	Ky standard do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudhat kontabël, që fillojnë më ose pas datës 1 janar 2015. Ky standard duhet të zbatohet në mënyrë prospektive.	
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PER NVM)	
38	Tabela më poshtë tregon se si korrespondojnë paragrafët e këtij standardi me SNRF për NVM . Paragrafët janë trajtuar si korresponduese, nëse ato trajtojnë në përgjithësi të njëjtën çështje, pavarësisht nga fakti se standardet e referuara mund të kenë ndryshim.	
	Paragrafët e SKK 12	Paragrafët e SNRF për NVM botuar në korrik 2009
	Paragrafi 1	Asnjë
	Paragrafi 2	Asnjë
	Paragrafi 3	Asnjë
	Paragrafi 4	Sek 30.1
	Paragrafi 5	Asnjë
	Paragrafi 6	Sek 30.2
	Paragrafi 7	Sek 30.3
	Paragrafi 8	Sek 30.4
	Paragrafi 9	Sek 30.5
	Paragrafi 10	Sek 30.6
	Paragrafi 11	Sek 30.7
	Paragrafi 12	Sek 30.8
	Paragrafi 13	Sek 30.9
	Paragrafi 14	Asnjë
	Paragrafi 15	Sek 30.10
	Paragrafi 16	Asnjë
	Paragrafi 17	Asnjë
	Paragrafi 18	Asnjë
	Paragrafi 19	Sek 30.12
	Paragrafi 20	Sek 30.13
	Paragrafi 21	Sek 30.22
	Paragrafi 22	Asnjë
	Paragrafi 23	Asnjë
	Paragrafi 24	Asnjë
	Paragrafi 25	Sek 30.23
	Paragrafi 26	Sek 30.14
	Paragrafi 27	Sek 30.15
	Paragrafi 28	Sek 30.16
	Paragrafi 29	Sek 30.17
	Paragrafi 30	Sek 30.18
	Paragrafi 31	Sek 30.19
	Paragrafi 32	Sek 30.20
	Paragrafi 33	Sek 30.25
	Paragrafi 34	Sek 30.24
	Paragrafi 35	Sek 30.26
	Paragrafi 36	Sek 30.27
	Paragrafi 37	Asnjë
	Paragrafi 38	Asnjë

Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Përmirësuar	
SKK 13 Aktivet biologjike dhe marrëveshjet konçesionare	
Pg.	
	STANDARDI KOMBËTAR I KONTABILITETIT NR. 13 –AKTIVET BIOLOGJIKE DHE MARRËVESHJET KONÇESIONARE– I PËRMIRËSUAR
	PËRMBAJTJA <i>Paragrafët</i>
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES 1-3
	FUSHA E ZBATIMIT 4
	AKTIVET BIOLOGJIKE 5-22
	Përkufizimet kryesore 5-7
	Politikat kontabël për aktivet biologjike 8
	Njohja fillestare 9-11
	MATJA DHE VLERËSIMI I MËPASSHËM 12-22
	Matja-Modeli i vlerës së drejtë 12-14
	Matja-Modeli i kostos 15-16
	Zhvlerësimi i aktiveve biologjike të mbajtura me kosto 17-20
	Çregjistrimi 21
	Paraqitja në pasqyrën e pozicionit financiar dhe në pasqyrën e performancës të aktiveve biologjike 22
	MARRËVESHJET KONÇESIONARE 23-28
	Konçesionet e shërbimeve 23-24
	Modeli i aktivitetit financiar 25
	Modeli i aktivitetit jomaterial 26
	Të ardhurat operative 27
	Paraqitja në pasqyrën e pozicionit financiar dhe në pasqyrën e performancës të marrëveshjeve konçesionare 28
	SHËNIMET SHPJEGUESE 29-32
	Shënime shpjeguese për aktivet biologjike 29-30
	Aktivitet biologjike të mbajtura me vlerë të drejtë 29
	Aktivitet biologjike të mbajtura me kosto 30
	Shënime shpjeguese për marrëveshjet konçesionare 31-32
	Modeli i aktivitetit financiar 31
	Modeli i aktivitetit jomaterial 32
	DISPOZITA KALIMTARE 33
	DATA E HYRJES NË ZBATIM 34
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (SNRF PËR NVM) 35
	BAZA E KONKLIZIONEVE
	UDHËZUES PËR ZBATIMIN E SKK 13
	OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES
1	Objekti i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 13, <i>Aktivitet Biologjike dhe Marrëveshjet konçesionare</i> ("SKK 13" ose "Standardi"), nxjerrë dhe miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit dhe i shpallur nga Ministria e Financës, është dhënia e parimeve të njohjes, matjes dhe vlerësimit të mëpasshëm për aktivet biologjike dhe marrëveshjet konçesionare si dhe të shpjegimeve të nevojshme në pasqyrat financiare, të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit bazohen në parimet e kontabilitetit dhe të raportimit financiar të pranuar në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme të të cilave përkrahohen në Ligjin "Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare" Nr. 9228, publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
2	SKK 13 mbështetet në SNK 41, <i>Bujqësia</i> . SKK 13 është ndryshuar për t'u bërë i krahasueshëm me Seksionin 34 <i>Aktivitetet e</i>

	<i>Specializuara të Standardeve Ndërkombëtare të Raportimit Financiar për Njësiti e Vogla dhe të Mesme (SNRF për NVM). Një tabelë korresponduese e paragrafëve të Standardit me paragrafë të Standardeve Ndërkombëtare të Raportimit Financiar për NVM-të është dhënë në paragrafin 35. Për rastet që nuk janë trajtuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga SKK 13 ose ndonjë SKK tjetër, drejtuesit e njësive ekonomike raportuese duhet që, me miratimin e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit të aplikojnë politika të tilla që sigurojnë një pasqyrim të vërtetë e të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare dhe ndryshimeve të fluksit të mjeteve monetare së njësive ekonomike raportuese, siç kërkohet në nenin 9 të Ligjit nr. 9228, “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”, publikuar në prill 2004, i ndryshuar.</i>
3	Pasqyrat financiare do të përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk do të zbatohen për zërat jomateriale. Parimi i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 40 deri 90 të SKK 1.
	FUSHA E ZBATIMIT
4	Ky Standard do të zbatohet për: (a) aktivet biologjike (përfshirë të gjitha aktivet biologjike, përveç tokave të përdorura për veprimtari bujqësore (shiko SKK 5, <i>Aktivët afatgjatë materiale dhe aktivët afatgjatë jomateriale</i>) dhe prodhimin bujqësor, i cili kontabilizohet si inventar që nga momenti i vjeljes (shiko SKK 4, <i>Inventarët</i>), dhe (b) marrëveshjet konçesionare.
	AKTIVET BIOLOGJIKE
	Përkufizimet kryesore
5	Më poshtë jepen përkufizimet e termave kryesore të përdorura në këtë standard: <u>Aktiviteti bujqësor</u> është menaxhimi nga ana e një njësie ekonomike i transformimit biologjik të aktiveve biologjike në prodhim bujqësor për shitje ose në aktive të tjera biologjike. <u>Prodhimi bujqësor</u> është prodhimi i vjelë nga aktivet biologjike të njësive ekonomike. <u>Aktivi biologjik</u> është një kafshë e gjallë ose bimë. <u>Transformimi biologjik</u> përfshin proceset e rritjes, shndërrimit, prodhimit dhe mbarështimit që sjellin ndryshime cilësore e sasiore në aktivin biologjik. <u>Vlera kontabël neto</u> është shuma, me të cilën një aktiv biologjik njihet në pasqyrën e pozicionit financiar (pasi zbritet amortizimi i akumuluar dhe humbjet e mundshme nga zhvlerësimi). <u>Amortizimi</u> është shpërndarja sistematike e vlerës së amortizueshme të një aktivi biologjik, përgjatë jetës së tij të dobishme. <u>Vlera e amortizueshme</u> është kostoja e një aktivi ose një vlerë tjetër që zëvendëson koston, minus vlerën e rikuperueshme të aktivit. <u>Jeta e dobishme</u> është: - periudha, gjatë së cilës një aktiv pritet të përdoret nga njësia ekonomike; - numri i produkteve (ose njësi të tjera të ngjashme) që njësia ekonomike pret të përftojë nga përdorimi i aktivit. <u>Kostoja</u> është shuma e mjeteve monetare ose ekuivalenteve të mjeteve monetare e paguar, ose vlera e drejtë e aktiveve të tjera të dhëna për të blerë një aktiv në kohën e blerjes apo të prodhimit të tij. <u>Vlera e rikuperueshme</u> është shuma e vlerësuar që njësia ekonomike pret të përftojë nga një aktiv në fund të jetës së tij të dobishme, pas zbritjes së koston së nxjerrjes nga përdorimi. <u>Humbja nga zhvlerësimi</u> është shuma, me të cilën vlera kontabël e një aktivi ose një njësie gjeneruese parash e tejkalon shumën e tij të rikuperueshme. <u>Shuma e rikuperueshme</u> është vlera më e lartë midis vlerës së drejtë të një aktivi (pakësuar me koston e shitjes) dhe vlerës së tij në përdorim. <u>Vlera në përdorim</u> është vlera aktuale e flukseve të ardhshme të vlerësuara të mjeteve monetare, që pritet të vijë nga përdorimi i një aktivi ose nga dalja e tij jashtë përdorimit në fund të jetës së tij të dobishme.
6	Aktivët biologjike duhet të dallohen nga prodhimi bujqësor i cili kontabilizohet si inventar (shiko SKK 4, <i>Inventarët</i>). Aktivët biologjike janë kafshë ose bimë të gjalla, si bagëti, pemë dhe vreshta. Prodhimi bujqësor, si leshi, lënda drunore dhe rrushi janë prodhime të marra nga aktivet biologjike.
7	Aktivët biologjike nuk quhen ato që merren nga burime që nuk administrohen nga dora e njeriut, si për shembull peshku në det. Në fakt, aktivët biologjike janë produkt i një procesi të kontrolluar nga një njësi ekonomike për administrim e rritjes dhe

	maturimit të tyre. Aktivet biologjike mund të shiten, transformohen në prodhim bujqësor ose aktive të tjera biologjike.
	Politikat kontabël për aktivet biologjike
8	Një njësi ekonomike përdoruese e këtij standardi, që është përfshirë në aktivitet bujqësor, duhet të përcaktojë politikën e saj kontabël për çdo klasë të aktiveve biologjike si më poshtë: (a) Njësia ekonomike duhet të përdorë modelin e vlerës së drejtë në paragrafët 12-14 për ato aktive biologjike për të cilat vlera e drejtë është menjëherë e përcaktueshme pa kosto apo përpjekje të tepërta; (b) Njësia ekonomike duhet të përdorë modelin e koston në paragrafët 15-16 për gjithë aktivet e tjera biologjike.
	Njohja fillestare
9	Një njësi ekonomike duhet të njohë një aktiv biologjik ose një produkt bujqësor vetëm kur: (a) njësia ekonomike kontrollon aktivin / produktin bujqësor si rezultat i ngjarjeve të kaluara; (b) është e mundur që në njësinë ekonomike të hynë përfitime ekonomike të ardhshme të lidhura me aktivin / produktin bujqësor; dhe (c) vlera e drejtë ose kosto e aktivit / produktit bujqësor mund të matet në mënyrë të besueshme pa kosto ose përpjekje të tepërta.
10	Njohja e aktiveve biologjike bëhet zakonisht në momentin e blerjes. Njohja bëhet gjithashtu kur aktivet biologjike gjenerohen / krijohen nga aktivet ekzistuese. Prodhimi bujqësor, i pandarë (pavjelur, pakorrur, palindur, paqethur, etj) nga një aktiv biologjik, nuk njihet si aktiv më vete.
11	Zakonisht njësia ekonomike bën shpenzime gjatë gjithë jetës së dobishme të një aktivi biologjik. Këto shpenzime kontabilizohen dhe përfshihen si pjesë e vlerës kontabël të aktiveve biologjike, vetëm nëse ato i plotësojnë kriteret e njohjes si aktiv.
	MATJA DHE VLERËSIMI I MËPASHËM
	Matja-modeli i vlerës së drejtë
12	Një njësi ekonomike duhet të masë një aktiv biologjik në njohjen e tij dhe në çdo datë raportimi me vlerën e drejtë të tij minus kostot për shitje. Ndryshimet në vlerën e drejtë minus kostot për shitje duhet të njihen në fitim ose humbje.
13	Produktet bujqësore të përftuara nga aktivet biologjike të një njësie ekonomike, duhet të maten me vlerën e drejtë minus kostot e shitjes në kohën e vjeljes. Kjo vlerë e matur përbën koston në datën e përfuturit, kur zbatohet SKK 4 <i>Inventarët</i> .
14	Në përcaktimin e vlerës së drejtë, një njësi ekonomike duhet të marrë në konsideratë si vijon: (a) Nëse ekziston një treg aktiv për aktivin biologjik ose produktet bujqësore në gjendjen dhe vendndodhjen e tij aktuale, çmimi i kuotuar në këtë treg është baza e përshtatshme për përcaktimin e vlerës së drejtë të atij aktivi. Nëse një njësi ekonomike ka akses në tregje të ndryshme të aktiveve, njësia ekonomike duhet të përdorë çmimin e tregut ku ai pret të shesë. (b) Nëse nuk ekziston ndonjë treg aktiv, një njësi ekonomike përdor një ose më shumë nga sa më poshtë, kur janë të disponueshme, në përcaktimin e vlerës së drejtë: (i) çmimin më të fundit të transaksionit të tregut, duke u siguruar që nuk ka asnjë ndryshim domethënës në rrethanat ekonomike ndërmjet datës të këtij transaksioni dhe datës së raportimit; (ii) çmimet e tregut për aktivet e ngjashme të rregulluara për të reflektuar diferencat; dhe (iii) referencat e sektorit si vlera e një pylli me pemë frutore e shprehur në kuti eksporti, shinikë ose hektarë, dhe vlera e bagëtive e shprehur në kilogramë mish. (c) Në disa raste, burimet e informacionit të listuar në (a) ose (b) mund të sugjerojnë konkluzione të ndryshme për vlerën e drejtë të një aktivi biologjik ose një produkti bujqësor. Një njësi ekonomike merr në konsideratë arsyet e këtyre diferencave, për të arritur në vlerësimin më të besueshëm të vlerës së drejtë brenda një game relativisht të ngushtë të vlerësimeve të arsyeshme. (d) Në disa rrethana, vlera e drejtë mund të jetë menjëherë e përcaktueshme pa kosto apo përpjekje shtesë megjithëse çmimet ose vlerat e përcaktuara të tregut nuk janë të disponueshme për një aktiv biologjik në gjendjen e tij aktuale. Një njësi ekonomike duhet të marrë në konsideratë nëse vlera aktuale e flukseve monetare neto të pritshme nga aktivi e skontuar me një normë të caktuar aktuale tregu, rezultojnë në një matje të besueshme të vlerës së drejtë.
	Matja – modeli i koston
15	Njësia ekonomike mat me kosto minus çdo amortizim të akumuluar dhe çdo humbje nga zhvlerësimi i akumuluar, ato aktive vlera e drejtë e të cilëve nuk është menjëherë e përcaktueshme, pa kosto apo përpjekje shtesë.
16	Njësia ekonomike mat produktet bujqësore të siguruar nga aktivet e saj biologjike me vlerën e drejtë minus kostot e shitjes në kohën e vjeljes. Një matje e tillë përbën koston e produktit bujqësor në datën e matjes.
	Zhvlerësimi i aktiveve biologjike të mbajtura me kosto
17	Aktivitet biologjike, të mbajtura me modelin e koston, i nënshtrohen testit për zhvlerësim në çdo datë raportimi të pasqyrës së pozicionit financiar.
18	Zvogëlimet për të arritur në vlerën neto të rikuperueshme mund të ndodhin në ato raste kur ka një rënie të çmimeve të shitjes, ose kur shpenzimet e përfundimit apo shpenzimet direkt të shitjeve janë rritur. Ka edhe raste kur disa produkte dëmtohen përpara se të shiten, ose kur disa të tjera mund të mbahen në sasira të tilla që nuk mund të shiten brenda një periudhe kohe të arsyeshme. Në raste të tilla, kostoja e tyre duhet të zvogëlohet për të arritur në vlerën e tyre neto të rikuperueshme.
19	Shuma e zhvlerësimit duhet të përcaktohet zë për zë. Në rastet kur një vlerësim i tillë nuk është praktik, zhvlerësimi duhet të matet për një grup zërash të ngjashëm, ose që kanë lidhje me njëri-tjetrin. Zvogëlimi duhet të marrë parasysh kostot e përlllogaritura për përfundimin dhe shitjen e produkteve, por nuk duhet të përfshijë fitimin që do të krijohet në fazat e

	mëvonshme të prodhimit.
20	Një zvogëlim, i bërë në një periudhë kontabël të mëparshme, duhet të anulohet në ato raste kur kushtet, mbi bazën e të cilave është bërë zvogëlimi, nuk ekzistojnë më.
	Çregjistrimi
21	Aktivitet biologjike çregjistrohen atëherë kur ato shiten. Njësia ekonomike duhet t'i çregjistrojë aktivitet biologjike edhe në ato raste kur ato nuk kanë më vlerë ekonomike për të ardhmen (skartohen ose ngordhin).
	Paraqitja në pasqyrën e pozicionit financiar dhe në pasqyrën e performancës të aktiveve biologjike
22	Aktivitet biologjike duhet të paraqiten në pasqyrën e pozicionit financiar. Ndryshimet në vlerën e aktiveve biologjike paraqiten në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve.
	MARRËVESHJET KONÇESIONARE
	Konçesionet e shërbimeve
23	Një marrëveshje konçesionare e shërbimeve është një marrëveshje ku një qeveri ose një organ tjetër i sektorit publik (konçesiondhënësi) kontraktin një operator privat për të ndërtuar (ose përmirësuar), përdorur dhe mirëmbajtur aktivitet e infrastrukturës së konçesiondhënësit si rrugë, ura, tunele, aeroporte, rrjete të shpërndarjes së energjisë, burgje apo spitale. Në këto marrëveshje, konçesiondhënësi kontrollon ose rregullon çfarë shërbimesh duhet të ofrojë operatori duke përdorur aktivitet, kujt duhet t'ia sigurojë dhe me çfarë çmimi, dhe gjithashtu kontrollon çdo interes të mbetur domethënë në aktive në fund të afatit të marrëveshjes.
24	Ka dy kategori kryesore të marrëveshjeve konçesionare të shërbimeve: (a) Në njërin, operatori merr një aktiv financiar—një të drejtë kontraktuale të pakushtëzuar për të marrë një shumë specifike ose të përcaktueshme fluksesh monetare ose një aktiv tjetër financiar nga qeveria në këmbim të ndërtimit ose përmirësimit të një aktivi të shërbimit publik dhe më pas duke përdorur dhe mirëmbajtur aktivin për një periudhë kohe të specifikuar. Kjo kategori përfshin garanci nga qeveria për të paguar për çdo mungesë ndërmjet shumave të marra nga përdoruesit e shërbimit publik dhe shumave të specifikuara apo të përcaktueshme. (b) Në tjetrën, operatori merr një aktiv jo-material—një të drejtë tarifimi për përdorimin e një aktivi të sektorit publik që ai ndërtonte ose përmirëson dhe më pas e përdor dhe e mirëmban për një periudhë kohe të specifikuar. Një e drejtë për t'i tarifuar përdoruesve nuk është një e drejtë e pakushtëzuar për të marrë mjete monetare sepse shumat janë të kushtëzuara në masën në të cilën publiku përdor shërbimin. Ndonjëherë, një kontratë e vetme mund t'i përbajë të dyja llojet: në masën që qeveria i ka dhënë një garanci të pakushtëzuar të pagesës për ndërtimin e aktivitet të sektorit publik, operatori ka një aktiv financiar; në masën që operatori duhet të mbështetet tek publiku për përdorimin e shërbimit në mënyrë që të përfitojë pagesën, operatori ka një aktiv jo-material.
	Modeli i aktivitetit financiar
25	Operatori duhet të njohë një aktiv financiar në masën që ai ka një të drejtë kontraktuale të pakushtëzuar për të marrë mjete monetare ose një aktiv tjetër financiar nga ose në drejtimin e konçesiondhënësit për ndërtimin e shërbimeve. Operatori duhet të masë aktivin financiar me vlerën e drejtë. Më tej, ai duhet të ndjekë SKK 3 <i>Instrumentet Financiare</i> .
	Modeli i aktivitetit jomaterial
26	Operatori duhet të njohë një aktiv jo-material në masën që i jep atij të drejtën (licensën) për t'i tarifuar përdoruesve të shërbimit publik. Operatori duhet fillimisht të masë aktivin jo-material me vlerën e drejtë. Më tej për kontabilizimin e aktivitet jomaterial, operatori duhet të zbatojë kërkesat e SKK5 <i>Aktivitet afatgjatë materiale dhe aktivitet afatgjatë jomateriale</i> .
	Të ardhurat operative
27	Operatori i një marrëveshje konçesionare të shërbimeve duhet që, për shërbimin që ai kryen, të njohë, masë dhe deklarojë të ardhurat në përputhje me SKK 8 <i>Të Ardhurat</i> .
	Paraqitja në pasqyrën e pozicionit financiar dhe në pasqyrën e performancës të marrëveshjeve konçesionare
28	Aktivitet dhe detyrimet që krijohen nga marrëveshjet konçesionare të shërbimeve dhe të ardhurat dhe shpenzimet e lidhura me to do të paraqiten në pasqyrën e pozicionit financiar dhe në pasqyrën e të ardhurave dhe shpenzimeve, në përputhje me kërkesat e SKK 2, <i>Paraqitja e pasqyrave financiare</i> .
	SHËNIMET SHPJEGUESE
	Shënimet shpjeguese për aktivitet biologjike
	Aktivitet biologjike të mbajtura me vlerë të drejtë
29	Në pasqyrat financiare duhet të jepet informacioni i mëposhtëm, në lidhje me aktivitet biologjike të matura me vlerën e drejtë: (a) një përshkrim të çdo klase të aktiveve të saj biologjike. (b) metodat dhe supozimet domethënëse të përdorura në përcaktimin e vlerës së drejtë të çdo kategorie të produkteve bujqësore në kohën e vjeljes dhe çdo kategorie të aktiveve biologjike. (c) një rakordim të ndryshimeve në vlerën kontabël të aktiveve biologjike ndërmjet fillimit dhe fundit të periudhës aktuale. Rakordimi duhet të përfshijë: (i) fitimin ose humbjen që lind nga ndryshimet në vlerën e drejtë minus kostot e shitjes. (ii) rritjet që rezultojnë nga shitjet. (iii) rëniet që rezultojnë nga vjelja. (vi) ndryshime të tjera

	Aktivitet biologjike të mbajtura me kosto	
30	Në pasqyrat financiare duhet të jepet informacioni i mëposhtëm, në lidhje me aktivitet biologjike të matura me modelin e koston: (a) një përshkrim të çdo klase të aktiveve biologjike. (b) një shpjegim se përse vlera e drejtë nuk mund të matet në mënyrë të besueshme. (c) metodën e përdorur të amortizimit. (d) jetët e dobishme ose normën e përdorur të amortizimit. (e) vlerën kontabël bruto dhe amortizimin e akumuluar (së bashku me humbjet e akumuluar nga rënia në vlerë) në fillim dhe në fund të periudhës.	
	Shënimet shpjeguese për marrëveshjet konçesionare	
	Modeli i aktivitet financiar	
31	Një njësi ekonomike që zbaton kërkesat e këtij Standardi në lidhje me marrëveshjet konçesionare të shërbimeve që rezultojnë në aktiv financiar, do të japë të gjitha informacionet shpjeguese të kërkuara nga SKK 3 <i>Instrumentet Financiarë</i>, si dhe nga SKK 8 <i>Të Ardhurat</i>.	
	Modeli i aktivitet jomaterial	
32	Një njësi ekonomike që zbaton kërkesat e këtij Standardi në lidhje me marrëveshjet konçesionare të shërbimeve që rezultojnë në aktiv jomonetar, do të japë të gjitha informacionet shpjeguese të kërkuara për aktivet afatgjata jomateriale nga SKK 5 <i>Aktivitet afatgjata materiale dhe aktivitet afatgjata jomateriale</i>, si dhe nga SKK 8 <i>Të Ardhurat</i>.	
	DISPOZITA KALIMTARE	
33	Në vitin e parë të zbatimit të këtij standardi të përmirësuar, njësi ekonomike inkurajohet por nuk kërkohet të zbatojë në mënyrë retrospektivë këtë standard për vlerësimin e aktiveve biologjike me vlerë të drejtë në periudha të mëparshme. Nëse nuk mund të bëhet zbatimi në retrospektivë pa kosto shtesë do të jepen informacione tek shënimet shpjeguese lidhur me politikën e re kontabël të vlerësimit dhe arsyen e moskrasueshmërisë.	
	DATA E HYRJES NË ZBATIM	
34	Ky standard do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudha kontabël që fillojnë më ose pas datës 1 janar 2015. Ky standard duhet të zbatohet në mënyrë prospektive.	
	KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME(SNRF PËR NVM)	
35	Tabela më poshtë tregon se si korrespondojnë paragrafët e këtij Standardi me SNRF për NVM-të. Paragrafët janë konsideruar si korresponduese, nëse ato trajtojnë, në përgjithësi, të njëjtën çështje, pavarësisht nga fakti se përshkrimet në standardet e referuara mund të kenë ndryshim.	
	Paragrafët e SKK 13	Paragrafët e SNRF për NVM botuar në korrik 2009
	Paragrafi 1	Asnjë
	Paragrafi 2	Asnjë
	Paragrafi 3	Asnjë
	Paragrafi 4	Sek 34.1
	Paragrafi 5	Asnjë
	Paragrafi 6	Asnjë
	Paragrafi 7	Asnjë
	Paragrafi 8	Sek 34.2
	Paragrafi 9	Sek 34.3
	Paragrafi 10	Asnjë
	Paragrafi 11	Asnjë
	Paragrafi 12	Sek 34.4
	Paragrafi 13	Sek 34.5
	Paragrafi 14	Sek 36.6
	Paragrafi 15	Sek 34.8
	Paragrafi 16	Sek 34.9
	Paragrafi 17	Asnjë
	Paragrafi 18	Asnjë
	Paragrafi 19	Asnjë
	Paragrafi 20	Asnjë
	Paragrafi 21	Asnjë
	Paragrafi 22	Asnjë
	Paragrafi 23	Sek 34.12
	Paragrafi 24	Sek 34.13
	Paragrafi 25	Sek 34.14
	Paragrafi 26	Sek 34.15
	Paragrafi 27	Sek 34.16
	Paragrafi 28	Asnjë
	Paragrafi 29	Sek 34.7
	Paragrafi 30	Sek 34.10
	Paragrafi 31	Asnjë
	Paragrafi 32	Asnjë
	Paragrafi 33	Asnjë
	Paragrafi 34	Asnjë

Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Përmirësuara	
SKK 14 TRAJTIMI KONTABËL I INVESTIMEVE NË PJESËMARRJE DHE SIPËRMARRJE TË PËRBASHKËTA	
Pg.	
STANDARDI KOMBËTAR I KONTABILITETIT NR. 14 - TRAJTIMI KONTABËL I INVESTIMEVE NË PJESËMARRJE DHE SIPËRMARRJE TË PËRBASHKËTA - I PËRMIRËSUAR	
PËRMBAJTJA	Paragrafët
OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES	1-3
FUSHA E ZBATIMIT	4
PËRKUFIZIMET KRYESORE	5
INVESTIMET NË PJESËMARRJE	6-12
Pjesëmarrja	6-7
Matja – zgjedhja e politikës kontabël	8-11
Paraqitja e pasqyrave financiare	12
INVESTIMET NË SIPËRMARRJET E PËRBASHKËTA	13-26
Sipërmarrja e përbashkët	13-14
Aktivitetet e kontrolluara bashkërisht	15-16
Aktivet e kontrolluara bashkërisht	17-18
Njësitë ekonomike të kontrolluara bashkërisht	19
Matja – zgjedhja e politikës kontabël	20-23
Transaksionet midis një sipërmarrësi dhe një sipërmarrjeje të përbashkët	24-25
Nëse investitori nuk ka kontroll të përbashkët	26
SHËNIMET SHPJEGUESE	27-31
Investimet në pjesëmarrje	27-29
Investimet në sipërmarrjet e përbashkëta	30-31
DATA E HYRJES NË ZBATIM	32
KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME (NVM)	33
BAZA E KONKLIZIONEVE	
UDHËZIM PËR ZBATIMIN E SKK 14	
OBJEKTIVI DHE BAZAT E PËRGATITJES	
1	Objektivi i Standardit Kombëtar të Kontabilitetit 14, “ <i>Trajtimi kontabël i investimeve në pjesëmarrje dhe sipërmarrje të përbashkëta</i> ” (‘SKK 14’ ose ‘Standardi’), nxjerrë dhe miratuar nga Këshilli Kombëtar i Kontabilitetit, si dhe shpallur nga Ministria e Financës, i ndryshuar, është të vendosë rregullat e kontabilizimit dhe, të paraqitjes së pjesëmarrjeve dhe sipërmarrjeve të përbashkëta në pasqyrat financiare, të përgatitura në përputhje me Standardet Kombëtare të Kontabilitetit të Shqipërisë. Këto standarde bazohen në parimet e kontabilitetit dhe raportimit, të pranuar në shkallë ndërkombëtare, kërkesat e përgjithshme të të cilave përshkruhen në Ligjin nr. 9228, datë 29 prill 2004 “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”, publikuar në prill 2004, i ndryshuar.
2	SKK 14 mbështetet në standardin ndërkombëtar të kontabilitetit SNK 27, “ <i>Pasqyrat financiare të konsoliduara dhe individuale</i> ”, SNK 7, “ <i>Pasqyrat e fluksit monetar</i> ”, SNK 28, “ <i>Investime në pjesëmarrje</i> ”, SNK 21, “ <i>Efektet e ndryshimit në kurset e këmbimit</i> ” dhe interpretimin SIC 12 <i>Konsolidimi, njësitë ekonomike për qëllime të veçanta</i> . SKK 14 është ndryshuar për t’u bërë i krahasueshëm me Seksionin 14 “ <i>Investimet në pjesëmarrje</i> ” dhe Seksionin 15 “ <i>Investimet në sipërmarrjet e përbashkëta</i> ” të Standardit Ndërkombëtar të Raportimit Financiar për Njësitë Ekonomike të Vogla dhe të Mesme (SNRF për NVM). Një krahasim i SKK-së me SNRF për NVM-të është dhënë në paragrafin 33. Për rastet që nuk janë trajtuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga SKK 14 ose ndonjë SKK tjetër, drejtuesit e njësisë ekonomike raportuese duhet që, me miratimin e Këshillit Kombëtar të Kontabilitetit, të aplikojnë politika të tilla që sigurojnë një pasqyrim të vërtetë e të besueshëm të pozicionit financiar, performancës financiare, dhe ndryshimeve të fluksit të pasës së njësisë ekonomike raportuese, siç kërkohet në nenin 9 të Ligjit nr. 9228, datë 29 prill 2004 “Për kontabilitetin dhe pasqyrat financiare”, publikuar në prill 2004, i ndryshuar.

3	Pasqyrat financiare do të përgatiten mbi bazën e konceptit të materialitetit. Standardet Kombëtare të Kontabilitetit nuk do të zbatohen për zërat jomateriale. Parimi i materialitetit përkufizohet dhe sqarohet në paragrafët 40 deri 90 të SKK 1.
FUSHA E ZBATIMIT	
4	Ky standard zbatohet për: a) trajtimin kontabël të pjesëmarrjeve në pasqyrat e konsoliduara financiare dhe në pasqyrat financiare të një investitori që nuk është një shoqëri mëmë, por që ka një investim në një ose më shumë pjesëmarrje. Paragrafët 6-12 përcakton kërkesat për trajtimin kontabël të pjesëmarrjeve në pasqyrat financiare të veçanta; b) për trajtimin kontabël të sipërmarrjeve të përbashkëta në pasqyrat financiare të konsoliduara dhe në pasqyrat financiare të një investitori që nuk është një shoqëri mëmë, por që ka një interes sipërmarrës në një ose më shumë sipërmarrje të përbashkëta. Paragrafët 13-26 përcaktojnë kërkesat për trajtimin kontabël të interesit të një sipërmarrësi në një sipërmarrje të përbashkët në pasqyrat financiare të veçanta.
PËRKUFIZIMET KRYESORE	
5	Më poshtë jepen përkufizimet e disa termave kryesore, të përdorur në këtë standard: <u>Ndikimi i ndjeshëm</u> është aftësia për të marrë pjesë në marrjen e vendimeve, në lidhje me politikat financiare dhe të shfrytëzimit të njësive ku investohet, por jo kontrolli mbi këto vendime. <u>Pjesëmarrja</u> është njësia, mbi të cilën një investitor ka një influencë të ndjeshme, por që nuk është njësi e kontrolluar nga investitori. <u>Sipërmarrja e përbashkët</u> është një marrëveshje kontraktuale, ku dy ose më shumë palë marrin përsipër një aktivitet ekonomik, i cili është nën kontroll të përbashkët. <u>Njësia mëmë</u> është një njësi që zotëron një ose më shumë njësi të kontrolluara. <u>Interesi i pakicës</u> është pjesa e fitimit (humbjes) dhe e aktiveve neto të një njësie të kontrolluar, e cila u takon atyre pjesëve të kapitalit, të cilat nuk zotërohen në mënyrë të drejtpërdrejtë ose të tërthortë (nëpërmjet njësive të kontrolluara) nga njësia mëmë. <u>Një biznes</u> është një tërësi veprimtarish të integruara, të kryera e të drejtuara me qëllim përfitimi që të arrihet: a) një kthim/fitim për investitorët; b) kosto më të ulëta ose përfitime të tjera ekonomike.
INVESTIMET NË PJESËMARRJE	
Pjesëmarrja	
6	Një pjesëmarrje është një njësi ekonomike, qoftë dhe e paorganizuar juridikisht si p.sh shoqëri e thjeshtë, mbi të cilën investitori ka ndikim të rëndësishëm, e cila nuk është as njësi e kontrolluar dhe as interes në një sipërmarrje të përbashkët.
7	Në përputhje me këtë Standard, pjesëmarrjet janë të gjitha ato njësi mbi të cilat investitori ka një ndikim të rëndësishëm në politikat e saj financiare dhe të shfrytëzimit, por nuk i kontrollon ato. Ndikimi i rëndësishëm presupozohet se ekziston kur investitori zotëron në mënyrë direkte ose të tërthortë, nëpërmjet shoqërive të kontrolluara, më shumë se 20% të së drejtës votuese të pjesëmarrjes, përveç rasteve përjashtimore kur mund të tregohet qartë se një zotërim i tillë nuk përbën ndikim të ndjeshëm. Ndikimi i ndjeshëm mund të ekzistojë, edhe nëse zotërohen më pak se 20%, kur një ndikim i tillë mund të demonstrohet qartë. Një investitor nuk përjashtohet të ketë ndikim të ndjeshëm, edhe pse një investitor tjetër mund të ketë një pronësi të konsiderueshme ose shumicën. Ekzistenca e ndikimit të ndjeshëm karakterizohet nga faktorët e mëposhtëm: (a) përfaqësimi në drejtëm ose në organin më të lartë të mbikëqyrjes; (b) pjesëmarrje në vendimet mbi hartimin e politikës së biznesit të njësive ku është kryer investimi; (c) transaksione materiale mes njësive që investon dhe njësive ku është kryer investimi; (d) ndërrshkëmbim i personelit drejtues, mes njësive që investon dhe njësive ku është kryer investimi; (e) shkëmbimi i informacionit teknik, mes njësive që investon dhe njësive ku është kryer investimi.
Matja - zgjedhja e politikës kontabël	
8	Një investitor do të trajtojë të gjitha investimet e tij në pjesëmarrje duke përdorur njërin prej modeleve në vijim: (a) sipas modelit të kapitalit në pasqyrat financiare të konsoliduara të investitorit (shih paragrafin 9); (b) sipas modelit të koston në pasqyrat financiare individuale të investitorit (shih paragrafët 10-11).
Modeli i kapitalit	
9	Sipas modelit të kapitalit, një investim në pjesëmarrje njihet fillimisht me çmimin e transaksionit (duke përfshirë kostot e transaksionit) dhe rregullohet më pas për të pasqyruar pjesën e investitorit në fitimin ose humbjen e pjesëmarrjes. (a) <u>Shpërndarjet dhe rregullimet e tjera në vlerën kontabël</u> . Shpërndarjet e marra nga investimi në pjesëmarrje ulin vlerën kontabël të investimit. Rregullimet në vlerën kontabël mund të jenë të nevojshme si pasojë e ndryshimeve në kapitalin e pjesëmarrjes si rezultat i zërave që prekin kapitalin (p.sh pagesa e dividendëve, rritja ose pakësimi i kapitalit themeltar, por duke përjashtuar riklasifikimet brenda kapitalit, si p.sh krijimi i rezervave ligjore). (b) <u>Të drejtat votuese të mundshme</u> . Edhe pse në përcaktimin nëse ekziston ose jo ndikim i ndjeshëm merren në konsideratë të drejtat votuese të mundshme, një investitor do të masë pjesën e tij në fitimin ose humbjen e pjesëmarrjes dhe pjesën e tij në ndryshimet në kapitalin e pjesëmarrjes mbi bazën e interesave të pronësisë aktuale. Në këtë matje nuk do të pasqyrohet ushtrimi ose konvertimi i

	mundshëm i të drejtave votuese të mundshme. (c) <i>Emri i mirë i nënkuptuar dhe rregullimet e vlerës së drejtë.</i> Menjëherë me kryerjen e investimit në një pjesëmarrje, një investitor do të kontabilizojë çdo diferencë (qoftë pozitive ose negative) midis kostos së investimit dhe pjesës së investitorit në vlerat e drejta të aktiveve neto të identifikueshme të pjesëmarrjes në përputhje me SKK 9. Pas kryerjes së investimit, investitori do të rregullojë pjesën e tij në fitimet apo humbjet e pjesëmarrjes për amortizimin shtesë të aktiveve të amortizueshme të pjesëmarrjes (duke përfshirë edhe emrin e mirë) në bazë të tejkalimit të vlerave të tyre të drejta mbi vlerat kontabël të tyre në datën e kryerjes së investimit. (d) <i>Zhvlerësimi.</i> Nëse ka tregues se një investim në një pjesëmarrje mund të jetë zhvlerësuar, një investitor do të testojë për zhvlerësim tërë vlerën kontabël të investimit, si një aktiv i vetëm, në përputhje me SKK 5. Çdo emër i mirë i përfshirë si pjesë e vlerës kontabël të investimit në pjesëmarrje nuk testohet veças për zhvlerësim por, si pjesë e testit për zhvlerësim të investimit si një i tërë. (e) <i>Transaksionet e investitorit me pjesëmarrjet.</i> Në qoftë se një pjesëmarrje kontabilizohet duke përdorur metodën e kapitalit, investitori do të eliminojë fitimet dhe humbjet e parealizuara që rezultojnë nga transaksionet nga poshtë-lartë (pra nga pjesëmarrja tek investitori) dhe nga lartë-poshtë (pra nga investitori tek pjesëmarrja) në masën e interesit të investitorit në pjesëmarrje. Humbjet e parealizuara për transaksione të tilla mund të evidentojnë një zhvlerësim të aktivitetit të transferuar. (f) <i>Data e pasqyrave financiare të pjesëmarrjes.</i> Kur zbatohet modeli i kapitalit, investitori duhet të përdorë pasqyrat financiare të pjesëmarrjes të të njëjtës datë me atë të pasqyrave financiare të tij, me përjashtim kur kjo është e pamundur. Në qoftë se është e pamundur në gjë e tillë, investitori duhet të përdorë pasqyrat financiare më të fundit të pjesëmarrjes që ai ka të disponueshme, me rregullimet e bëra për efektet e çdo transaksioni të rëndësishëm apo ngjarjeve që ndodhin midis dy periudhave kontabël. (g) <i>Politikat kontabël të pjesëmarrjes.</i> Nëse pjesëmarrja përdor politika kontabël, që ndryshojnë nga ato të investitorit, investitori do të rregullojë pasqyrat financiare të pjesëmarrjes për të pasqyruar politikat e tij kontabël me qëllim të zbatimit të modelit të kapitalit, përveçse kur një gjë e tillë është e pamundur. (h) <i>Humbjet më të larta se investimi.</i> Nëse pjesa e humbjes e investitorit në një pjesëmarrje është e barabartë ose tejkalon shumën e investimit të tij në të, investitori do të ndërpresë njohjen e pjesës së tij në humbjet e ardhshme. Pasi interesi i investitorit është ulur në zero, investitori duhet të njohë humbje shtesë nëpërmjet një provizioni (shih SKK 6 <i>Provizionet, detyrimet dhe aktivet e kushtëzuara</i>) vetëm në atë masë që investitori është përfshirë në detyrime ligjore ose konstruktive ose ka bërë pagesa në emër të pjesëmarrjes. Nëse pjesëmarrja më pas raporton fitime, investitori do të rifillojë të njohë pjesën e tij në këto fitime vetëm pasi kjo pjesë të jetë e barabartë me pjesën e humbjeve të panjohura. (i) <i>Ndërprerja e modelit të kapitalit.</i> Një investitor do të pushojë së përdoruri metodën e kapitalit nga data që ka pushuar ndikimi i ndjeshëm. (i) Në qoftë se pjesëmarrja bëhet një njësi e kontrolluar ose sipërmarrje e përbashkët, investitori do rimasë interesin e kapitalit të tij mbajtur më parë me vlerën e drejtë dhe do të njohë fitimin ose humbjen neto që rezultojnë, në qoftë se ka, në fitim ose humbje. (ii) Në qoftë se investitori humb ndikimin e ndjeshëm mbi një pjesëmarrje si rezultat i një shitje të plotë ose të pjesshme, ai do ta çregjistrojë pjesëmarrjen dhe do të njohë në fitim apo humbje diferencën midis, nga njëra anë, shumës së të ardhurave të marra plus vlerën e drejtë të çdo interesi të mbetur dhe, nga ana tjetër, vlerës kontabël të investimit në pjesëmarrje në datën që ka humbur ndikimi i ndjeshëm. Pas kësaj, investitori do të bëjë trajtimin kontabël për ndonjë interes të mbetur sipas SKK 3 <i>Instrumentet financiare</i>. (iii) Në qoftë se investitori humb ndikimin e ndjeshëm për arsye të ndryshme nga shitja e pjesshme e investimit të tij, investitori do ta konsiderojë vlerën kontabël të investimit në këtë datë si një bazë për koston e re dhe do ta kontabilizojë investimin sipas SKK 3.
	Modeli i koston
10	Një investitor duhet të masë investimet e tij në pjesëmarrje me kosto pakësuar me ndonjë humbje nga zhvlerësimi i akumuluar i njohur në përputhje me SKK 5 <i>Aktivitet afatgjatë materiale dhe aktivitet afatgjatë jomateriale</i> .
11	Investitori do të njohë dividendët dhe shpërndarjet e tjera të marra nga investimi si të ardhura pa marrë parasysh nëse shpërndarjet janë nga fitimet e akumuluar të pjesëmarrjes para ose pas datës së blerjes.
	Paraqitja e pasqyrave financiare
12	Një investitor duhet të klasifikojë investimet në pjesëmarrje si aktive afatgjata.
	INVESTIMET NË SIPËRMARRJET E PËRBASHKËTA
	Sipërmarrja e përbashkët
13	Kontrolli i përbashkët është ndarja, sipas një marrëveshjeje kontraktuale, e kontrollit mbi një aktivitet ekonomik, dhe ekziston vetëm kur vendimet strategjike financiare dhe të shfrytëzimit që lidhen me aktivitetin kërkojnë pëlqimin unanimit të palëve që ndajnë kontrollin (sipërmarrësit).
14	Një sipërmarrje e përbashkët është një marrëveshje kontraktuale sipas të cilës dy apo më shumë palë ndërmarrin një veprimtari ekonomike që është subjekt i kontrollit të përbashkët. Sipërmarrjet e përbashkëta mund të marrin formën e aktiviteteve të kontrolluara së bashku, të aktiveve të kontrolluara së bashku, ose të njësive të kontrolluara së bashku.
	Aktivitetet e kontrolluara bashkërisht
15	Funksionimi i disa sipërmarrjeve të përbashkëta kërkon përdorimin e aktiveve dhe burimeve të tjera të sipërmarrësve dhe jo krijimin e një korporate, shoqërie të thjeshtë ose të një njësie ekonomike tjetër, apo të një strukture financiare që është e ndarë nga vetë sipërmarrësit. Çdo sipërmarrës përdor aktivet afatgjata materiale të veta, dhe inventarët e vet. Ai gjithashtu kryen shpenzimet e veta, ka

	detyrimet e veta dhe siguron financimet e tij, të cilat krijojnë detyrimet e tij. Aktivitetet e sipërmarrjes së përbashkët mund të kryhen nga punonjësit e sipërmarrësit përbri aktiviteteteve të ngjashme të sipërmarrësit. Marrëveshja e përbashkët e sipërmarrjes zakonisht përbën mjetin me anën e të cilit të ardhurat nga shitja e produktit të përbashkët dhe çdo shpenzim i bërë në mënyrë të përbashkët ndahen midis sipërmarrësve.
16	Në lidhje me interesat e tij në aktivitetet e kontrolluara bashkërisht, një sipërmarrës do të njohë në pasqyrat financiare të tij: (a) aktivet që ai kontrollon dhe detyrimet që i linden, dhe (b) shpenzimet që ai bën dhe pjesën e tij të të ardhurave që fiton nga shitja e mallrave ose shërbimeve nga sipërmarrja e përbashkët.
	Aktivitetet e kontrolluara bashkërisht
17	Disa sipërmarrje të përbashkëta kërkojnë kontrollin e përbashkët, dhe shpesh pronësinë e përbashkët, nga sipërmarrësit të një ose më shumë aktiveve të kontribuara, ose të fituara për qëllim të sipërmarrjes së përbashkët dhe të dedikuar për qëllimet e sipërmarrjes së përbashkët.
18	Në lidhje me interesin e tij në një aktiv të kontrolluar bashkërisht, një sipërmarrës do të njohë në pasqyrat e tij financiare: (a) pjesën e tij në aktivet e kontrolluara bashkërisht, të klasifikuara sipas natyrës së tyre; (b) të gjitha detyrimet që ai ka krijuar; (c) pjesën e tij në çdo detyrim të krijuar së bashku me sipërmarrësit e tjerë në lidhje me sipërmarrjen e përbashkët; (d) të ardhurat nga shitja ose përdorimi i pjesës së tij në prodhimin e sipërmarrjes së përbashkët, së bashku me pjesën e tij në çdo shpenzim të bërë nga sipërmarrja e përbashkët; dhe (e) shpenzimet që ai ka kryer në lidhje me interesin e tij në sipërmarrjen e përbashkët.
	Njësitë ekonomike të kontrolluara bashkërisht
19	Një njësi ekonomike e kontrolluar bashkërisht është një sipërmarrje e përbashkët që përfshin krijimin e një korporate, shoqërie të thjeshtë ose të njësie ekonomike tjetër në të cilën çdo pjesëmarrës ka një interes. Njësia ekonomike vepron në të njëjtën mënyrë si njësitë ekonomike të tjera, përveç se një marrëveshje kontraktuale midis sipërmarrësve vendos kontroll të përbashkët mbi veprimtarinë ekonomike të njësise.
	Matja – zgjedhja e politikës kontabël
20	Një investitor do të trajtojë të gjitha investimet e tij në sipërmarrjet e përbashkëta duke përdorur njerën prej modeleve në vijim: (a) sipas modelit të kapitalit në pasqyrat financiare të konsoliduara të investitorit (shih paragrafët 21); (b) sipas modelit të kostos në pasqyrat financiare individuale të investitorit (shih paragrafët 22-23).
	Modeli i kapitalit
21	Një sipërmarrës do të masë investimin e tij në njësine ekonomike të kontrolluar bashkërisht me anën e modelit të kapitalit duke përdorur procedurat e dhëna në paragrafin 9 (duke zëvendësuar, aty ku përdoret, 'ndikim i ndjeshëm' me 'kontroll i përbashkët').
	Modeli i kostos
22	Një sipërmarrës do të masë investimet e tij në njësine ekonomike të kontrolluara bashkërisht me kosto pakësuar me ndonjë humbje të akumuluar nga zhvlerësimi i njohur në përputhje me SKK 5 <i>Aktivitet afatgjatë materiale dhe aktivitet afatgjatë jomateriale</i> .
23	Investitori do të njohë shpërndarjet e marra nga investimi si të ardhura, pa marrë parasysh nëse shpërndarjet janë nga fitimet e njësise ekonomike të kontrolluar bashkërisht të akumuluar para ose pas datës së blerjes.
	Transaksionet midis një sipërmarrësi dhe një sipërmarrjeje të përbashkët
24	Kur një sipërmarrës jep kontribute ose i shet aktivet tek sipërmarrja e përbashkët, njohja e çdo pjese të fitimit ose humbjes nga transaksioni do të pasqyrojë përmbajtjen e transaksionit. Për atë kohë sa aktivet mbahen nga sipërmarrja e përbashkët, dhe sipërmarrësi i ka transferuar sipërmarrjes së përbashkët rreziqet dhe përfitimet më të rëndësishme të lidhura me pronësinë e aktiveve, sipërmarrësi do të njohë vetëm atë pjesë të fitimit ose humbjes që i atribuohet interesave të sipërmarrësve të tjerë. Sipërmarrësi do të njohë shumën e plotë të çdo humbjeje atëherë kur kontributi ose shitja e evidenton një humbje nga zhvlerësimi.
25	Kur një sipërmarrës blen aktive nga një sipërmarrje e përbashkët, sipërmarrësi nuk do të njohë pjesën e tij në fitimet e sipërmarrjes së përbashkët nga transaksioni derisa ai (sipërmarrësi) t'ia rishesë aktivet një pale të pavarur. Një sipërmarrës do të njohë pjesën e tij në humbjet që rezultojnë nga këto transaksione në të njëjtën mënyrë si dhe fitimet, përveç se humbjet do të njihen menjëherë, atëherë kur ato përfaqësojnë një humbje nga zhvlerësimi.
	Nëse investitori nuk ka kontroll të përbashkët
26	Një investitor në një sipërmarrje të përbashkët që nuk ka kontroll të përbashkët do ta kontabilizojë investimin në përputhje me SKK 3 ose, nëse ai ka ndikim të ndjeshëm në sipërmarrjen e përbashkët, në përputhje me paragrafët 6-12 të këtij Standardi.
	SHËNIMET SHPJEGUESE
	Investimet në pjesëmarrje
27	Një investitor në një pjesëmarrje do të japë informacionet shpjeguese në vijim: (a) politikën e tij kontabël për investimet në pjesëmarrjet, (b) vlerën kontabël neto të investimeve në pjesëmarrje.
28	Për investimet në pjesëmarrje të kontabilizuara sipas modelit të kostos, një investitor do të japë informacion shpjegues për shumën e dividendëve dhe shpërndarjet e tjera të njohura si të ardhura.

29	Për investimet në pjesëmarrje të kontabilizuara sipas metodës së kapitalit, një investitor do të japë informacion shpjegues veçmas për pjesën e vet në fitimin ose humbjen e pjesëmarrjeve, dhe pjesën e tij në aktivitetet e ndërprera të pjesëmarrjeve, nëse ka të tilla.																																																																				
Investimet në sipërmarrjet e përbashkëta																																																																					
30	Një investitor në një sipërmarrje të përbashkët do të japë informacion shpjegues për: (a) politikën kontabël që ka përdorur për njohjen e interesave të tij në njësitë ekonomike të kontrolluara bashkarisht, (b) vlerën kontabël neto të investimeve në njësitë ekonomike të kontrolluara bashkarisht. (c) shumën totale të angazhimeve të tij në lidhje me sipërmarrjet e përbashkëta, duke përfshirë pjesën e tij në angazhimet e kapitalit që janë bërë së bashku me sipërmarrësit e tjerë, si edhe pjesën e tij të angazhimeve të kapitalit të vetë sipërmarrjeve të përbashkëta.																																																																				
31	Për njësitë ekonomike të kontrolluara bashkarisht, të kontabilizuara me modelin e kapitalit, sipërmarrësi duhet të japë gjithashtu informacione shpjeguese siç kërkohet nga paragrafi 30 për investimet me modelin e kapitalit.																																																																				
DATA DHE RREGULLAT E HYRJES NË ZBATIM TË STANDARDEVE																																																																					
32	Ky standard do të zbatohet në pasqyrat financiare që mbulojnë periudha kontabël, që fillojnë më ose pas datës 1 janar 2015. Ky standard duhet të zbatohet në mënyrë prospektive.																																																																				
KRAHASIMI ME STANDARDET NDËRKOMBËTARE TË RAPORTIMIT FINANCIAR PËR NJËSITË EKONOMIKE TË VOGLA DHE TË MESME.																																																																					
33	Tabela më poshtë tregon se si korrespondojnë paragrafët e këtij Standardi me SNRF për NVM. Paragrafët janë trajtuar si korresponduese, nëse ato trajtojnë në përgjithësi të njëjtën çështje, pavarësisht nga fakti që përshkrimet në standardin e referuar mund të kenë ndryshime.																																																																				
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Paragrafët sipas SKK 14</th><th>Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009</th></tr> </thead> <tbody> <tr><td>Paragrafi 1</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 2</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 3</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 4</td><td>Sek 14.1, 15.1</td></tr> <tr><td>Paragrafi 5</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 6</td><td>Sek 14.2</td></tr> <tr><td>Paragrafi 7</td><td>Sek 14.3</td></tr> <tr><td>Paragrafi 8</td><td>Sek 14.4</td></tr> <tr><td>Paragrafi 9</td><td>Sek 14.8</td></tr> <tr><td>Paragrafi 10</td><td>Sek 14.5</td></tr> <tr><td>Paragrafi 11</td><td>Sek 14.6</td></tr> <tr><td>Paragrafi 12</td><td>Sek 14.11</td></tr> <tr><td>Paragrafi 13</td><td>Sek 15.2</td></tr> <tr><td>Paragrafi 14</td><td>Sek 15.3</td></tr> <tr><td>Paragrafi 15</td><td>Sek 15.4</td></tr> <tr><td>Paragrafi 16</td><td>Sek 15.5</td></tr> <tr><td>Paragrafi 17</td><td>Sek 15.6</td></tr> <tr><td>Paragrafi 18</td><td>Sek 15.7</td></tr> <tr><td>Paragrafi 19</td><td>Sek 15.8</td></tr> <tr><td>Paragrafi 20</td><td>Sek 15.9</td></tr> <tr><td>Paragrafi 21</td><td>Sek 15.13</td></tr> <tr><td>Paragrafi 22</td><td>Sek 15.10</td></tr> <tr><td>Paragrafi 23</td><td>Sek 15.11</td></tr> <tr><td>Paragrafi 24</td><td>Sek 15.16</td></tr> <tr><td>Paragrafi 25</td><td>Sek 15.17</td></tr> <tr><td>Paragrafi 26</td><td>Sek 15.18</td></tr> <tr><td>Paragrafi 27</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 28</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 29</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 30</td><td>Sek 15.19</td></tr> <tr><td>Paragrafi 31</td><td>Sek 15.20</td></tr> <tr><td>Paragrafi 32</td><td>Asnjë</td></tr> <tr><td>Paragrafi 33</td><td>Asnjë</td></tr> </tbody> </table>		Paragrafët sipas SKK 14	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009	Paragrafi 1	Asnjë	Paragrafi 2	Asnjë	Paragrafi 3	Asnjë	Paragrafi 4	Sek 14.1, 15.1	Paragrafi 5	Asnjë	Paragrafi 6	Sek 14.2	Paragrafi 7	Sek 14.3	Paragrafi 8	Sek 14.4	Paragrafi 9	Sek 14.8	Paragrafi 10	Sek 14.5	Paragrafi 11	Sek 14.6	Paragrafi 12	Sek 14.11	Paragrafi 13	Sek 15.2	Paragrafi 14	Sek 15.3	Paragrafi 15	Sek 15.4	Paragrafi 16	Sek 15.5	Paragrafi 17	Sek 15.6	Paragrafi 18	Sek 15.7	Paragrafi 19	Sek 15.8	Paragrafi 20	Sek 15.9	Paragrafi 21	Sek 15.13	Paragrafi 22	Sek 15.10	Paragrafi 23	Sek 15.11	Paragrafi 24	Sek 15.16	Paragrafi 25	Sek 15.17	Paragrafi 26	Sek 15.18	Paragrafi 27	Asnjë	Paragrafi 28	Asnjë	Paragrafi 29	Asnjë	Paragrafi 30	Sek 15.19	Paragrafi 31	Sek 15.20	Paragrafi 32	Asnjë	Paragrafi 33	Asnjë
Paragrafët sipas SKK 14	Paragrafët sipas SNRF për NVM botuar në korrik 2009																																																																				
Paragrafi 1	Asnjë																																																																				
Paragrafi 2	Asnjë																																																																				
Paragrafi 3	Asnjë																																																																				
Paragrafi 4	Sek 14.1, 15.1																																																																				
Paragrafi 5	Asnjë																																																																				
Paragrafi 6	Sek 14.2																																																																				
Paragrafi 7	Sek 14.3																																																																				
Paragrafi 8	Sek 14.4																																																																				
Paragrafi 9	Sek 14.8																																																																				
Paragrafi 10	Sek 14.5																																																																				
Paragrafi 11	Sek 14.6																																																																				
Paragrafi 12	Sek 14.11																																																																				
Paragrafi 13	Sek 15.2																																																																				
Paragrafi 14	Sek 15.3																																																																				
Paragrafi 15	Sek 15.4																																																																				
Paragrafi 16	Sek 15.5																																																																				
Paragrafi 17	Sek 15.6																																																																				
Paragrafi 18	Sek 15.7																																																																				
Paragrafi 19	Sek 15.8																																																																				
Paragrafi 20	Sek 15.9																																																																				
Paragrafi 21	Sek 15.13																																																																				
Paragrafi 22	Sek 15.10																																																																				
Paragrafi 23	Sek 15.11																																																																				
Paragrafi 24	Sek 15.16																																																																				
Paragrafi 25	Sek 15.17																																																																				
Paragrafi 26	Sek 15.18																																																																				
Paragrafi 27	Asnjë																																																																				
Paragrafi 28	Asnjë																																																																				
Paragrafi 29	Asnjë																																																																				
Paragrafi 30	Sek 15.19																																																																				
Paragrafi 31	Sek 15.20																																																																				
Paragrafi 32	Asnjë																																																																				
Paragrafi 33	Asnjë																																																																				

Abonimet vjetore për Fletoren Zyrtare mund të bëhen pranë Postës Shqiptare me çmimin 16 000 lekë ose pranë Qendrës së Botimeve Zyrtare me çmimin 14 000 lekë (ky çmim nuk përfshin shpërndarjen në adresë)

	Formati: 61x86/8
--	------------------

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2014

Çmimi 128 lekë

Adresa: bulevardi “Gjergj Fishta”, pas ish-ekspozitës “Shqipëria Sot”,
Tel: 04 24 27 005, 04 24 27 006